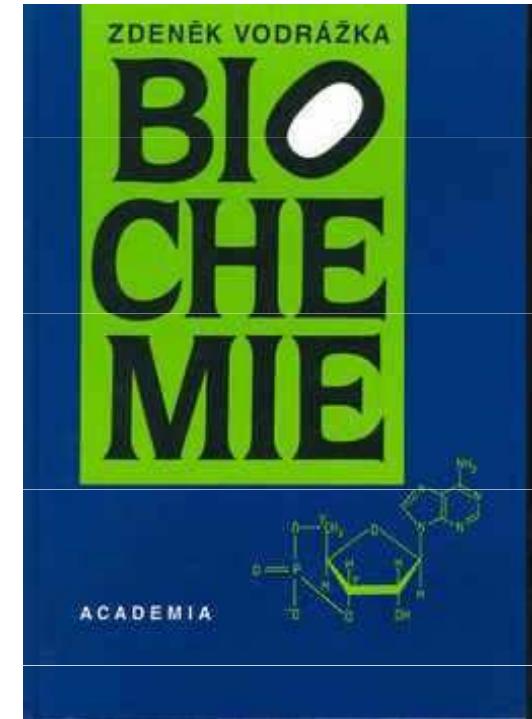

Biochemie

Česká studijní literatura

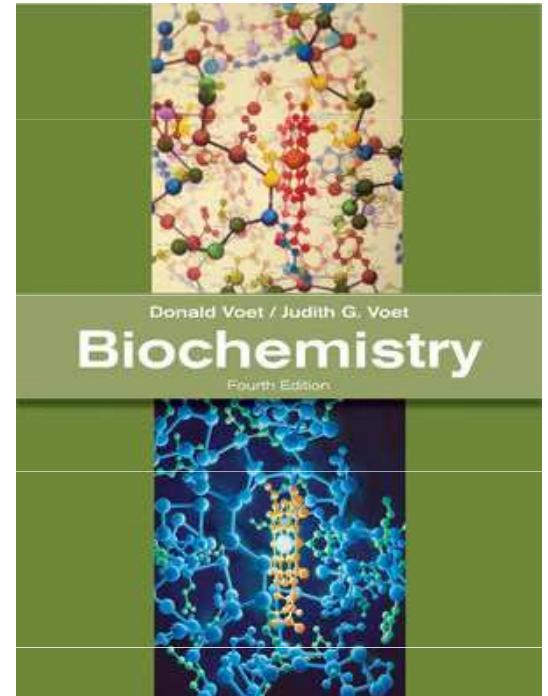
- Zdeněk Vodrážka. *Biochemie*.
3. opr. vyd. Praha : Academia, 2007.
- Šípal, Zdeněk. *Biochemie*. 1. vyd. Praha : Státní pedagogické nakladatelství, 1992.
- Voet, Donald - Voet, Judith G. *Biochemie*.
Translated by Arnošt Kotyk. 1. vyd. Praha : Victoria Publishing, 1995.

Biochemie

Anglická studijní literatura

- Voet, Donald - Voet, Judith G.
Biochemistry. 4th ed. Hoboken : John Wiley & Sons, 2011
- Voet, Donald - Voet, Judith G. - Pratt, Charlotte W. *Fundamentals of biochemistry : life at the molecular level*. 3rd ed. Hoboken, N.J. : John Wiley & Sons, 2008.
- Boyer, Rodney. *Concepts in biochemistry*. 2nd ed. New York : John Wiley & Sons, 2002.

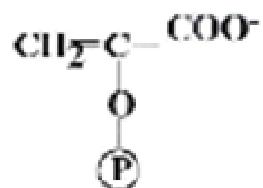

Biochemie

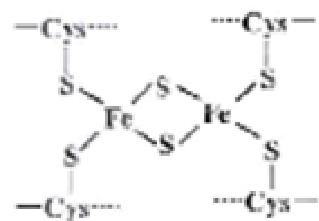
1. ÚVOD
2. BÍLKOVINY - Struktura, vlastnosti a funkce
3. NUKLEOVÉ KYSELINY - Struktura, vlastnosti a funkce
4. SACHARIDY - Struktura, vlastnosti a funkce
5. LIPIDY - Struktura, vlastnosti a funkce
6. ENZYMOLOGIE
7. METABOLISMUS A BIOENERGETIKA
8. METABOLISMUS SACHARIDŮ
9. FOTOSYNTÉZA
10. METABOLISMUS LIPIDŮ
11. METABOLISMUS BÍLKOVIN
12. REGULACE BIOCHEMICKÝCH PROCESŮ
13. MOLEKULÁRNÍ FYZIOLOGIE
14. XENOBIOCHEMIE

Zkouška z biochemie

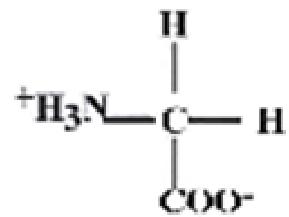
I

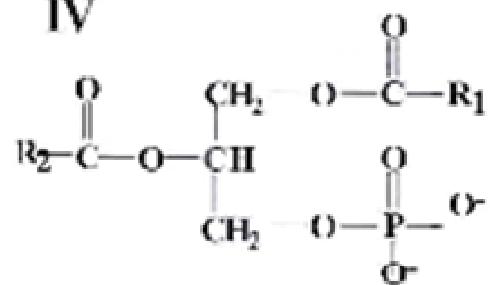
II

III

IV

1. Metody purifikace bílkovin
2. Kinetika jednosubstrátové enzymové reakce
3. Biosyntéza mastných kyselin

Biochemie

- chemická disciplína, která studuje chemické složení živé hmoty a chemické procesy, které v ní probíhají
- je hraniční vědní disciplínou, na pomezí mezi chemií a biologií, zkoumá biologické objekty chemickými metodami

Historický úvod

fyziologie a lékařství

organická chemie

biochemie

Hoppe Seyler 1903

Synonyma : Biological Chemistry

Physiologische Chemie

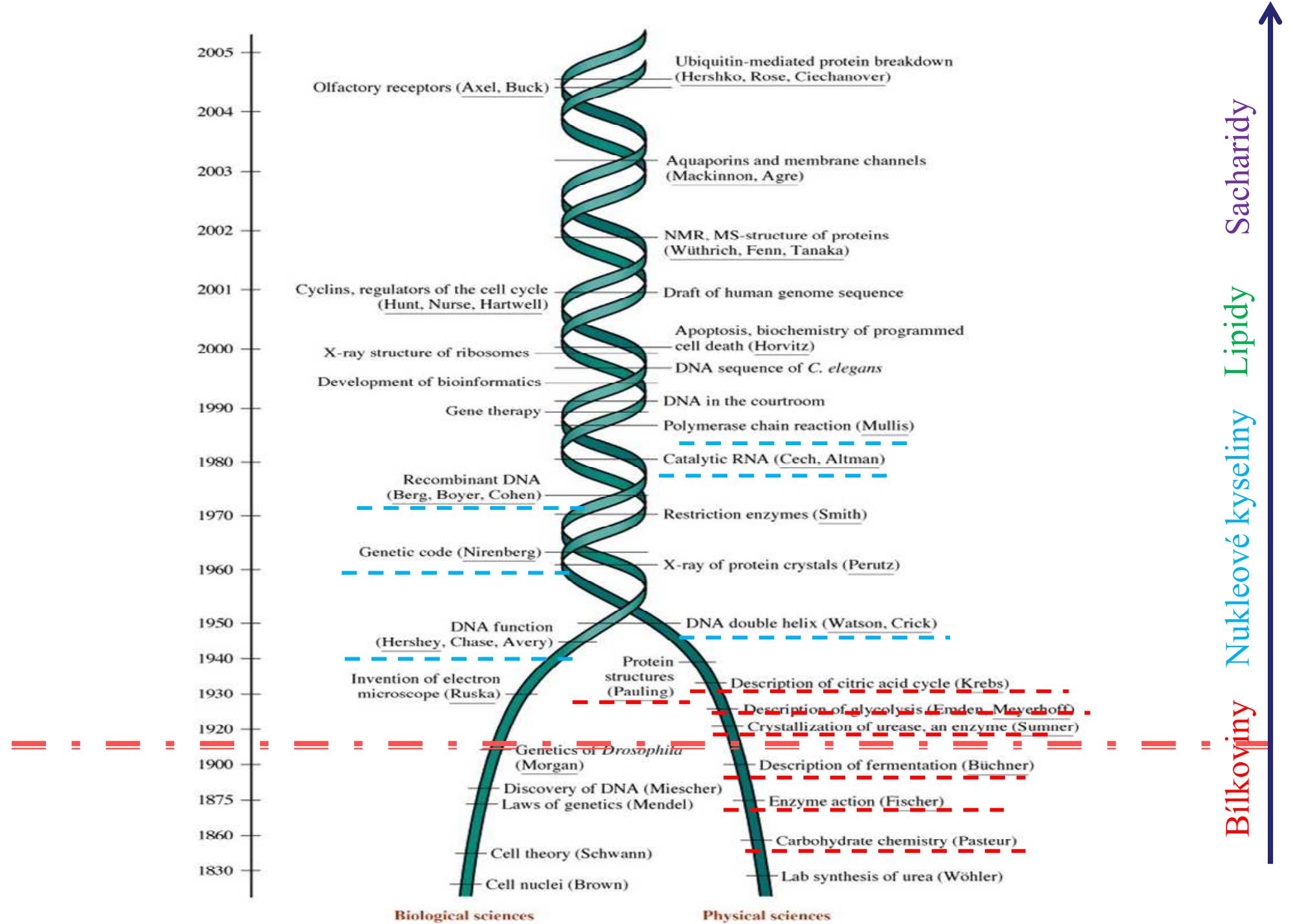
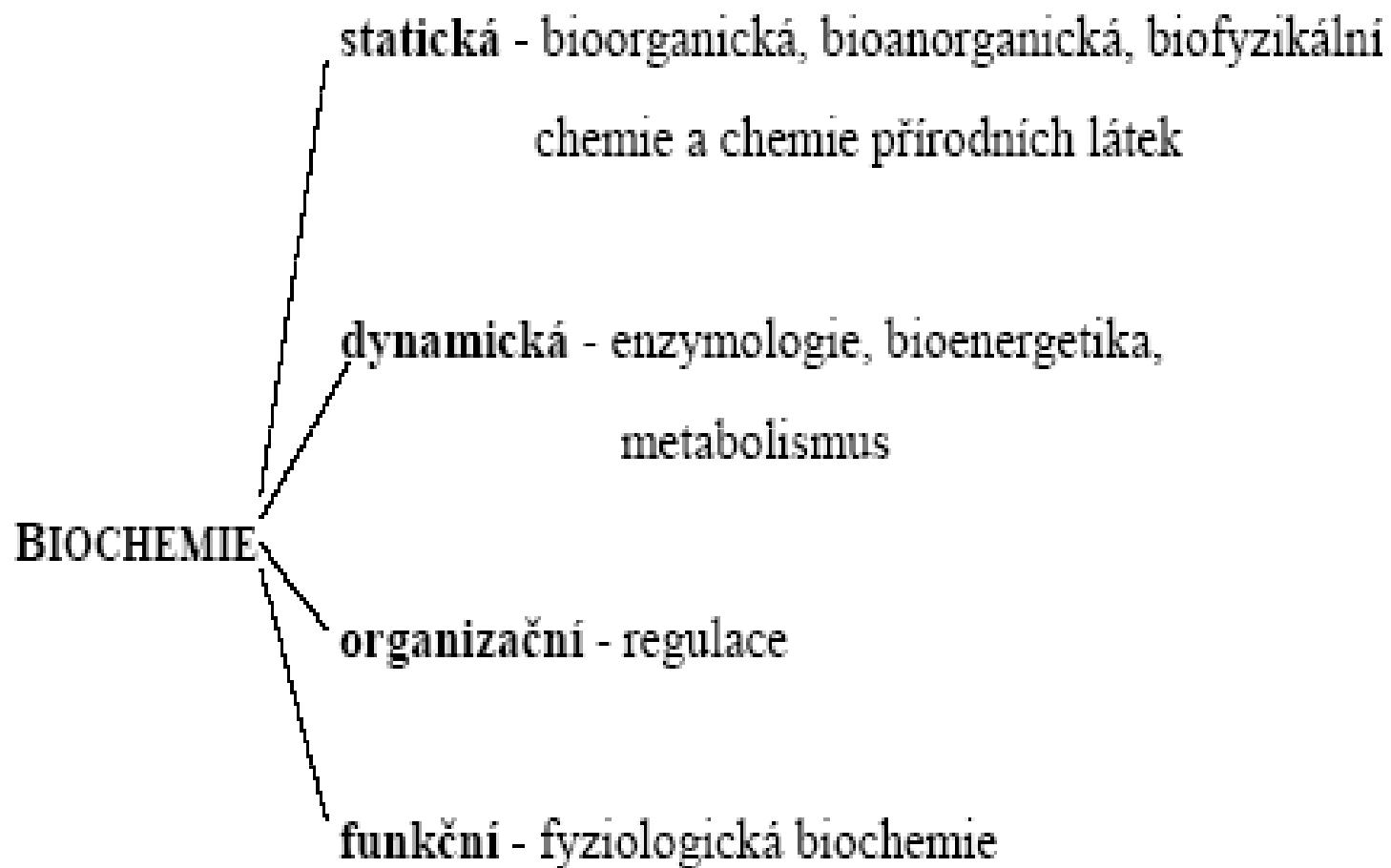
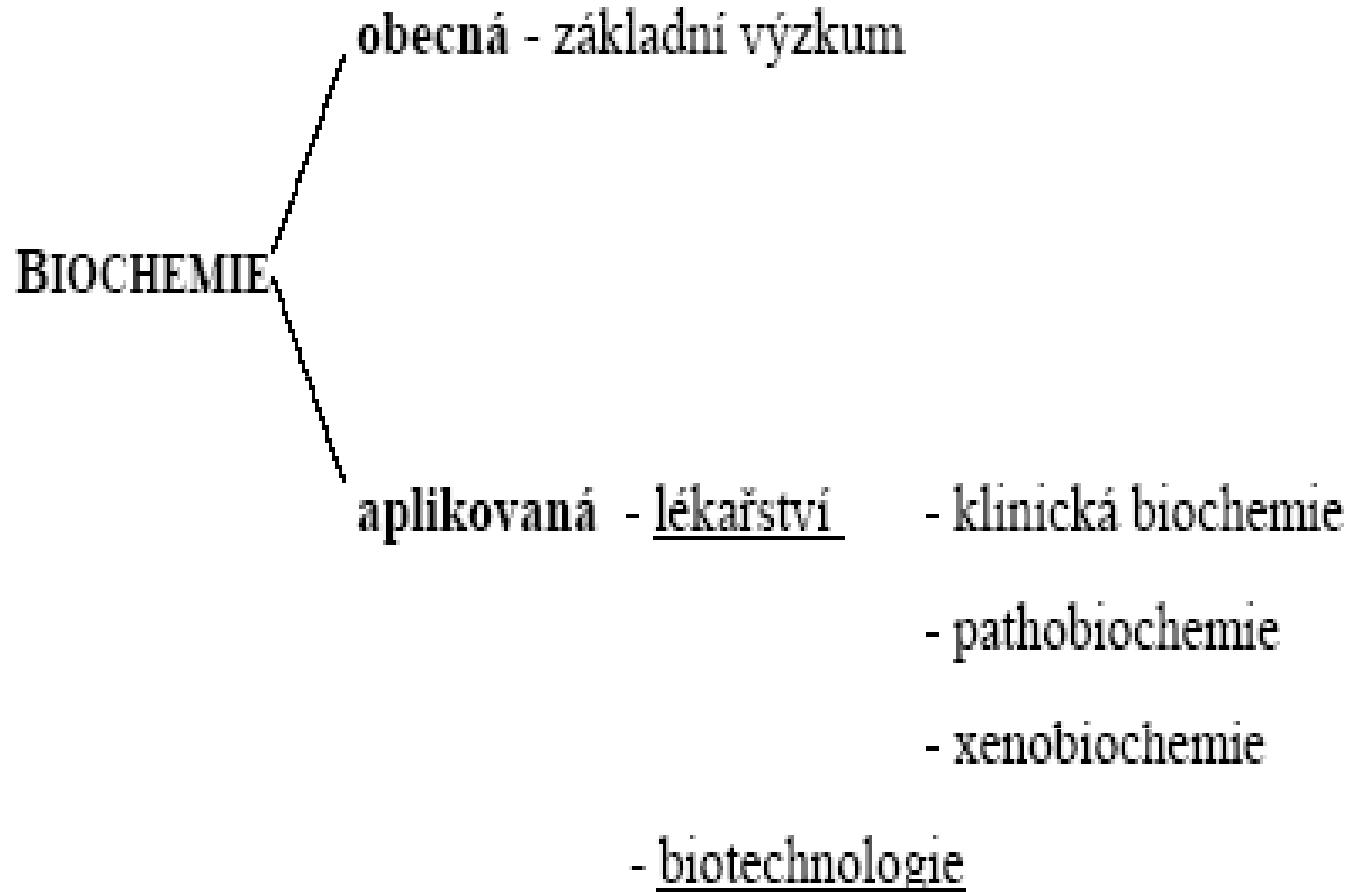

Figure 1-2 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Dvě období : A. období statické biochemie
B. období dynamické biochemie

Molekulární biologie - W.T. ASTBURY - 60.léta

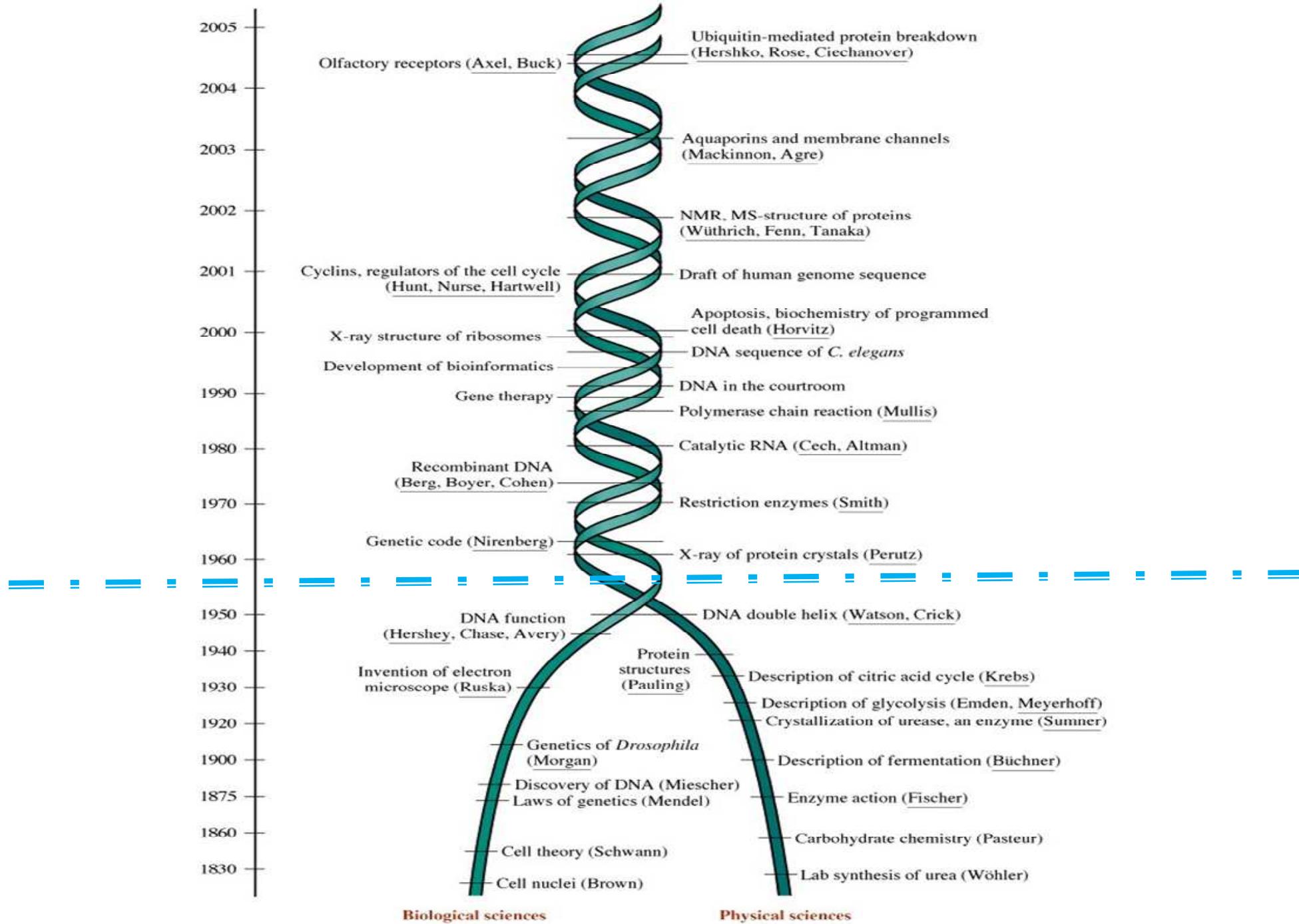
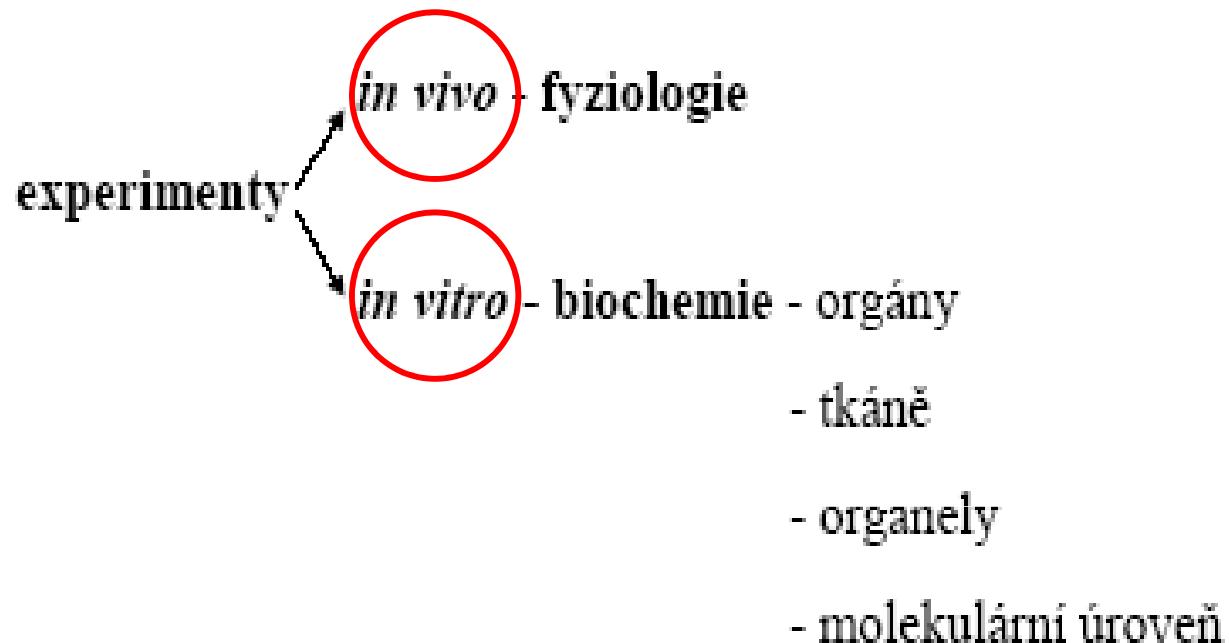

Figure 1-2 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Biochemické metody :

Biochemické metody - metody anorganické, organické, fyzikální a analytické chemie
- biologické metody

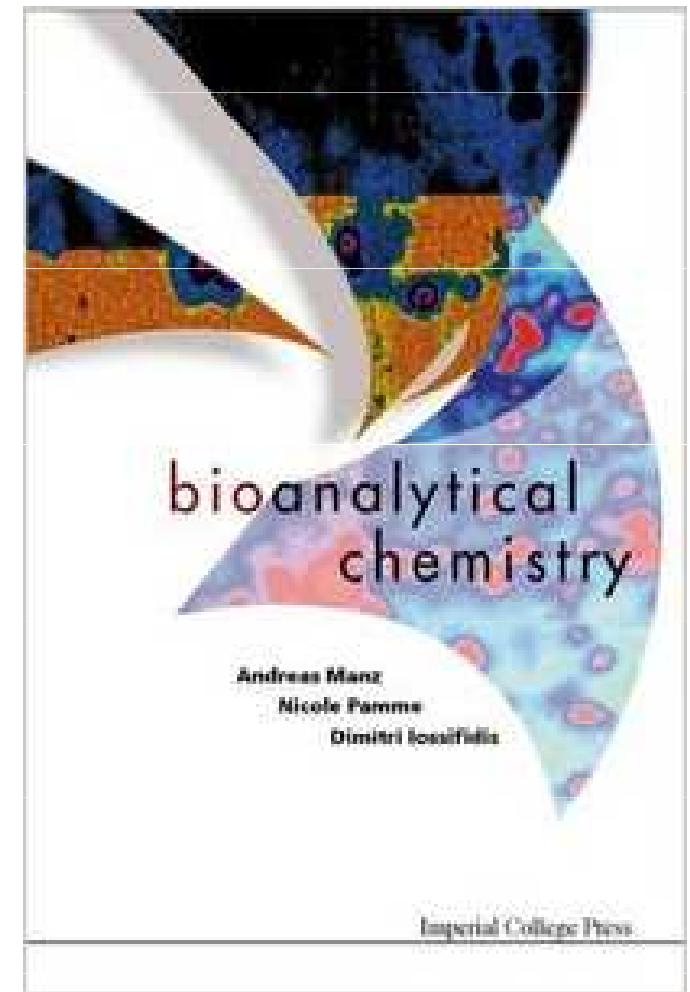
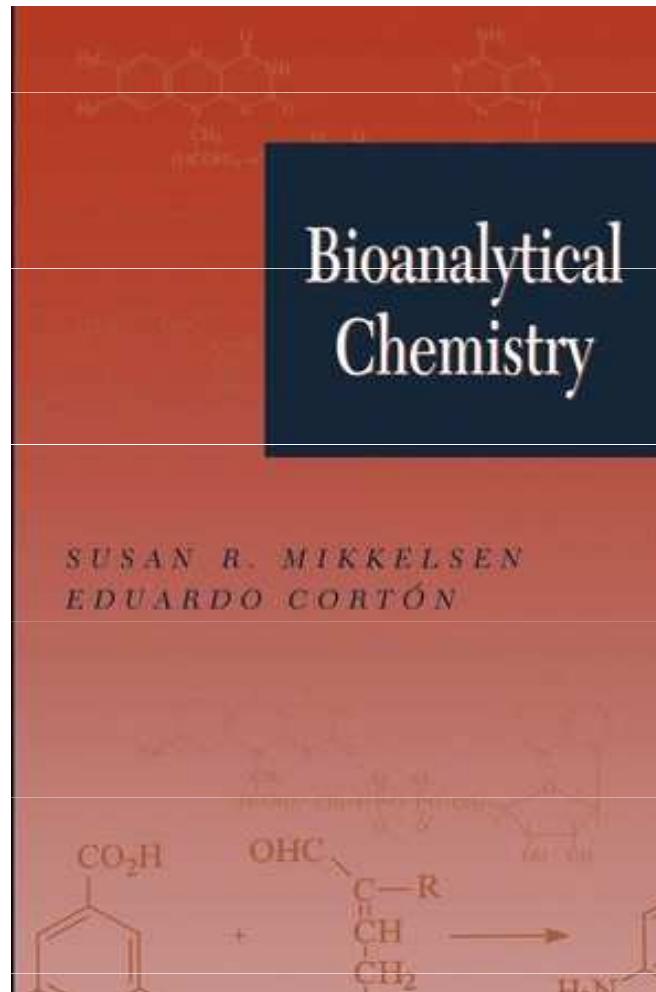
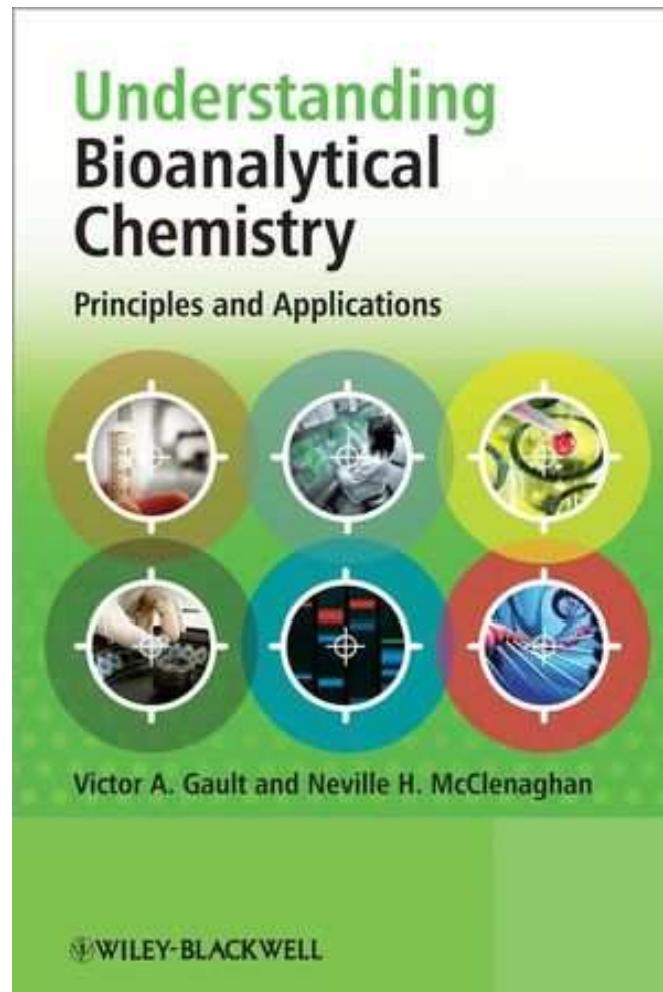
Problémy se vzorkem - práce s komplexními vzorky

- práce s labilním biologickým materiélem
- práce s malým množstvím látek

P. Anzenbacher, J. Kovář - Metody chemického výzkumu pro
biochemiky - Dočasná vysokoškolská
učebnice 1986

M. Ferenčík, B. Škárka - Biochemické laboratorné metody, SNTL
1981

Literatura

Látkové složení

	Group IA	Group IIA	TRANSITION METALS										Group IIIB	Group IVB	Group VB	Group VIIB	Group VIIIB	Group 0
Period 1	1 H hydrogen																2	
Period 2	3	4																
Period 3	11 Na sodium	12 Mg magnesium																
Period 4	19 K potassium	20 Ca calcium	21	22	23 V vanadium	24 Cr chromium	25 Mn manganese	26 Fe iron	27 Co cobalt	28 Ni nickel	29 Cu copper	30 Zn zinc	5 B boron	6 C carbon	7 N nitrogen	8 O oxygen	9 F fluorine	10
Period 5						42 Mo molybdenum						48 Cd cadmium	13 Al aluminum	14 Si silicon	15 P phosphorus	16 S sulfur	17 Cl chlorine	18
Period 6						74 W tungsten							31 Ga gallium	32	33 As arsenic	34 Se selenium	35 Br bromine	36
Period 7															53 I iodine			

Figure 1-3 Concepts in Biochemistry, 3/e
 © 2006 John Wiley & Sons

Prvkové složení vesmíru, zemské kůry a člověka

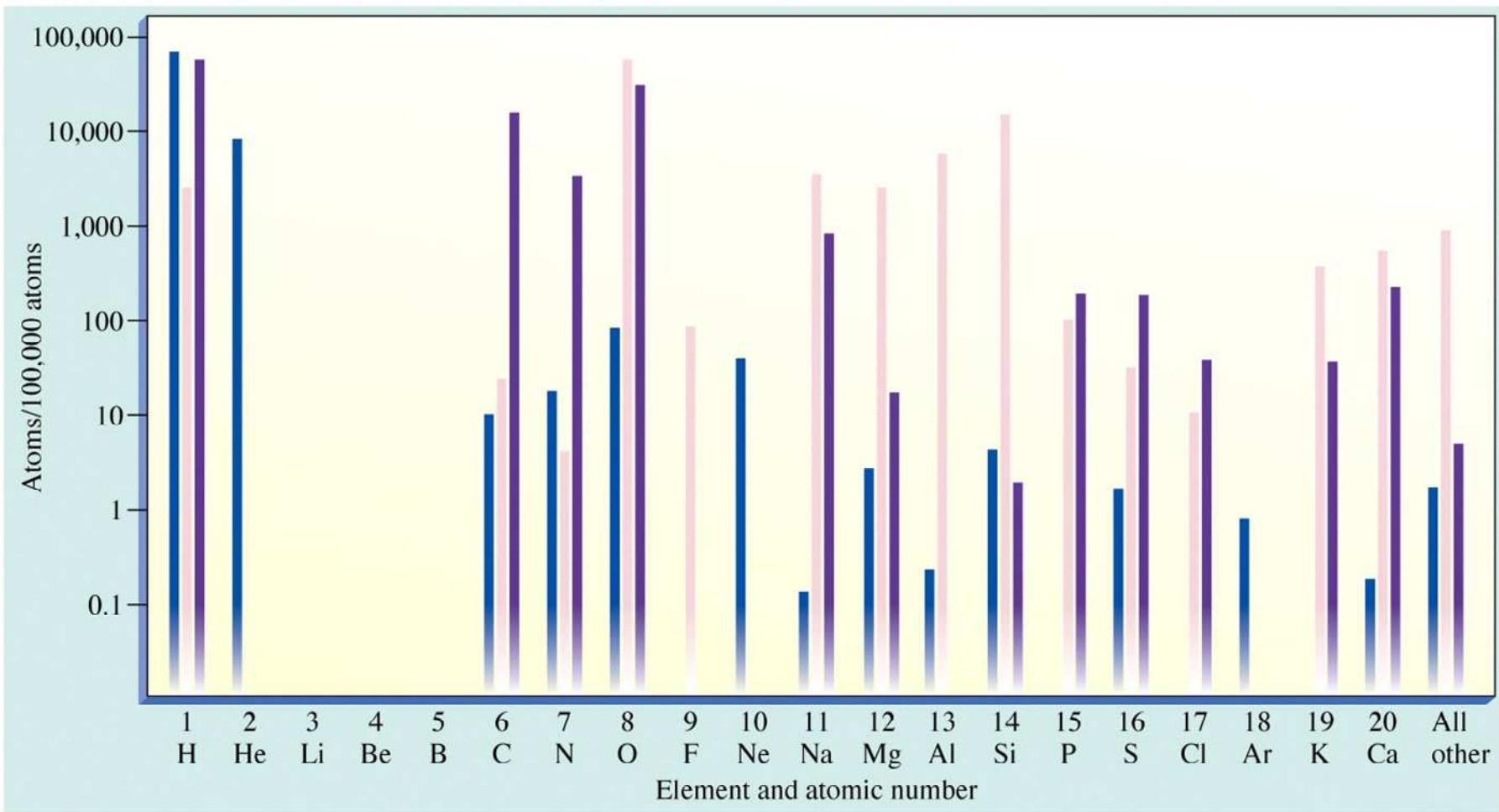

Figure 1-4 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

LÁTKOVÉ SLOŽENÍ ORGANISMŮ

Látka	člověk	rostliny	bakterie
voda	60	75	70
bílkoviny	18	4	15
nukleové k.	1.5	1	7
sacharidy	0.5	16	3
lipidy	16	1	2
org. látky	1	1	2
anorg. látky	3	2	1

Anorganické látky - voda

- Na, K, Cl⁻, SO₄²⁻, HCO₃⁻, HPO₄²⁻,
- Ca, Mg, Fe, Zn, Va, Cu, Mo, Ni, Mn, Se
- plyny - O₂, N₂, CO₂, NO

Organické látky - vysokomolekulární - biopolymery

- bílkoviny
- nukleové kyseliny
- sacharidy
- lipidy

Voda

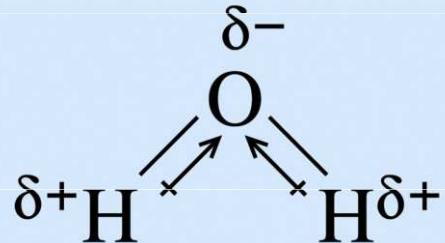

Figure 2-1b Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

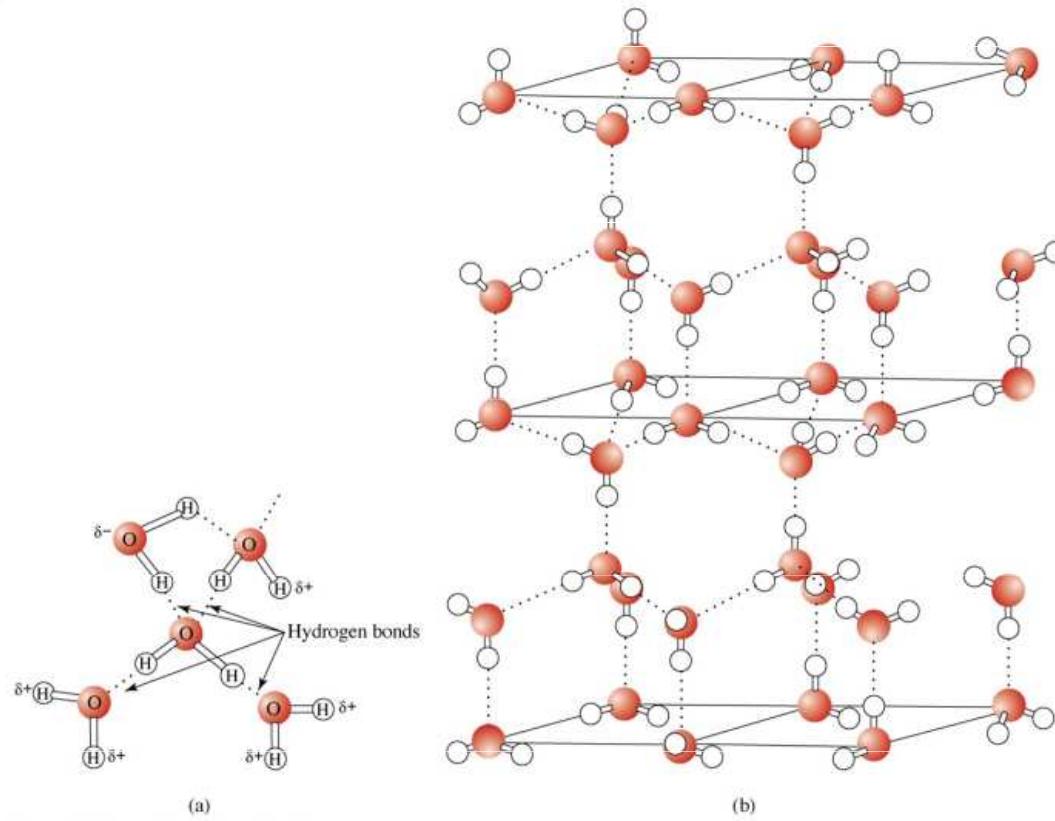
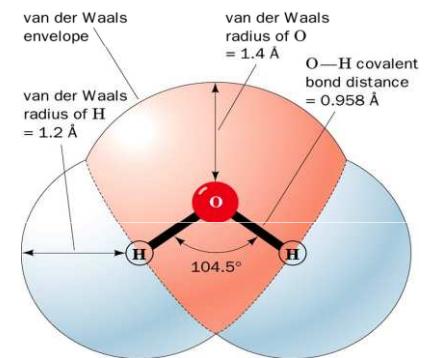

Figure 2-5 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Voda

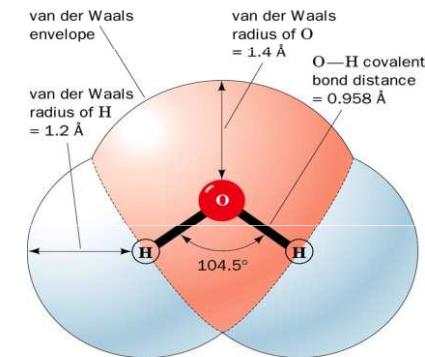
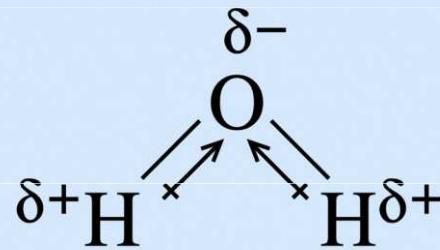

Figure 2-1b Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Table 2.3

A comparison of some physical properties of water with hydrides of other nonmetallic elements: N, C, and S

Property	H_2O	NH_3	CH_4	H_2S
Molecular weight	18	17	16	34
Boiling point (°C)	100	-33	-161	-60.7
Freezing point (°C)	0	-78	-183	-85.5
Viscosity ^a	1.01	0.25	0.10	0.15

^a Units are centipoise.

Table 2-3 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Voda

- Na vodu vázán vznik života
- Je rozpouštědlo
- Má transportní funkci
- Účastní se chemických reakcí
- Udržuje stálost vnitřního prostředí –I, pH, T

Anorganické látky - voda

- Na, K, Cl⁻, SO₄²⁻, HCO₃⁻, HPO₄²⁻,

Ca, Mg, Fe, Zn, Va, Cu, Mo, Ni, Mn, Se

- plyny - O₂, N₂, CO₂, NO

5 %

Organické látky

- vysokomolekulární - biopolymery

- bílkoviny

- nukleové kyseliny

- sacharidy

- lipidy

95 %

Obecný princip výstavby biopolymerů :

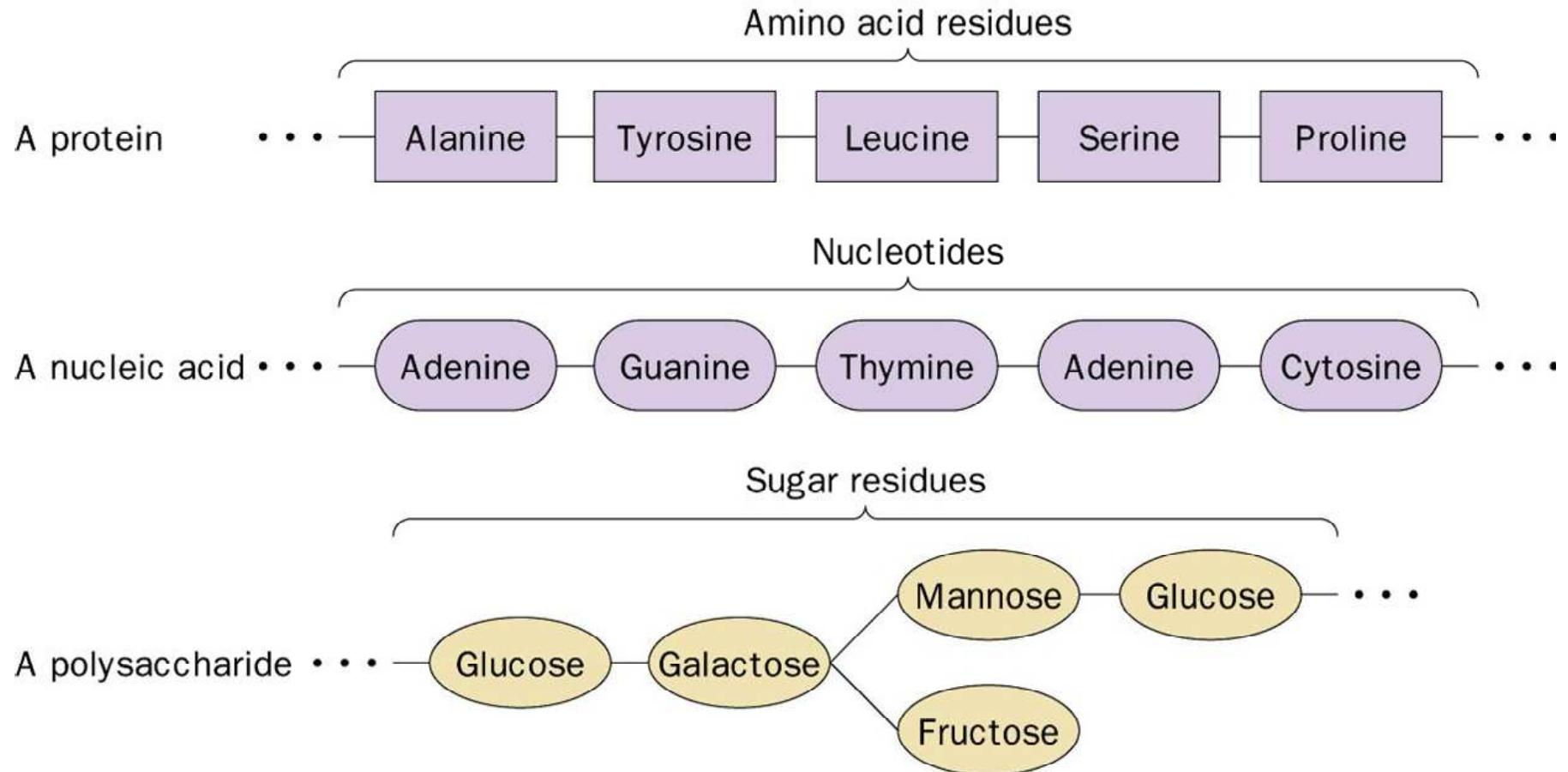
1. Jsou tvorený monomery
2. Monomery vytvářejí lineární řetězce
3. Monomery jsou spojovány jediným typem vazby

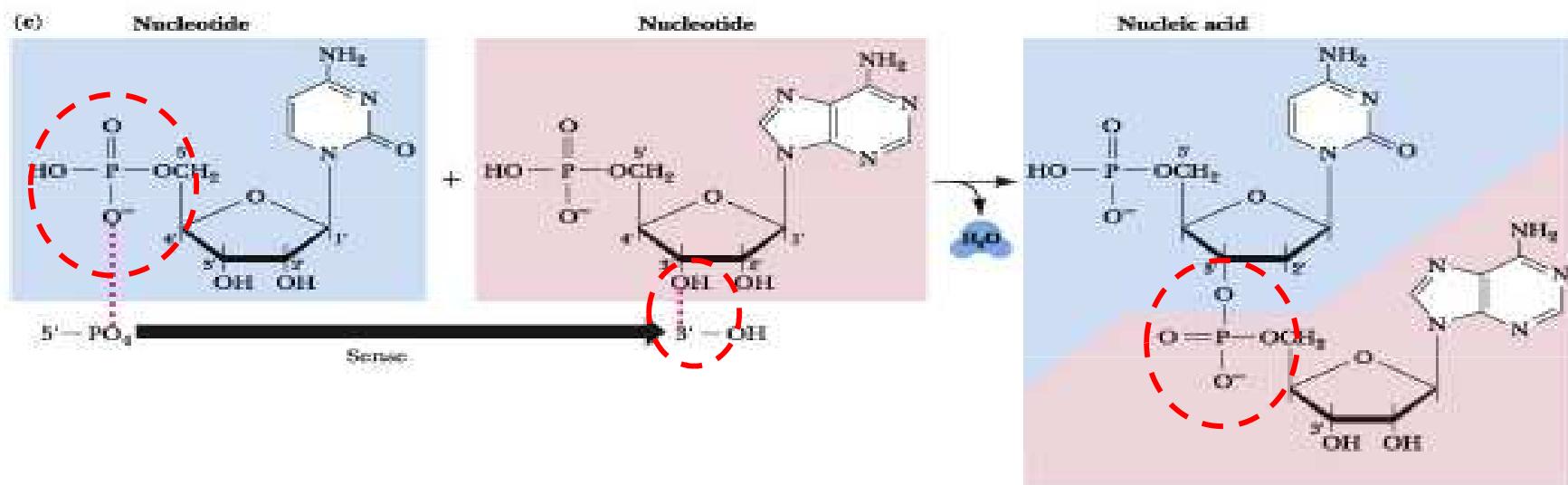
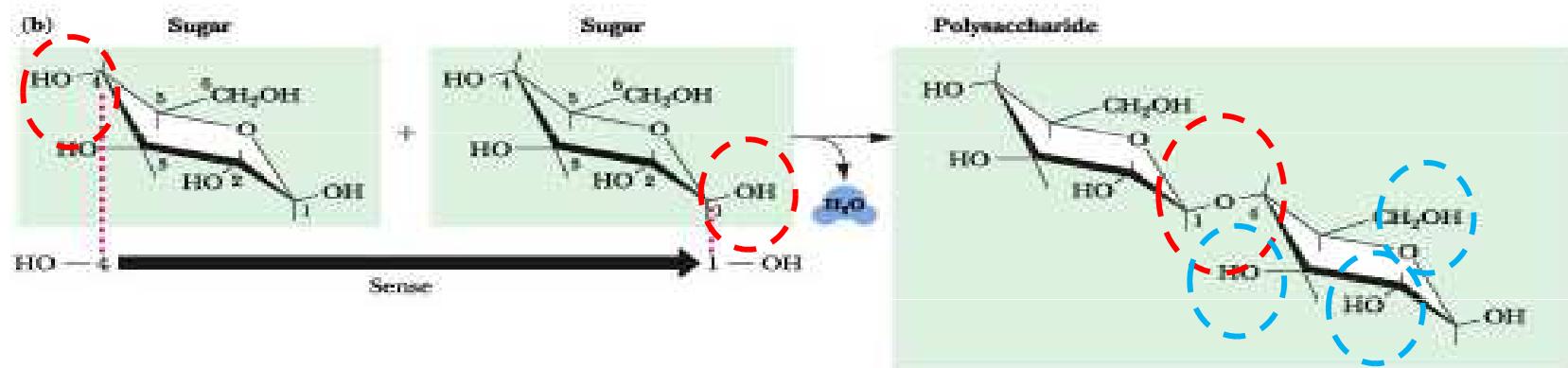
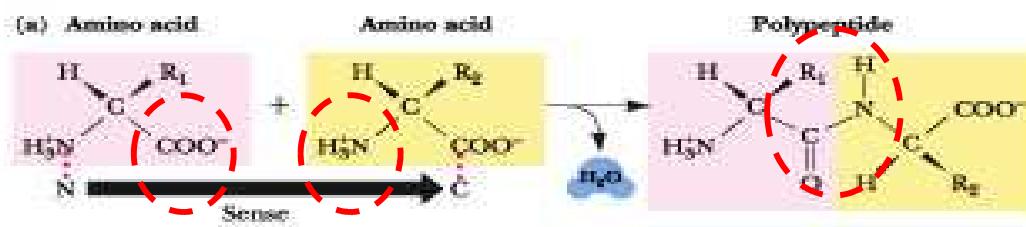
mono, di-, tri-, tetra-,...

oligo < 10

poly > 10

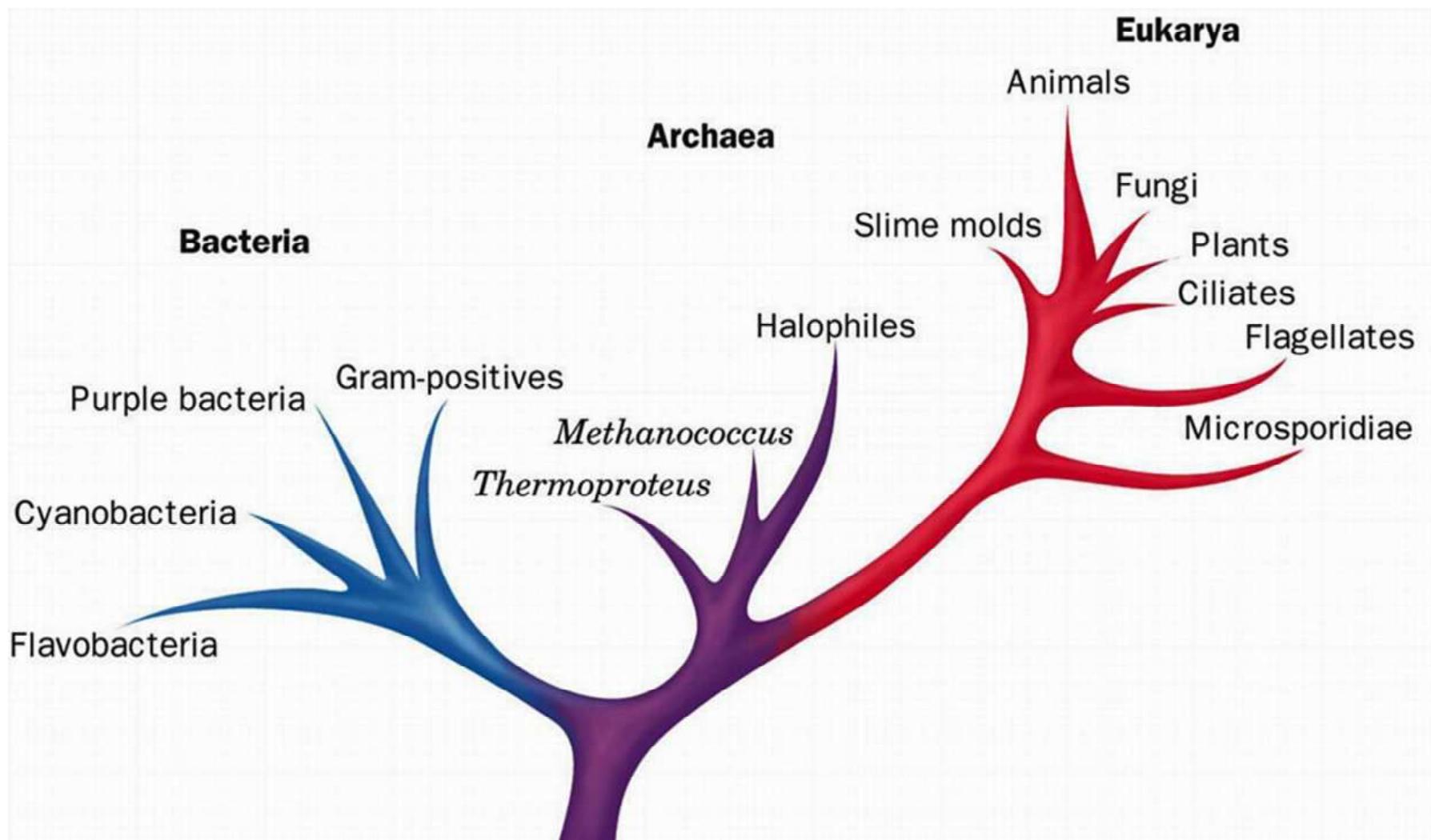
	bilkoviny	nukleové kyseliny	polysacharidy
monomery	aminokyseliny 20	nukleotidy 4	monosacharidy 5
vazba	peptidická	3,5-diesterová	glykosidická

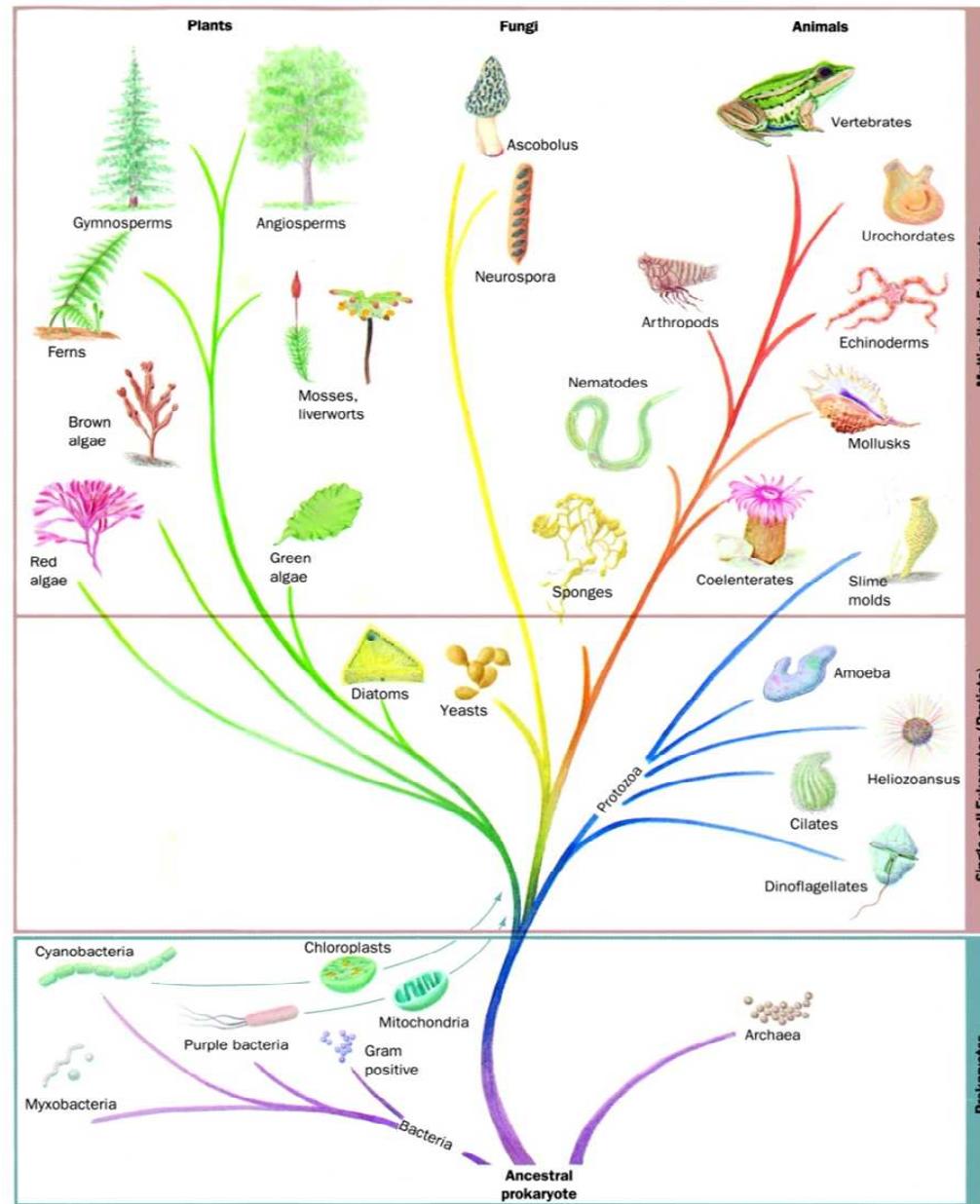

- nízkomolekulární - produkty meziprodukty metabolismu
- sekundární metabolity
- regulační látky

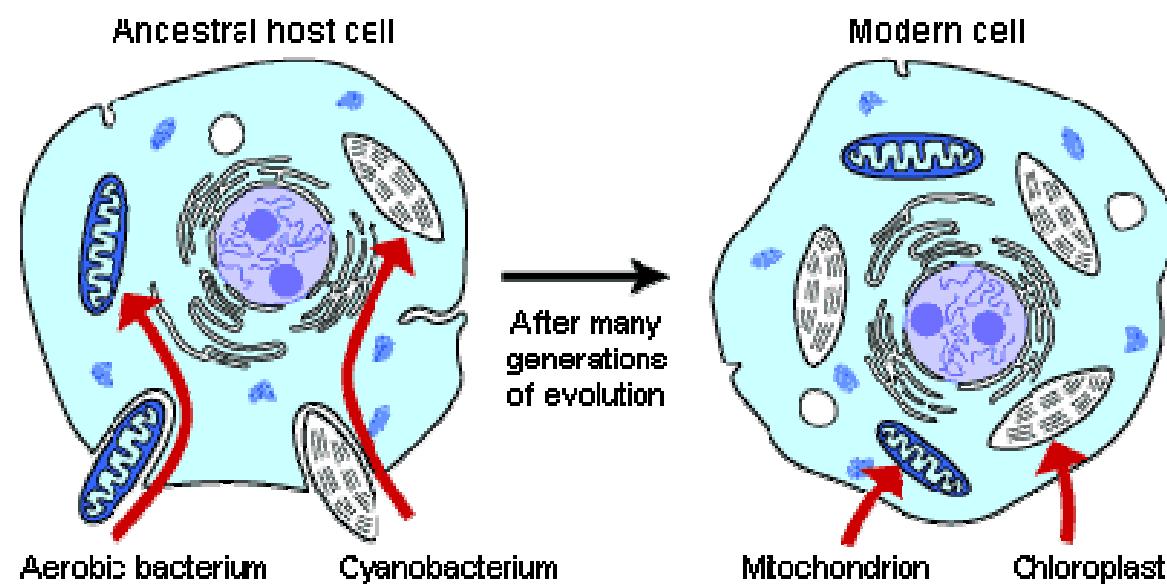
Fylogenetický strom

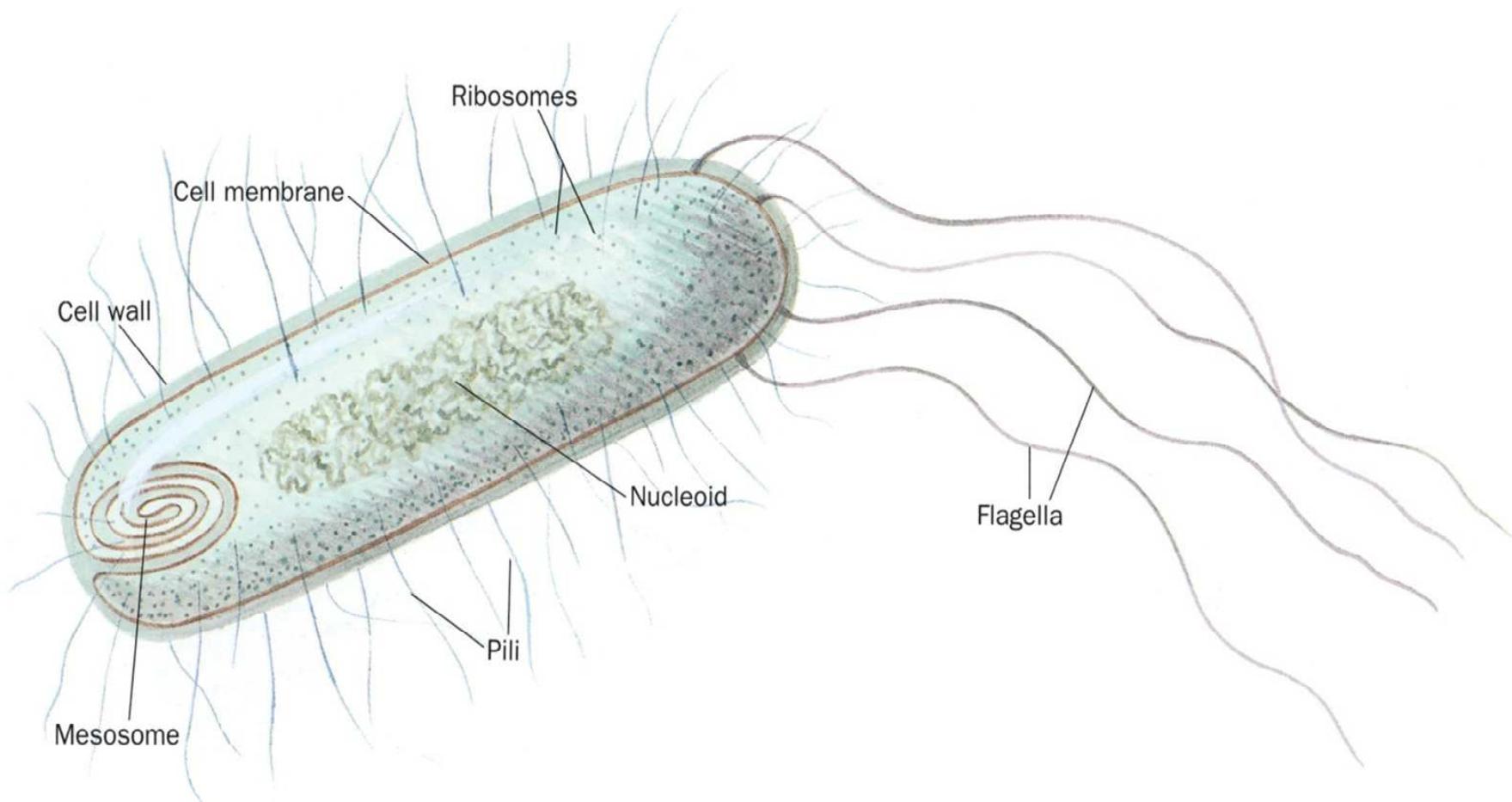
Fylogenetický strom

Margulis – endosymbiotická teorie

Prokaryontní bakteriální buňka

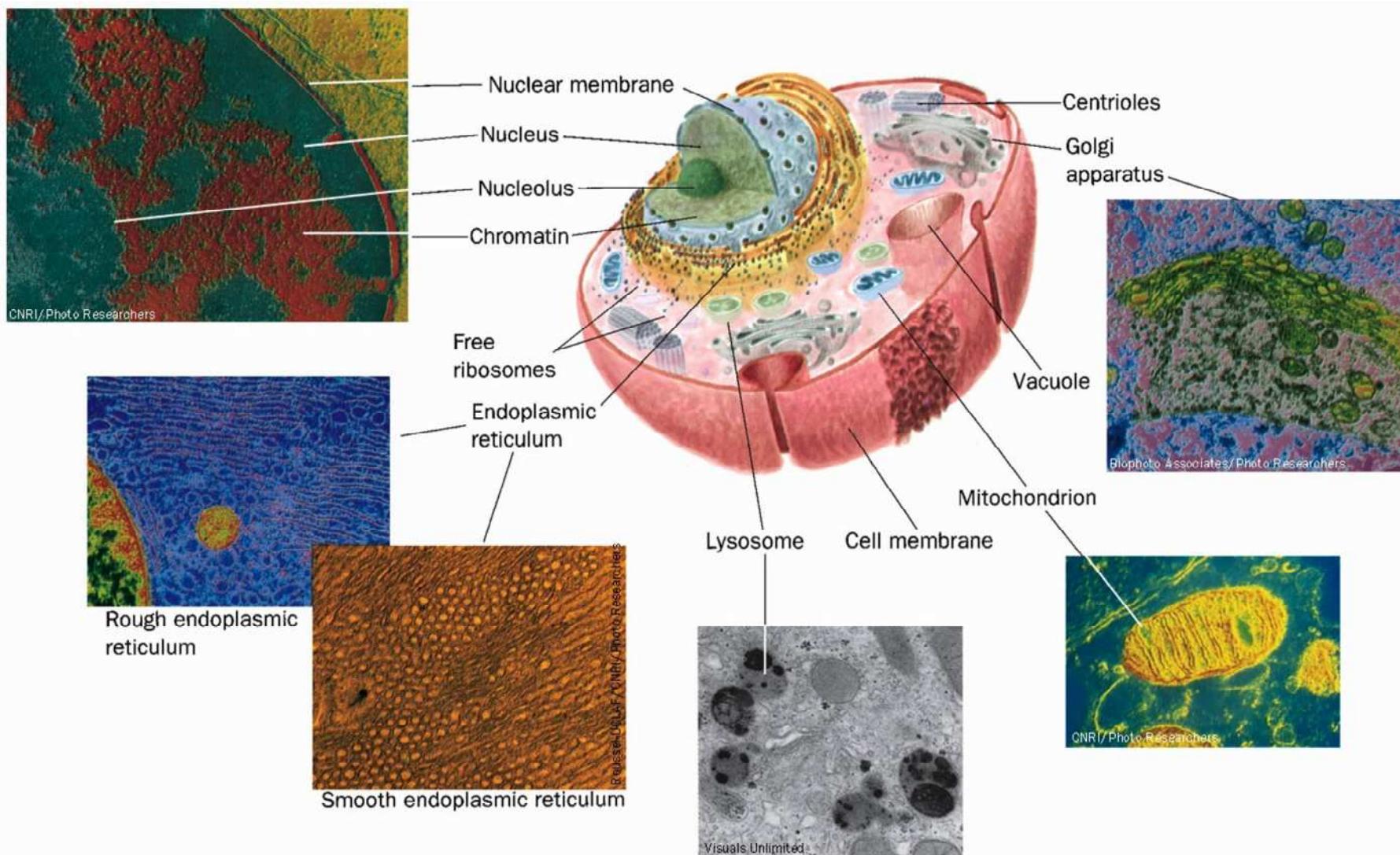

Prokaryontní bakteriální buňka

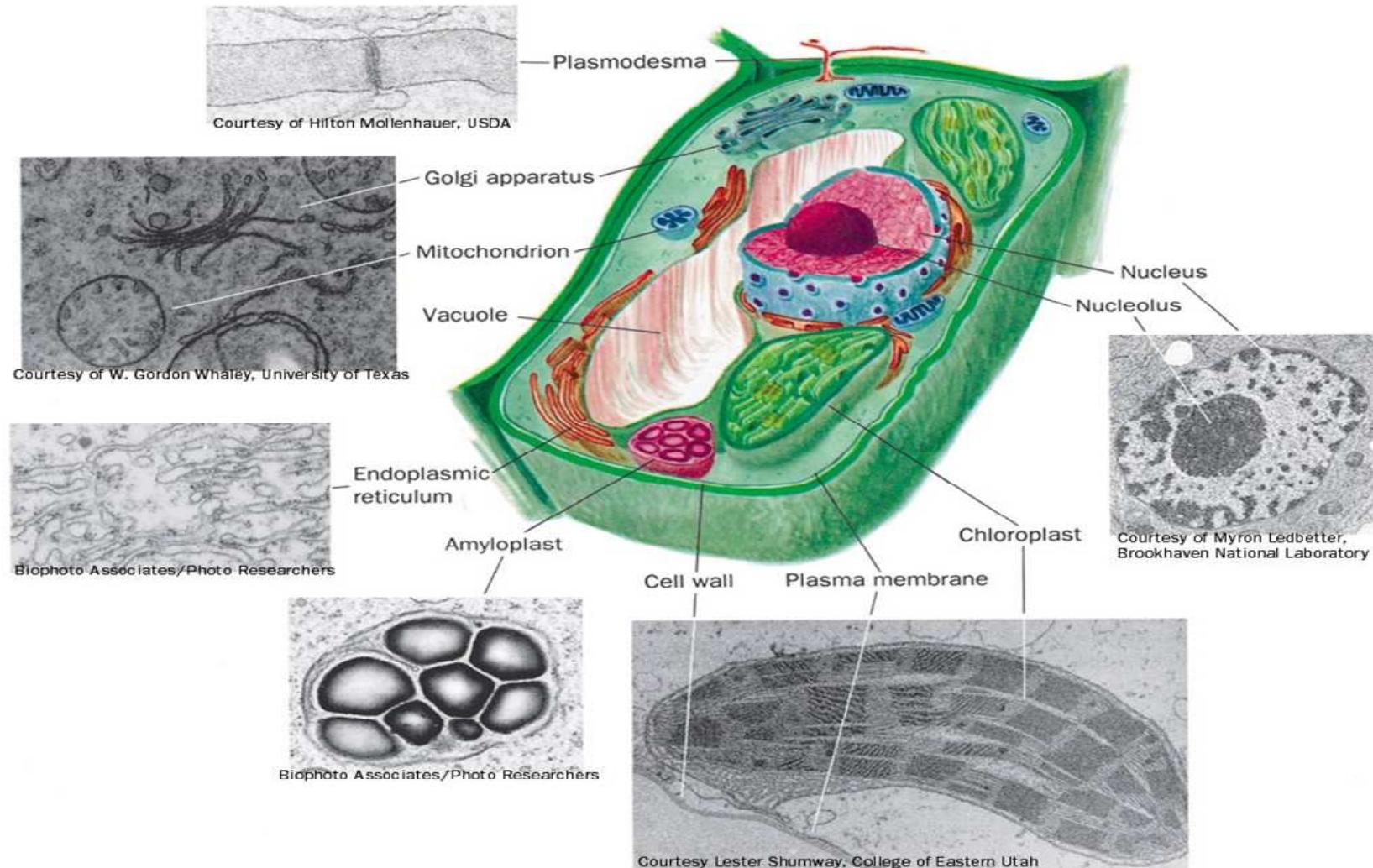
Table 1.1
Molecular composition and biological function of prokaryotic cell components

Structural Feature	Molecular Composition	Biological Function
Cell wall, pili, and flagella	Polysaccharide chains cross-linked by proteins; coated with lipopolysaccharide; pili and flagella are extensions of the cell wall	Protection against mechanical and hypertonic stress; flagella assist in movement; pili assist in sexual conjugation
Cell membrane, mesosome	Bilayer of 40% lipid, 60% protein, perhaps some carbohydrate; mesosome is infolded membrane	Permeable boundary that allows for entry and exit of nutrients, waste; mesosome may play role in DNA replication
Nucleoid region	Contains chromatin, a complex of chromosomal DNA and histone proteins	The genome; storage of genetic information; site of DNA replication
Ribosomes	Complexes of RNA (65%) and protein (35%)	Sites of protein synthesis
Vacuoles	Nutrients stored as small molecules or polymers	Storage of fuel molecules for energy metabolism
Cytoplasm	Small molecules, soluble proteins, enzymes, nutrients, inorganic salts; dissolved in aqueous solution	Region where many metabolic reactions occur

Eukaryontní živočišná buňka

Eukaryontní rostlinná buňka

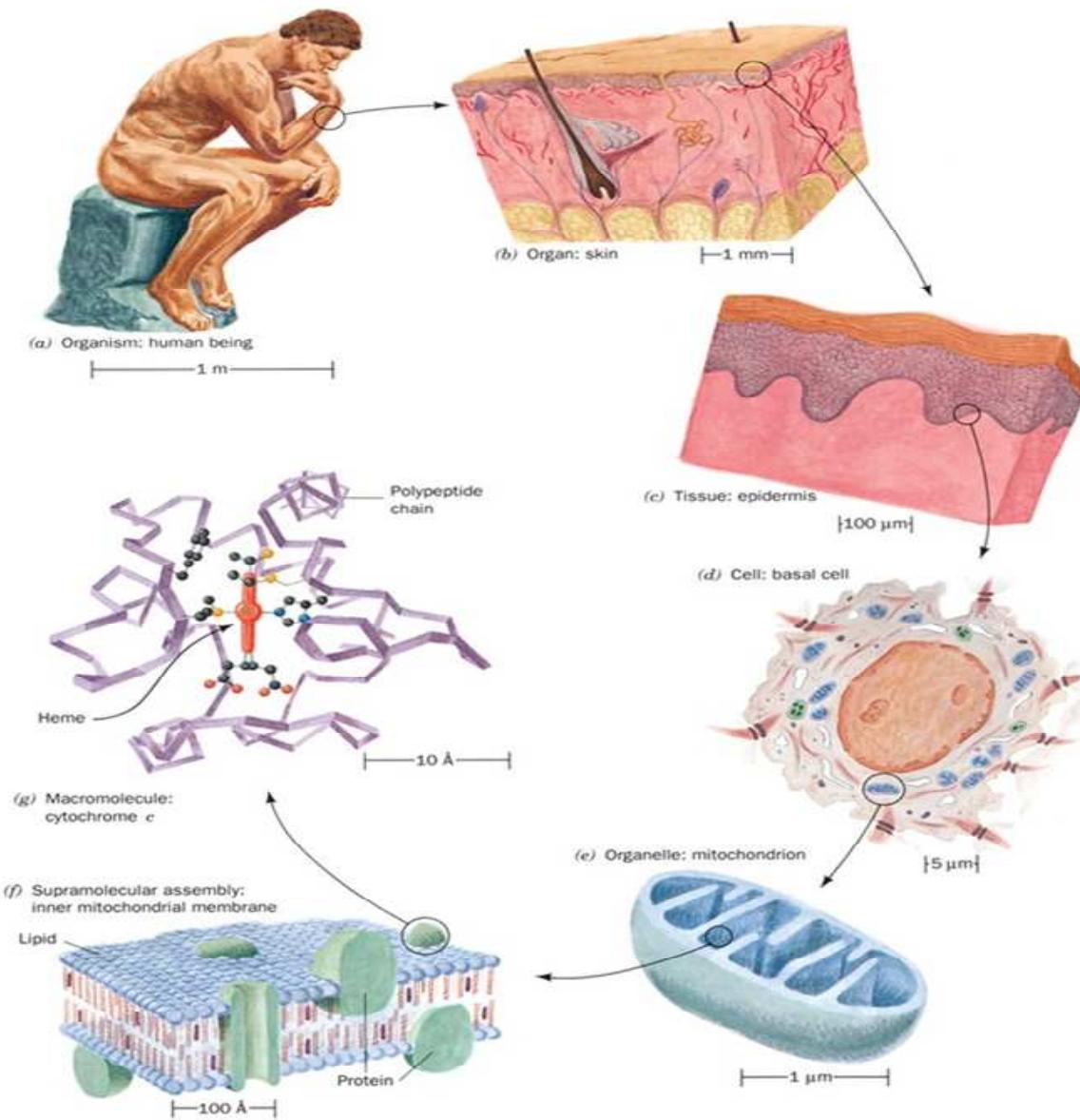

Eukaryontní buňka

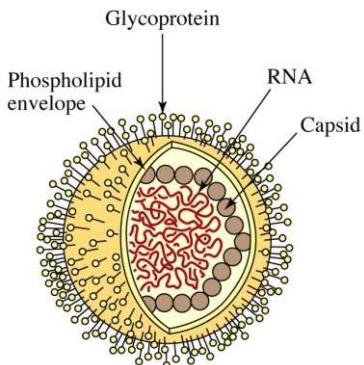
Table 1.2
Eukaryotic organelles, their constituent biomolecules, and biological function

Structural Feature	Molecular Composition	Biological Function
Cell membrane	Bilayer of proteins (50%) and lipids (50%) and some carbohydrate	Selectively permeable boundary for entry and exit of nutrients and waste; some important enzyme activities; location of receptors for signaling
Nucleus	Contains genomic DNA, and histone proteins as chromatin; RNA	Storage of genetic information; site of DNA replication and transcription to RNA
Endoplasmic reticulum with ribosomes	Flat, single-membraned vesicles of lipid and protein; ribosomes consist of RNA and proteins	Surfaces on which ribosomes bind for protein synthesis
Golgi apparatus	Flattened vesicles of lipid, protein, and polysaccharide	Secretion of cell waste products; site of protein processing
Mitochondria	Double-membraned with protein and lipids; interior (matrix) contains soluble and insoluble enzymes, RNA, and DNA	Site of energy metabolism and synthesis of high-energy ATP
Lysosomes (animal)	Single-membraned vesicles containing enzymes for hydrolysis	Metabolism of materials ingested by endocytosis
Peroxisomes (animal) or glyoxysomes (plant)	Single-membraned vesicles containing catalase and other oxidative enzymes	Oxidative metabolism of nutrients using O ₂ to generate H ₂ O ₂
Chloroplasts (plant)	Double-membraned organelles containing protein, lipid, chlorophyll, RNA, DNA, and ribosomes	Sites of photosynthesis; convert light energy into chemical energy (ATP)
Cytoplasm	Cytoskeleton made of proteins; small molecules, soluble proteins, enzymes, nutrients, and salts in aqueous solution	Provides shape to cell; region where many metabolic reactions occur

Organizace biologických struktur

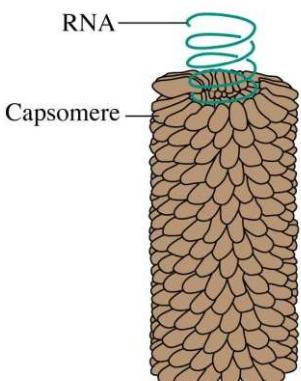

Viry

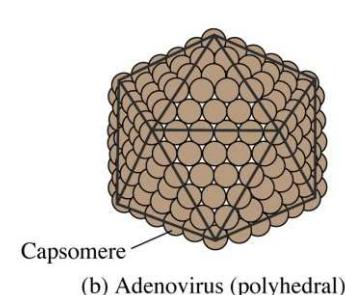
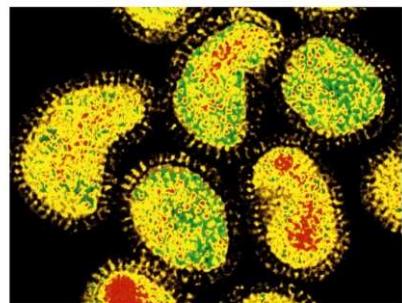
(a) Influenza virus (globular)

Figure 1-7a Concepts in Biochemistry, 3/e

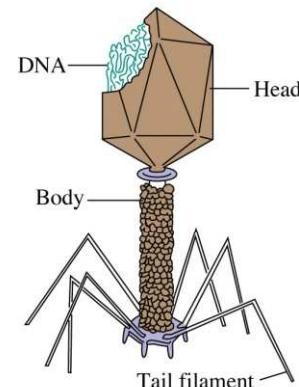
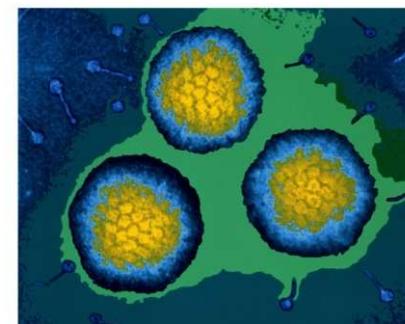
(c) Tobacco mosaic virus (cylindrical)

Figure 1-7c Concepts in Biochemistry, 3/e

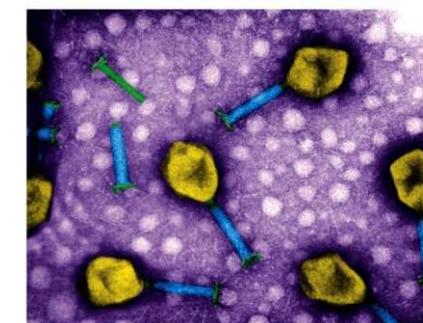
(b) Adenovirus (polyhedral)

Figure 1-7b Concepts in Biochemistry, 3/e

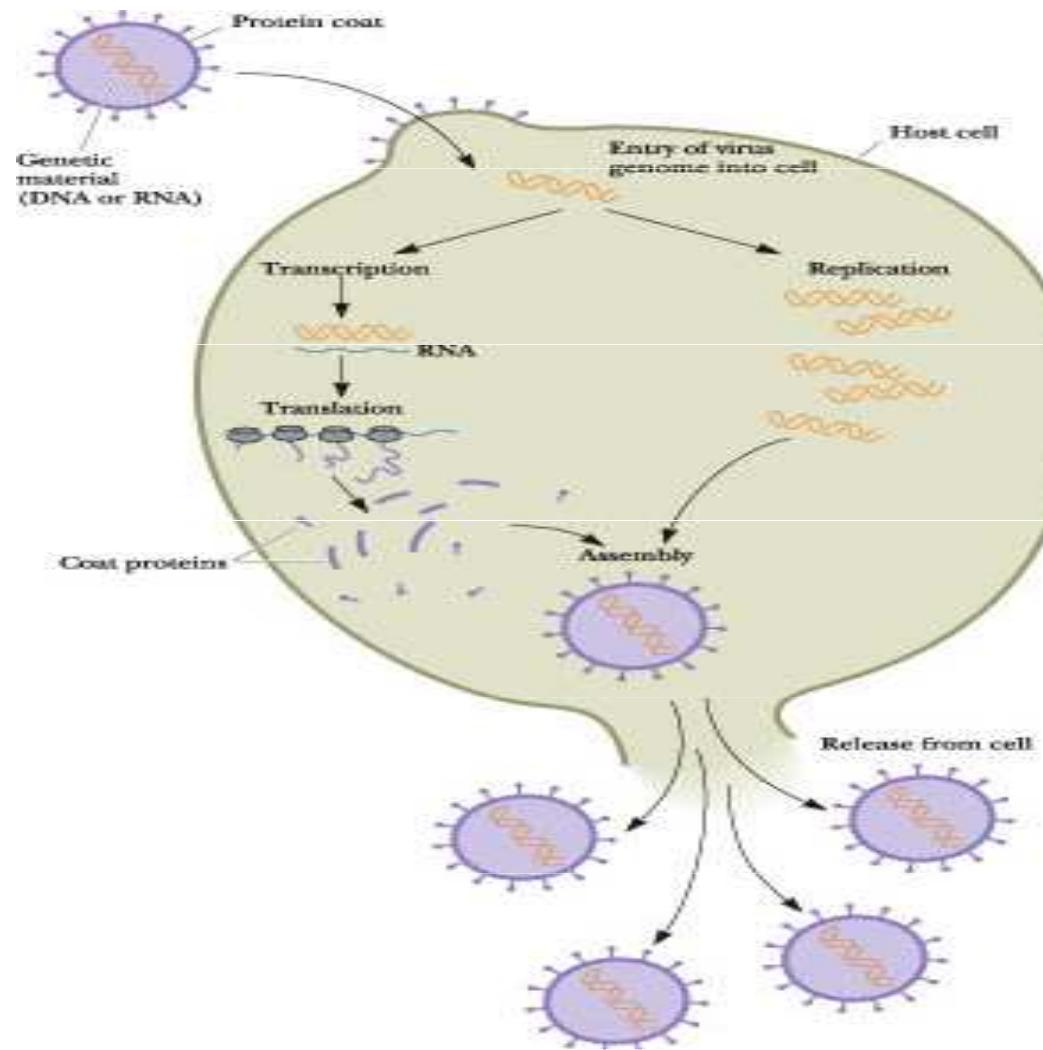

(d) Bacteriophage (complex shape)

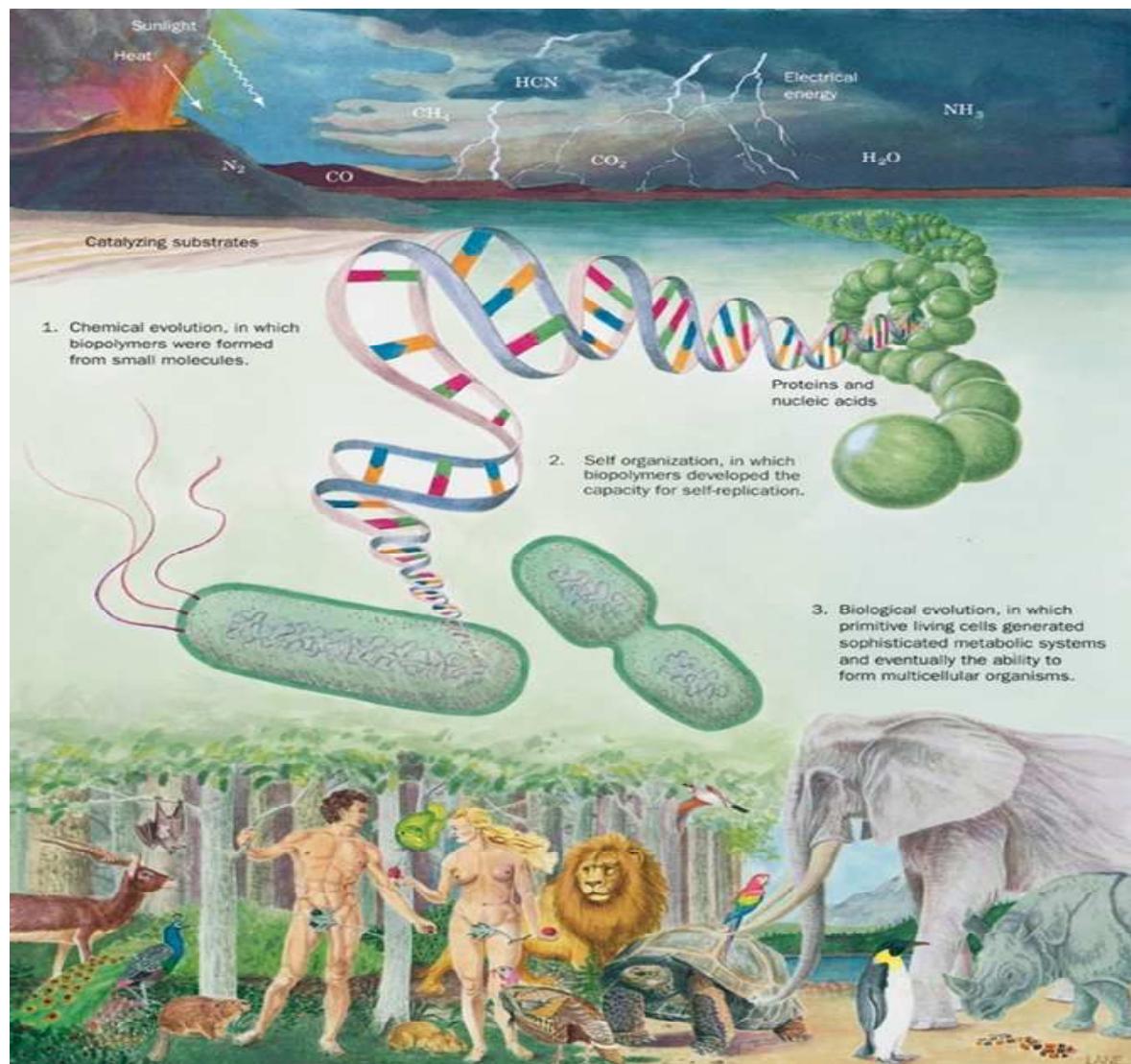
Figure 1-7d Concepts in Biochemistry, 3/e

Viry

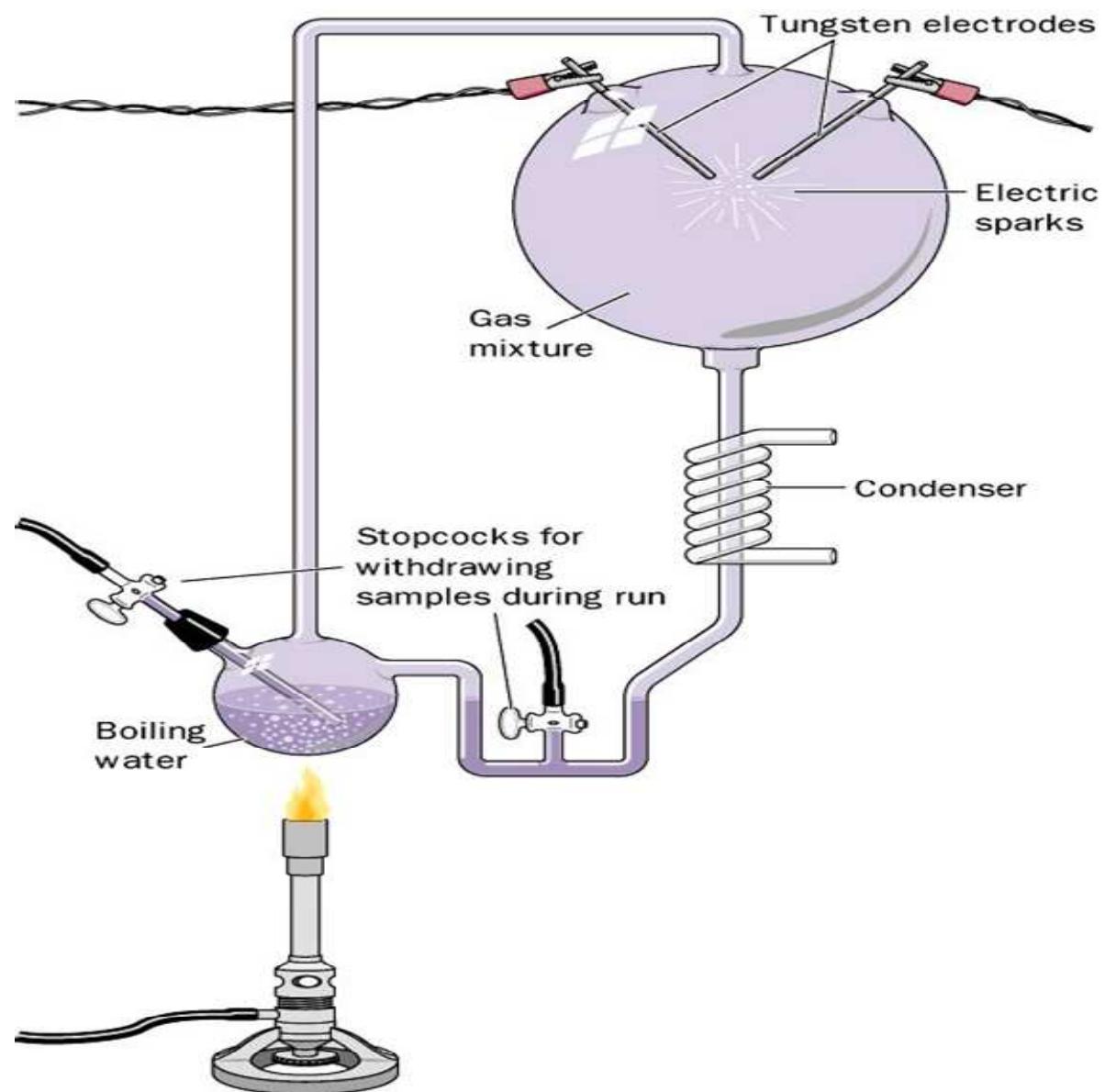
Evoluce života na zemi

Evoluce života na zemi

1. Chemická evoluce – jednoduché anorganické molekuly dávají vznik organickým polymerům
2. Vznik uspořádaných struktur biopolymerů – ty jsou schopná autoreplikace- RNA
3. Biologická evoluce – evoluce od jednobuněčných k mnohobuněčným živočichům

Evoluce života na zemi

Evoluce života na zemi

Compound	Yield (%)
Glycine ^a	2.1
Glycolic acid	1.9
Sarcosine	0.25
Alanine ^a	1.7
Lactic acid	1.6
N-Methylalanine	0.07
α -Amino- <i>n</i> -butyric acid	0.34
α -Aminoisobutyric acid	0.007
α -Hydroxybutyric acid	0.34
β -Alanine	0.76
Succinic acid	0.27
Aspartic acid ^a	0.024
Glutamic acid ^a	0.051
Iminodiacetic acid	0.37
Iminoaceticpropionic acid	0.13
Formic acid	4.0
Acetic acid	0.51
Propionic acid	0.66
Urea	0.034
<i>N</i> -Methylurea	0.051

^a Amino acid constituent of proteins.

Source: Miller, S.J. and Orgel, L.E., *The Origins of Life on Earth*, p. 85, Prentice-Hall (1974).

BÍLKOVINY - PROTEINY

Protein - MULDER, BERZELIUS (1838)

πρωτεΐνη - „zaujímající první místo“

Funkce - katalýza

transport

pohyb

podpora

imunita

regulace

vznik a přenos nervového vznachu

AMINOKYSELINY (20 AMK) MW 50 - 200

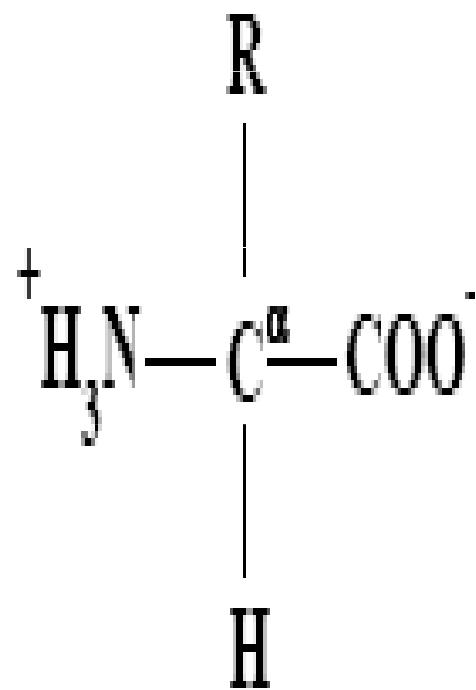
2 až 50 AMK PEPTIDY → POLYPEPTIDY MW < 10 000

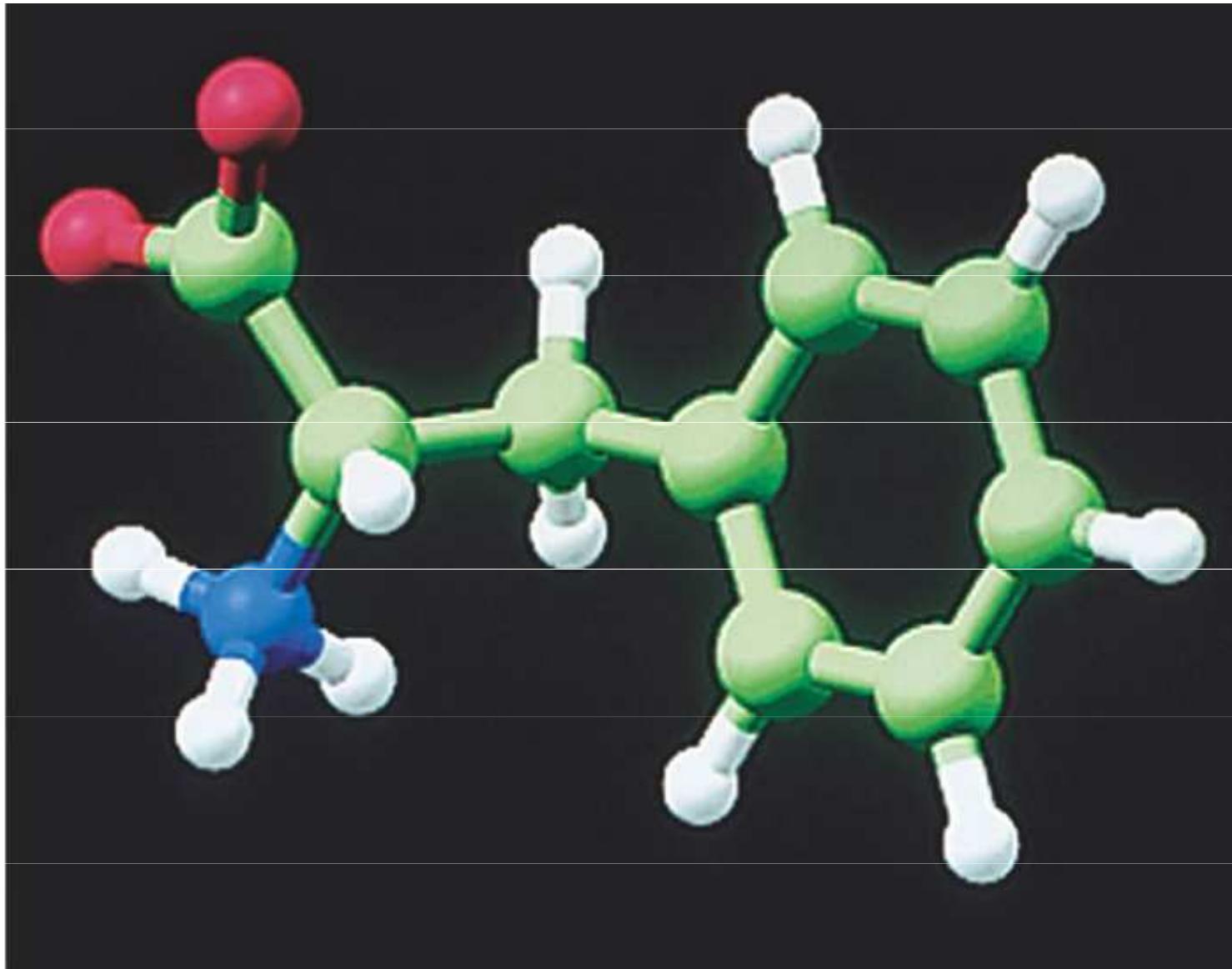

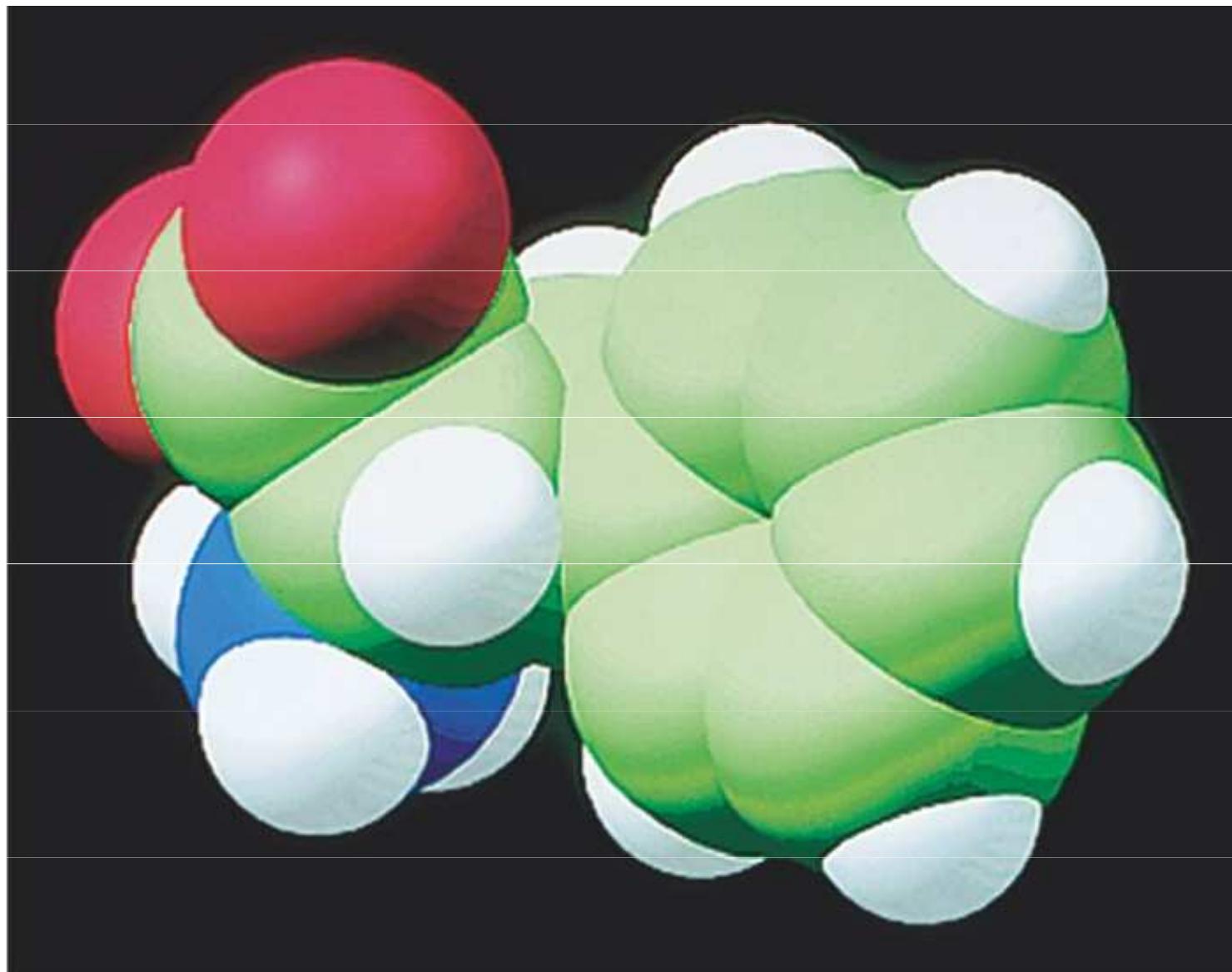
> 50 AMK BÍLKOVINY - PROTEINY MW > 10 000

Aminokyseliny :

chemicky - substituční deriváty karboxylových kyselin

I. Kódované aminokyseliny

Rozdělení :

A. Nepolární aminokyseliny - Gly, Ala, Val, Leu, Ile, Phe, Pro

B. Polární aminokyseliny

OH skupinu - Ser, Thr, Tyr

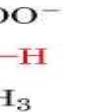
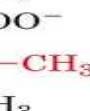
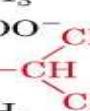
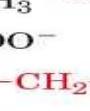
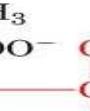
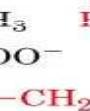
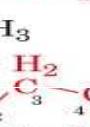
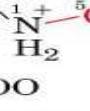
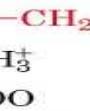
SH skupinu - Cys, Met

indolovou skupinu - Try

CONH₂ skupinu - AspNH₂, GluNH₂

C. Nabité

-	kyselé	COOH skupinu - Asp, Glu
-	basické	NH ₂ skupinu - Lys
		guanidinovou skupinu - Arg
		imidazolovou skupinu - His

Name, Three-letter Symbol, and One-letter Symbol	Structural Formula ^a	Residue Mass (D) ^b	Average Occurrence in Proteins (%) ^c	pK ₁ α-COOH ^d	pK ₂ α-NH ₃ ⁺ ^d	pK _R Side Chain ^d
Amino acids with nonpolar side chains						
Glycine Gly G		57.0	6.8	2.35	9.78	
Alanine Ala A		71.1	7.6	2.35	9.87	
Valine Val V		99.1	6.6	2.29	9.74	
Leucine Leu L		113.2	9.5	2.33	9.74	
Isoleucine Ile I		113.2	5.8	2.32	9.76	
Methionine Met M		131.2	2.4	2.13	9.28	
Proline Pro P		97.1	5.0	1.95	10.64	
Phenylalanine Phe F		147.2	4.1	2.20	9.31	
Tryptophan Trp W		186.2	1.2	2.46	9.41	

(continued)

^aThe ionic forms shown are those predominating at pH 7.0 (except for that of histidine^e), although residue mass is given for the neutral compound. The C atoms, as well as those atoms marked with an asterisk, are chiral centers with configurations as indicated according to Fischer projection formulas. The standard organic numbering system is provided for heterocycles.

^bThe residue masses are given for the neutral residues. For molecular masses of the parent amino acids, add 18.0 D, the molecular mass of H₂O, to the residue masses. For side chain masses, subtract 56.0 D, the formula mass of a peptide group, from the residue masses.

^cThe average amino acid composition in the complete SWISS-PROT database (<http://www.expasy.ch/sprot>), Release 40.7.

^dFrom Dawson, R.M.C., Elliott, D.C., Elliott, W.H., and Jones, K.M., *Data for Biochemical Research* (3rd ed.), pp. 1–31, Oxford Science Publications (1986).

^eBoth the neutral and protonated forms of histidine are present at pH 7.0 because its pK_R is close to 7.0. The imidazole ring of histidine is numbered here according to the biochemistry convention. In the IUPAC convention, N3 of the biochemistry convention is designated N1 and the numbering increases clockwise around the ring.

^fThe three- and one-letter symbols for asparagine or aspartic acid are Asx and B, whereas for glutamine or glutamic acid they are Glx and Z. The one-letter symbol for an undetermined or “nonstandard” amino acid is X.

Name Three-letter Symbol, and One-letter Symbol	Structural Formula ^a	Residue Mass (D) ^b	Average Occurrence in Proteins (%) ^c	pK ₁ -COOH ^d	pK ₂ -NH ₃ ⁺ ^d	pK _R Side Chain ^d
Amino acids with uncharged polar side chains						
Serine Ser S		87.1	7.1	2.19	9.21	
Threonine Thr T		101.1	5.6	2.09	9.10	
Asparagine ^f Asn N		114.1	4.3	2.14	8.72	
Glutamine ^f Gln Q		128.1	3.9	2.17	9.13	
Tyrosine Tyr Y		163.2	3.2	2.20	9.21	10.46 (phenol)
Cysteine Cys C		103.1	1.6	1.92	10.70	8.37 (sulphydryl)
Amino acids with charged polar side chains						
Lysine Lys K		128.2	6.0	2.16	9.06	10.54 (-NH3+)
Arginine Arg R		156.2	5.2	1.82	8.99	12.48 (guanidino)
Histidine ^e His H		137.1	2.2	1.80	9.33	6.04 (imidazole)
Aspartic acid ^f Asp D		115.1	5.2	1.99	9.90	3.90 (-COOH)
Glutamic acid ^f Glu E		129.1	6.5	2.10	9.47	4.07 (-COOH)

Cystin

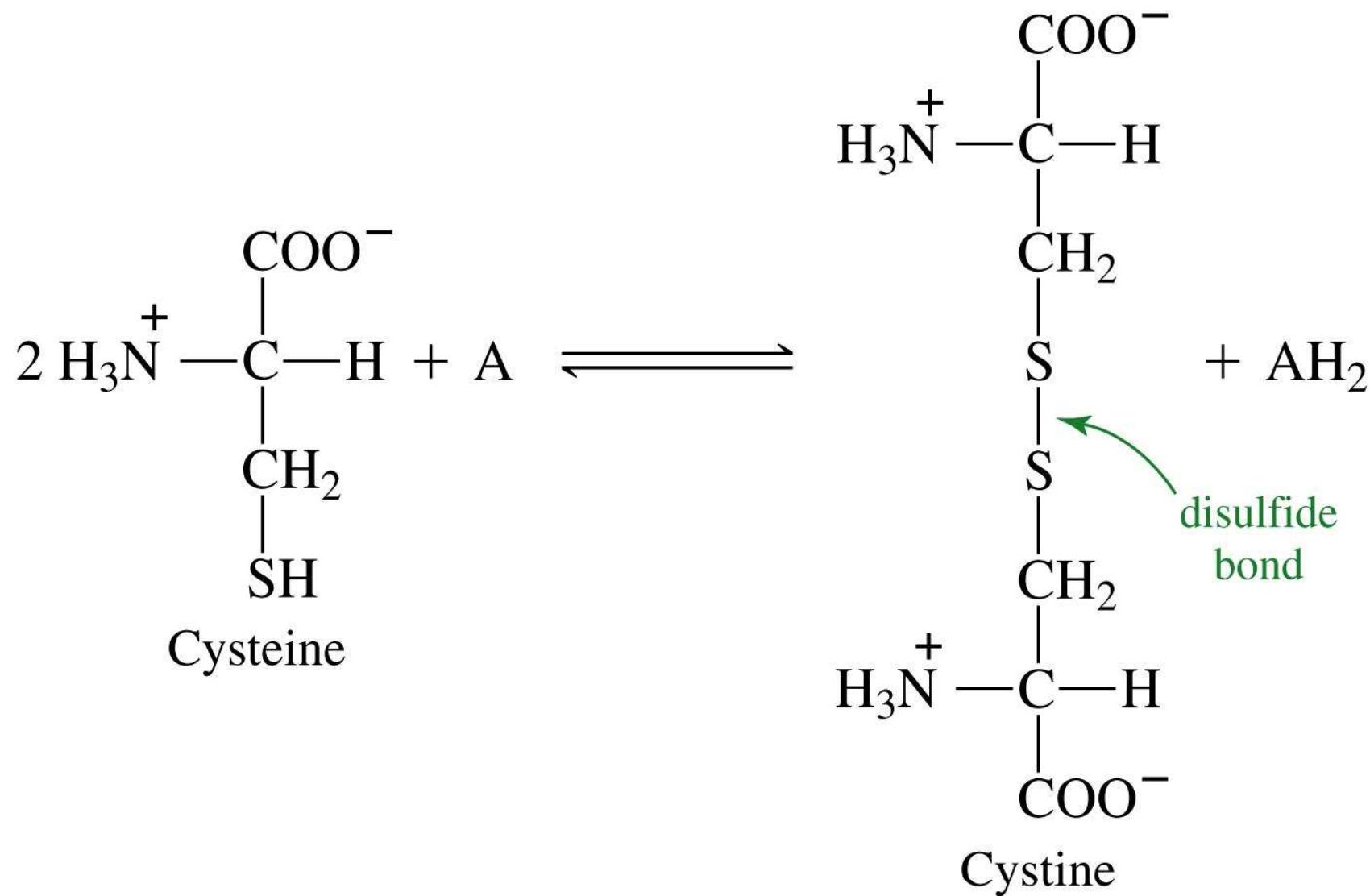
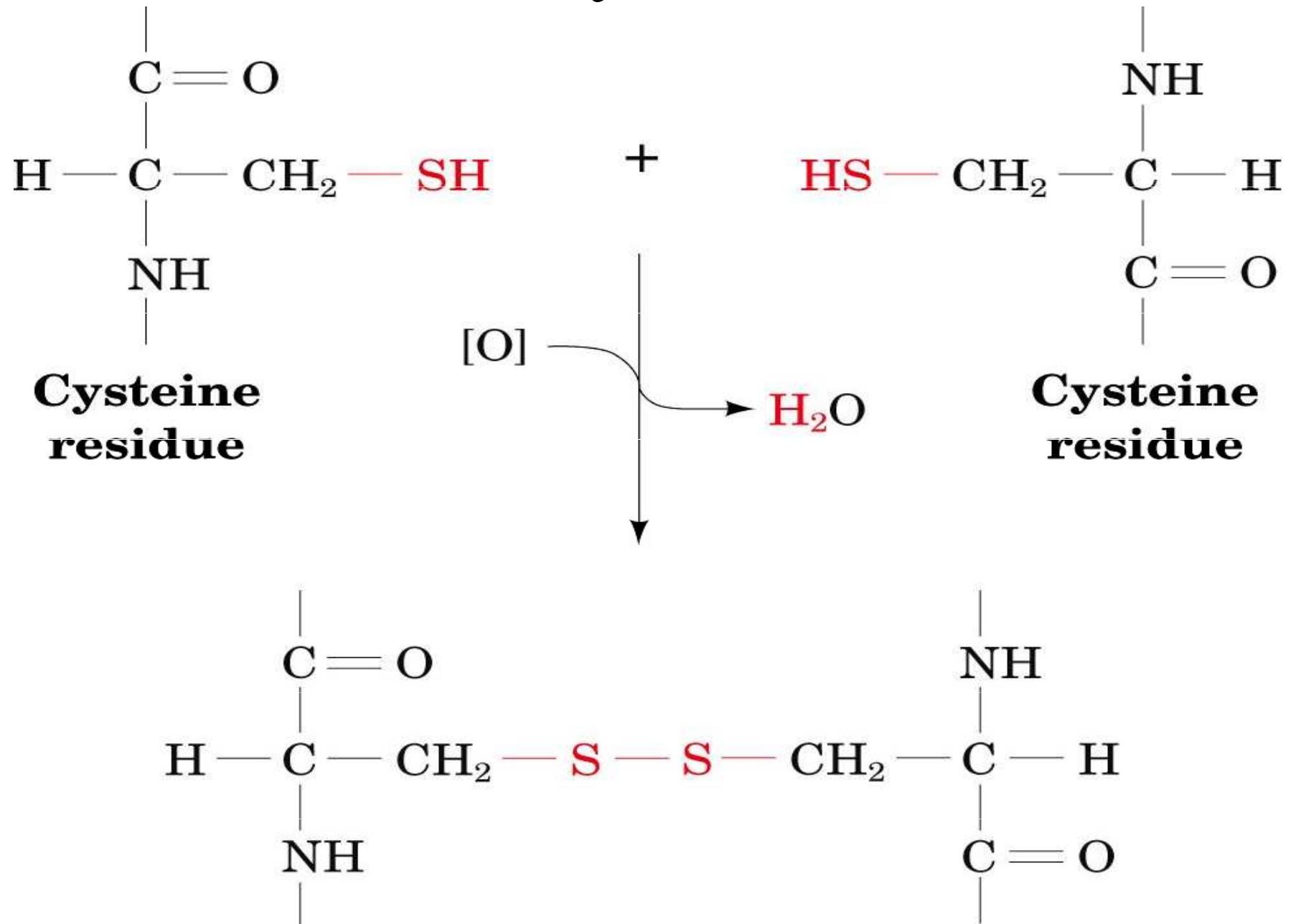
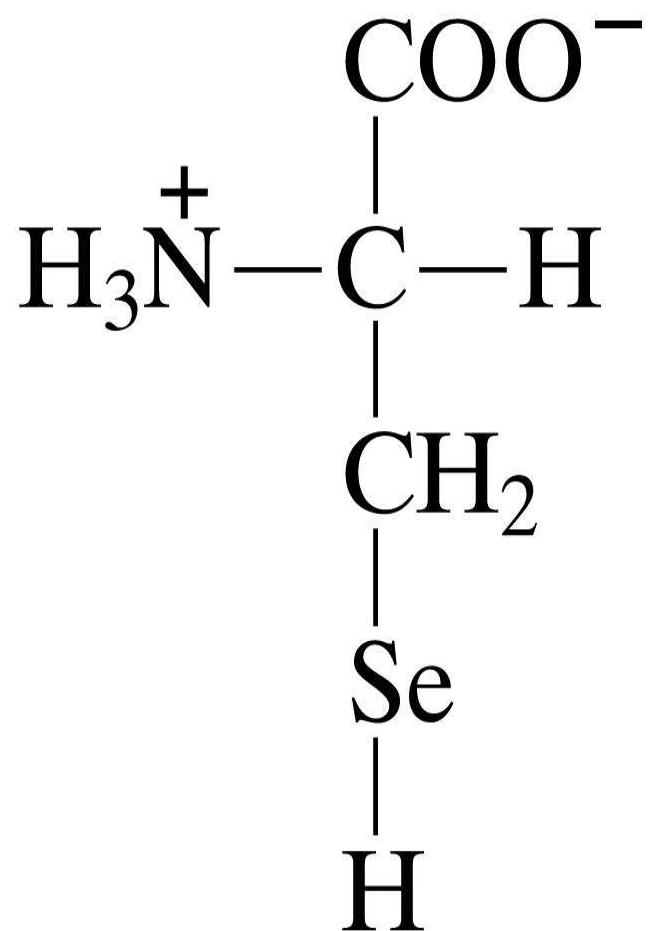

Figure 3-6 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Cystin

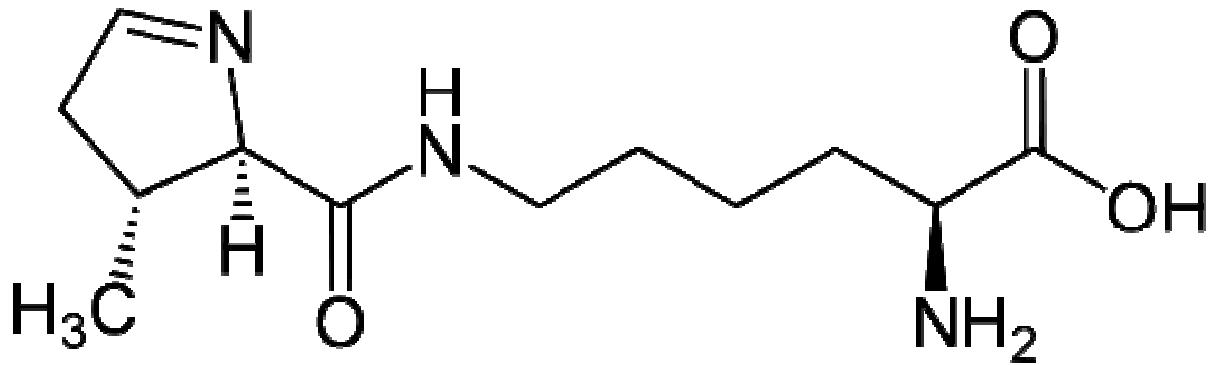
Selenocystein

Selenocysteine

Unnumbered figure pg 73b Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Pyrrolysin

Používané zkratky

třípismenkové

jednopismenkové

AMK	Symboly		AMK	Symboly	
glycin	Gly	G	methionin	Met	M
alanin	Ala	A	glutamová k.	Glu	E
valin	Val	V	asparagin	Asn	N
leucin	Leu	L	glutamin	Gln	Q
izoleucin	Ile	I	lysin	Lys	K
serin	Ser	S	arginin	Arg	R
threonin	Thr	T	tyrosin	Tyr	Y
cystein	Cys	C	fenylalanin	Phe	F
histidin	His	H	tryptofan	Trp	W
prolin	Pro	P	asparagová k.	Asp	D

Esenciální AMK

- Rostliny + mikroorganismy 0
- Člověk – biosyntéza -12
esenciální - 8 Lys, Try, Phe, Met,
Thr, Ile, Leu, Val, *Arg*?

Esenciální AMK

- Rostliny + mikroorganismy 0
- Člověk – biosyntéza -12
esenciální - 8 Lys, Try, Phe, Met,
Thr, Ile, Leu, Val, *Arg*?

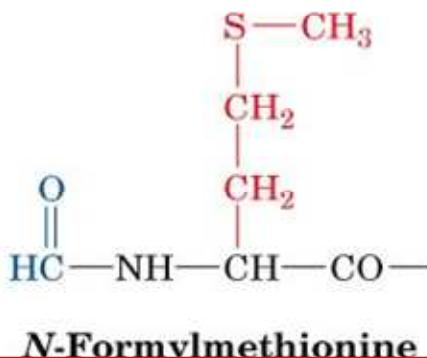
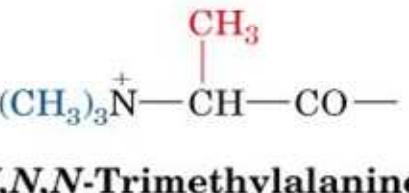
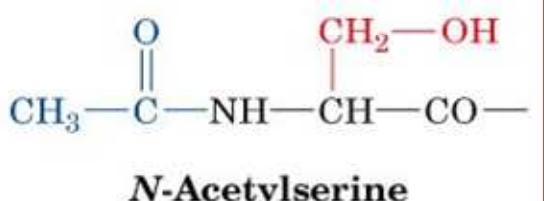
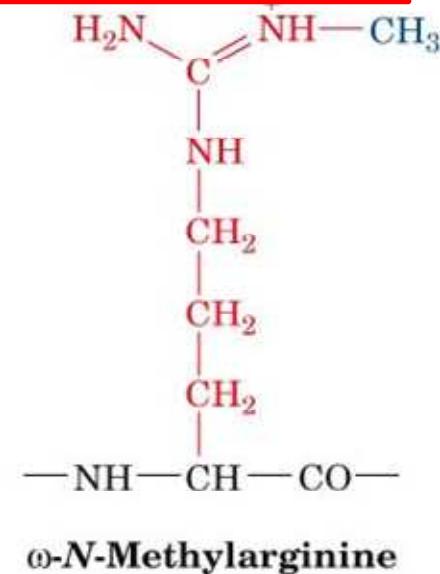
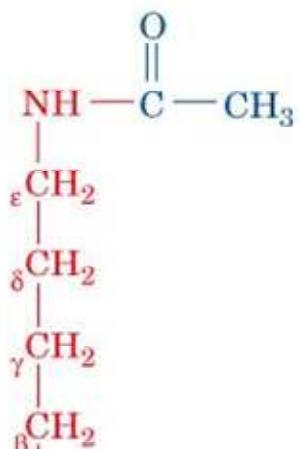
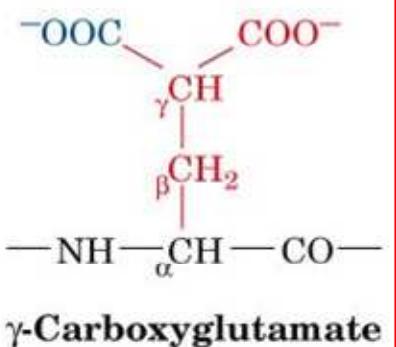
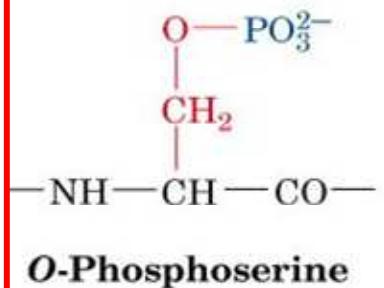
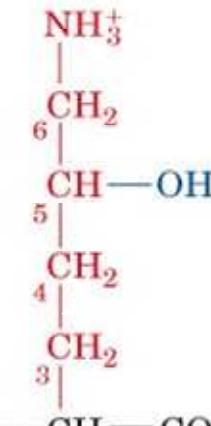
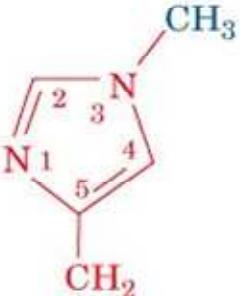
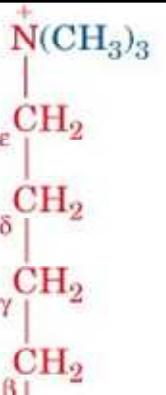
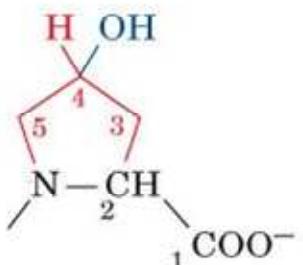
II. Nekódované aminokyseliny

A. v bílkovinách posttranslační modifikaci AMK

OH-Lys

OH-Pro

fosfo-Ser

B. volné s biologickou funkcí

β alanin

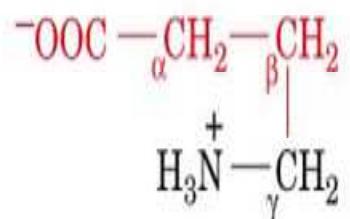
ornitin a citrulin

γ aminomáselná

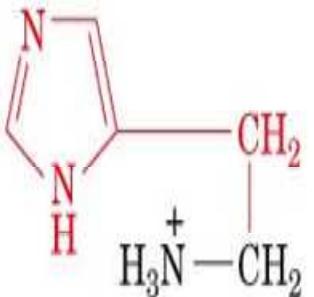
antibiotika - azaserin, cykloserin, chloramfenikol

nervové mediátory - DOPA, dopamin, adrenalin

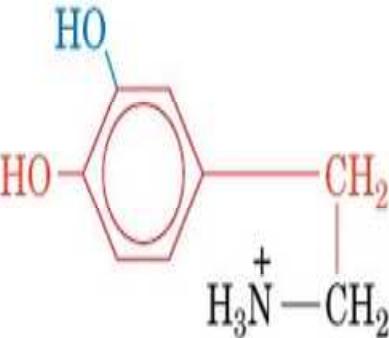
hormony - thyroxin, trijodthyronin

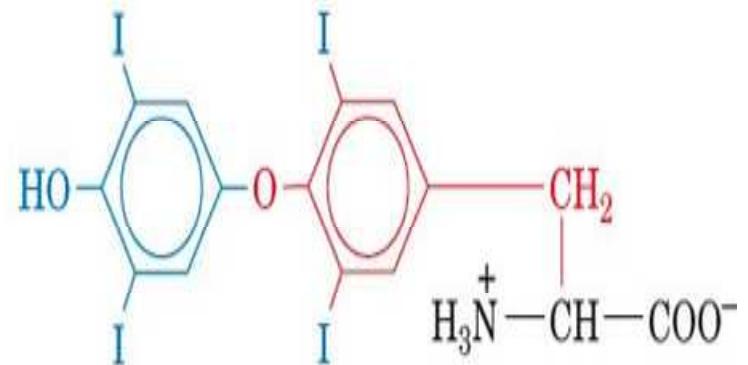
γ -Aminobutyric acid (GABA)

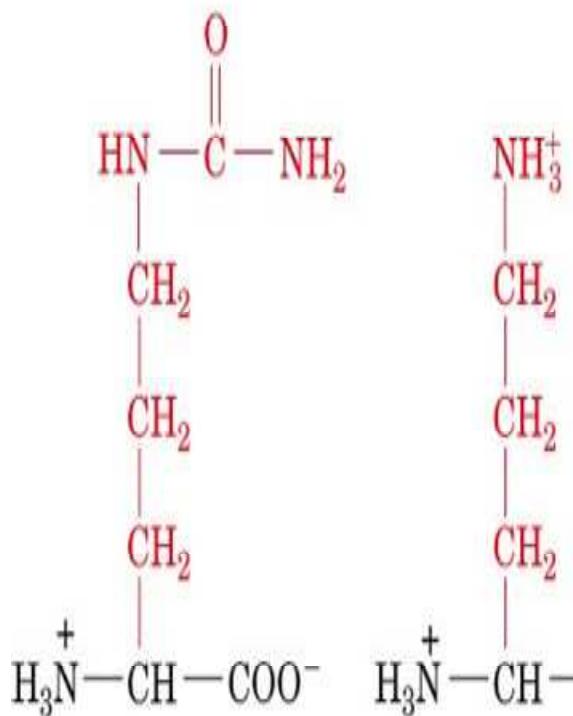
Histamine

Dopamine

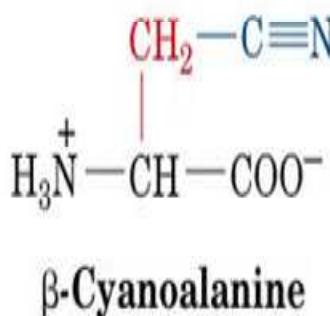

Thyroxine

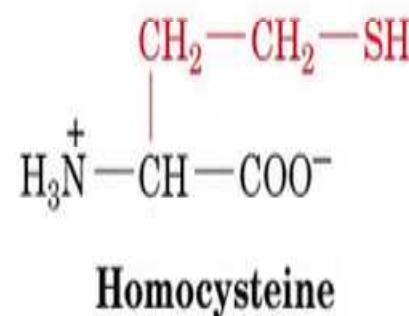

Citrulline

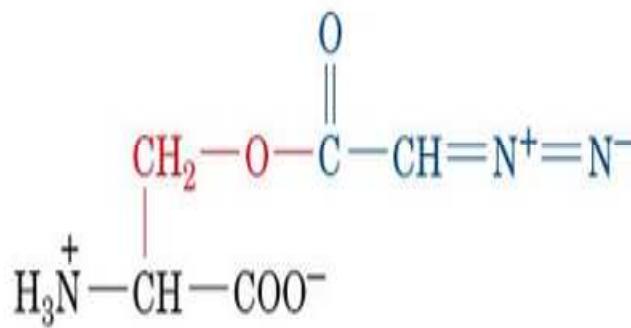
Ornithine

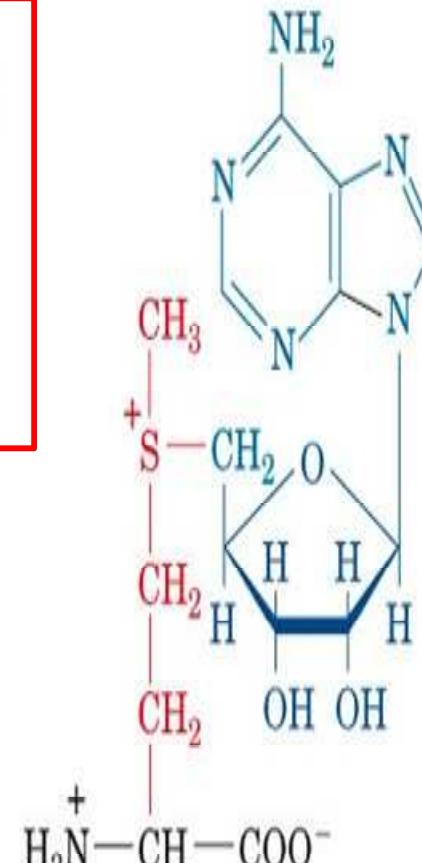
β -Cyanoalanine

Homocysteine

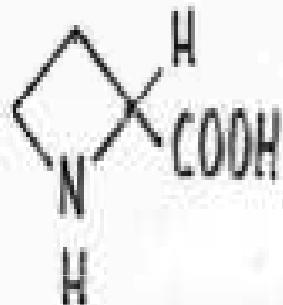
Azaserine

S-Adenosylmethionine

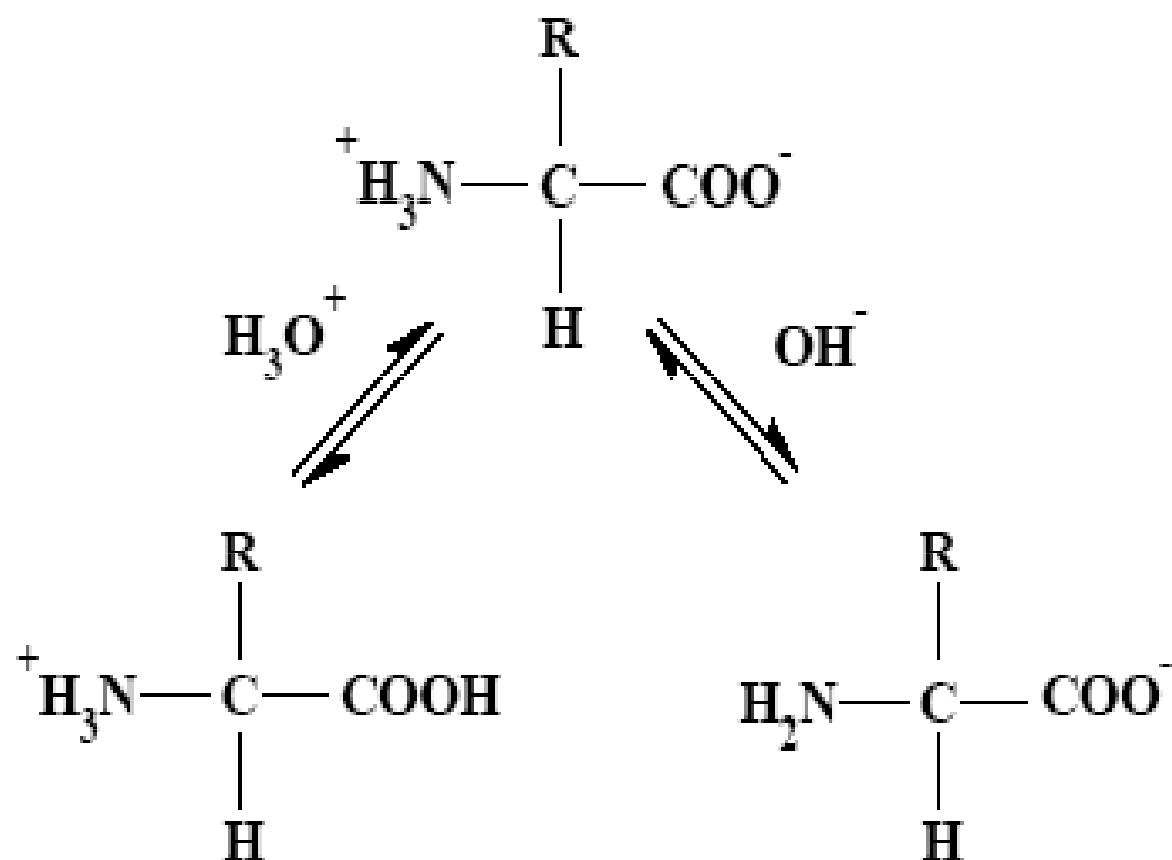
k. aminocyklopropyl-
karboxylová

k. azetidinkarboxylová

Vlastnosti aminokyselin

ACIDOBAZICKÉ VLASTNOSTI

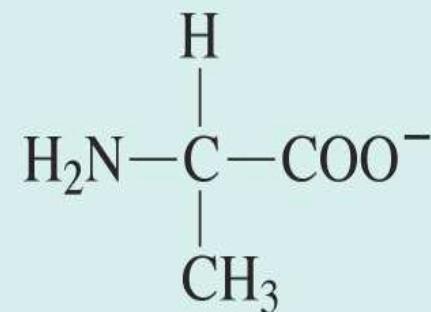
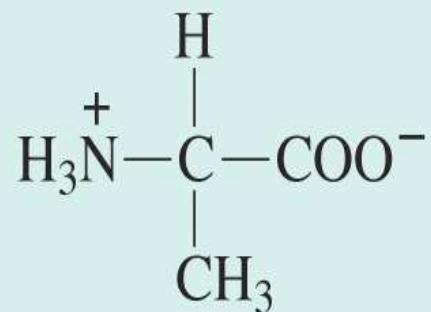
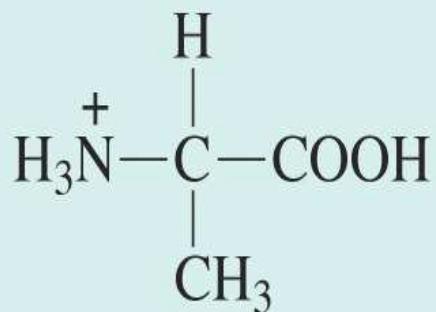
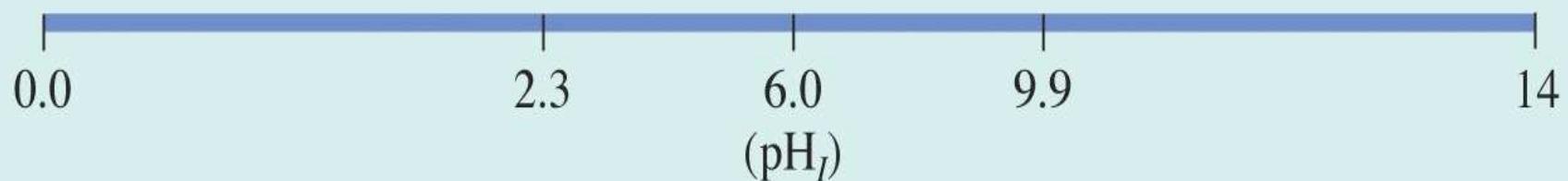
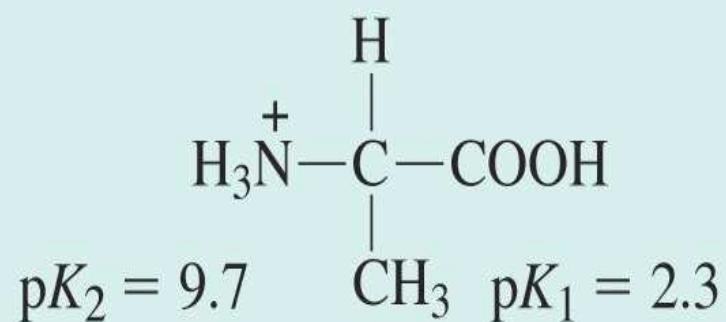
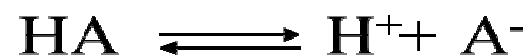

Figure 3-4b Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Henderson-Hasselbachova rovnice

$$K_a = \frac{[\text{H}^+] [\text{A}^-]}{[\text{HA}]}$$

Izoelektrický bod $pI = \frac{pK_{COOH} + pK_{NH_2}}{2}$

Tabulka pK

Skupina	pK	Skupina	pK	Skupina	pK
α COOH	1.8 - 2.5	β COOH	3.9	γ COOH	4.1
α NH ₂	9 - 10	ϵ NH ₂	10.8	guanidin	12.5
imidazol	6.0	SH	8.3	OH	10.1

Pufrační kapacita

Titrační křivky

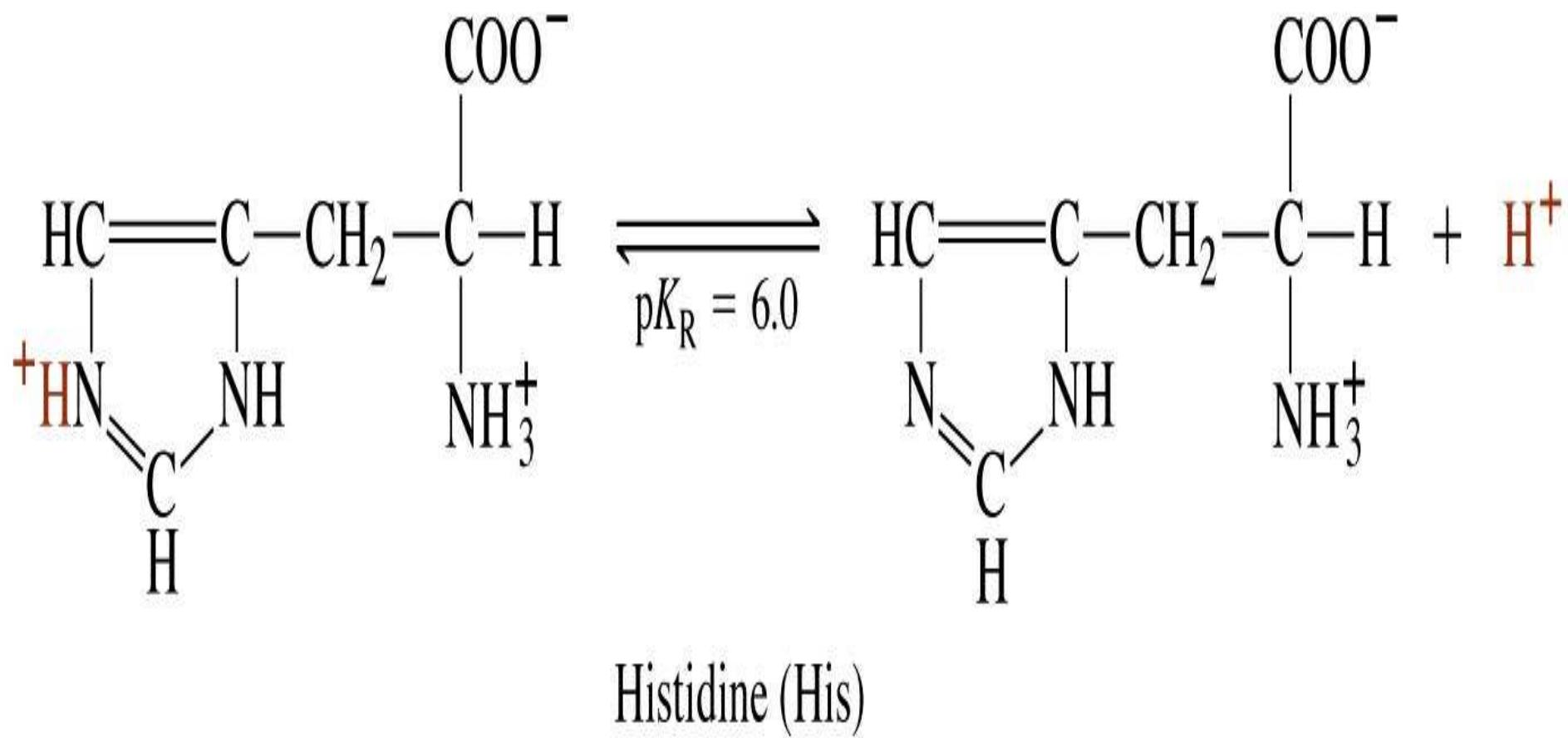
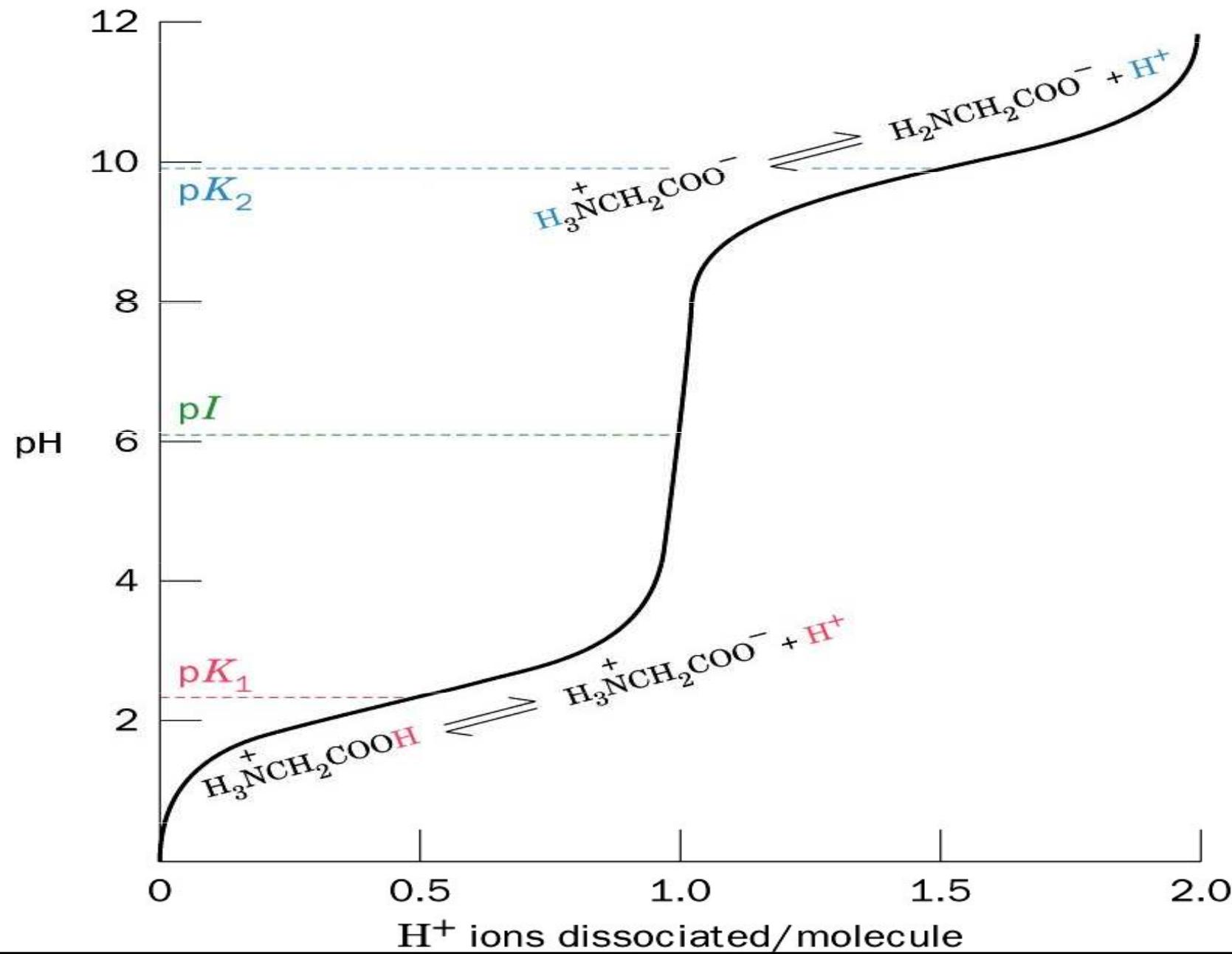
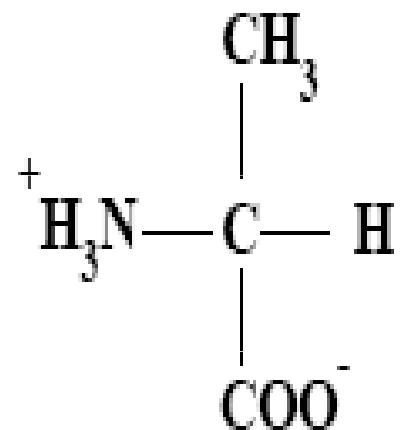

Figure 3-7 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Titrační křivka glycinu

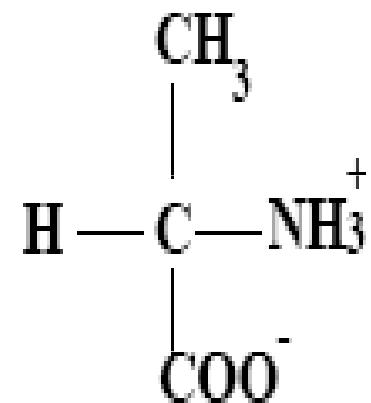

OPTICKÁ AKTIVITA

L-alanin

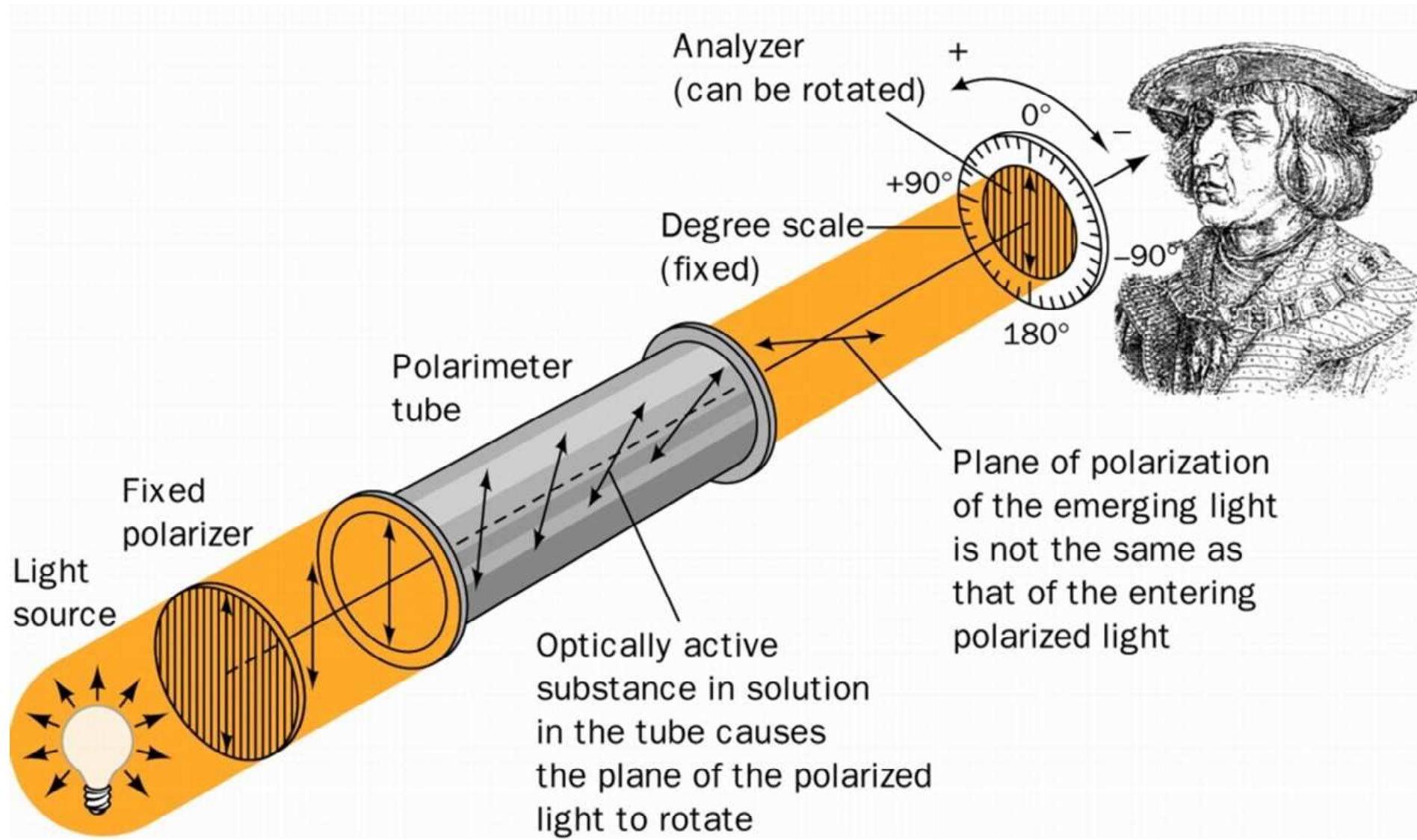
L

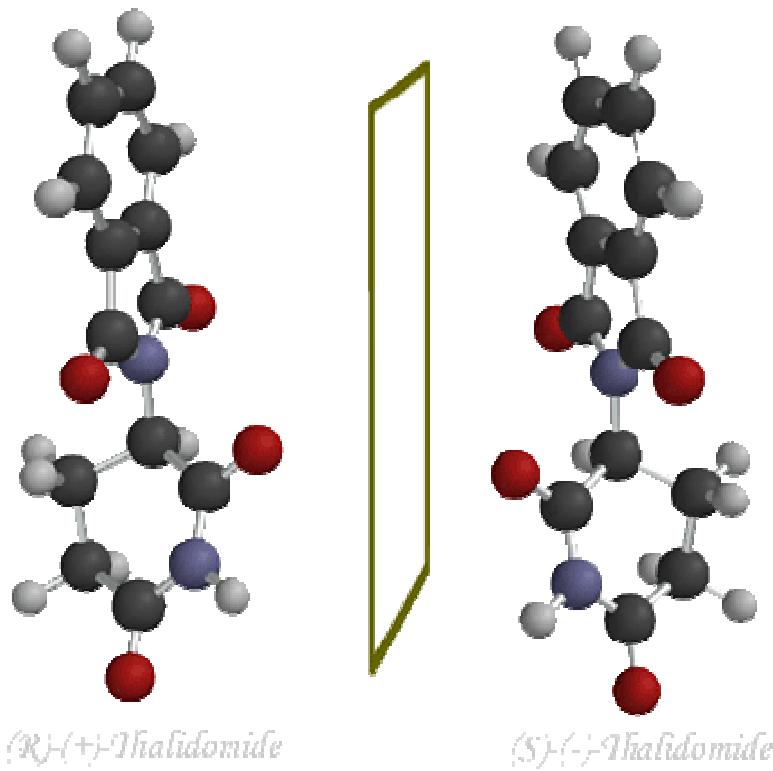
D-alanin

R

enantiomery

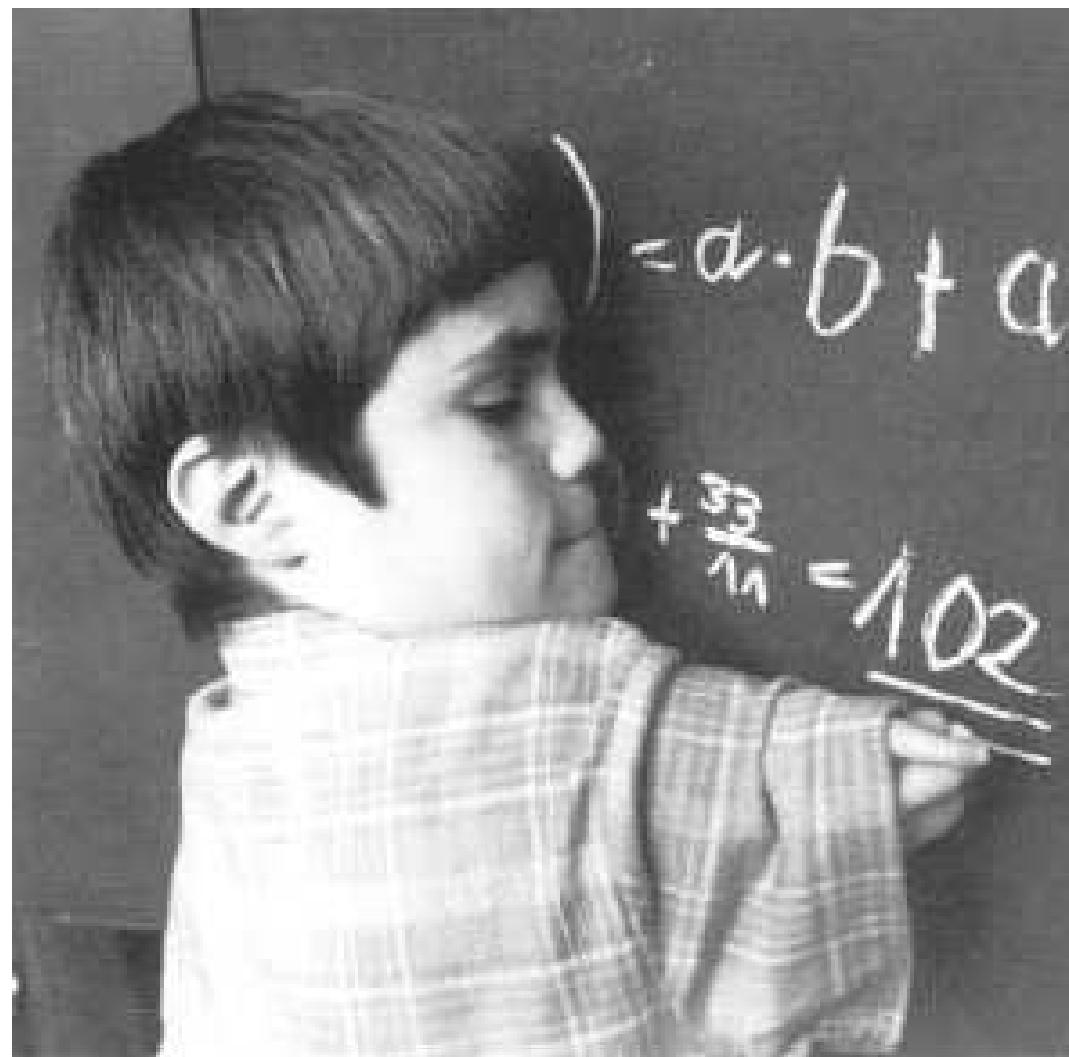

Thalidomid

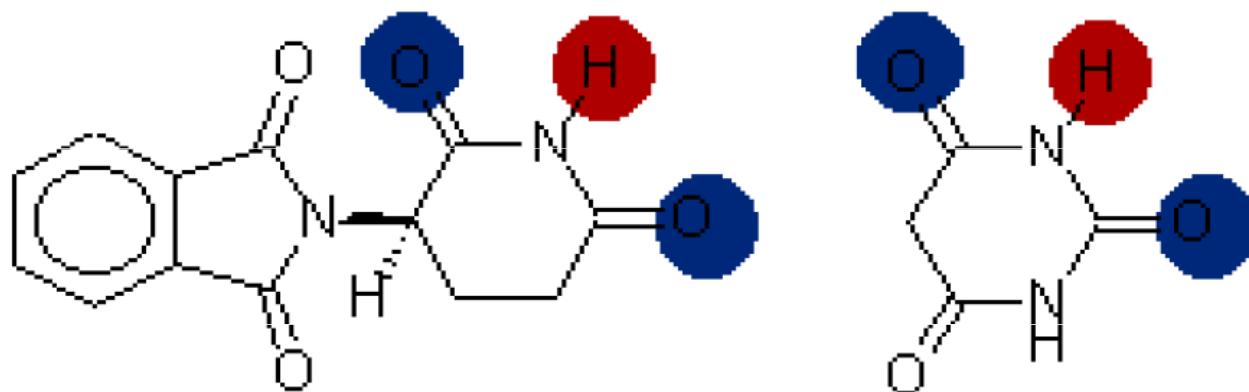

Thalidomid

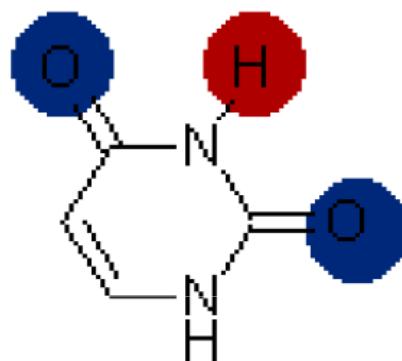

Thalidomid

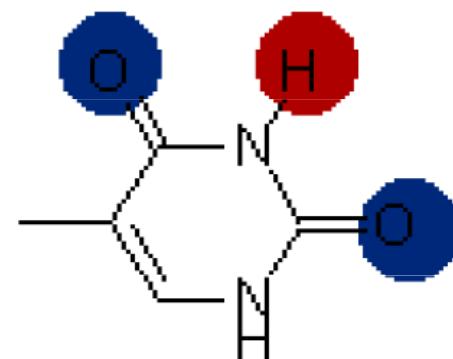

Thalidomid

Barbitursäure

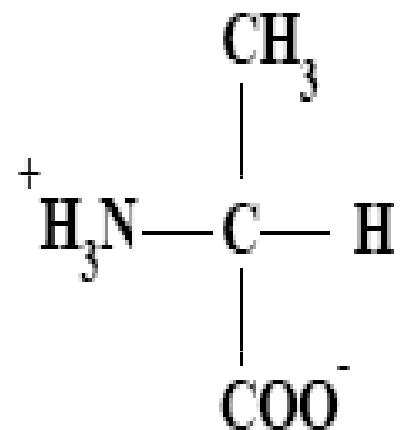

Uracil

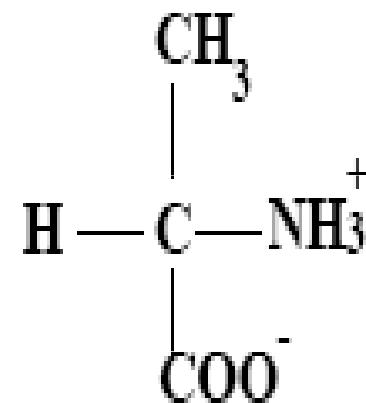
Thymin

OPTICKÁ AKTIVITA

L-alanin

L

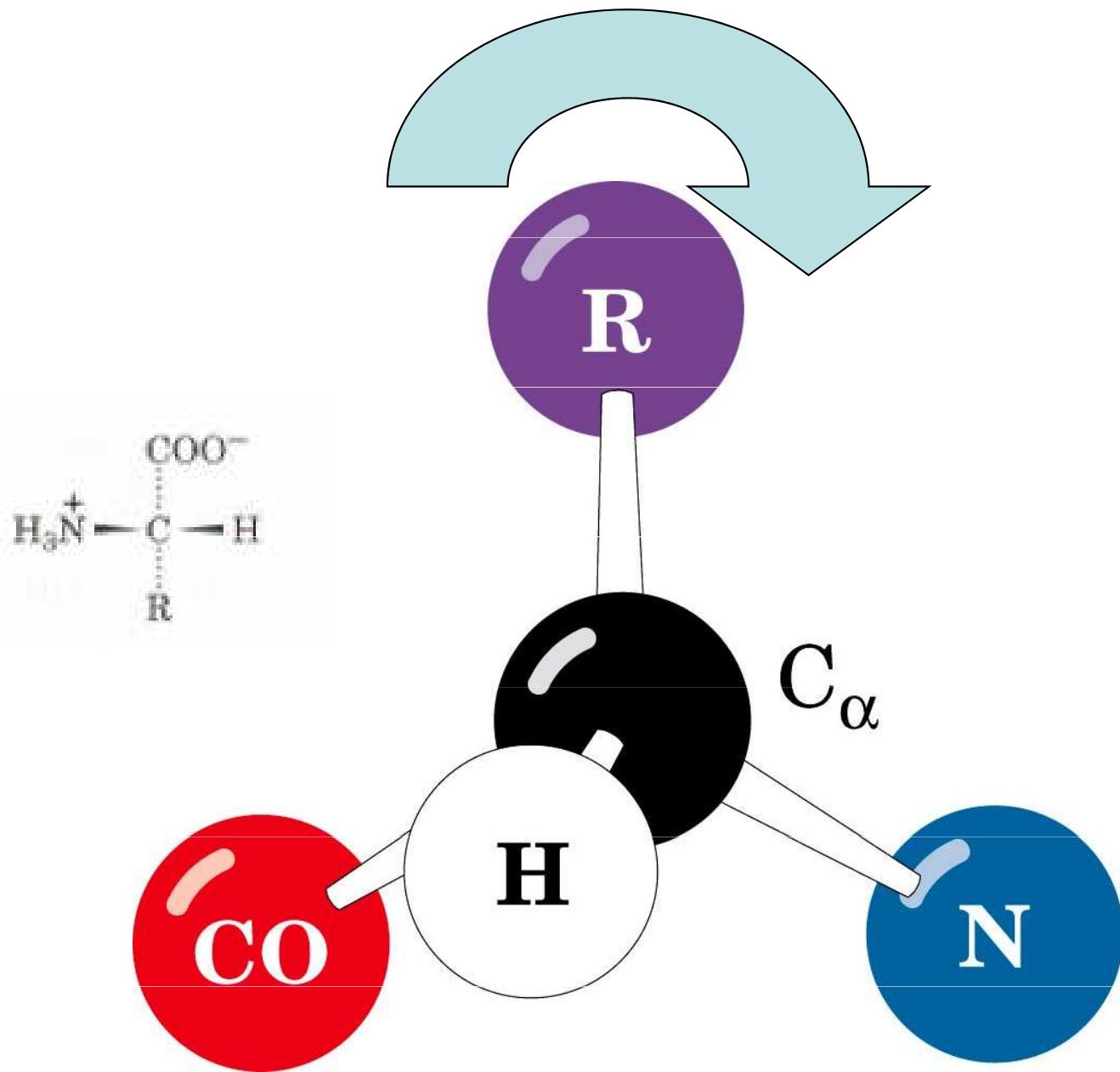

D-alanin

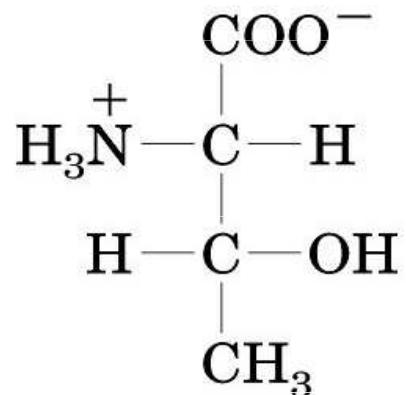
R

enantiomery

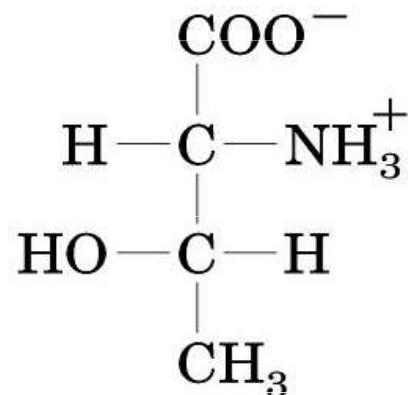
L AMK - CO-R-N

Diastomery threoninu

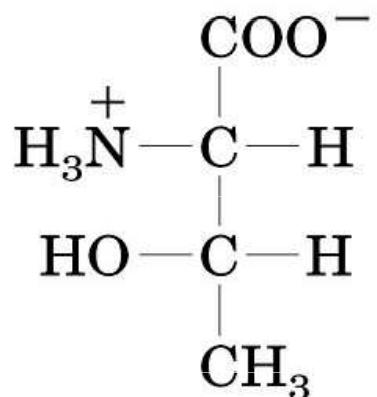

L-Threonine

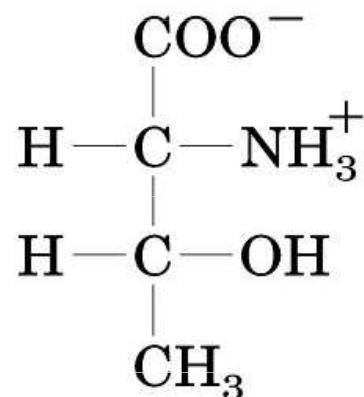

D-Threonine

Mirror
plane

L-allo-Threonine

D-allo-Threonine

CHEMICKÉ VLASTNOSTI

■ reakce dané přítomnosti COOH a NH₂ skupin

ninhydrinová reakce - NH₂

■ reakce vedlejších skupin

reakce Sakaguchiho - guanidinová skupina

xantoproteinová reakce - aromatické aminokyseliny

Paulyho reakce - tyrosin

Adamkiewiczova reakce - indol

Ninhydrinová reakce

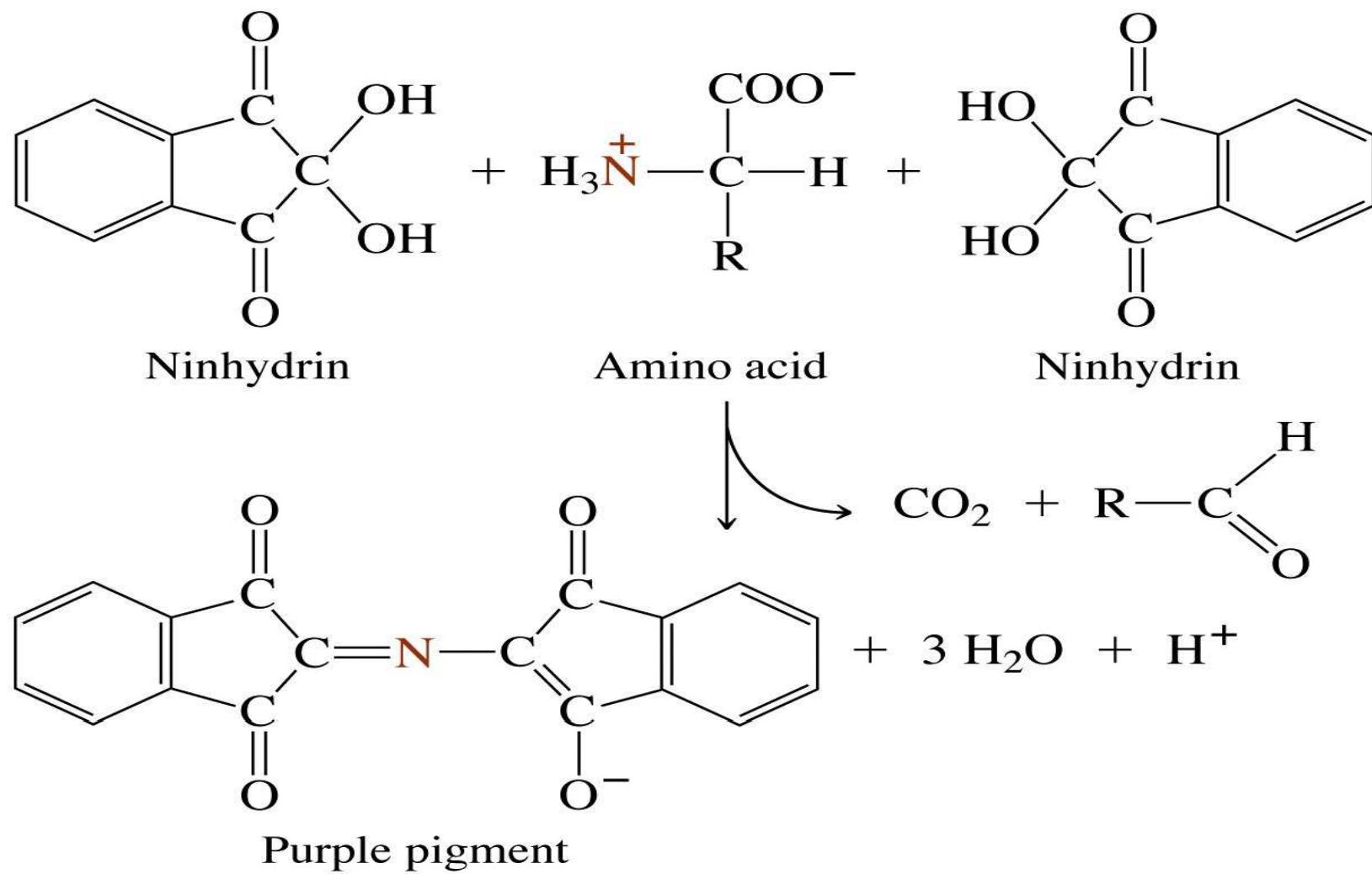

Figure 3-9a Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Reakce AMK s dansylchloridem

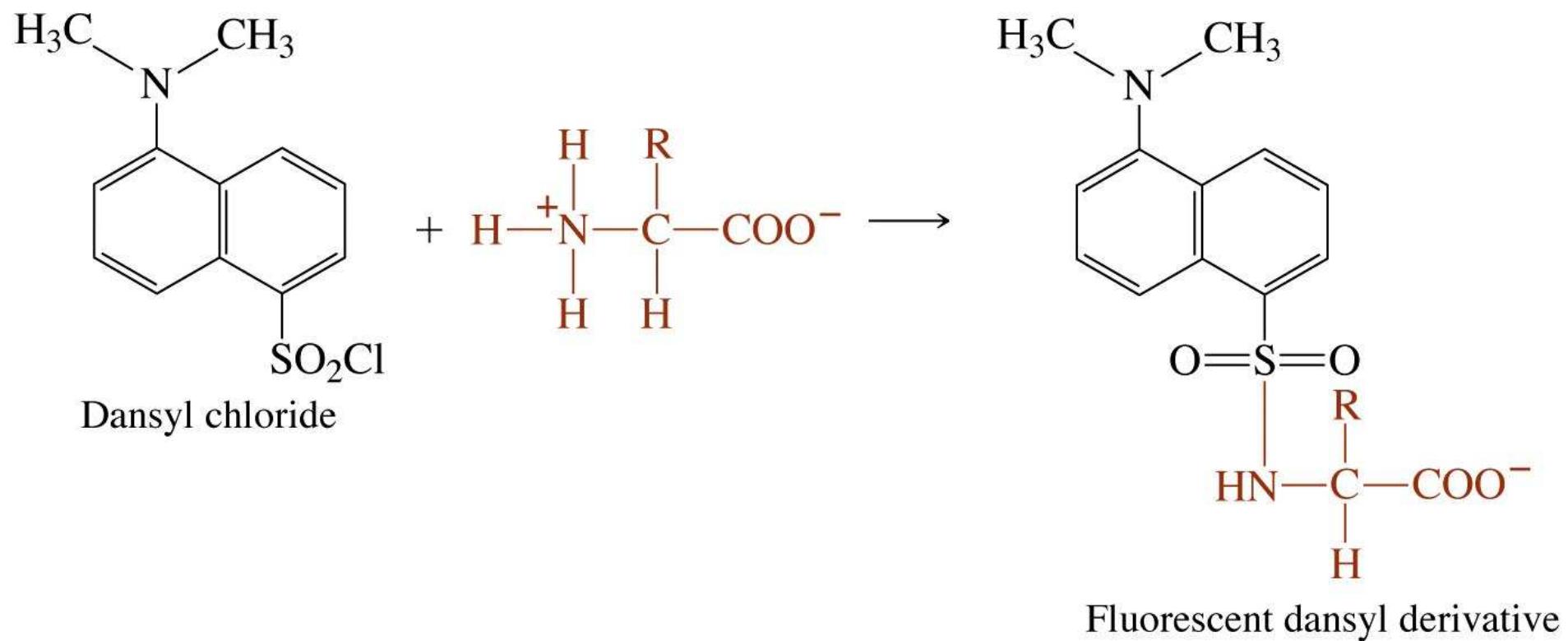

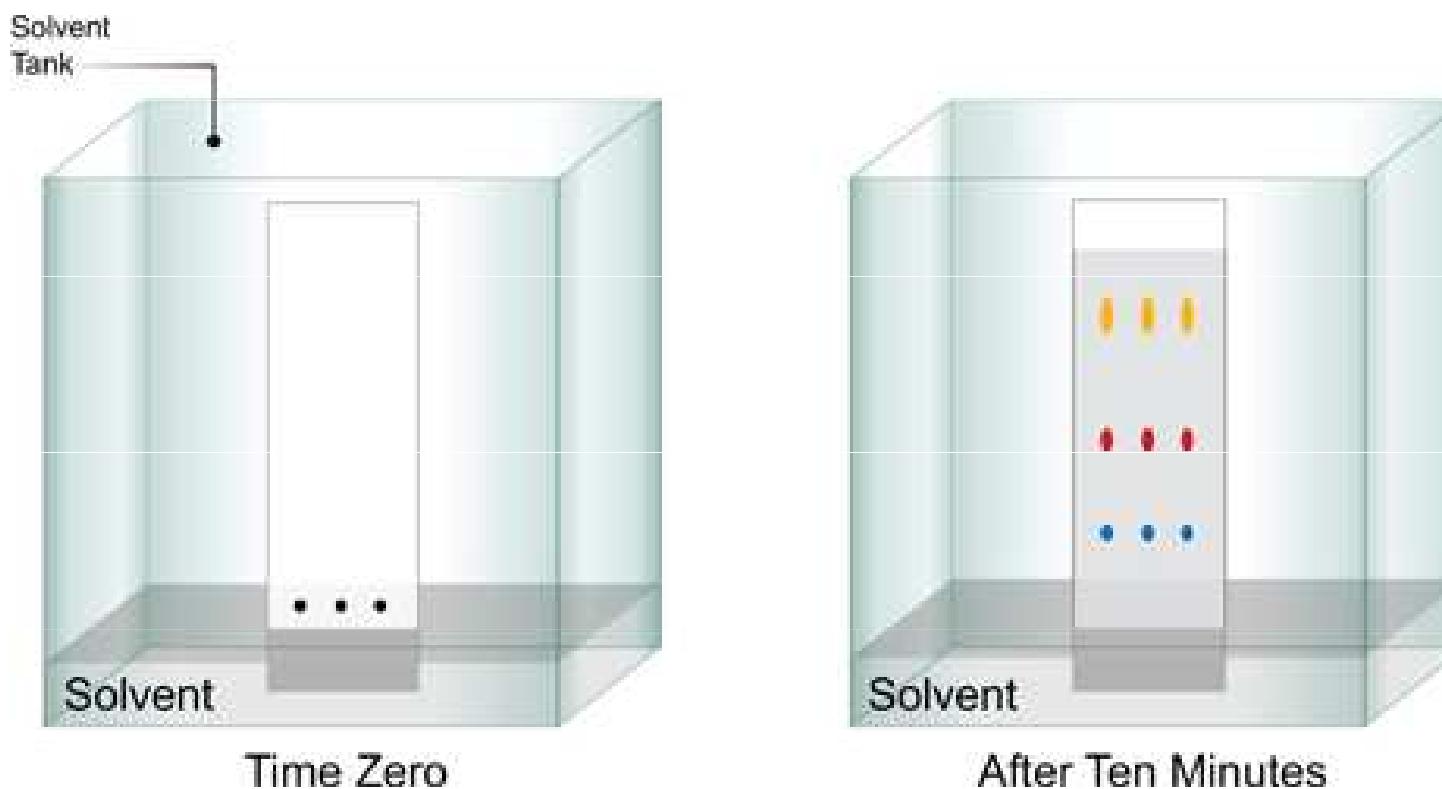
Figure 3-9d Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Analýza aminokyselin

- papírová a tenkovrstvá chromatografie
- ionexová chromatografie
- reverzně fázová chromatografie

Papírová chromatografie AMK

Martin Synge Nobelova cena za chemii 1952

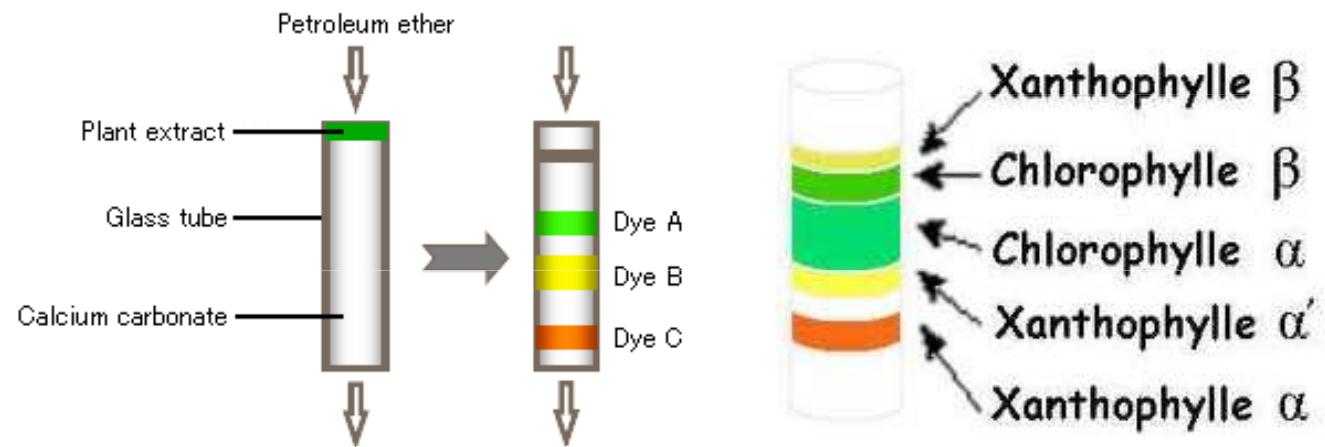
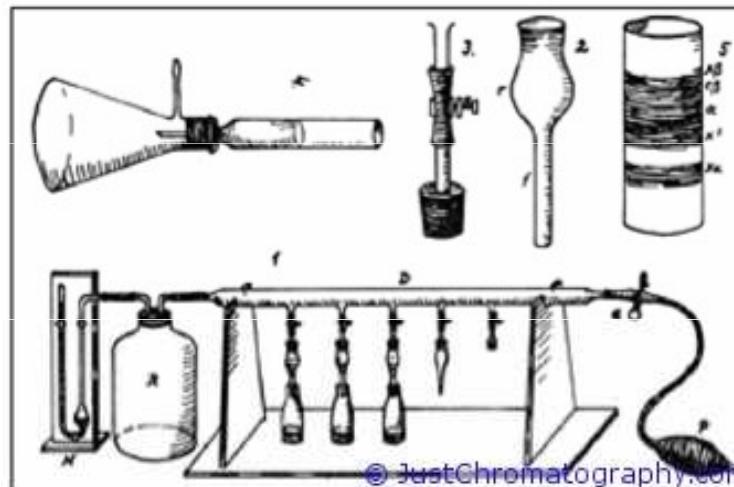
Papírová chromatografie AMK

Martin Synge Nobelova cena za chemii 1952

Mikhail Semyonovich Tsvet

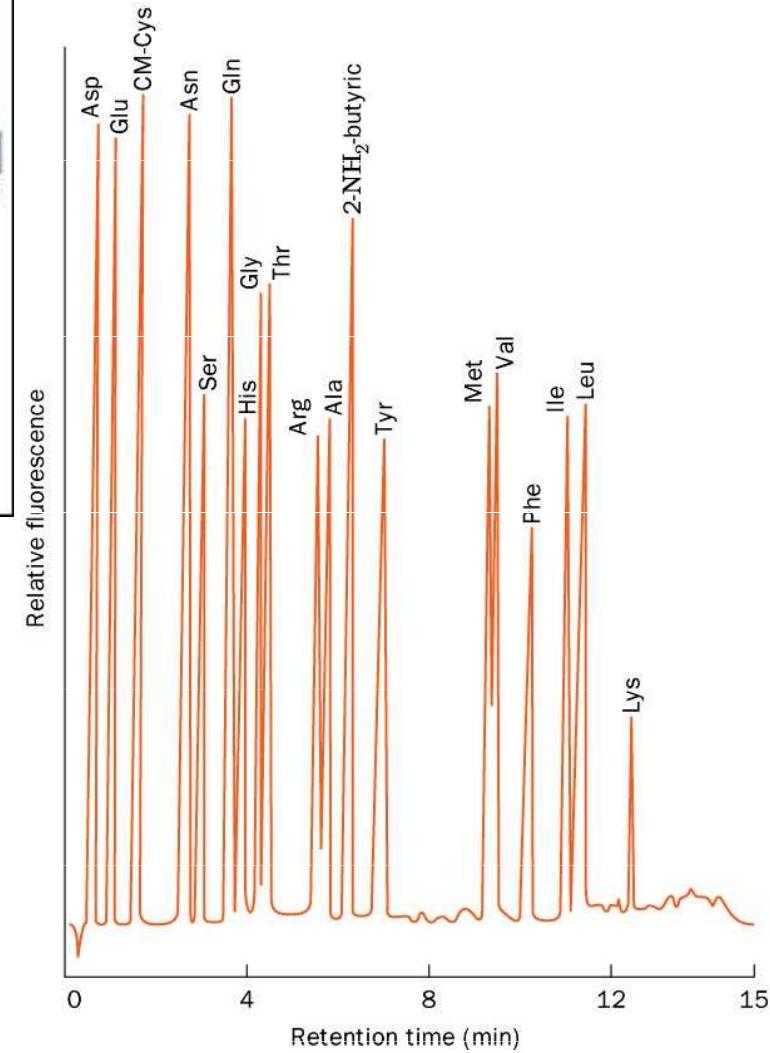
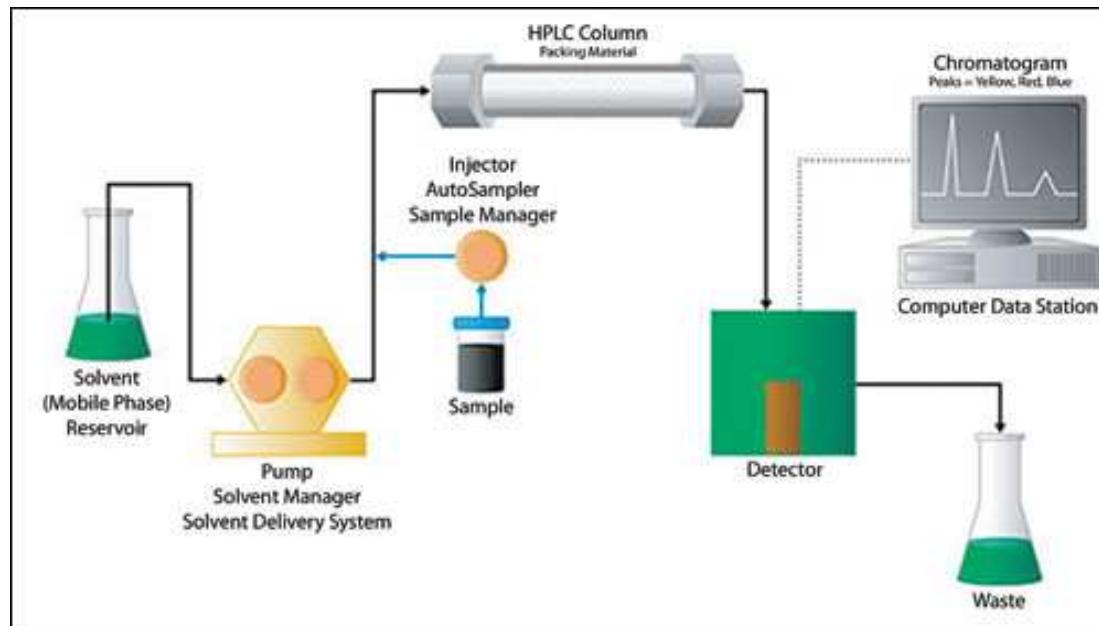
Chromatographia 1906

Kolonová chromatografie

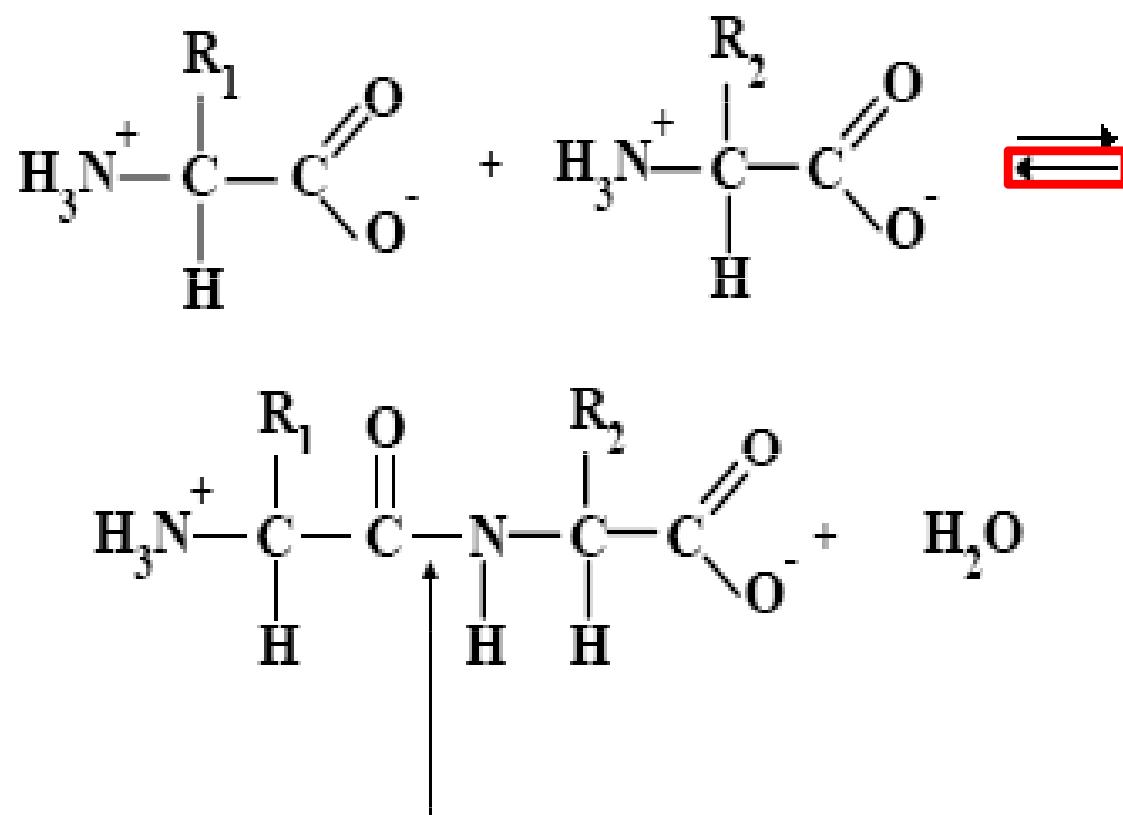

RP HPLC AMK

PEPTIDY :

(E.FISHER 1902)

Peptidická vazba - amidová vazba

di, tri, tetra oligopeptidy polypeptidy

Názvosloví peptidů

Biosyntéza peptidů - meziprodukty odbourávání bílkovin

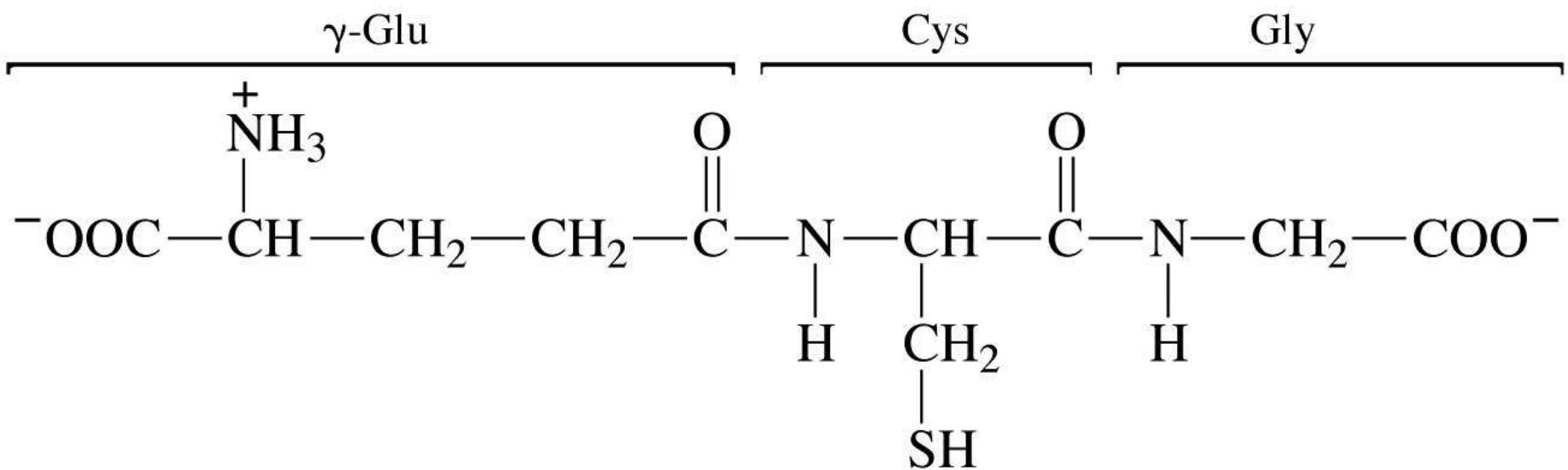
- jednoduchá biosyntéza bez proteosyntézy

Přírodní peptidy:

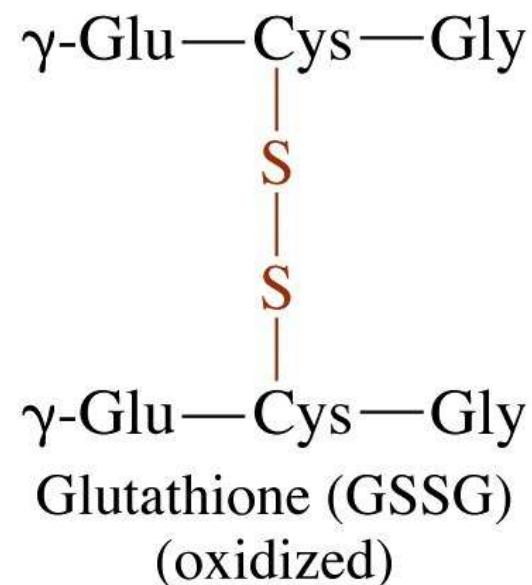
Di - karnosin

anserin

Tri - glutathion GSH

Glutathione (GSH)
 (reduced)

Přírodní peptidy:

Di - karnosin

anserin

Tri - glutathion GSH

Peptidové hormony - oxytosin

vasopresin

inzulin

glukagon

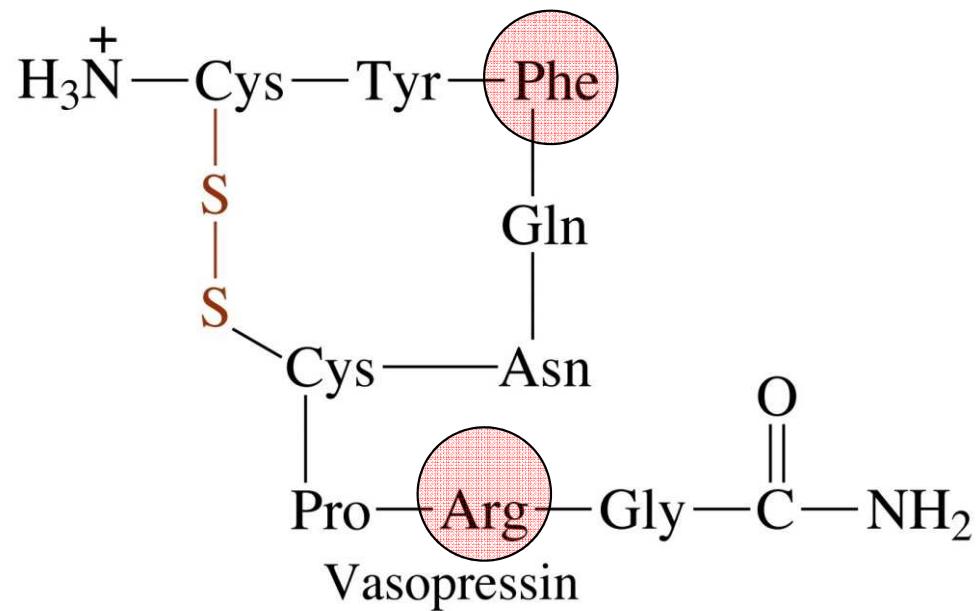

Figure 3-11c Concepts in Biochemistry, 3/e
 © 2006 John Wiley & Sons

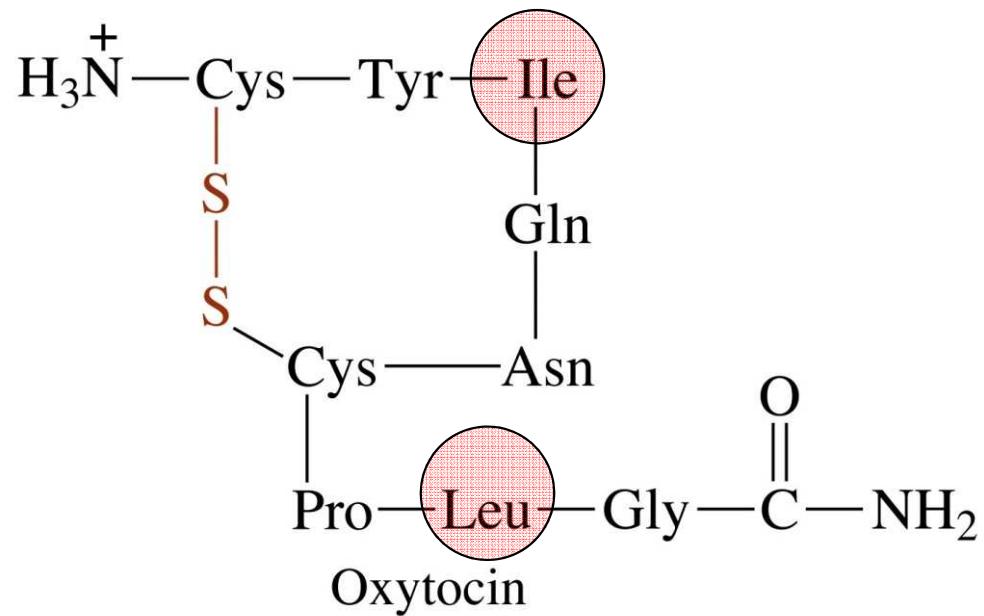
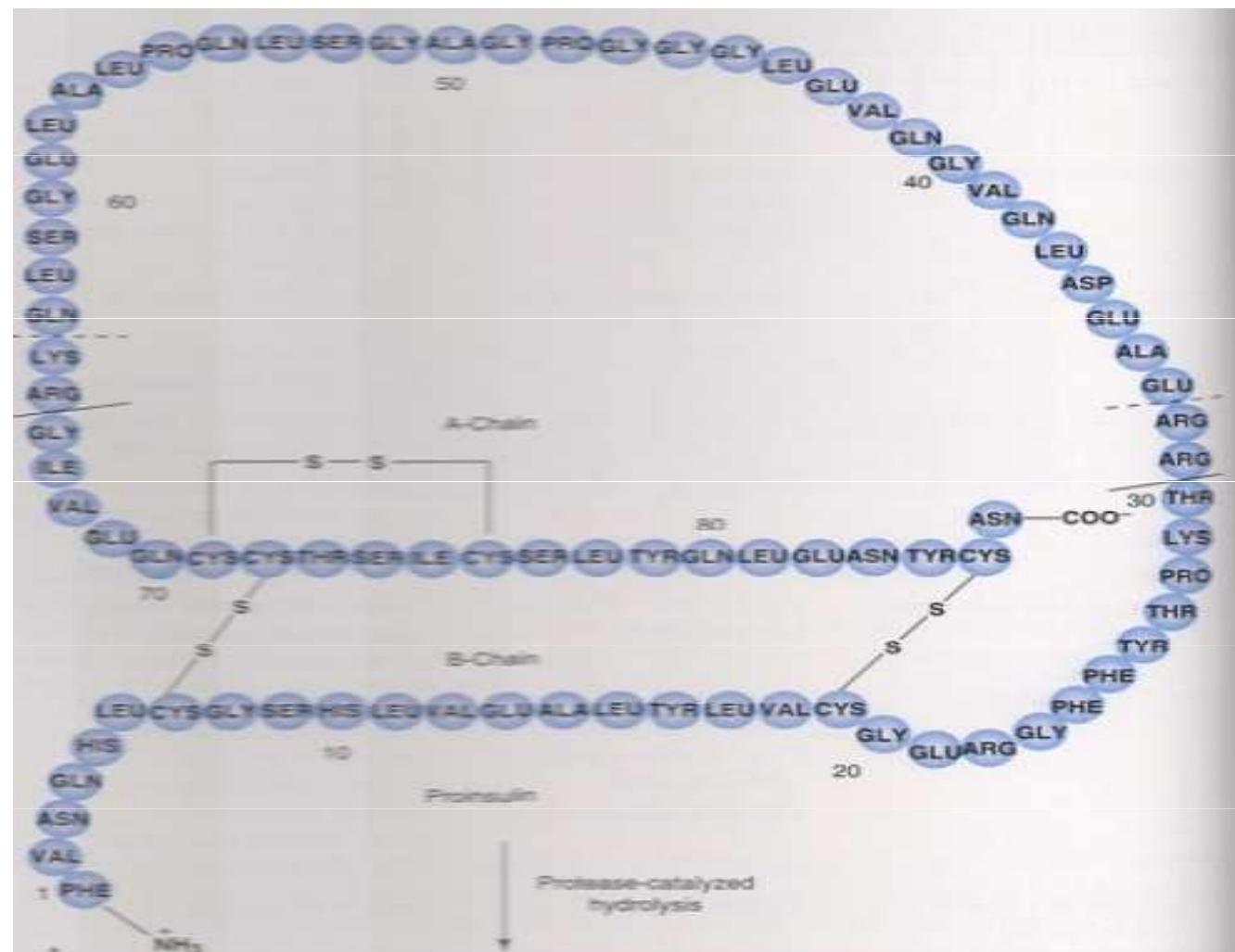
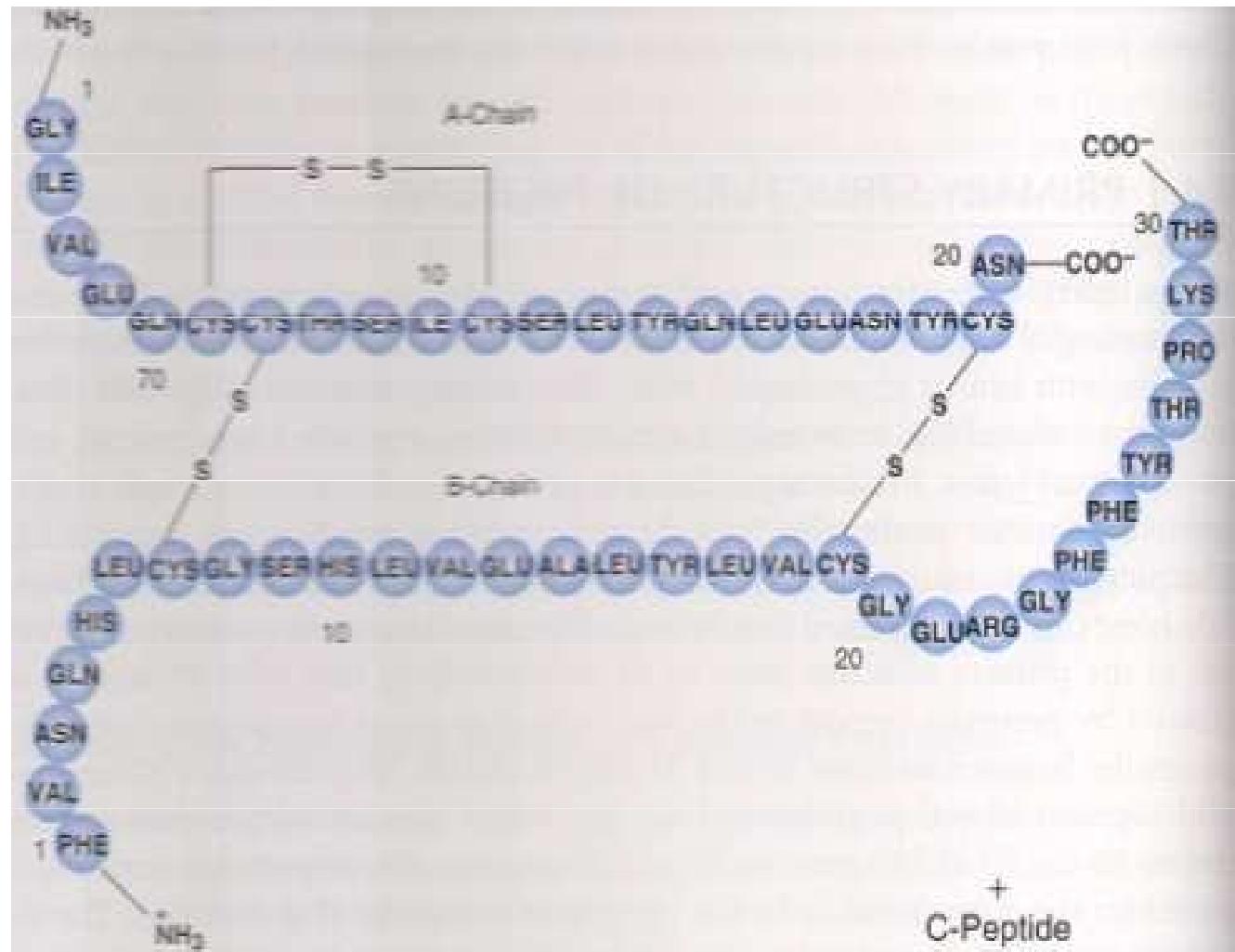

Figure 3-11b Concepts in Biochemistry, 3/e
 © 2006 John Wiley & Sons

Proinzulín 84 AMK

Inzulín – 51 AMK

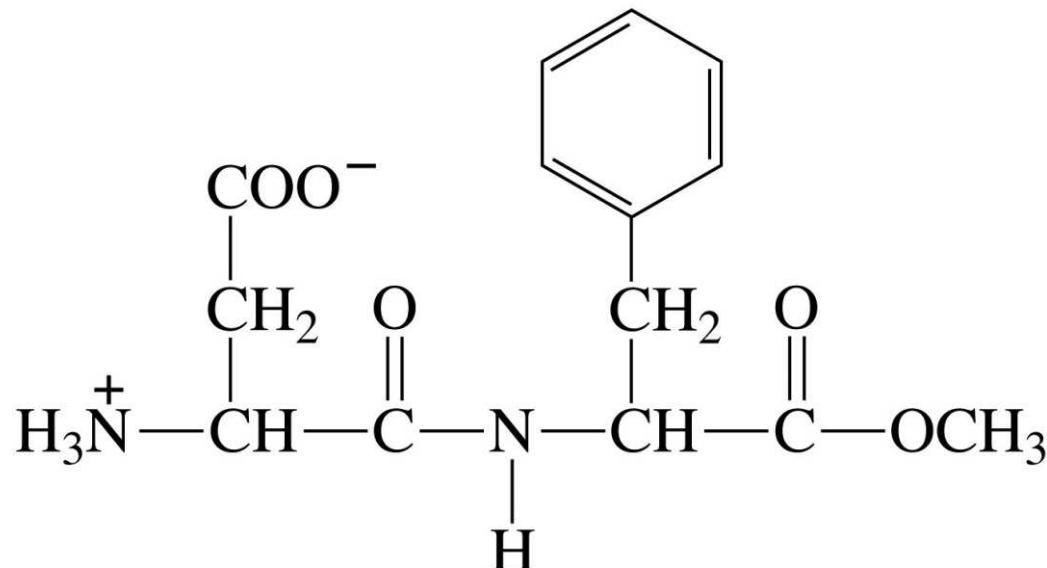

<u>Peptidové neuromodulátory</u>	-	enkefaliny	5 AMK
		endorfiny	15-32 AMK

Tyr—Gly—Gly—Phe—Leu
Leucine enkephalin

Tyr—Gly—Gly—Phe—Met
Methionine enkephalin

Figure 3-11e Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

L-Aspartyl-L-phenylalanine methyl ester
(aspartame)

Figure 3-11f Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Peptidové neuromodulátory - enkefaliny
endorfiny

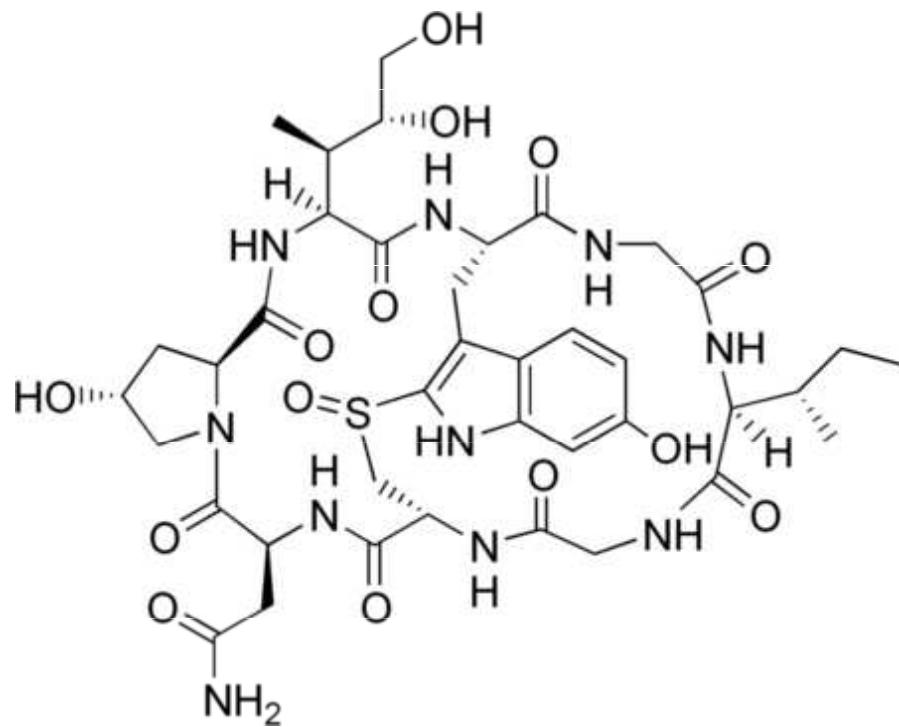
Peptidová antibiotika - penicilin
gramicidin
valinomicin
aktinomycin

Peptidové fyto a zootoxiny - neurotoxiny hadů štírů a včel
mikrocystiny
falloidin
amanitin

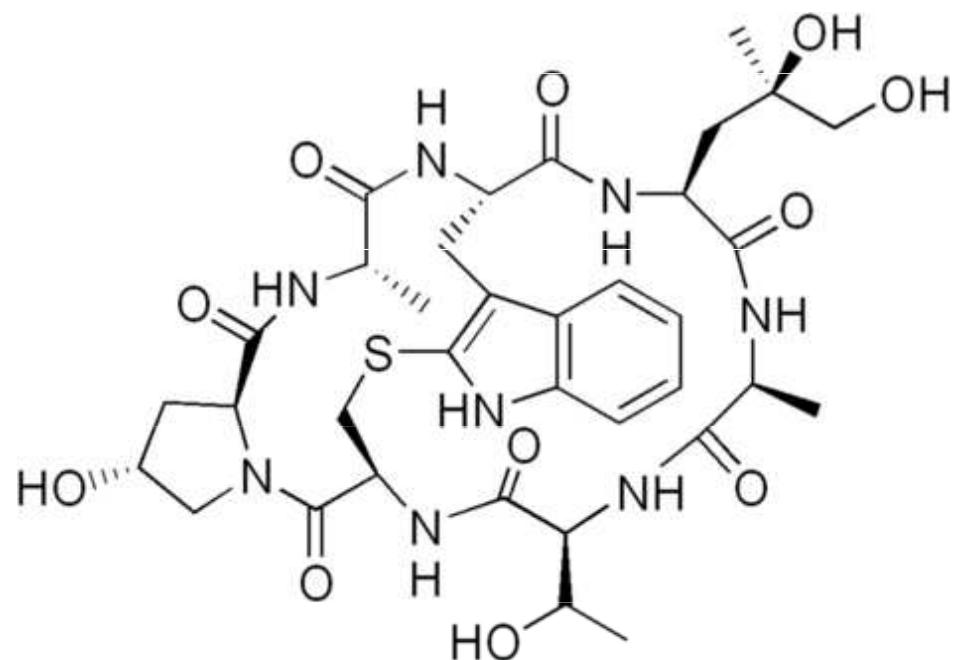
Polypeptidy - protaminy

Falotoxiny

Amanitin

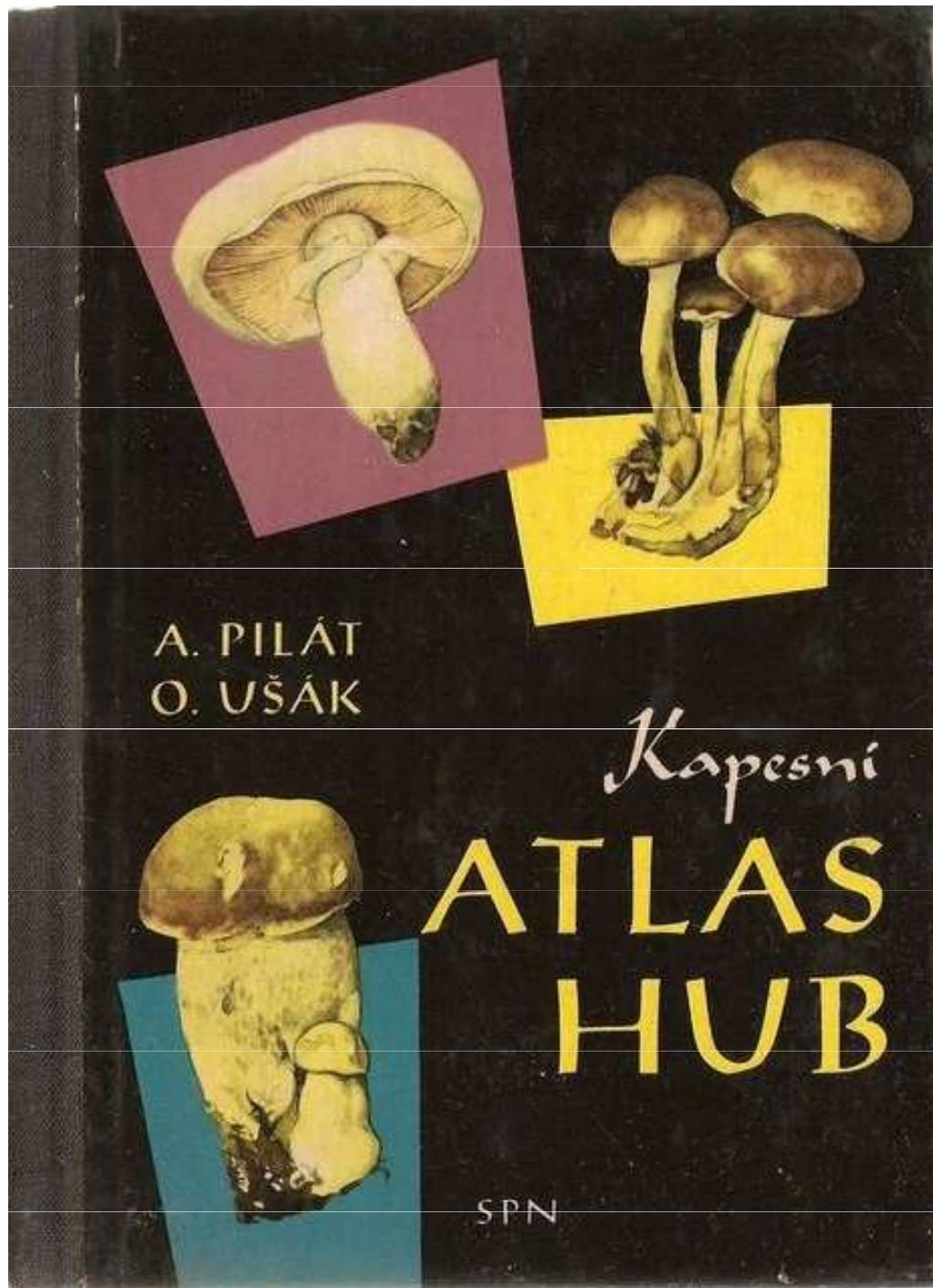

Faloidin

Amanita phalloides

můrka hliožovitá obsahuje několik jedovatých látek. Roku 1937 podařilo se Lyttonovi a Welandovi izolovat z ní v krytalovité podobě jedovatou látku, zvanou phallolidin. Oba badatelé zjistili, že 100 miligramu této látky usmrtil myš ve 12 hodinách. V roce 1941 izolovali Weland a Hallein Mayer Harni jed muchomůrký hliožovité, tzv. amanitin, který je tak prudce jedovatý, že jedna dvousérijska miligramu usmrtil myš ve 3–3 dnech. Je to dávka tak nepatrná, že množství jedu, které bychom cítili na špičku nože (o váze $\frac{1}{2}$ g), nemohlo by 100 000 myší, které, seřazené za sebou, ulvácnly by radu 18 km dlouhou počle nebo bychom si vykrzavaly 9½ hodiny vojenským krokem. Otrava muchomůrkou hliožovitou obvykle končí smrťí.

Weland a Hallein Mayer Harni jed muchomůrký hliožovité, tzv. amanitin, který je tak prudce jedovatý, že jedna dvousérijska miligramu usmrtil myš ve 3–3 dnech. Je to dávka tak nepatrná, že množství jedu, které bychom cítili na špičku nože (o váze $\frac{1}{2}$ g), nemohlo by 100 000 myší, které, seřazené za sebou, ulvácnly by radu 18 km dlouhou počle nebo bychom si vykrzavaly 9½ hodiny vojenským krokem. Otrava muchomůrkou hliožovitou obvykle končí smrťí.

Microcystiny

Microcystiny

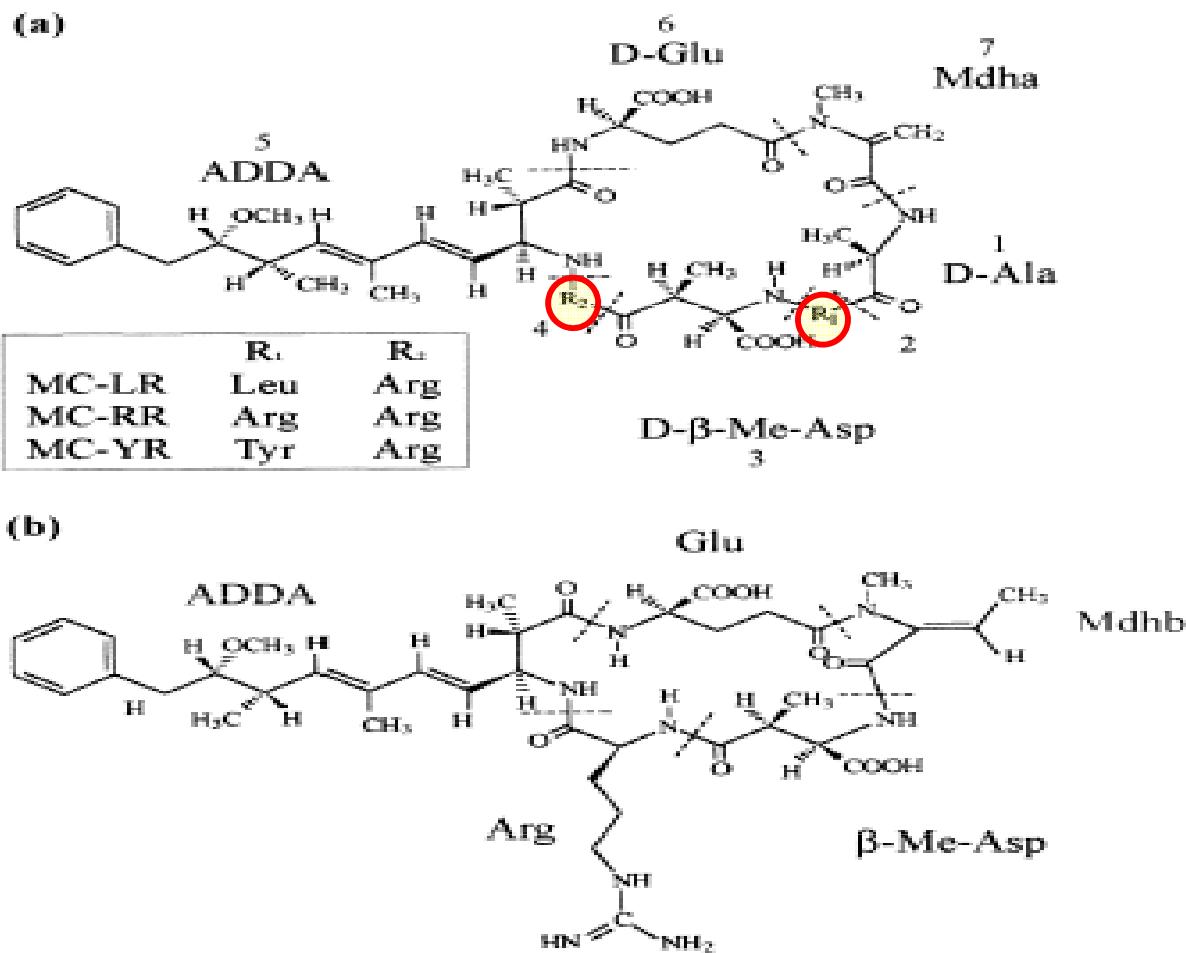

Fig. 1. General chemical structure of (a) microcystins and (b) nodularins.

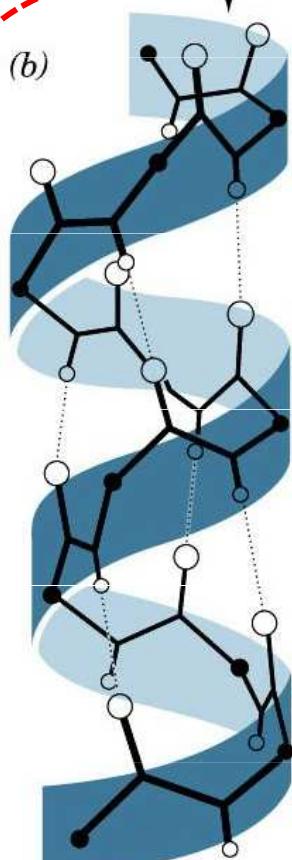
BÍLKOVINY :

Struktura bílkovin

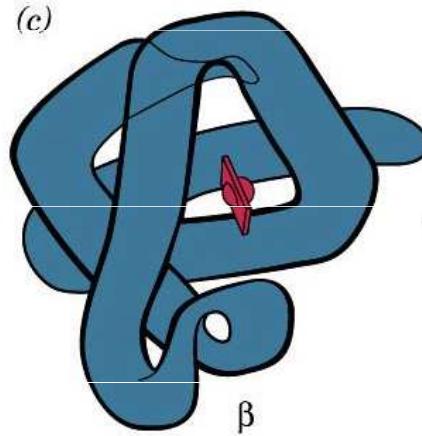
1. primární - sekvence aminokyselin Konformace
 2. sekundární - uspořádání polypeptidického řetězce
 3. terciální - uspořádání polypeptidického řetězce s vedlejších řetězců
 4. kvartetní struktura - podjednotkové složení
- sekundární, terciální, kvarterní struktura ⇒ konformace

(a) – Lys – Ala – His – Gly – Lys – Lys – Val – Leu – Gly - Ala –
Primary structure (amino acid sequence in a polypeptide chain)

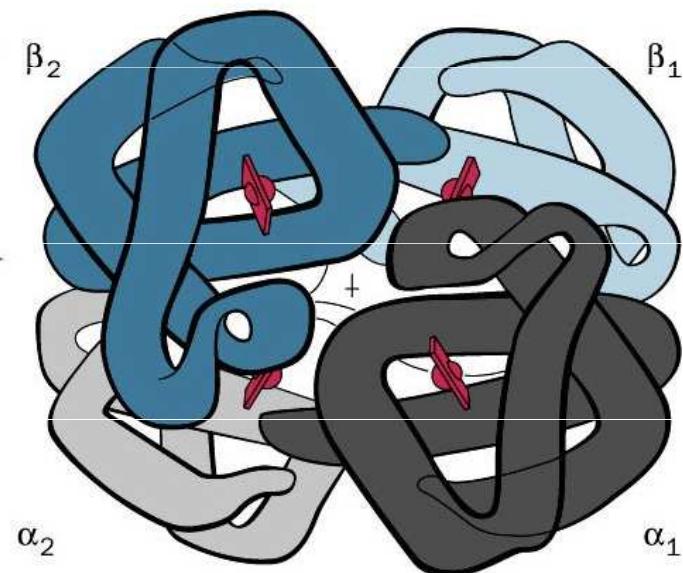
Konformace

(c)

(d)

Tertiary structure:
one complete protein chain
(β chain of hemoglobin)

Quaternary structure:
the four separate chains
of hemoglobin assembled
into an oligomeric protein

Illustration, Irving Geis/Geis Archives Trust. Copyright Howard Hughes Medical Institute . Reproduced with permission.

Aminokyselinová analýza

1. Izolace homogenní bílkoviny
2. Úplná hydrolyza - kyselá - 6 M HCl, 100 - 120 °C, 10 - 100 hod.
 - bazická - 2 - 4 M NaOH, 100 °C, 4 - 8 hod.
 - enzymová - Pronase
3. Aminokyselinová analýza -RP, IEX

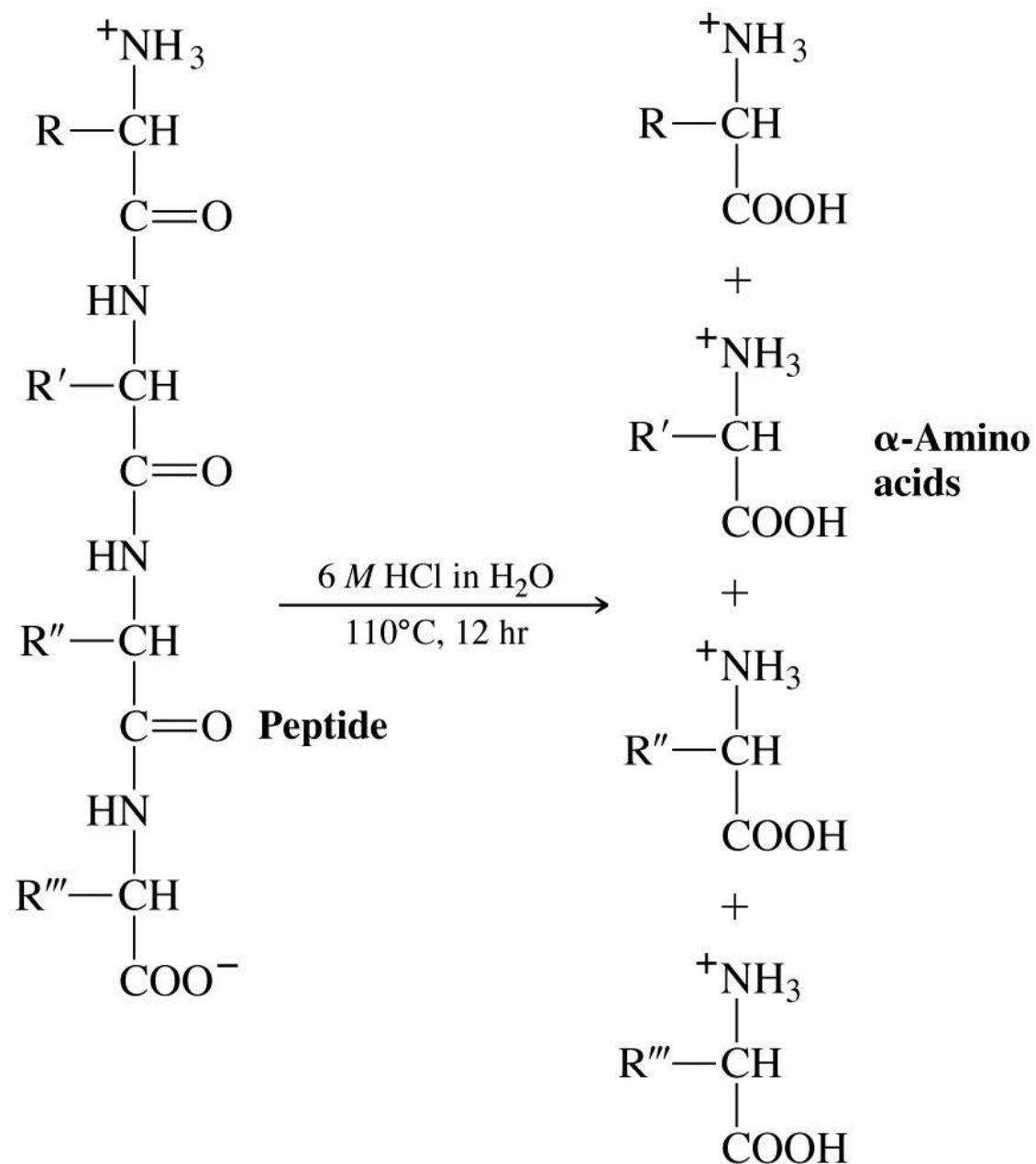
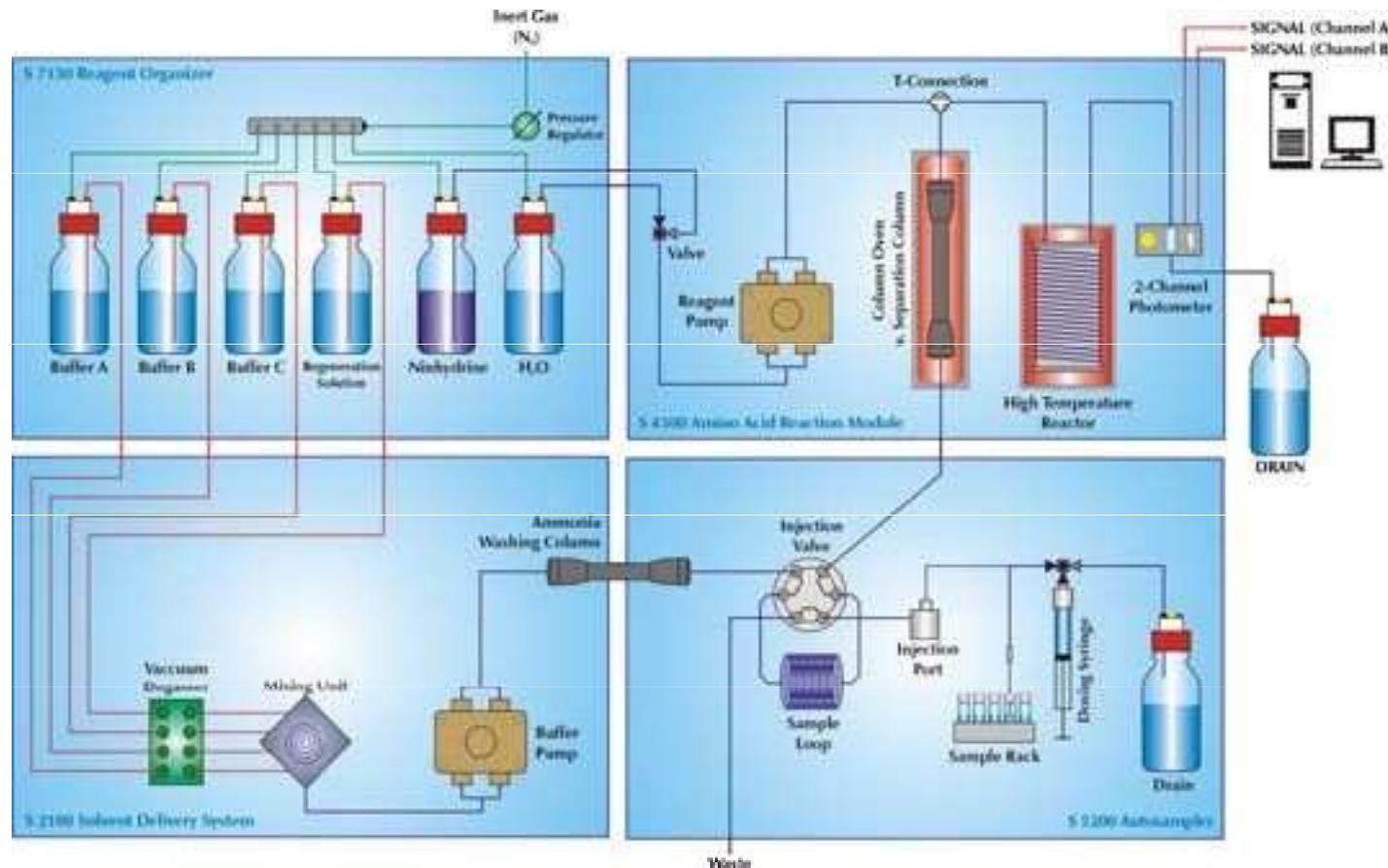

Figure 3-15 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

AMK analyzátor

AMK analyzátor

Primární struktura

1953 - Sanger - inzulin (51 AMK), 100 g materiálu, 10 let

⇒ aminokyselinový sekvenátor

1978 - β - galaktosidasa (1028 AMK), μ g materiálu, dny

--

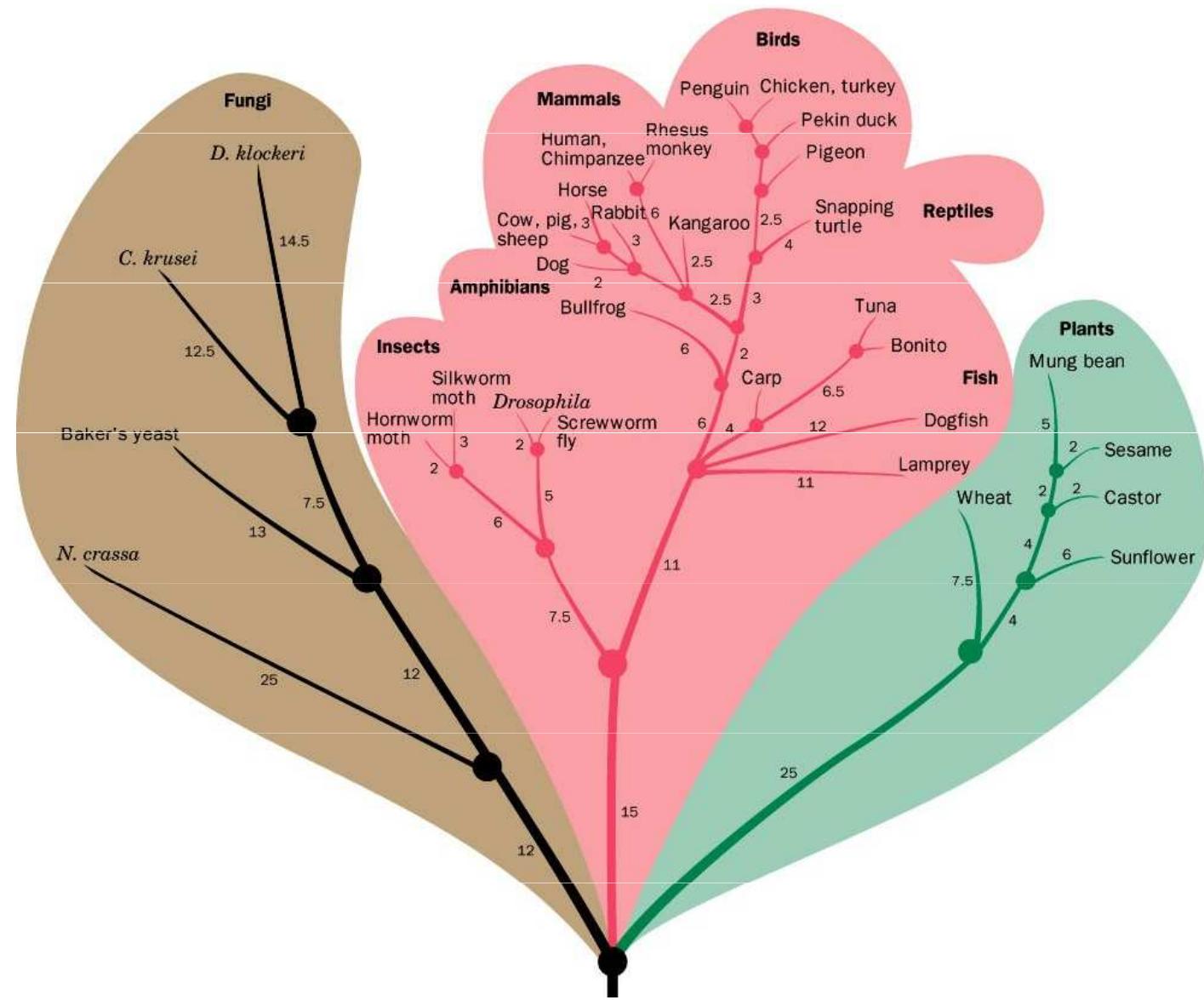
Stanovení sekvence - Edmanovo odbourávání

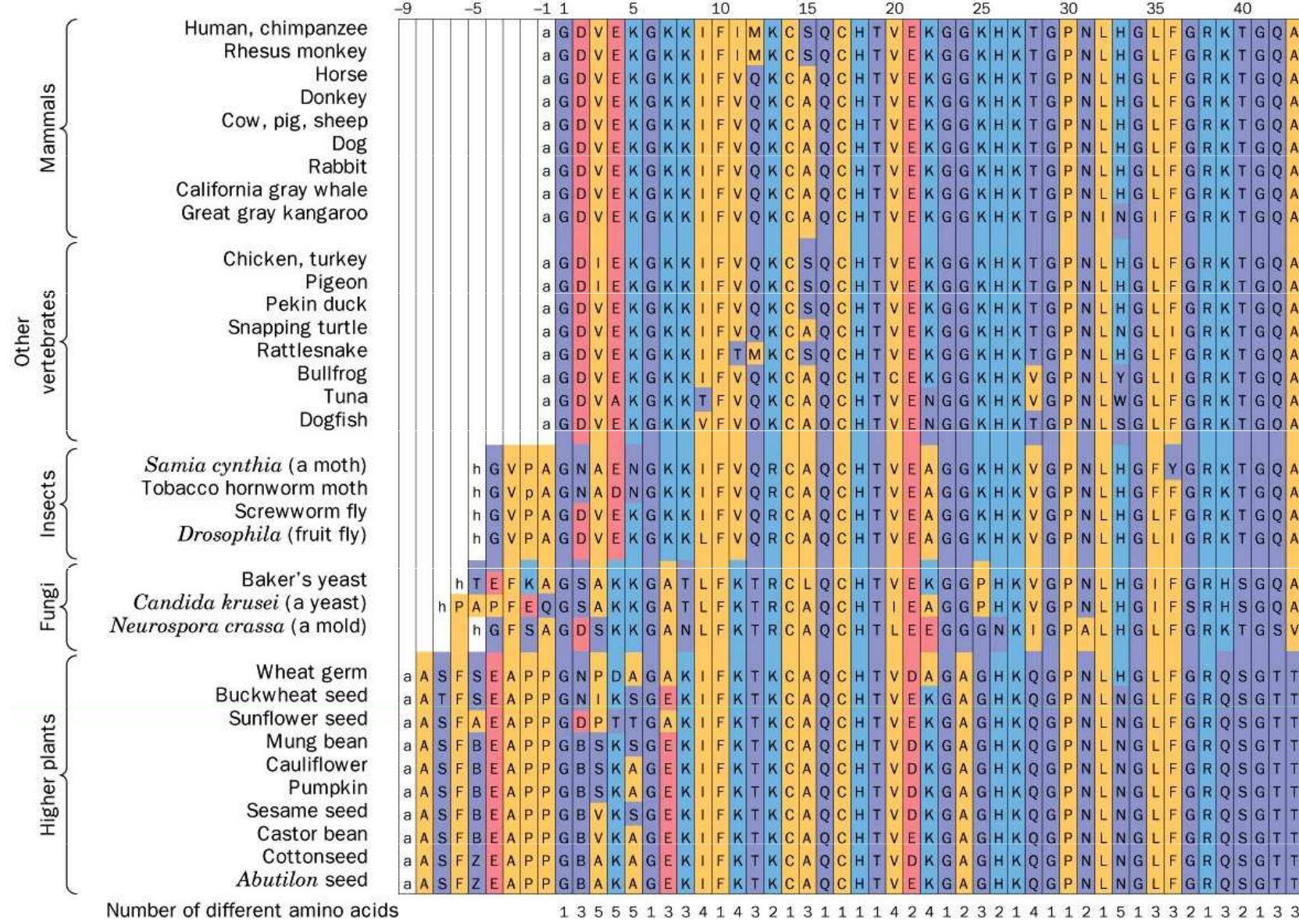
na základě sekvence nukleových kyselin

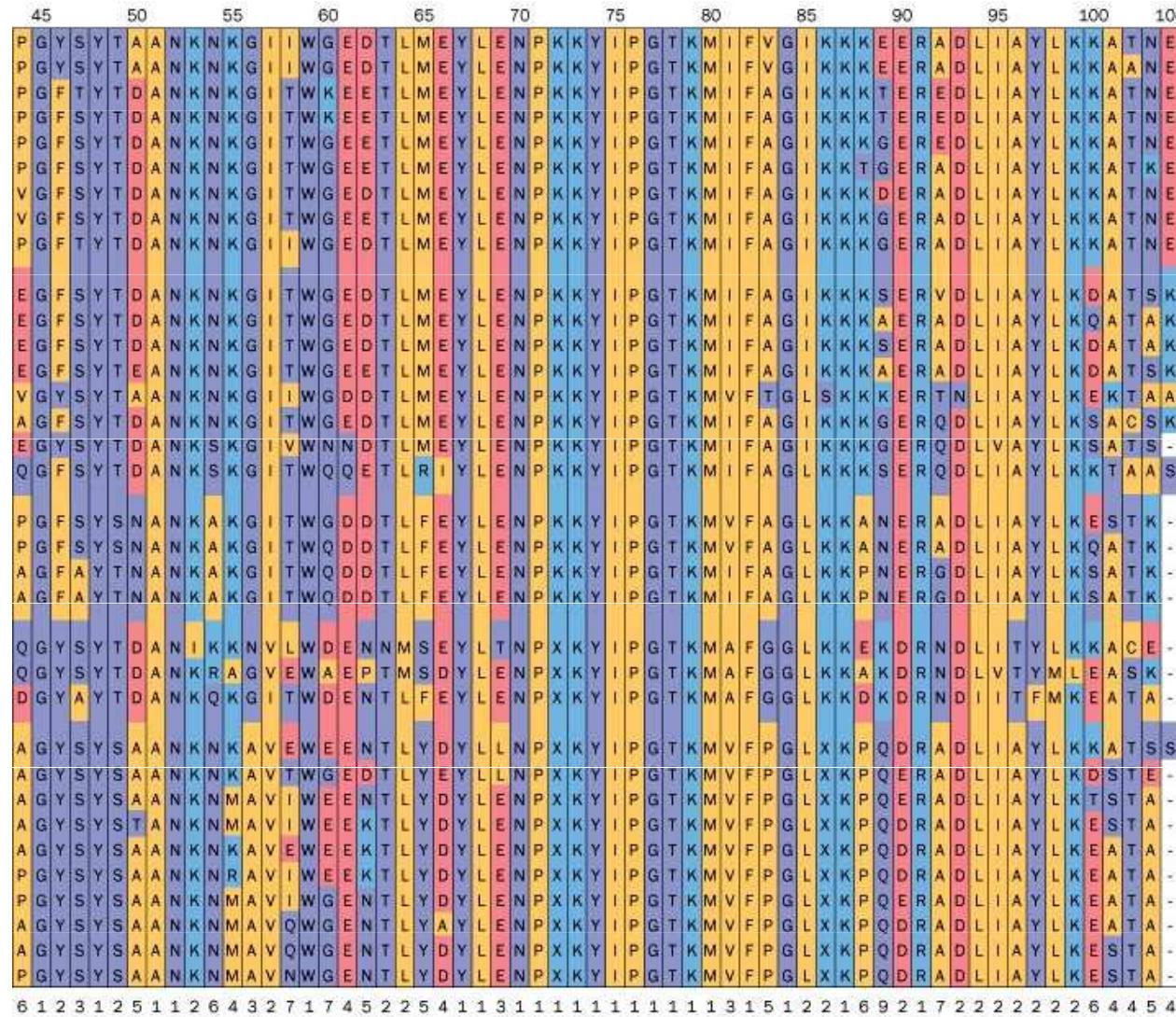
Proč je nutné znát primární strukturu

- Pro objasnění vyšších struktur
- Pro porozumění jejich funkce
- Taxonomické evoluční studie
- Klinický význam

Taxonomické evoluční studie

Hydrophilic, acidic: D Asp E Glu

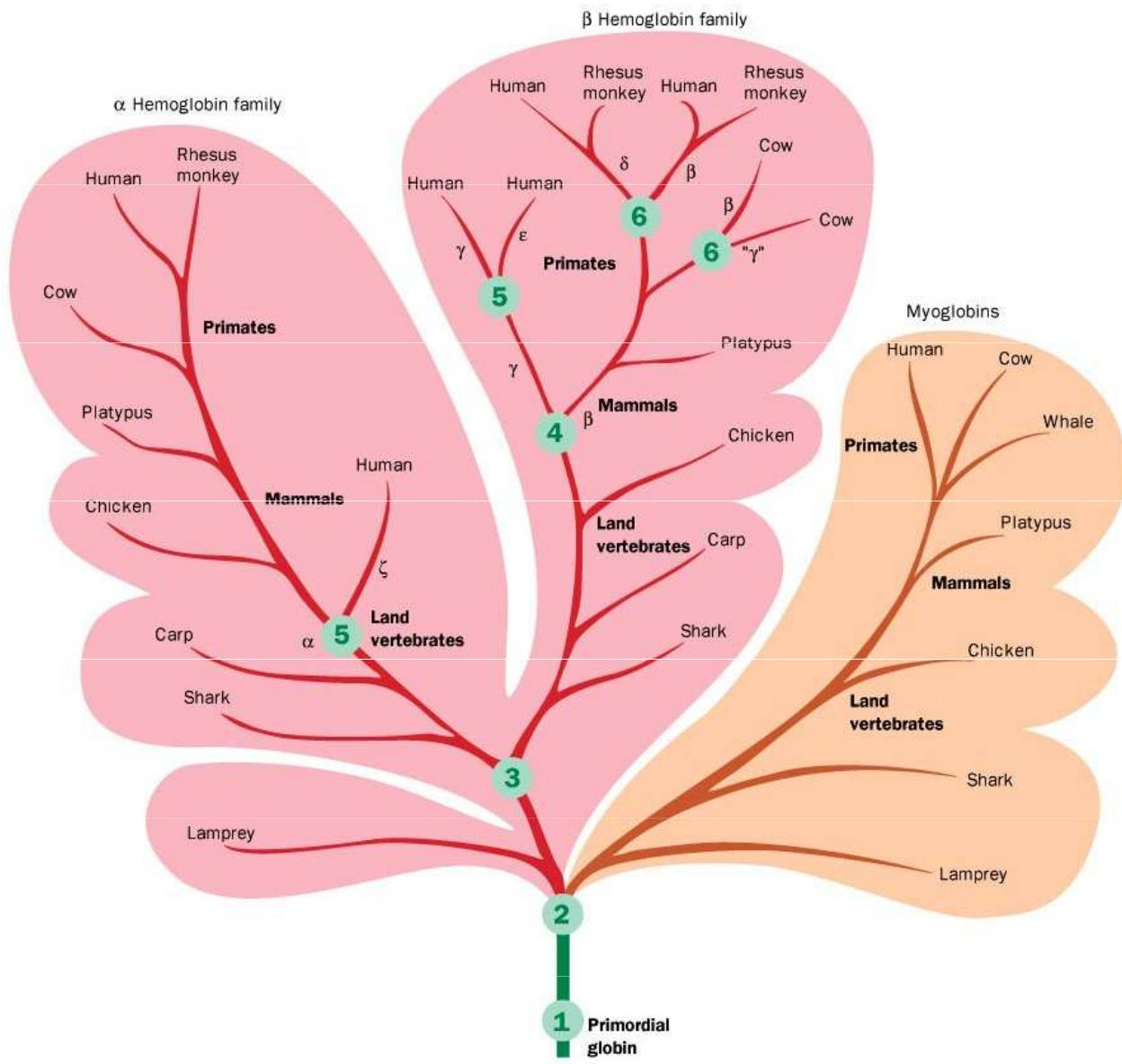
Hydrophilic, basic: H His K Lys R Arg X TrimethylLys

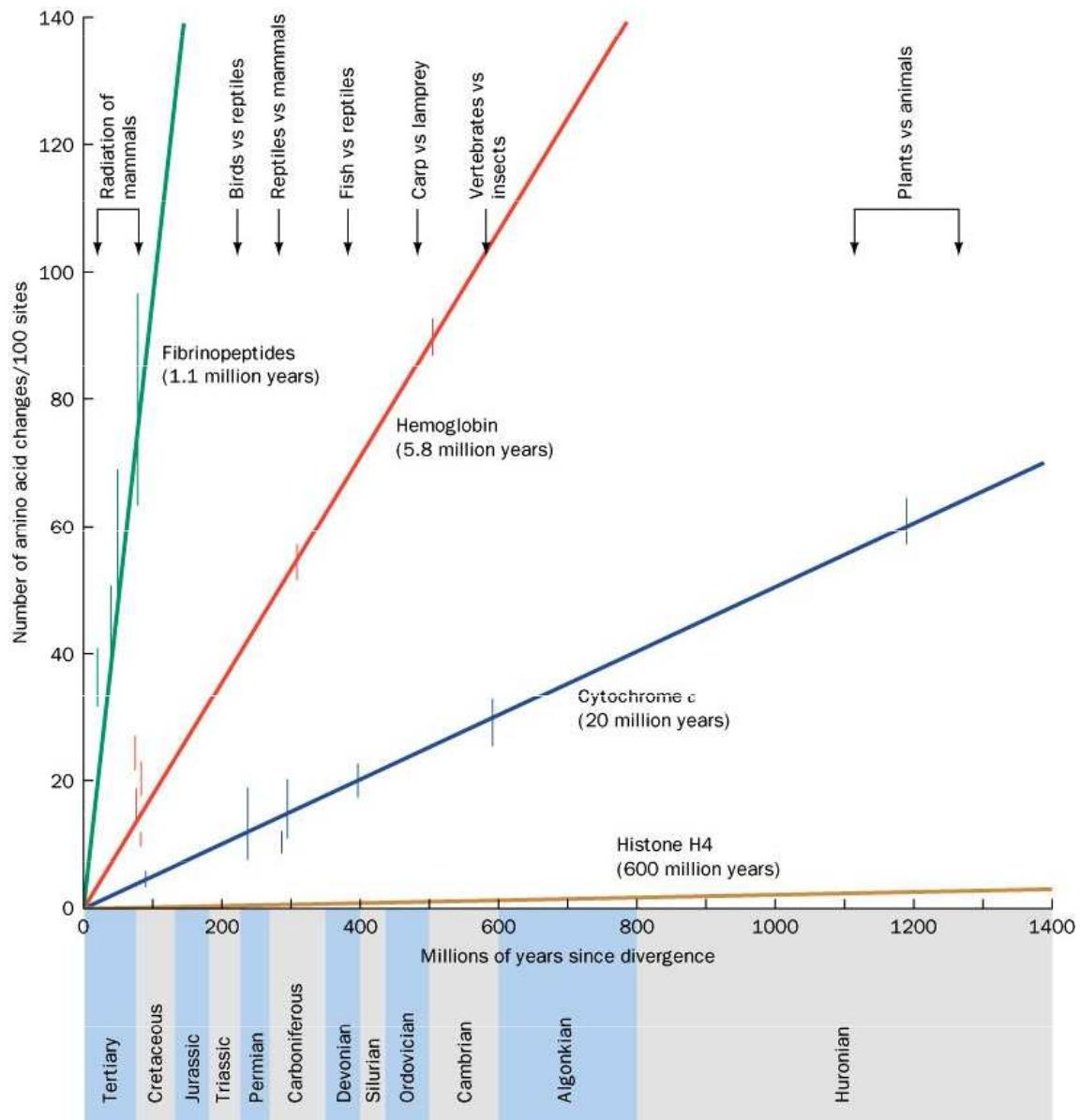
Polar, uncharged: B Asn or Asp G Gly N Asn Q Glu

S Ser **T** Thr **W** Trp **Y** Tyr **Z** Gln or Glu

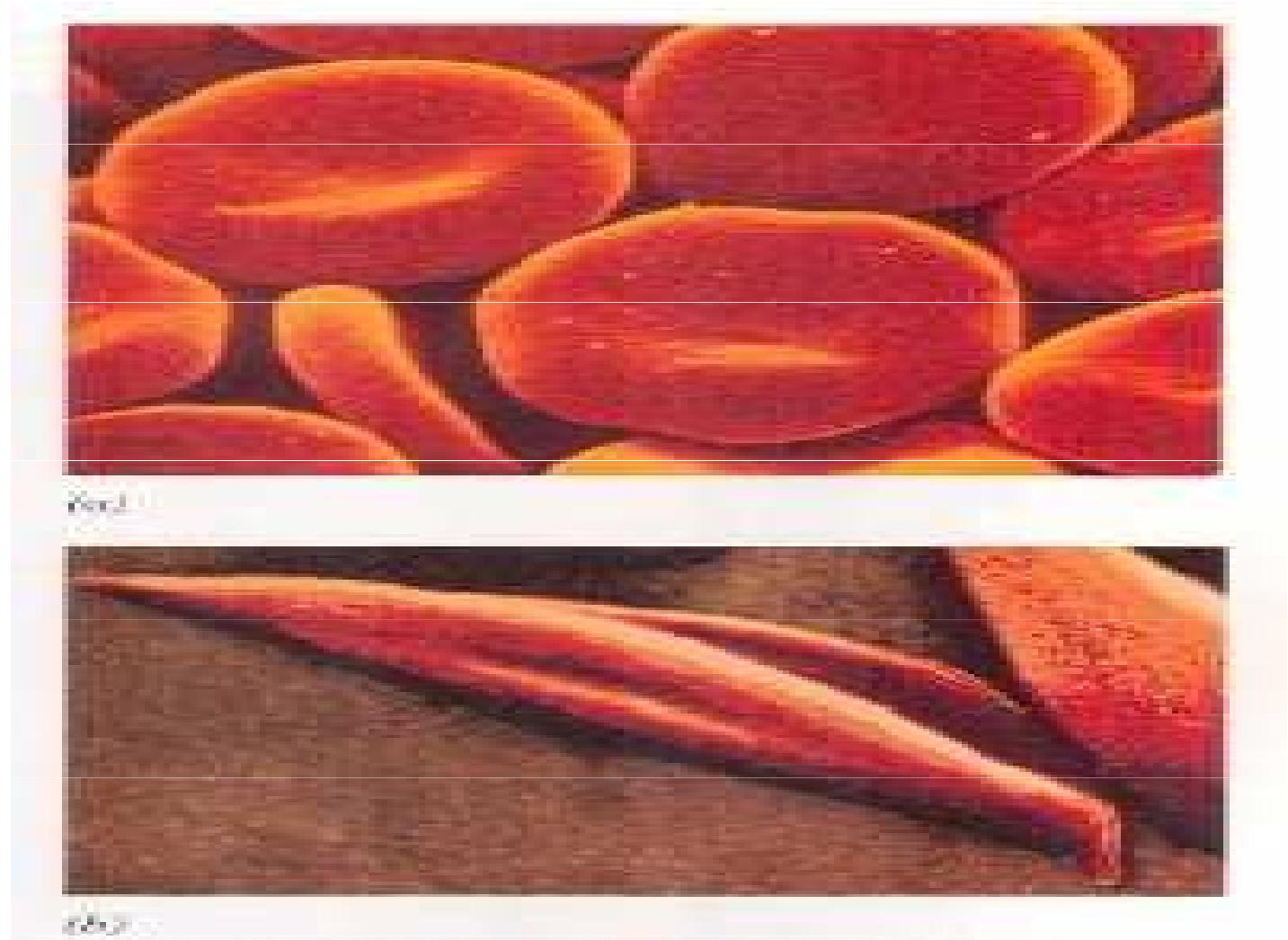
Hydrophobic: A Ala C Cys F Phe I Ile L Le

M Met P Pro V Val

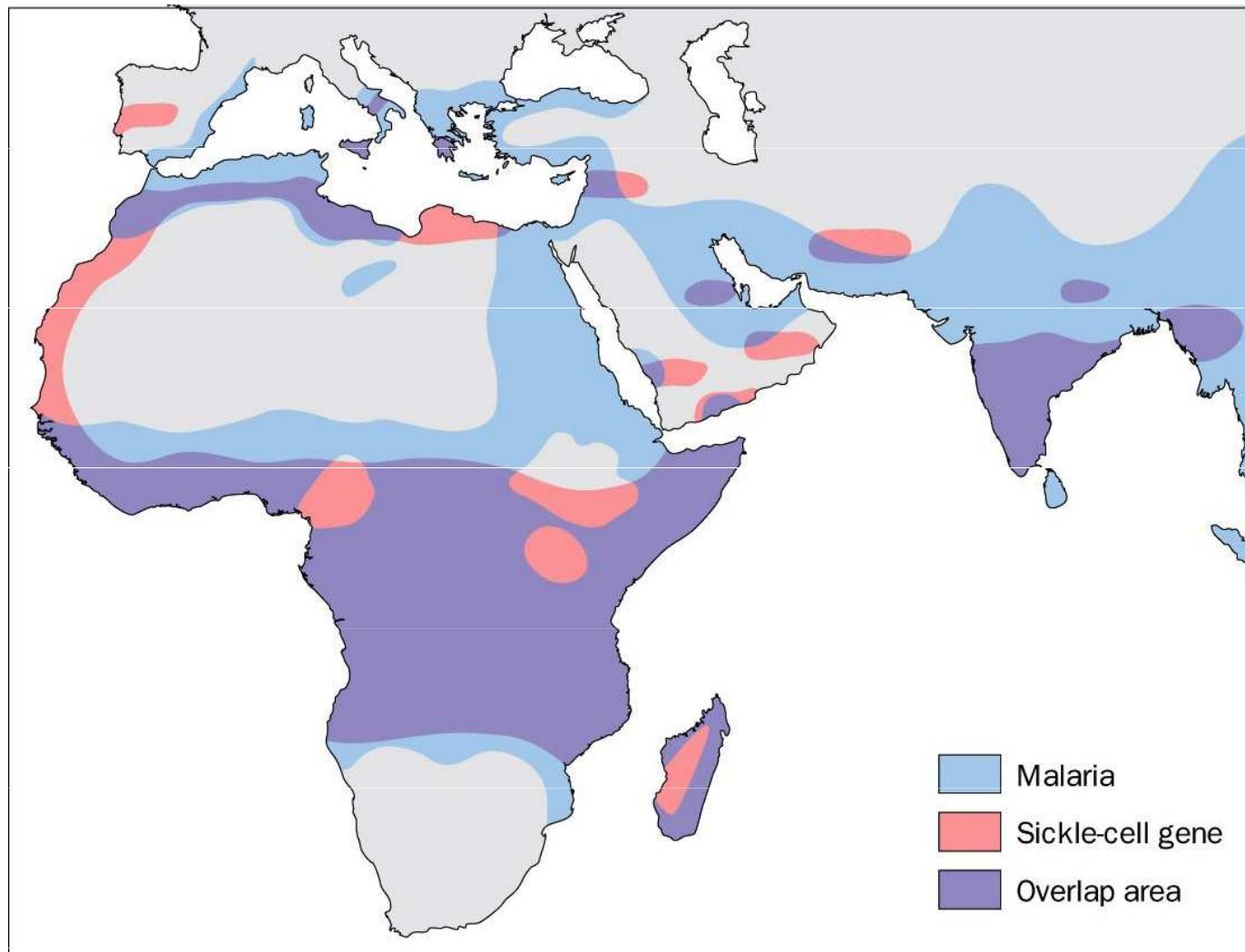

Srpkovitá anémie

Srpkovitá anémie versus malárie

Primární struktura

1953 - Sanger - inzulin (51 AMK), 100 g materiálu, 10 let

⇒ aminokyselinový sekvenátor

1978 - β - galaktosidasa (1028 AMK), μ g materiálu, dny

Určování primární struktury AMK sekvenátorem

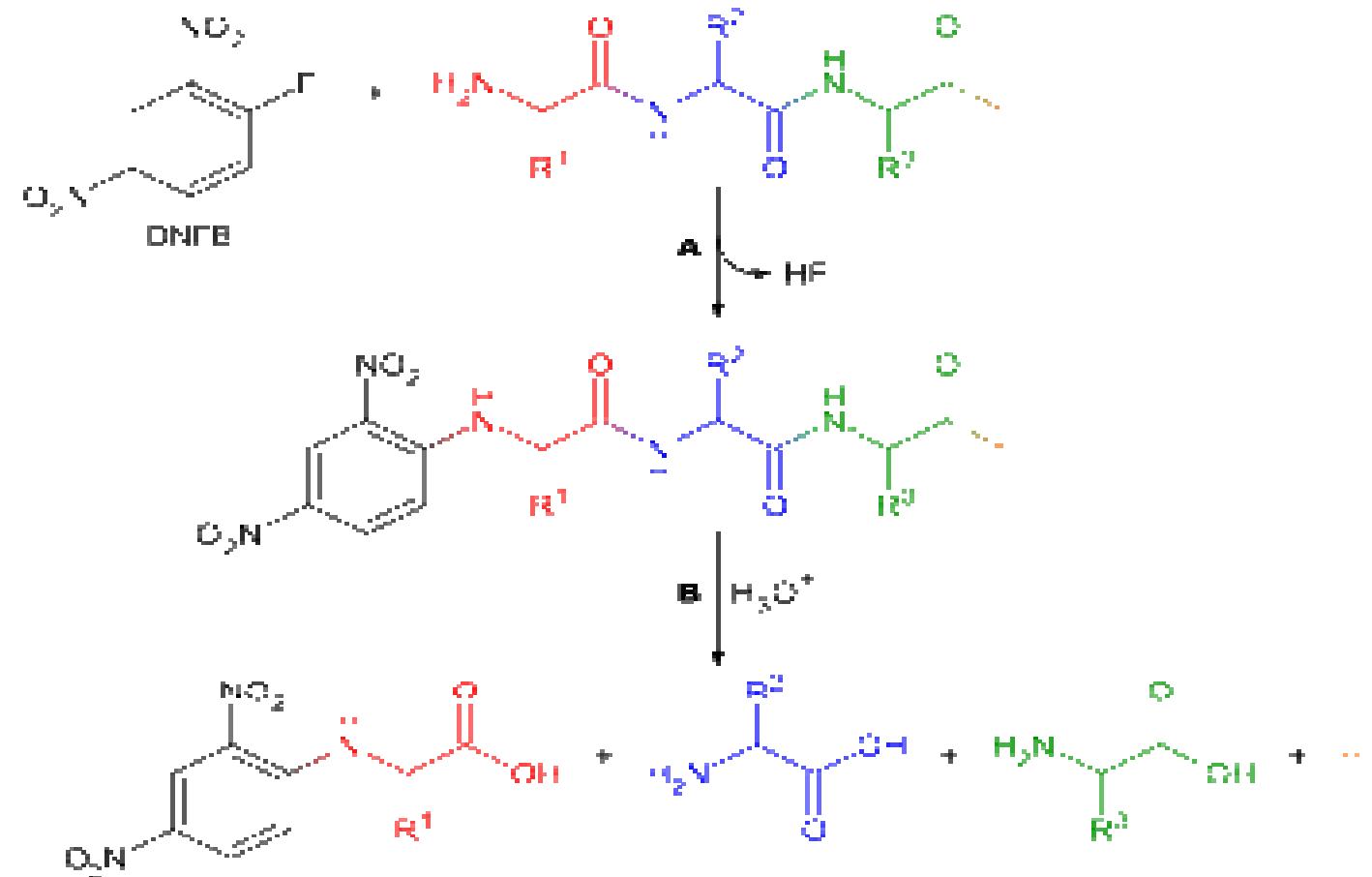
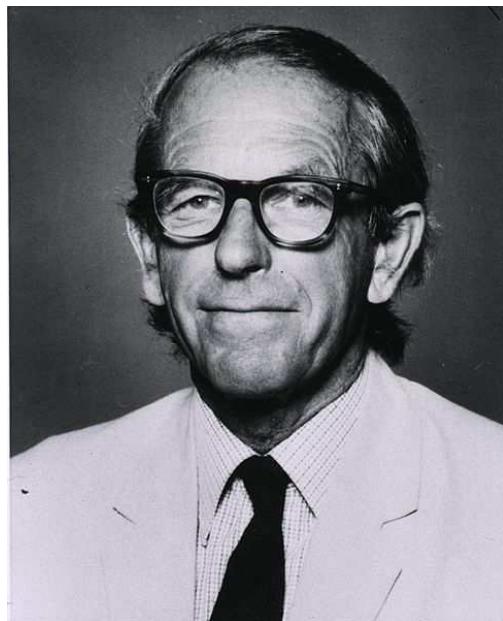
- A. Purifikace bílkoviny – získání homogenní bílkoviny
- B. Aminokyselinové složení – určení počtu jednotlivých AMK zbytků (kyselá hydrolyza 6N HCl, 100 –110 °C, 24 h)
- C. Pořadí aminokyselin:
 1. Oddělit a isolovat jednotlivé řetězce (redukce nebo oxidace disulfidických můstků)
 2. Určit N-konec a C-konec
 3. Určit pořadí aminokyselin Edmanovým odbouráváním (kam až to jde)
 4. 2 nezávislá specifická štěpení → isolovat štěpy (peptidy)
 5. Opakovat bod 3.
 6. Sestavit primární strukturu řetězce
 7. Určit způsob propojení původních řetězců

Zjištování N-koncových AMK

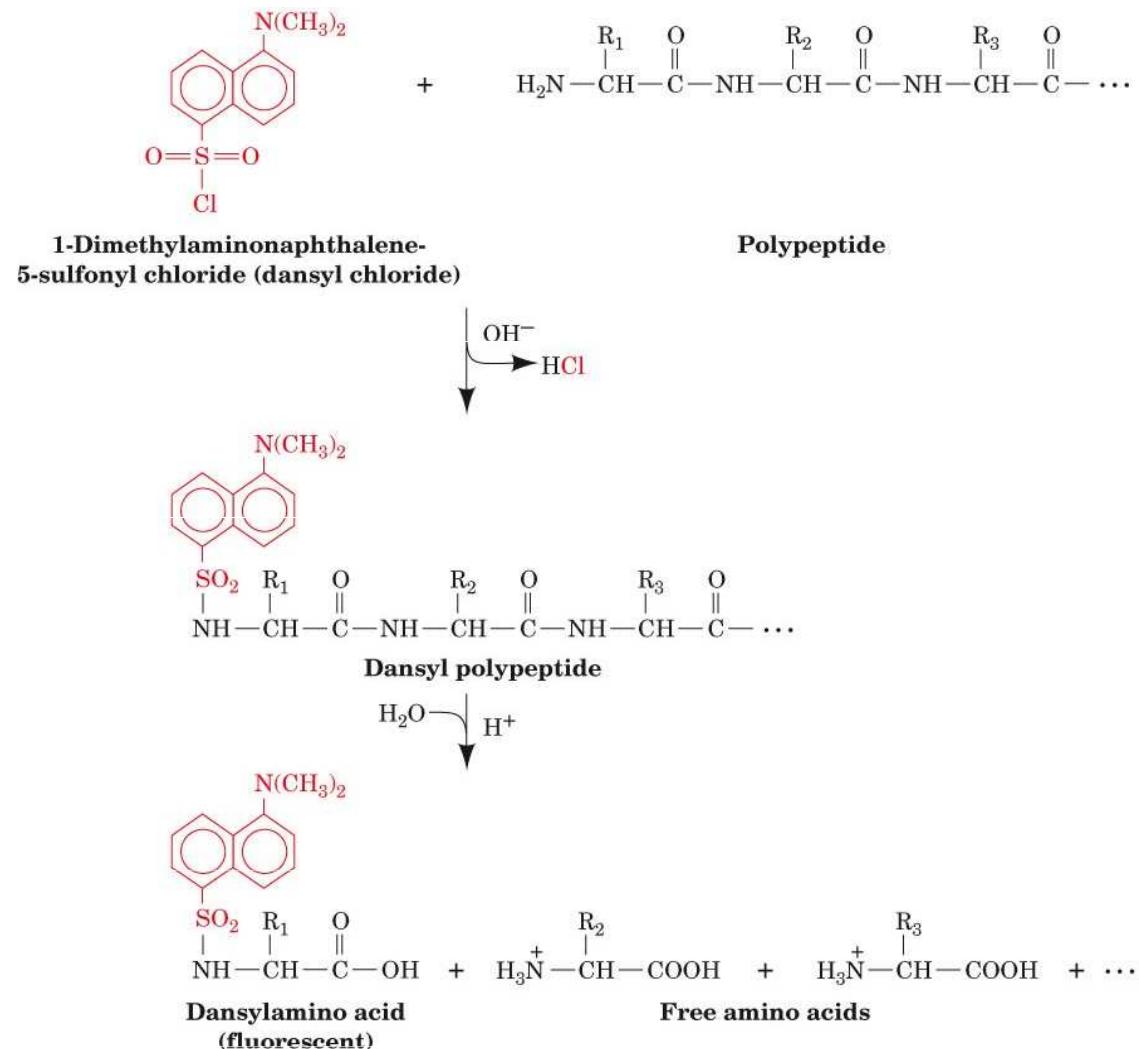
$$X + A-B-C = \textcircled{X-A} + \textcircled{B} + \textcircled{C}$$

Zjištování N-koncových AMK

Frederick Sanger

Zjištování N-koncových AMK

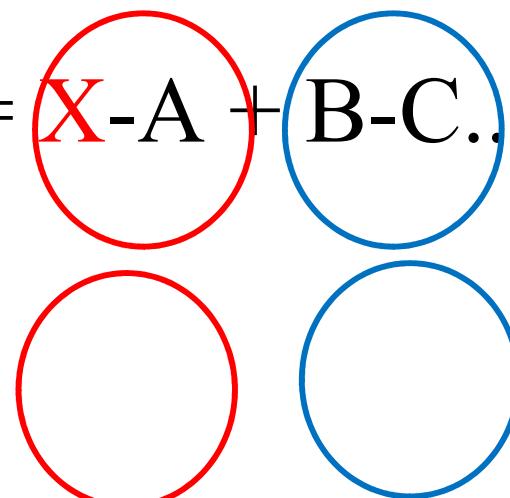

Edmanovo sekvenování

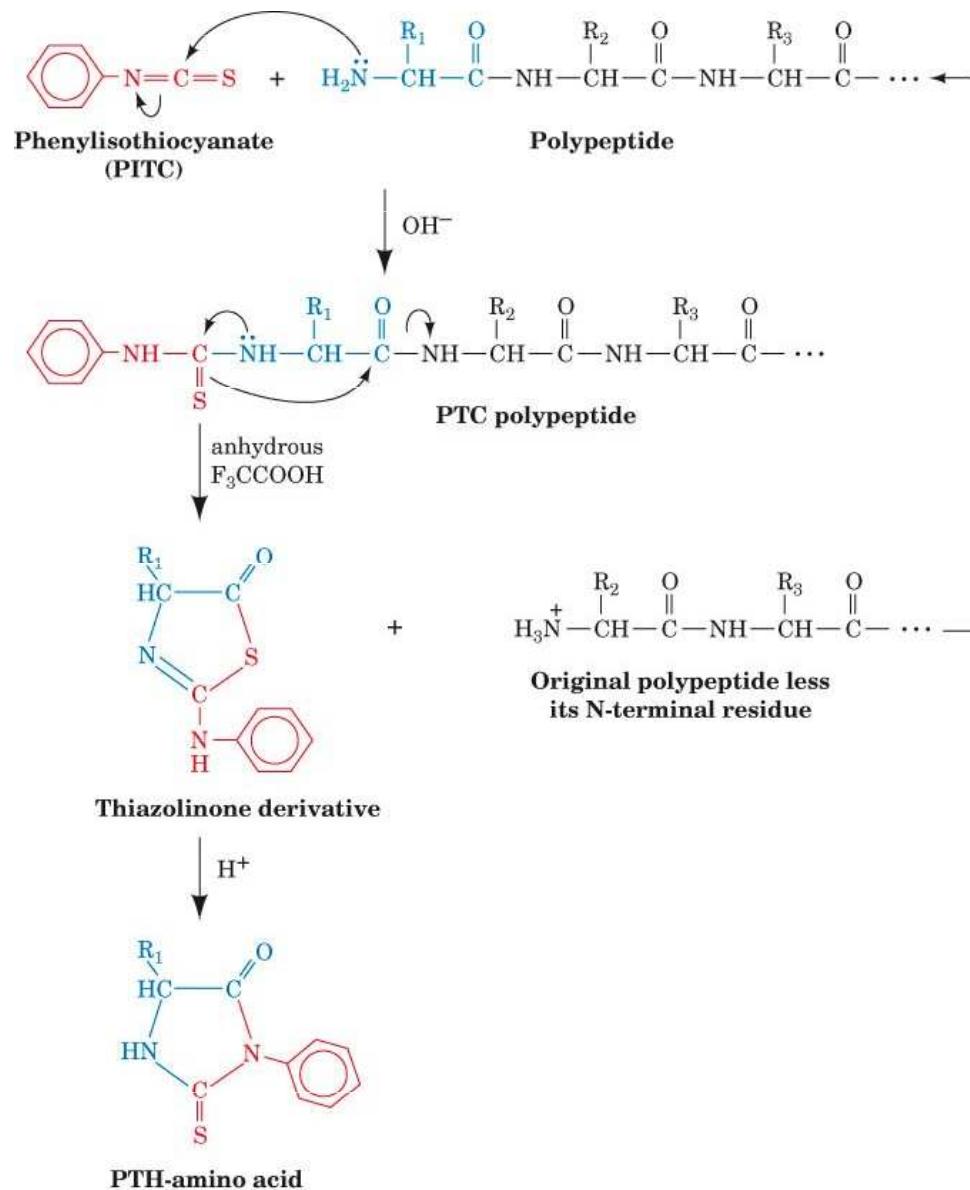
Pehr Victor Edman

$$\textcolor{red}{X} + A-B-C.. = \textcolor{red}{X-A} + \textcolor{blue}{B-C}..$$

Edmanovo sekvenování

Možnosti štěpení

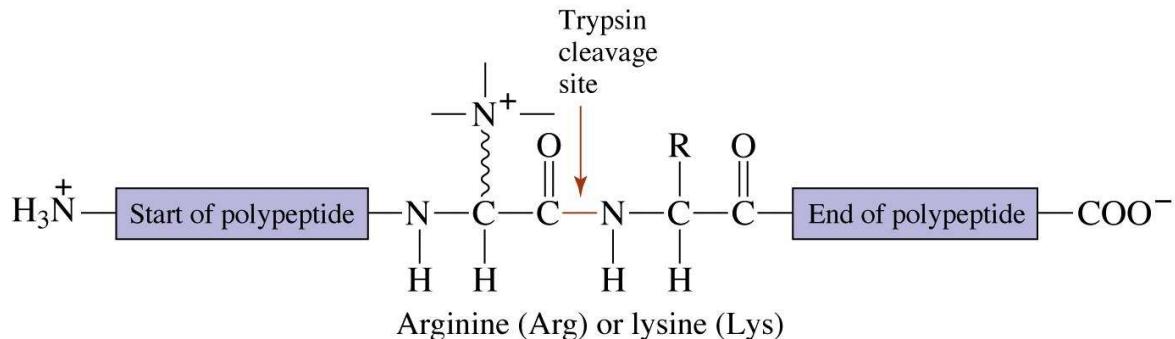

Figure 3-17a Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

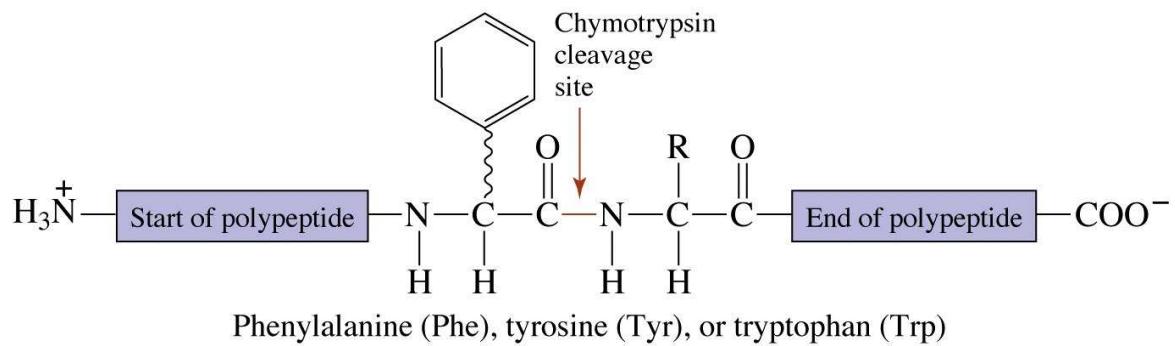

Figure 3-17b Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

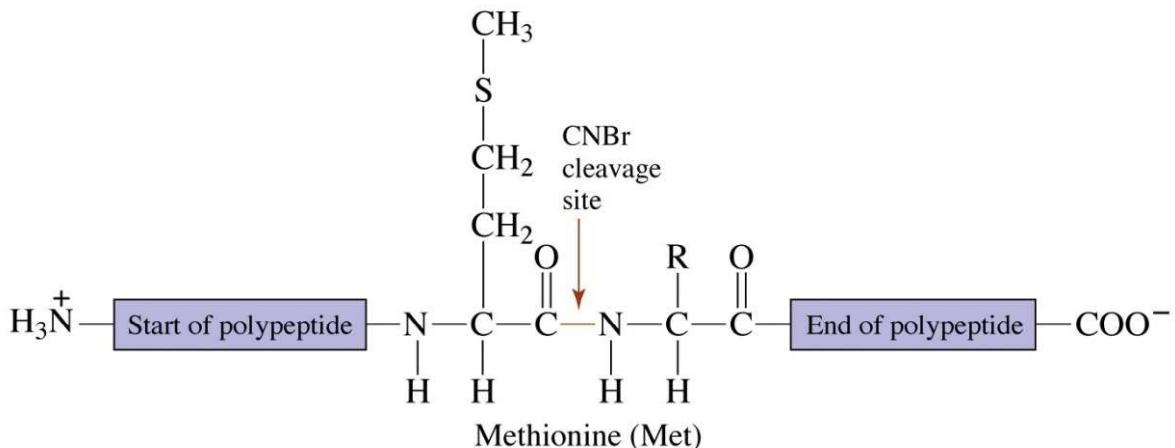
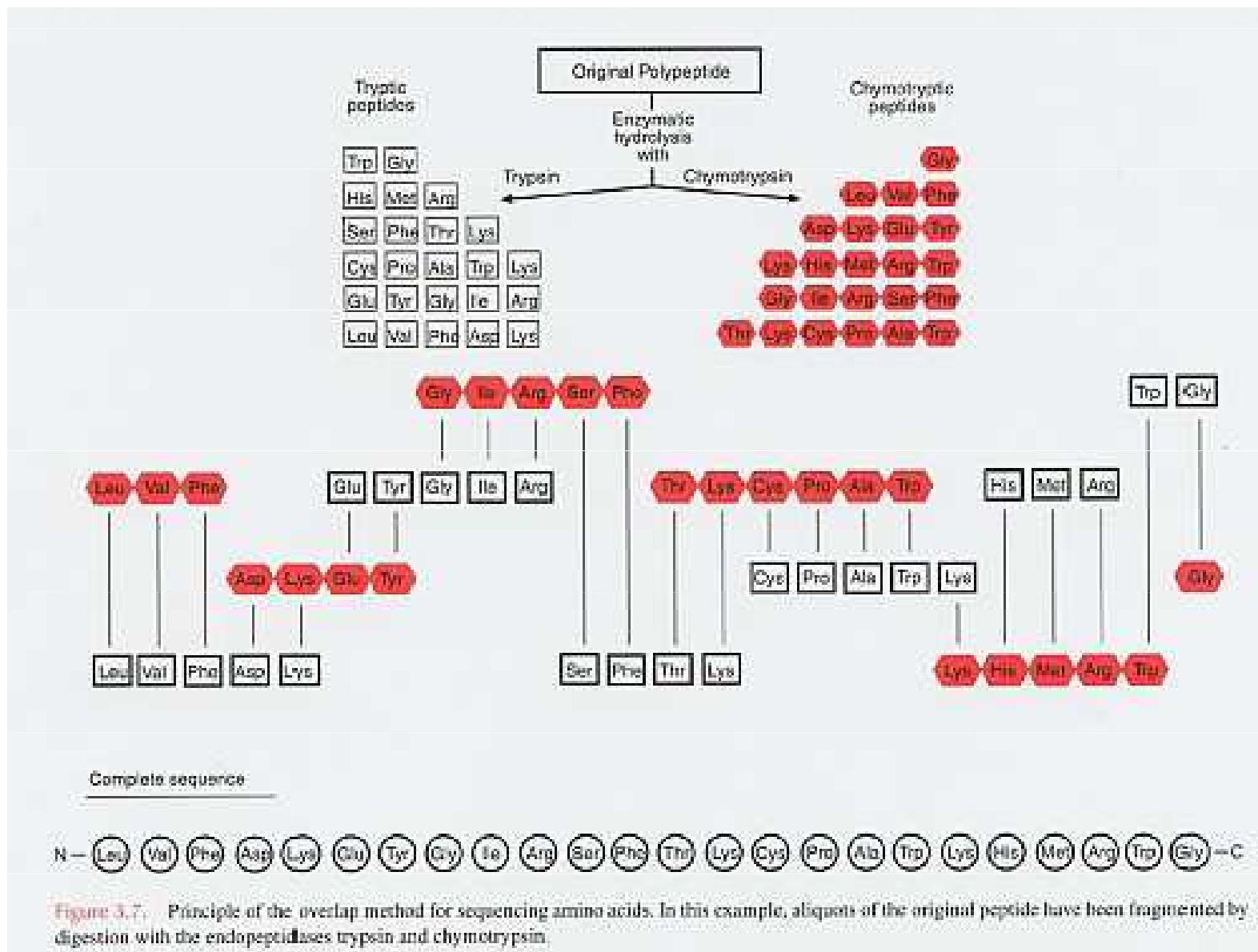

Figure 3-17c Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Metoda překrývajících se štěpů

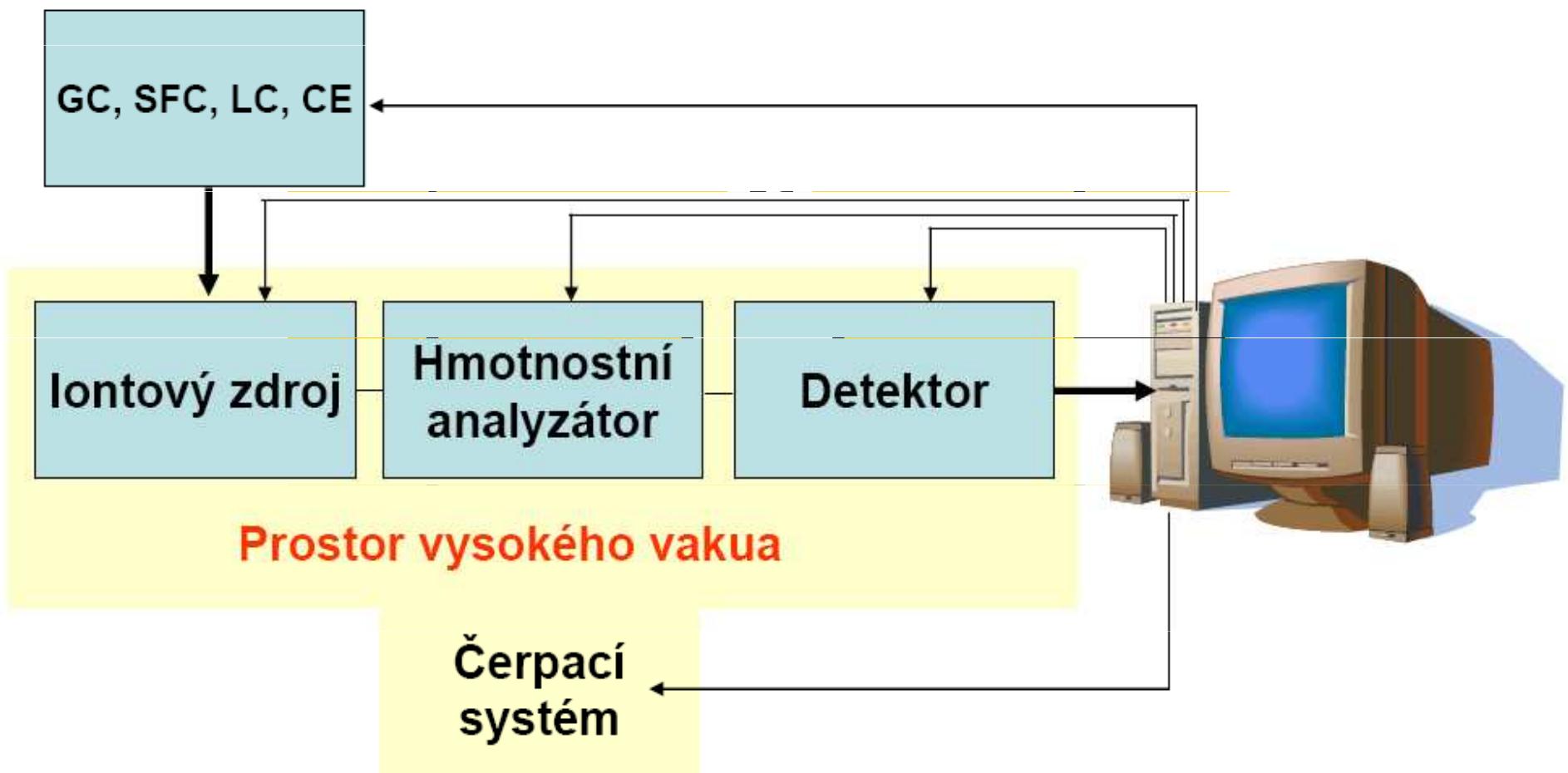
Primární struktura

Pomocí hmotnostní spektrometrie - MS

Hmotnostní spektrometr

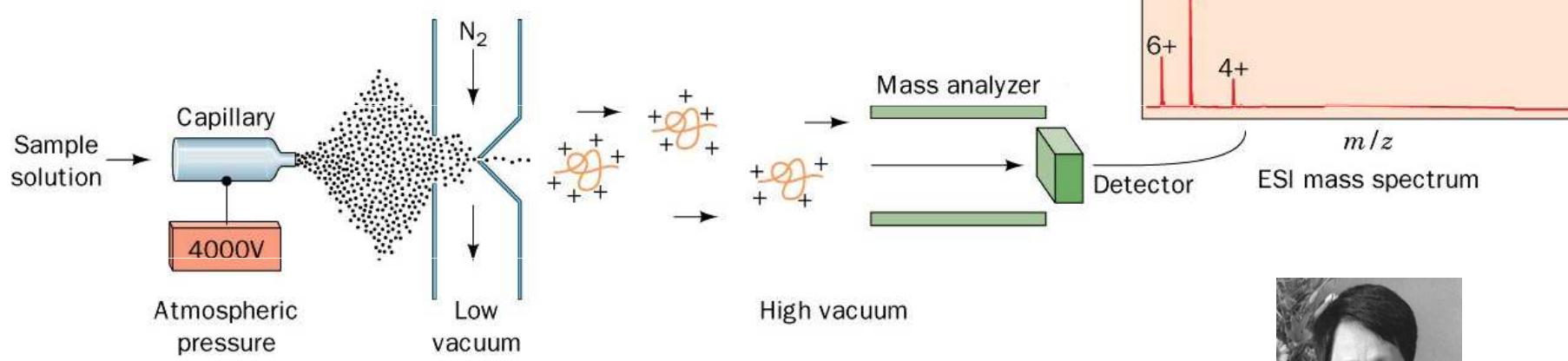
Hmotnostní spektrometr je iontově-optické zařízení, které separuje ionty podle poměru jejich m/z.

Blokové schéma MS

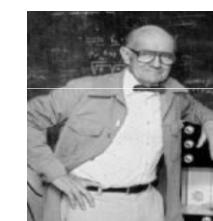
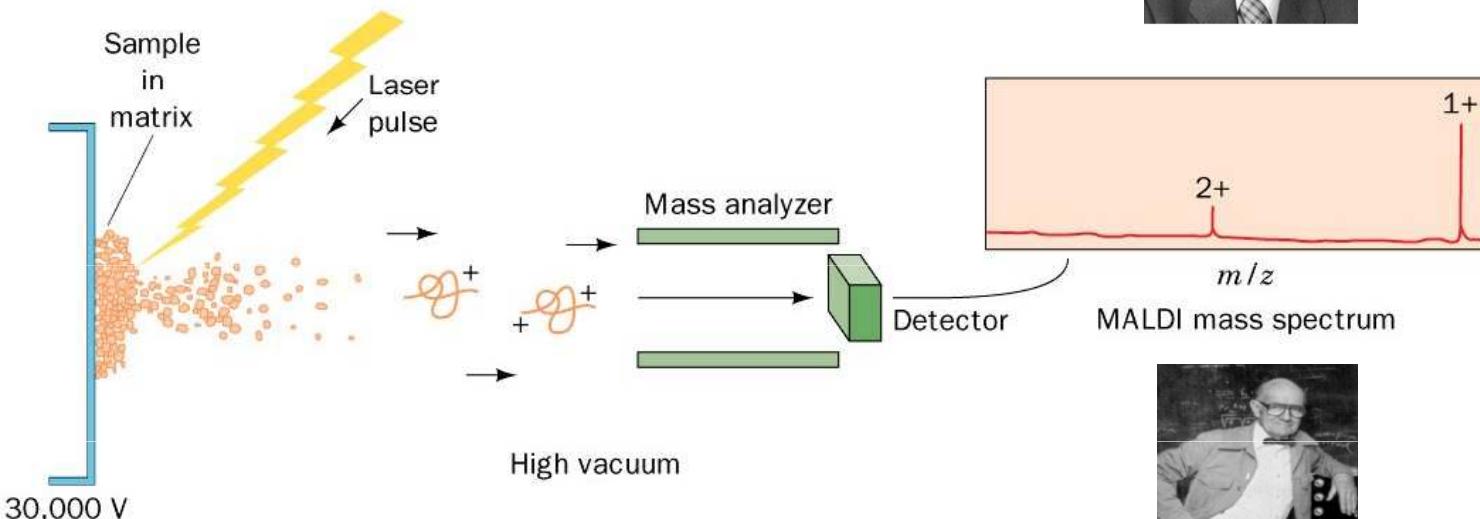

MS – NC 2002 (Tanaka, Fen)

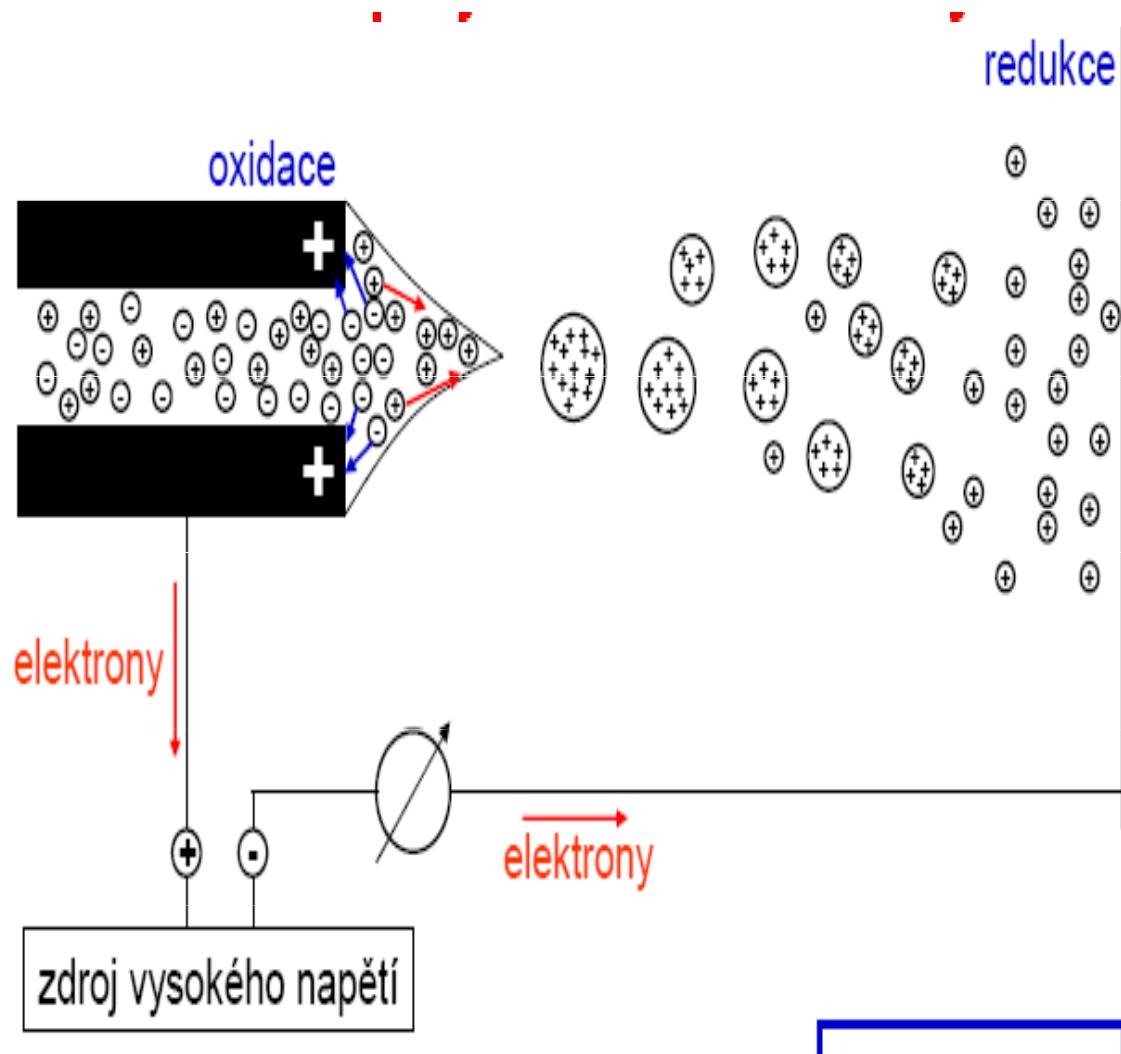
(a) Electrospray ionization (ESI)

(b) Matrix-assisted laser desorption/ionization (MALDI)

Electrospray (ESI) Tanaka

[M+H]⁺
[M+NH₄]⁺
[M-H]⁻
[M ± zH]^{z±}

$t_{N2} \approx 50 - 400 \text{ }^{\circ}\text{C}$ (přídatné)

Napětí: 2 - 8 kV

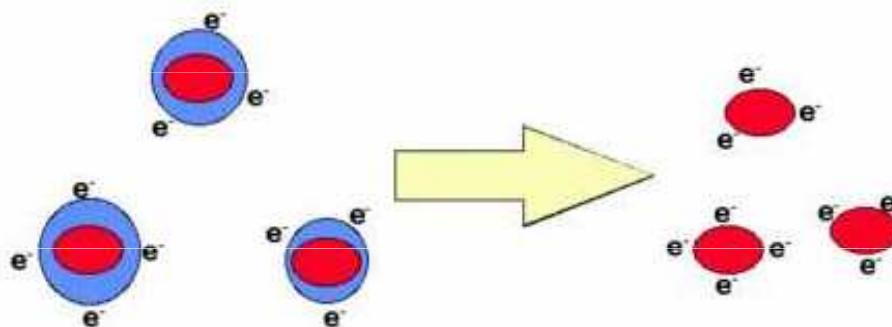
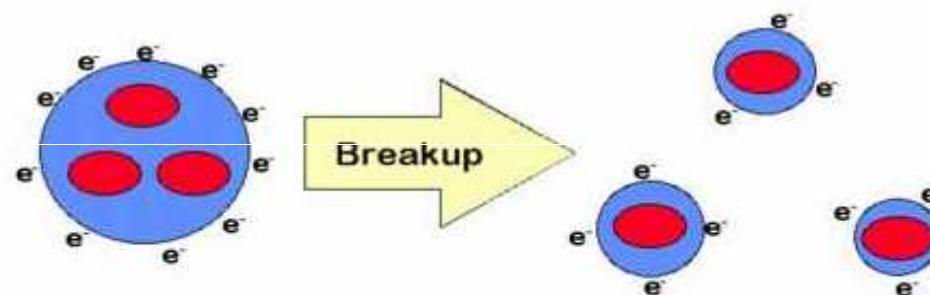
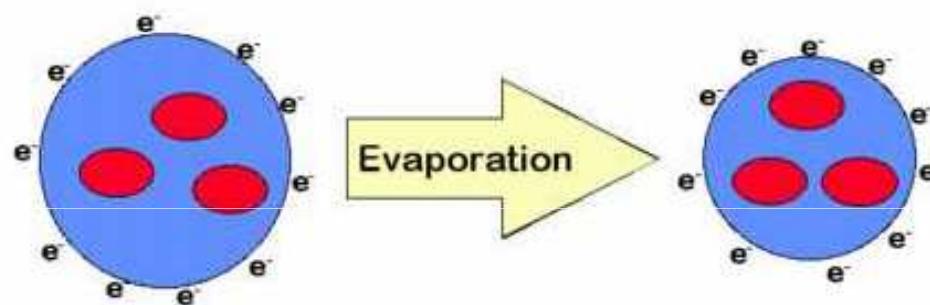
Průtok m. f. 0,001 - 1 ml/min

Ionizace za atmosférického tlaku

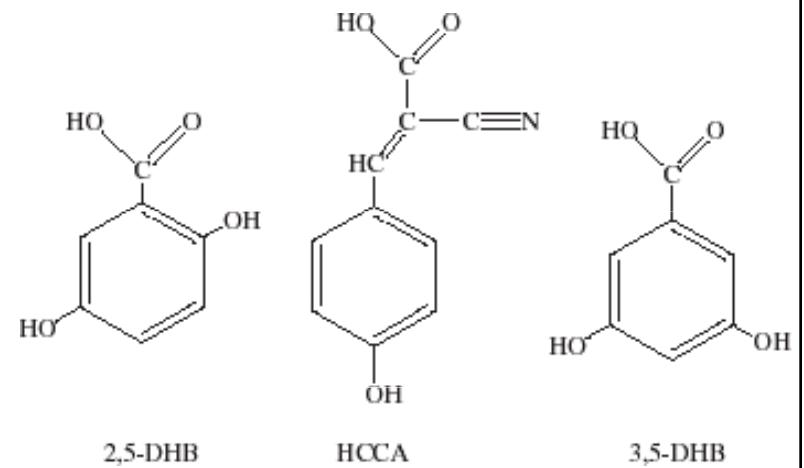
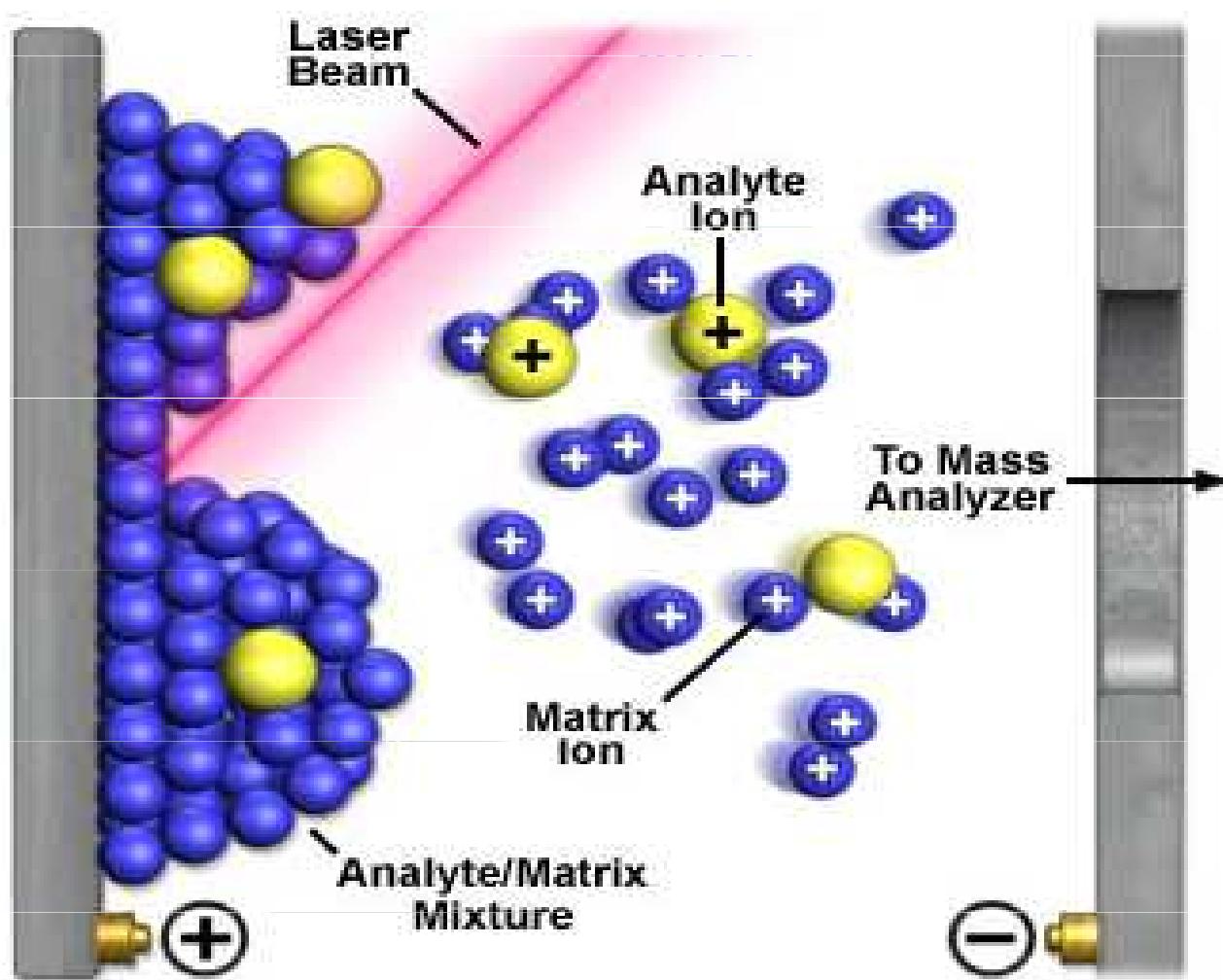
Těkavé přísady: octan amonné, mravenčí k.

Netěkavé přísady: fosfátové pufry

Ionizace

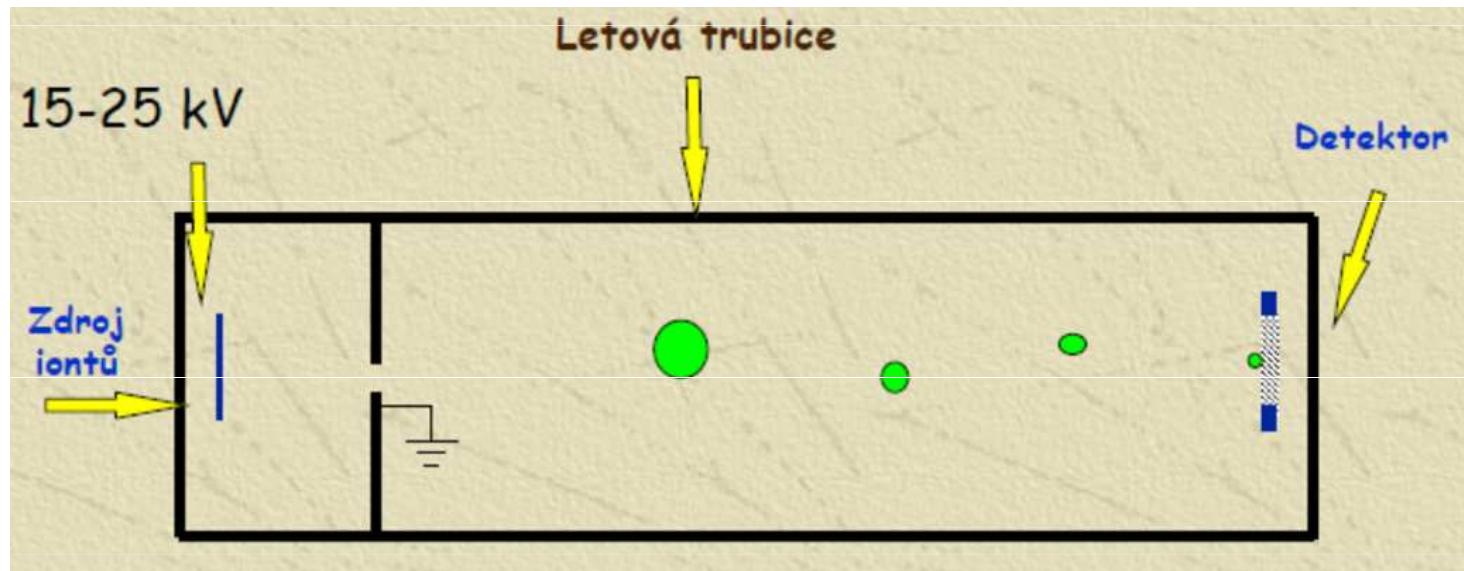
Matrix Assisted Laser Desorption Ionisation (MALDI) Fen

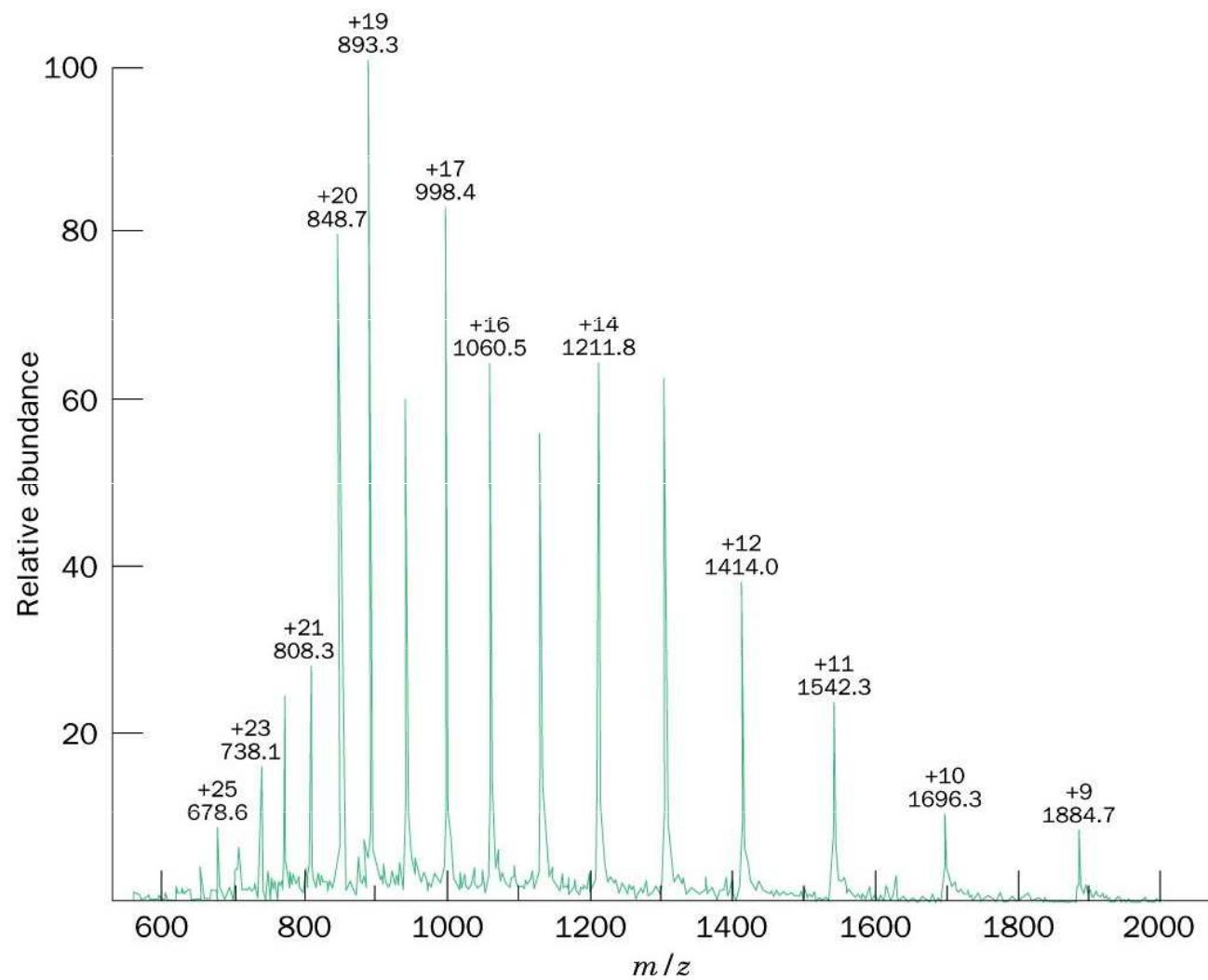
Analyzátor doby letu (TOF)

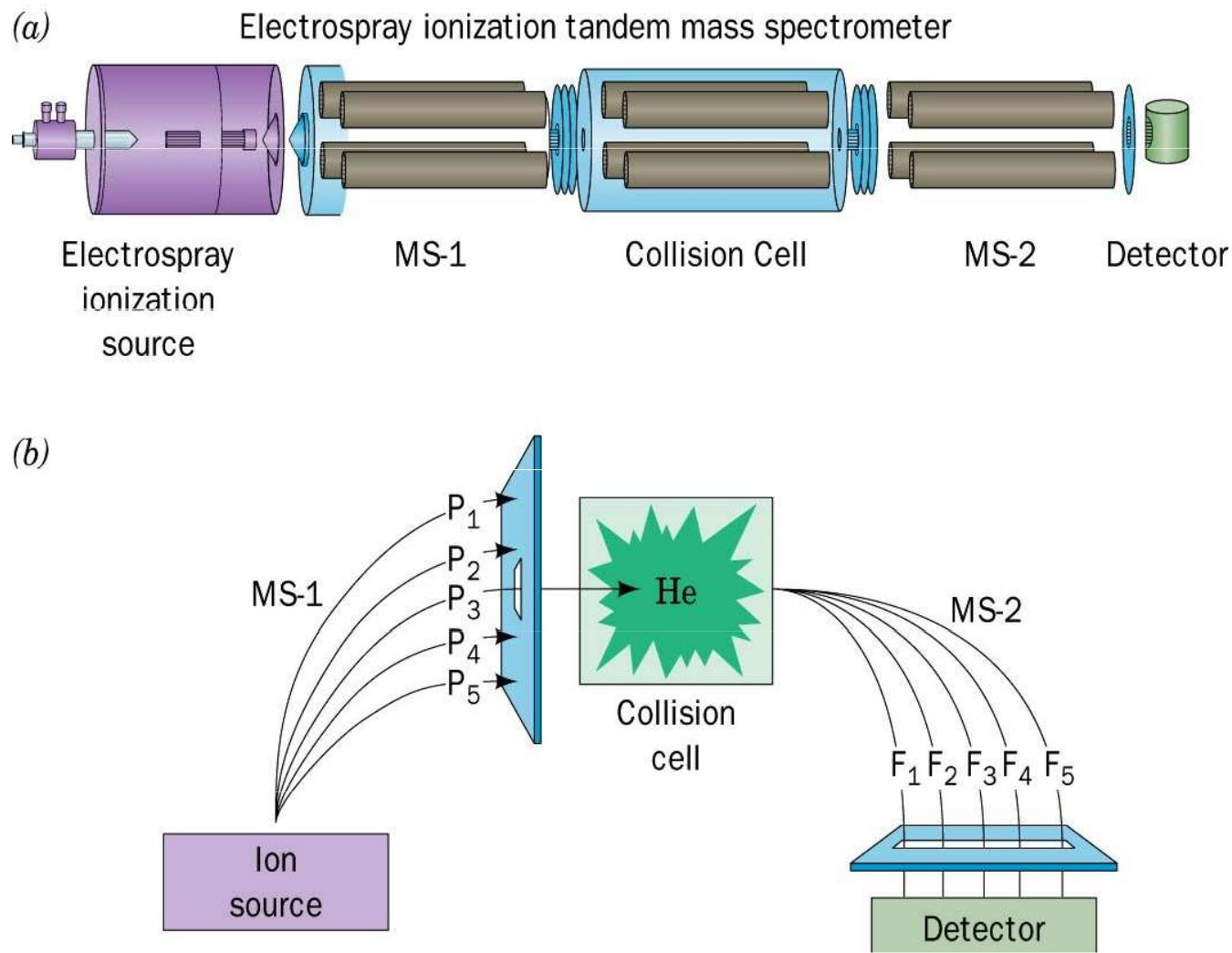
Analyzátor doby letu (TOF)

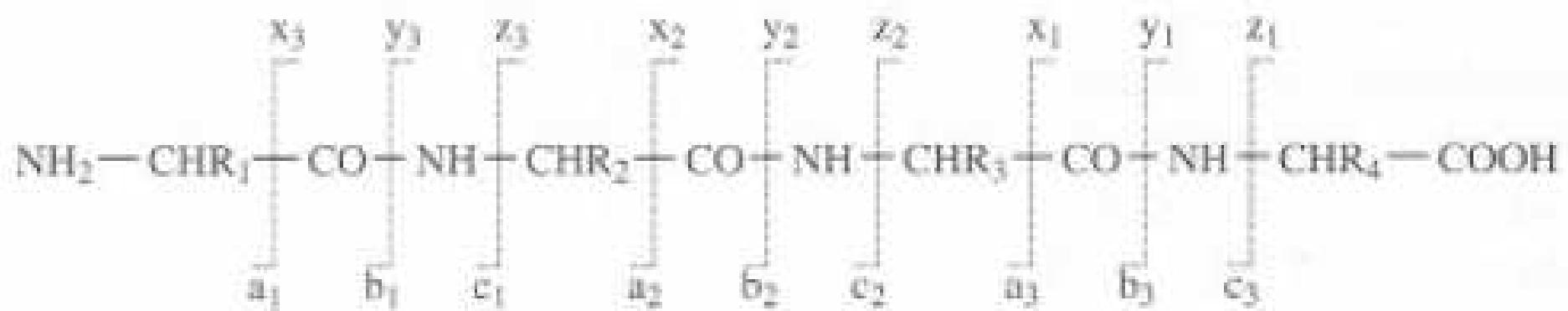
MS

Tandemová MS-MS

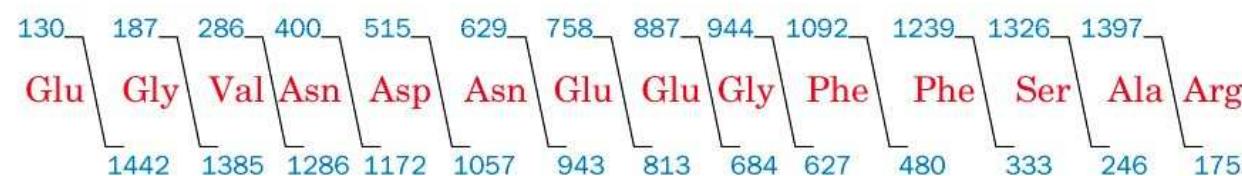

Tandemová MS-MS

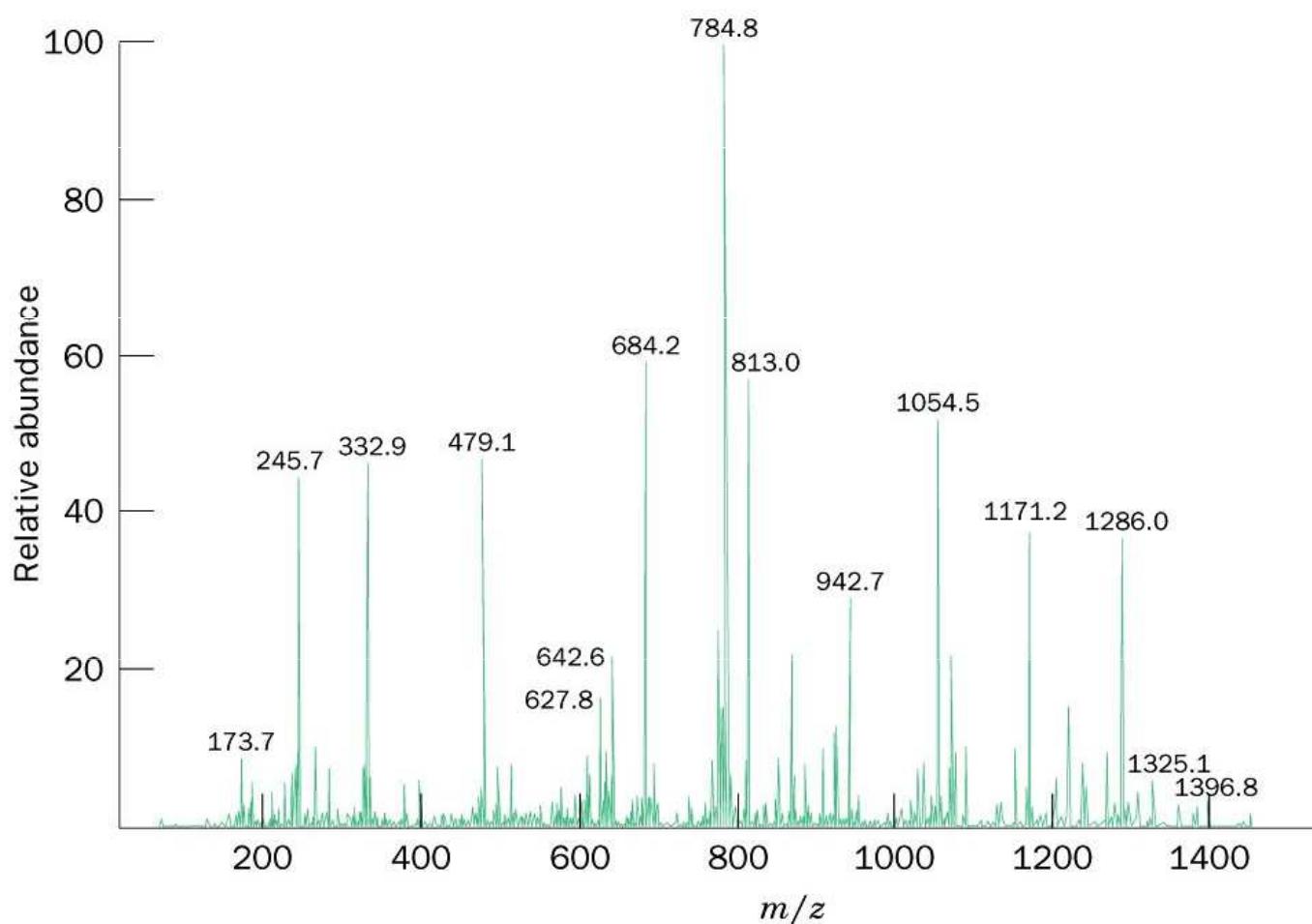

Tandemová MS-MS

(a)

(b)

Primární struktura

Stanovení na základě sekvenace NK

- Není snadné identifikovat gen kódující daný protein
- Nelze takto zjistit posttranslační modifikace
- V genetické, kódu mohou být chyby
- Genetický kód není universální

Syntéza peptidů

1953 - oxytosin (9 AMK) DE VIGNEAND

Proč syntéza peptidů

- Proteinové inženýrství
- Příprava modifikovaných peptidů
- Příprava peptidových léčiv a vakcín

Pravidla syntézy

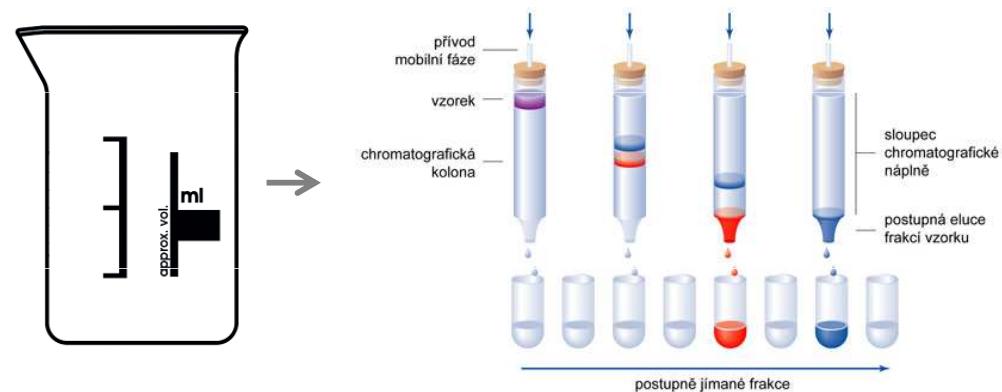
- Pořadí AMK je dáno genetickým kódem
- COOH málo reaktivní, musí se aktivovat
- Je nutné blokovat další skupiny aby se zabránilo vedlejším reakcím, blokace musí být reverzibilní
- Nesmí být narušena L-konfigurace
- Co největší výtěžek (90 % u dekapeptidu = celkový 39%)

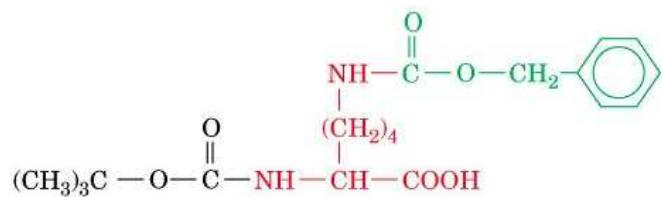
V ROZTOKU

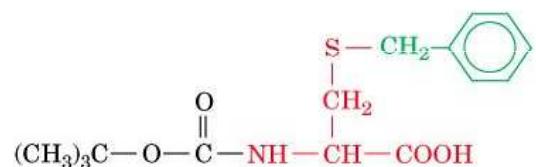
X – chránící skupina

Y – aktivační skupina

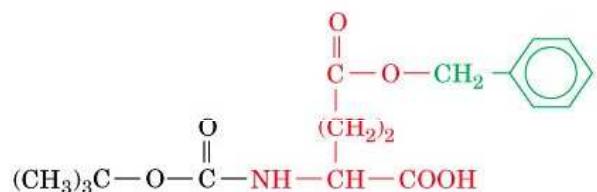

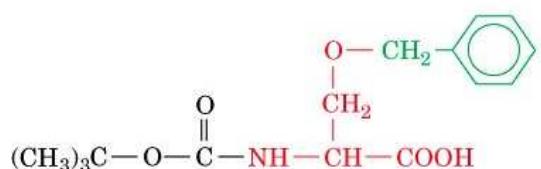
Boc, *N*^ε-benzyloxycarbonyl-Lys

Boc, *S*-benzyl-Cys

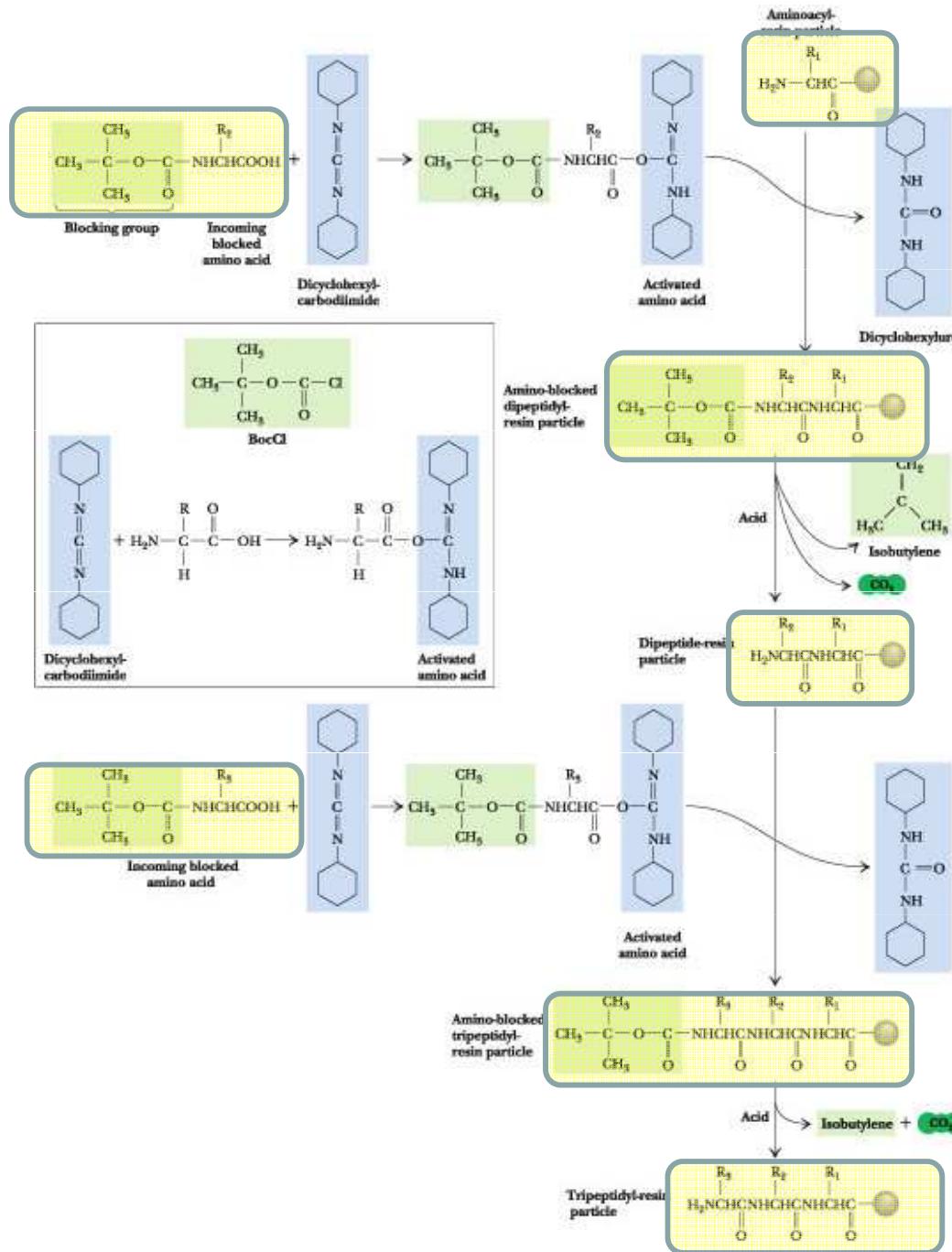
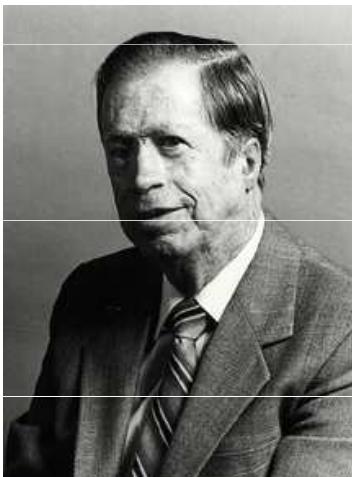

Boc-Glu, γ -Benzyl ester

Boc, *O*-benzyl-Ser

Bruce Merrifield 1962

Imobilizovaná AMK

Volná aktivovaná AMK
s blokovanou aminoskupinou

Reakce - dipeptid

Odstranění blokování

Atd.

Atd.

Tripeptid

Syntetizátor peptidů

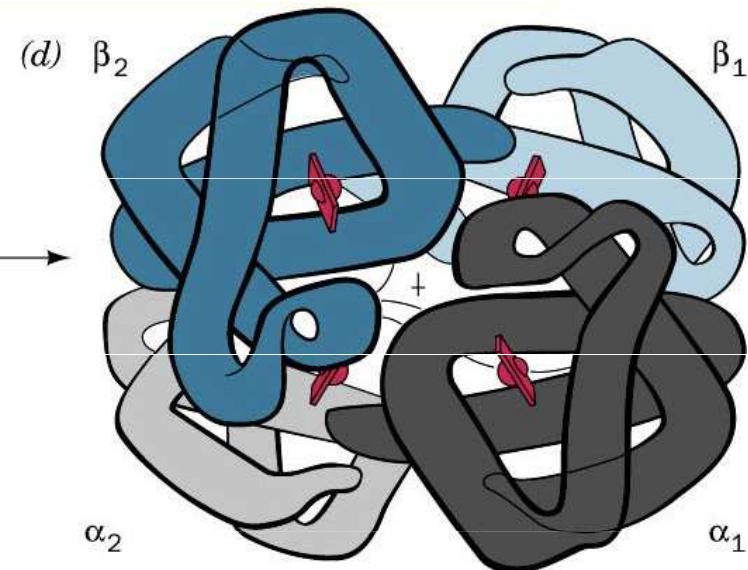
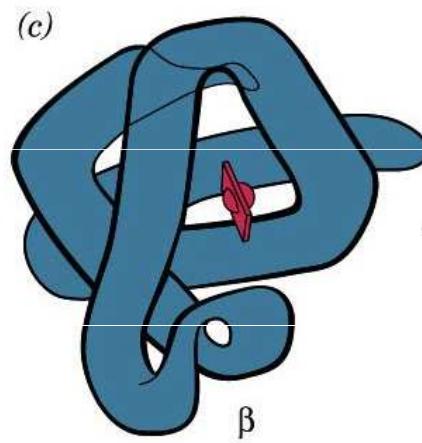
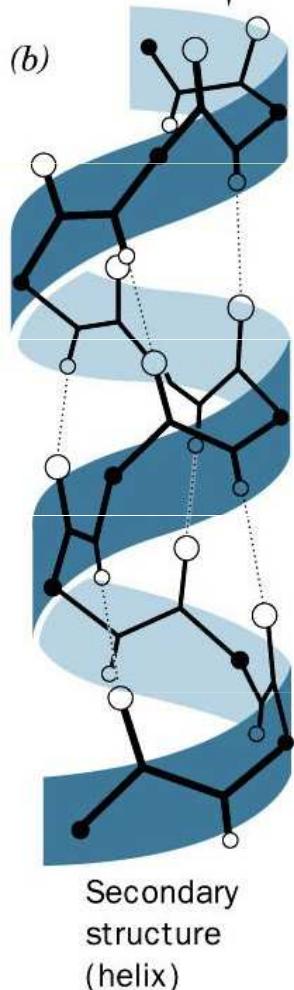
Syntéza peptidů

1953 - oxytosin (9 AMK) DE VIGNEAND

1962 - syntéza na pevné fázi - MERRIFIELD

1971 Merrifield syntetizova RNAsu - 128 AMK z 80 % aktivní
(výtěžek 3 % na původní množství valin)

(a) – Lys – Ala – His – Gly – Lys – Lys – Val – Leu – Gly - Ala –
Primary structure (amino acid sequence in a polypeptide chain)

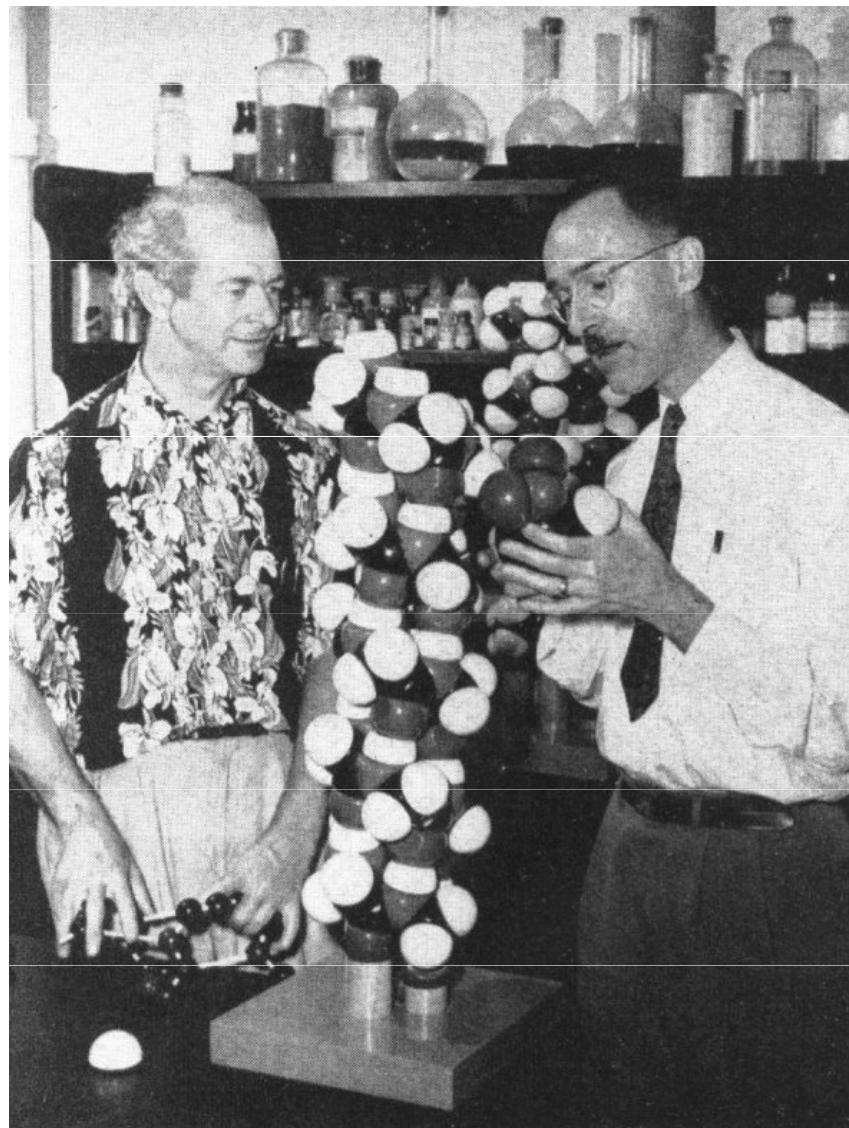

Illustration, Irving Geis/Geis Archives Trust. Copyright Howard Hughes Medical Institute . Reproduced with permission.

Sekundární struktura

peptidická vazba - PAULING a COREY

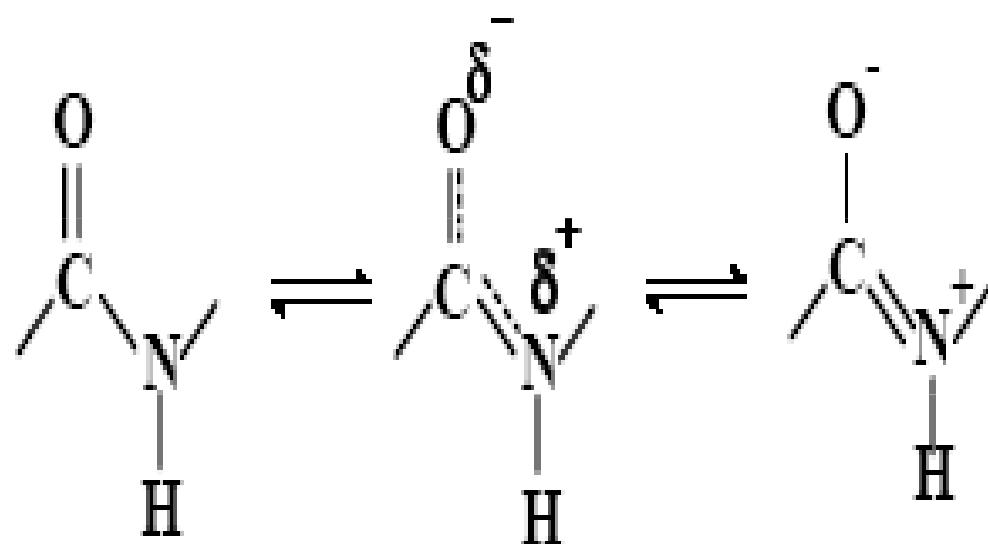
30 až 40.léta

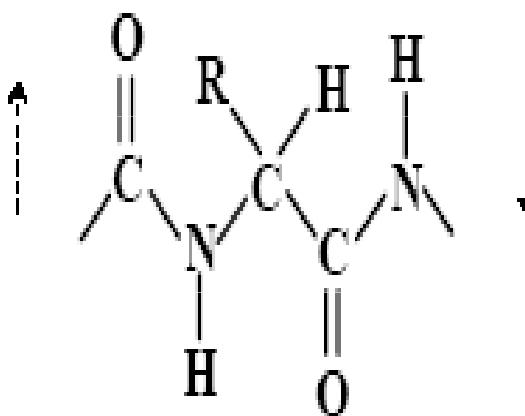
Sekundární struktura

peptidická vazba - PAULING a COREY 30 až 40.léta

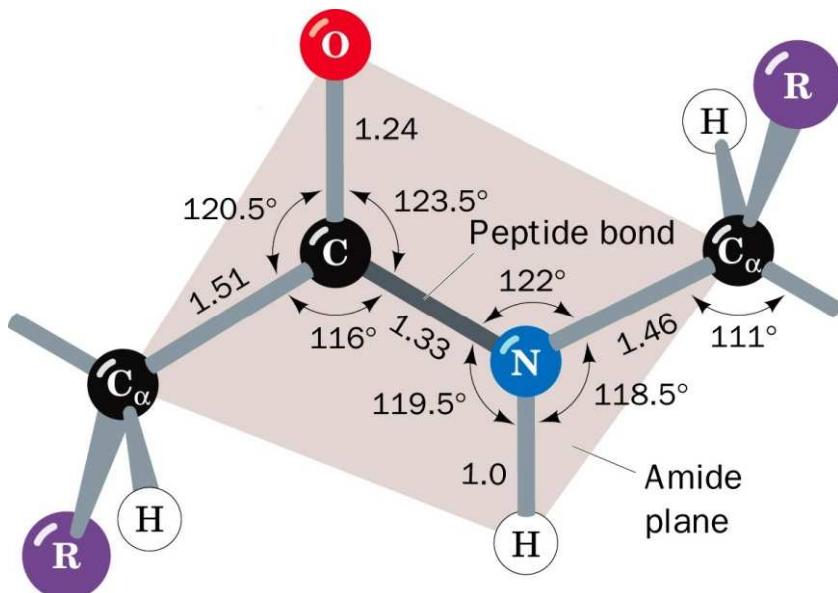
A. Peptidická vazba leží v rovině

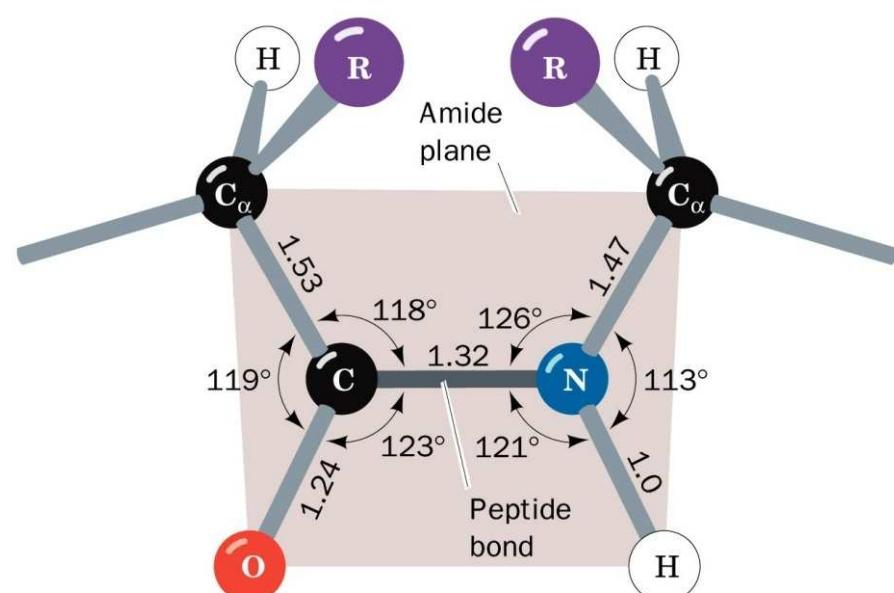
B. Peptidické vazby jsou v trans konfiguraci

Trans

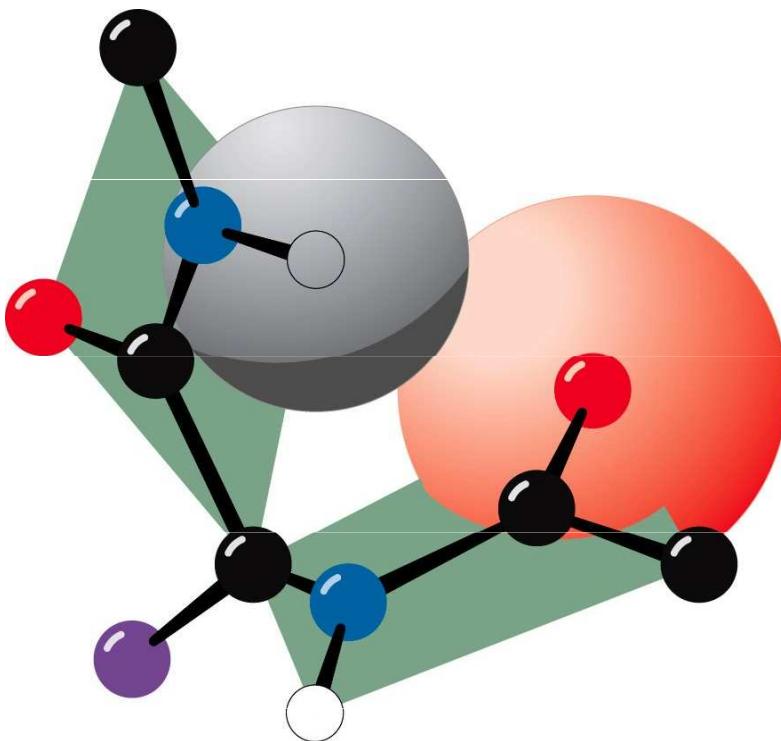
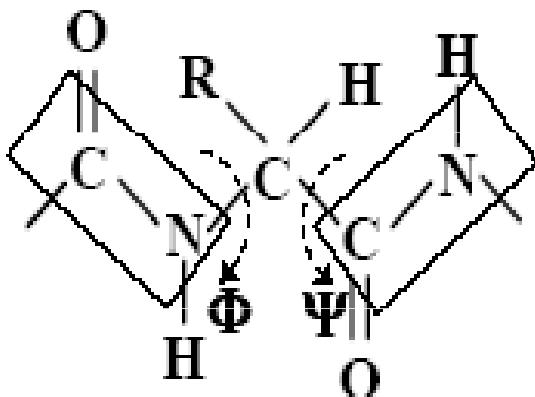
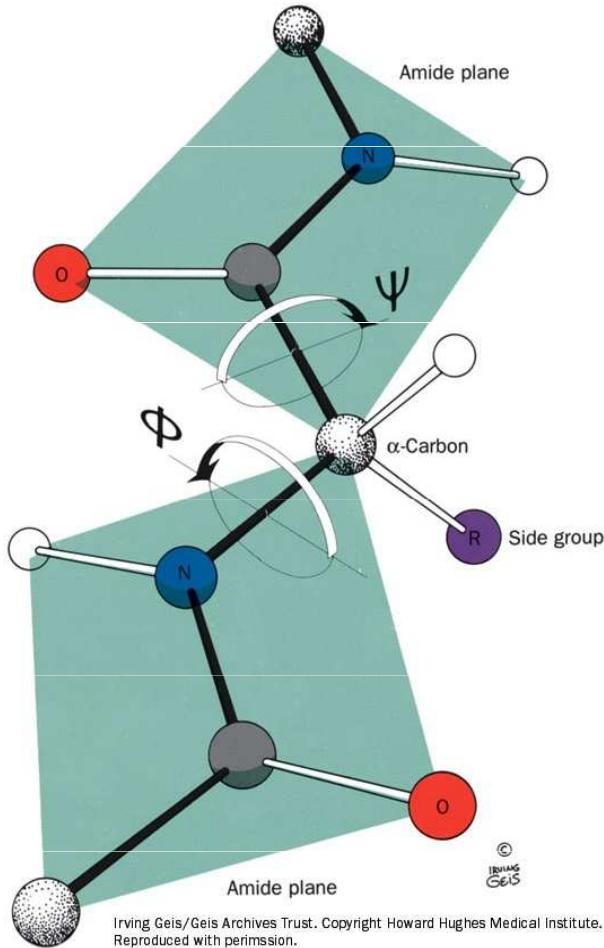

Cis

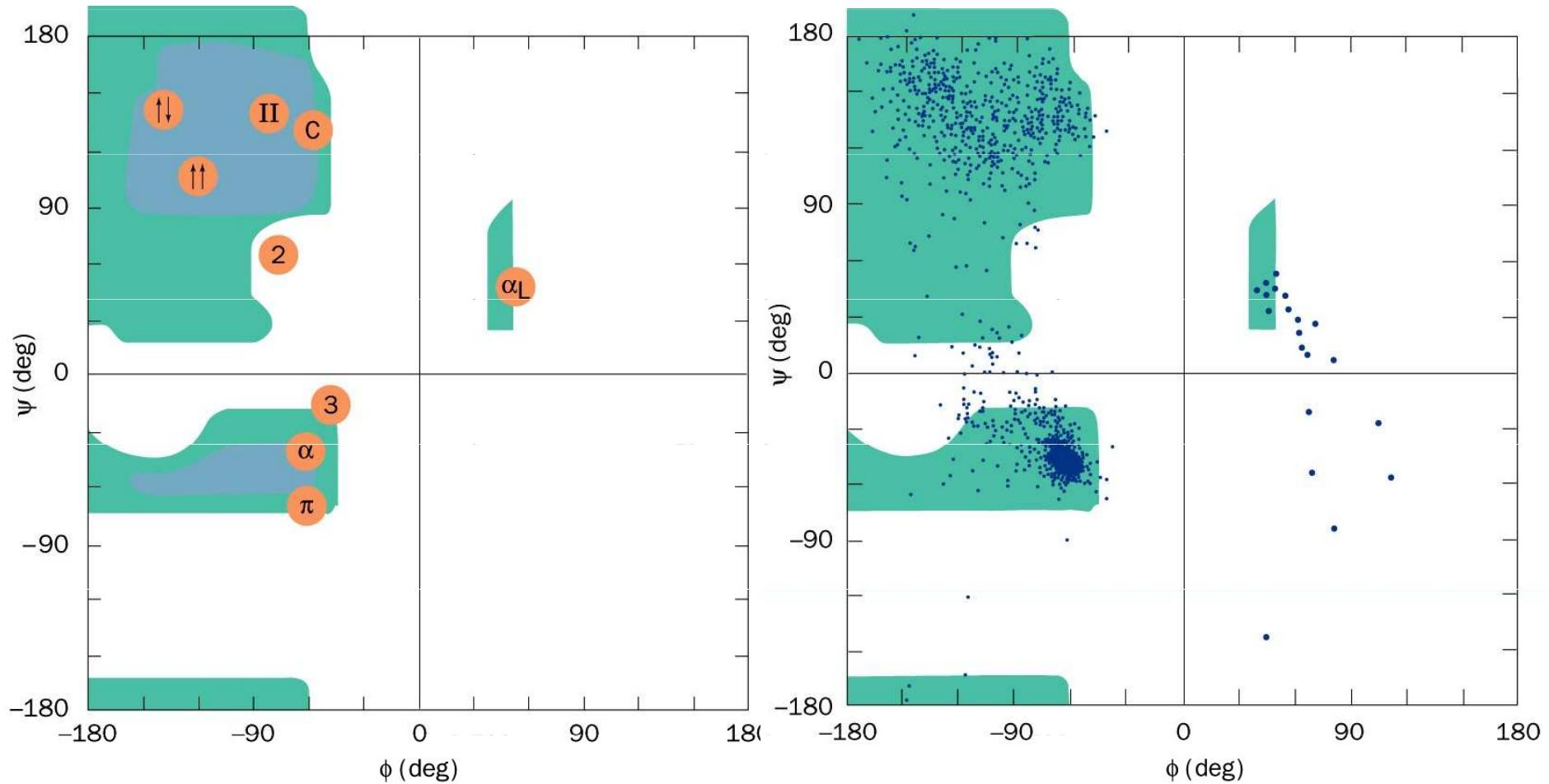
C.Peptidické vazby ležící v rovině mohou svírat určité torzní uhly

ϕ, ψ

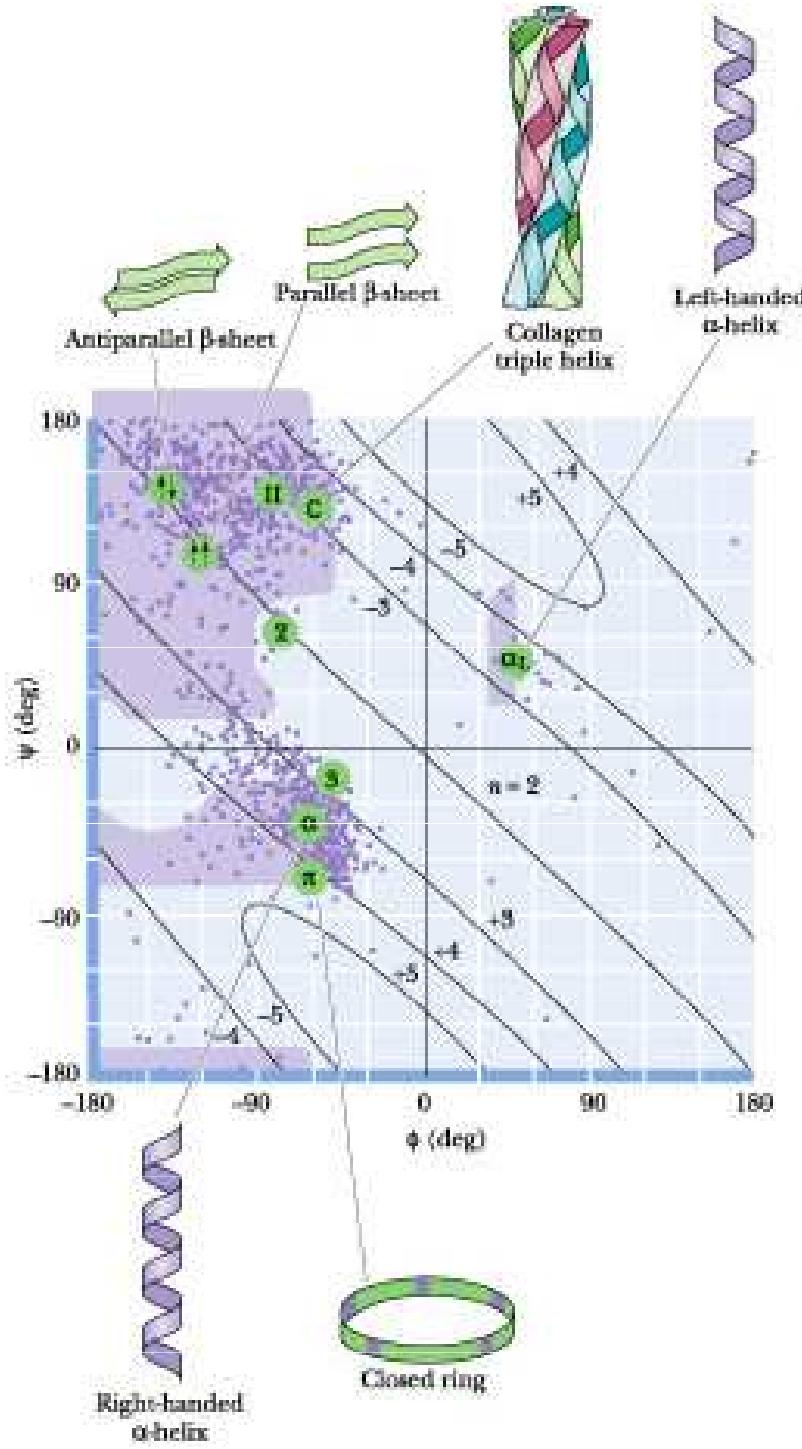

Irving Geis/Geis Archives Trust. Copyright Howard Hughes Medical Institute. Reproduced with permission.

Ramachandrův diagram stability sekundárních struktur bilkovin

D. Řetězec musí umožňovat maximální počet vodíkových vazeb mezi peptidickými vazbami

Typy sekundárních struktur:

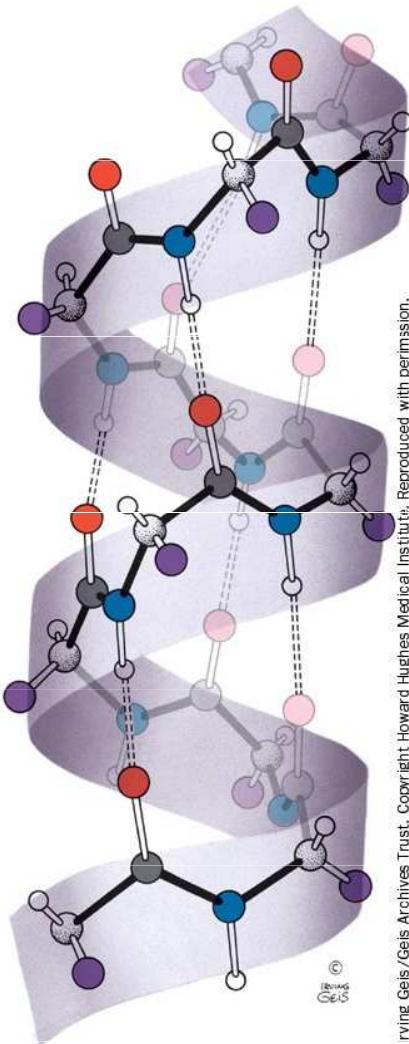
A. Pravidelné - helikální struktury - α helix (-56, -47)

- β struktury - skládaný list - paralelní (-139, +135) a
antiparalelní (-119, +113)

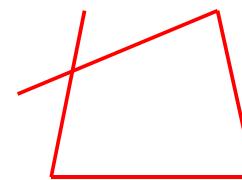
B. Ohybové - β ohyb

C. Nepravidelné

α - helix

3,6 AMK na závit

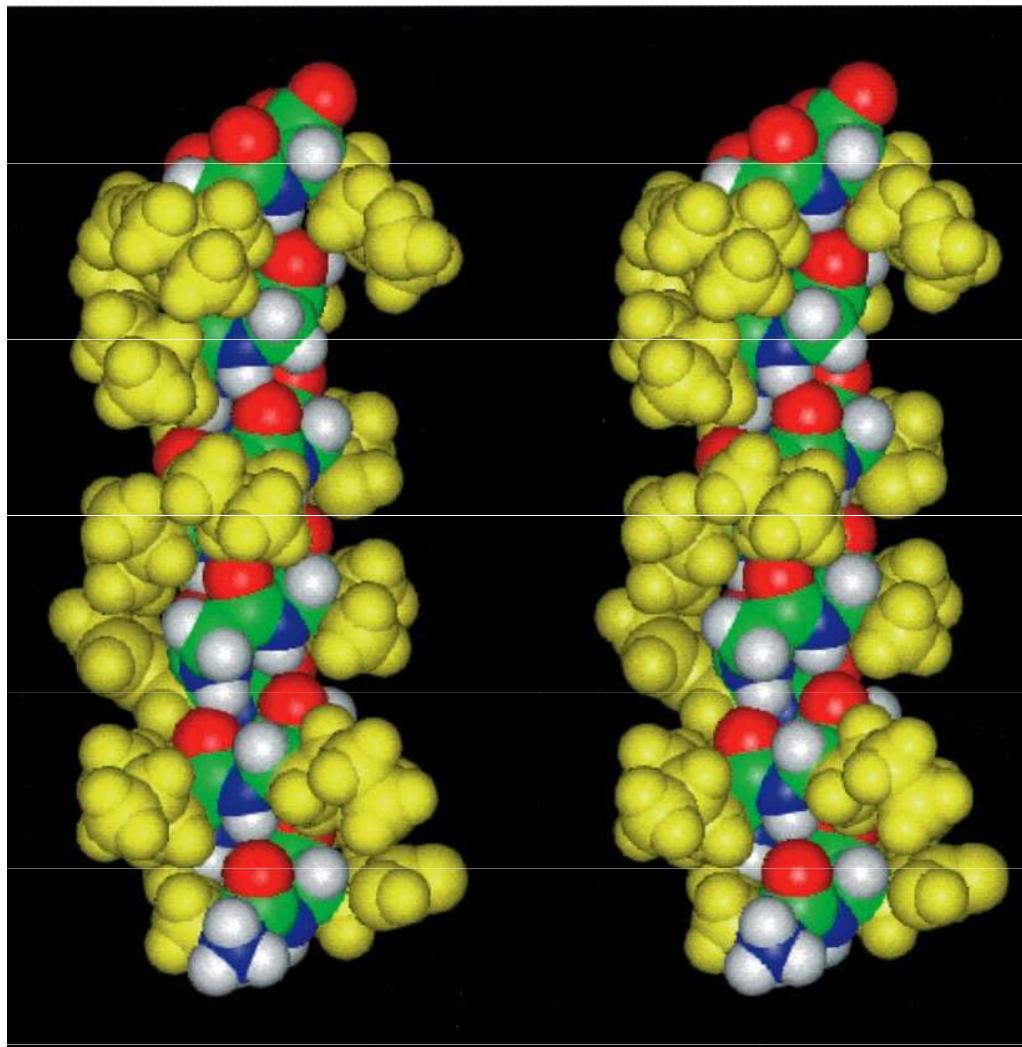

H můstek mezi C=O n-té peptidické vazby a N-H n+4 peptidické vazby

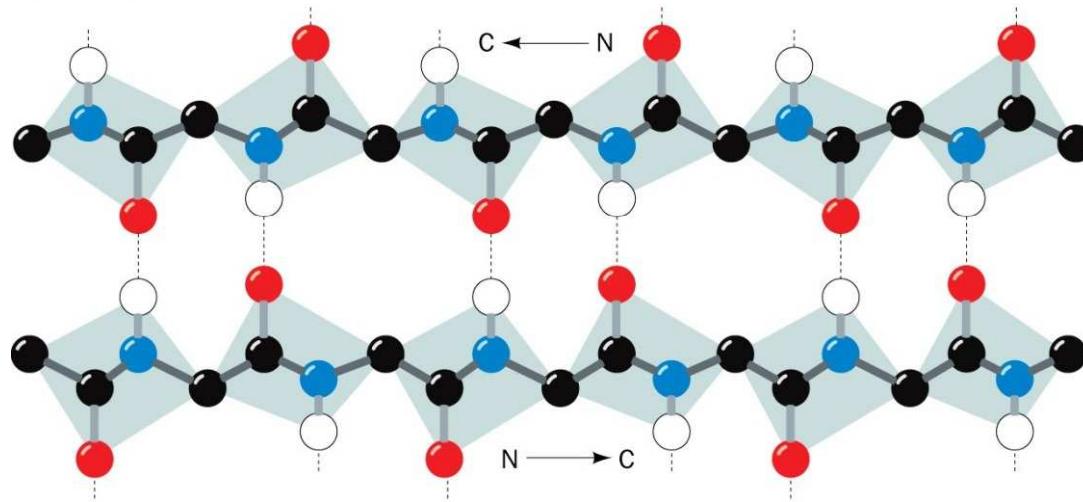
Optimální vzdálenost 0,28 nm

α - helix

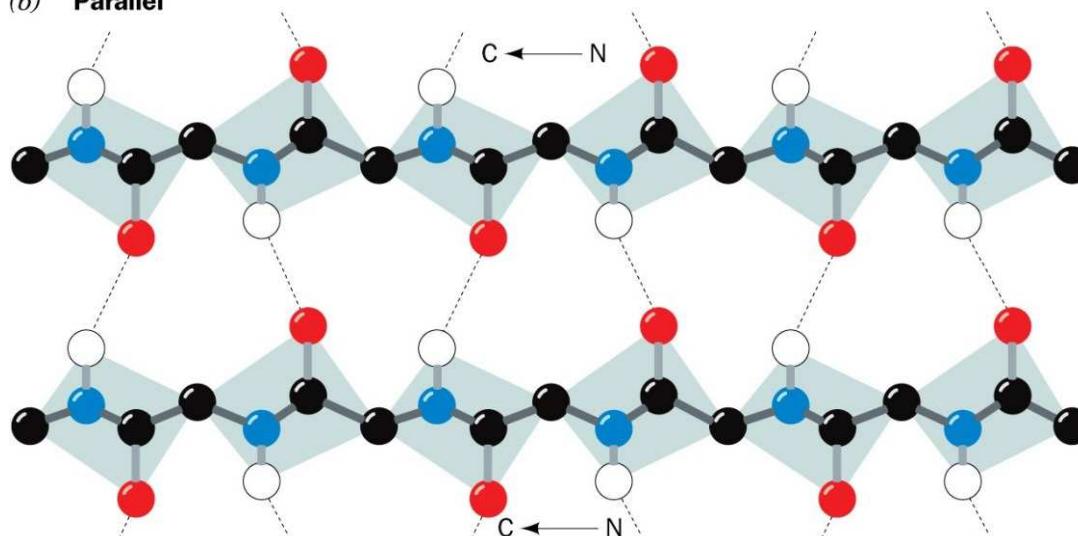
β - sheet

(a) Antiparallel

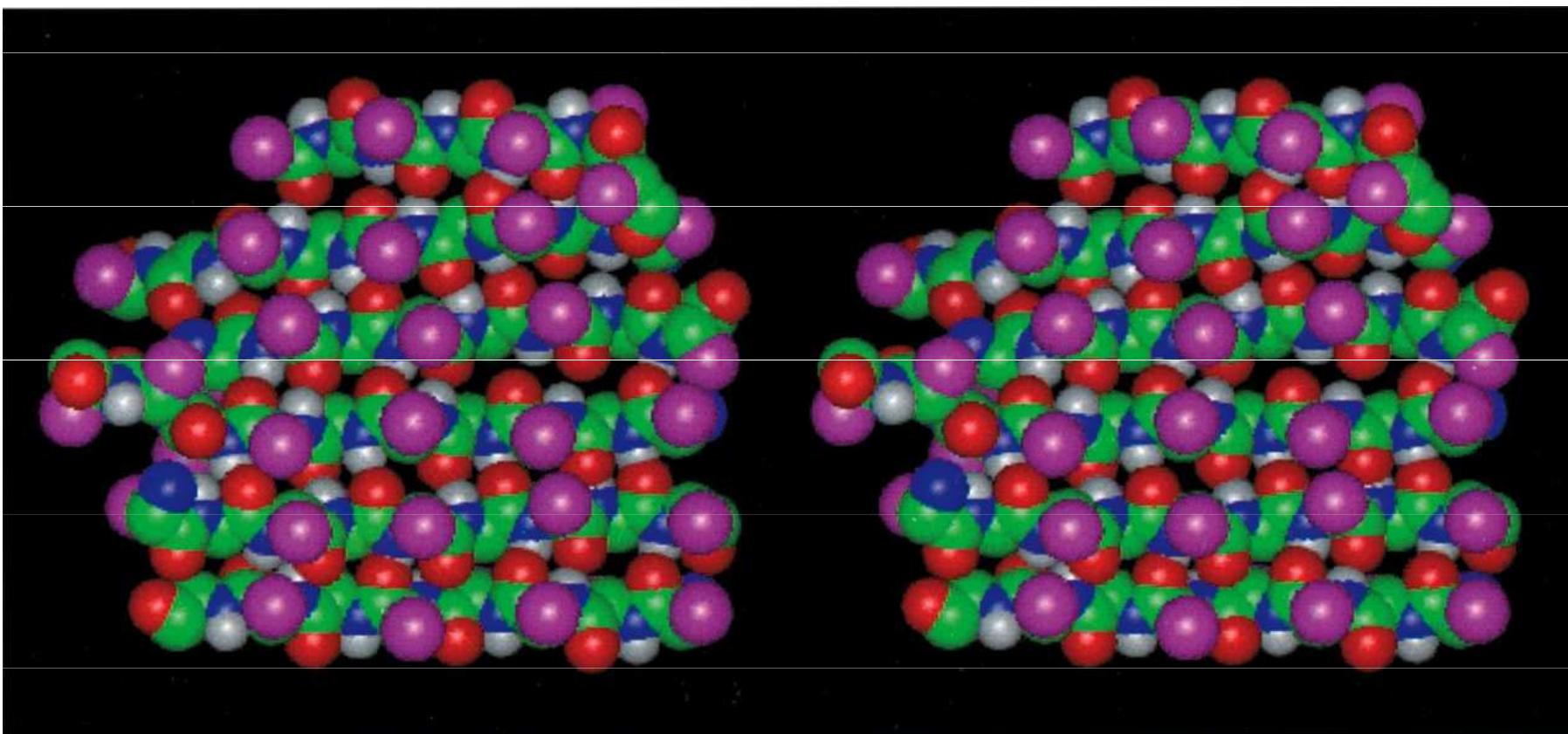
Irving Geis/Geis Archives Trust. Copyright Howard Hughes Medical Institute. Reproduced with permission.

(b) Parallel

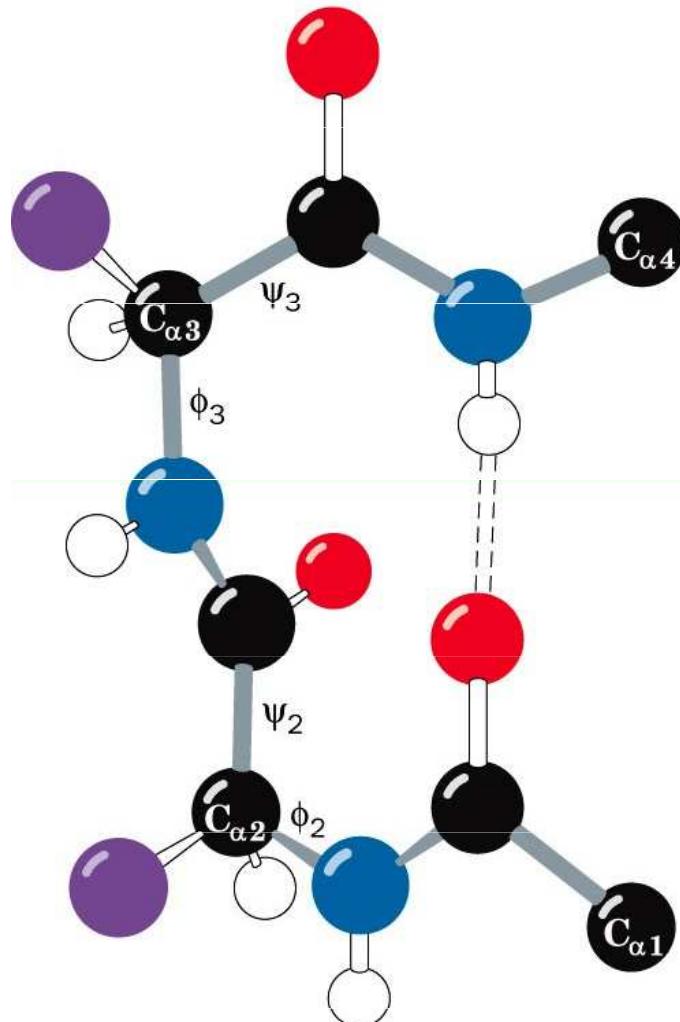
Irving Geis/Geis Archives Trust. Copyright Howard Hughes Medical Institute. Reproduced with permission.

β - sheet

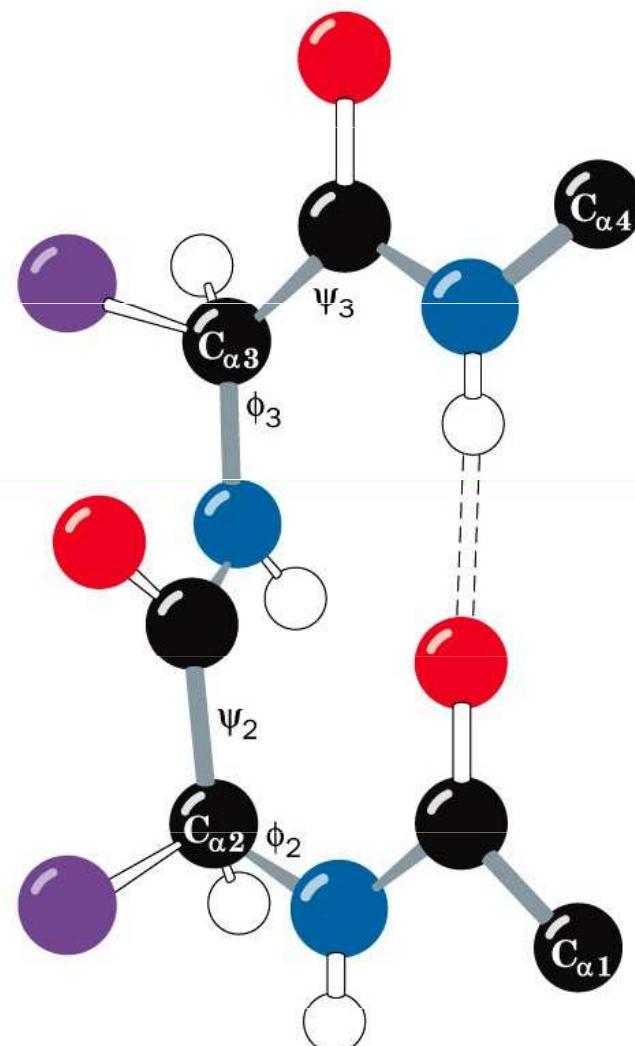

β - turn

(a) Type I β bend

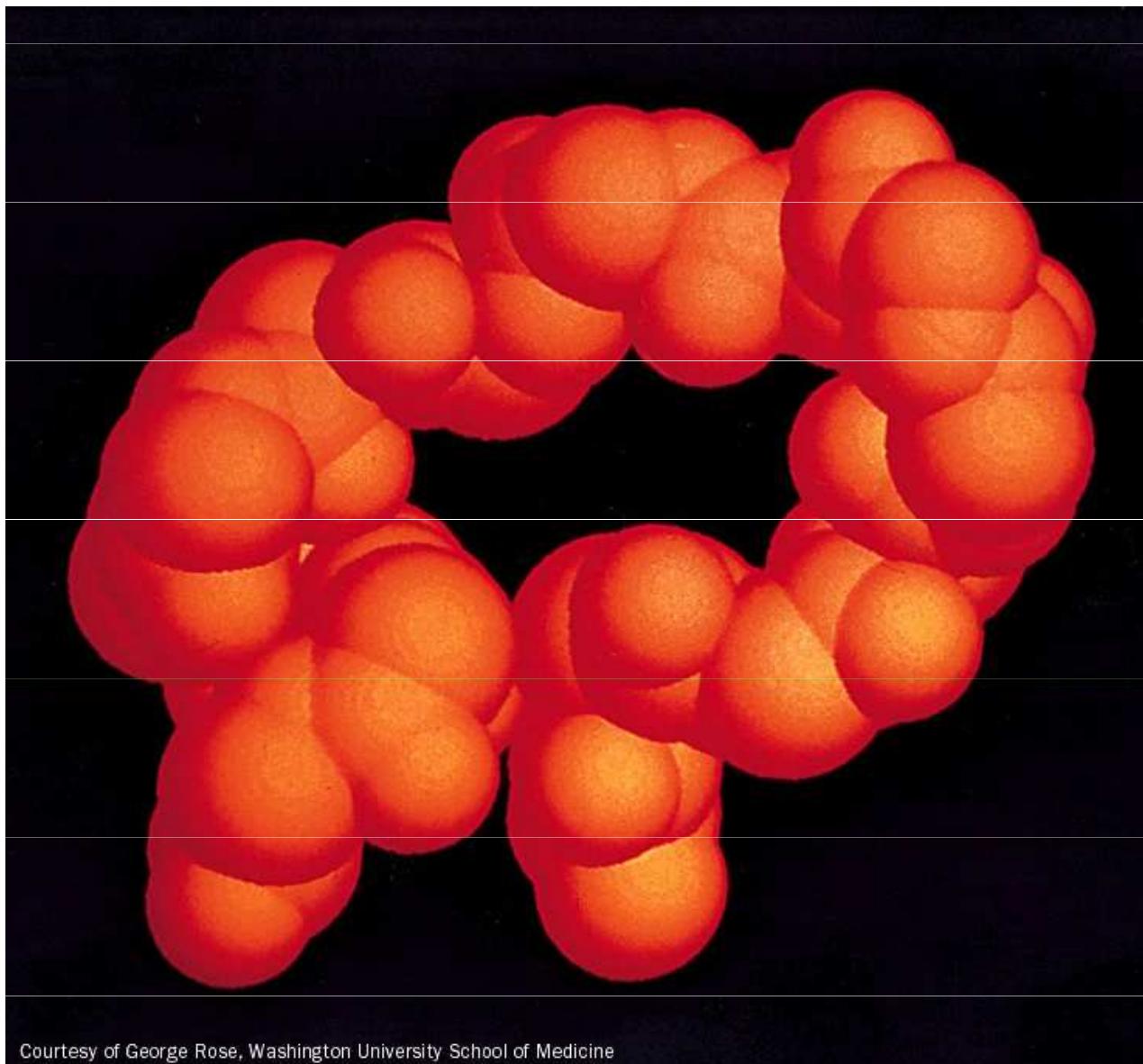

(b) Type II β bend

Irving Geis/Geis Archives Trust. Copyright Howard Hughes Medical Institute. Reproduced with permission.

β - turn

Courtesy of George Rose, Washington University School of Medicine

Terciální struktura

1. Iontové interakce
2. Dipolové interakce
3. Vodíkové můstky
4. Hydrofobní interakce
5. Bisulfidické můstky

Strukturní motivy - domény

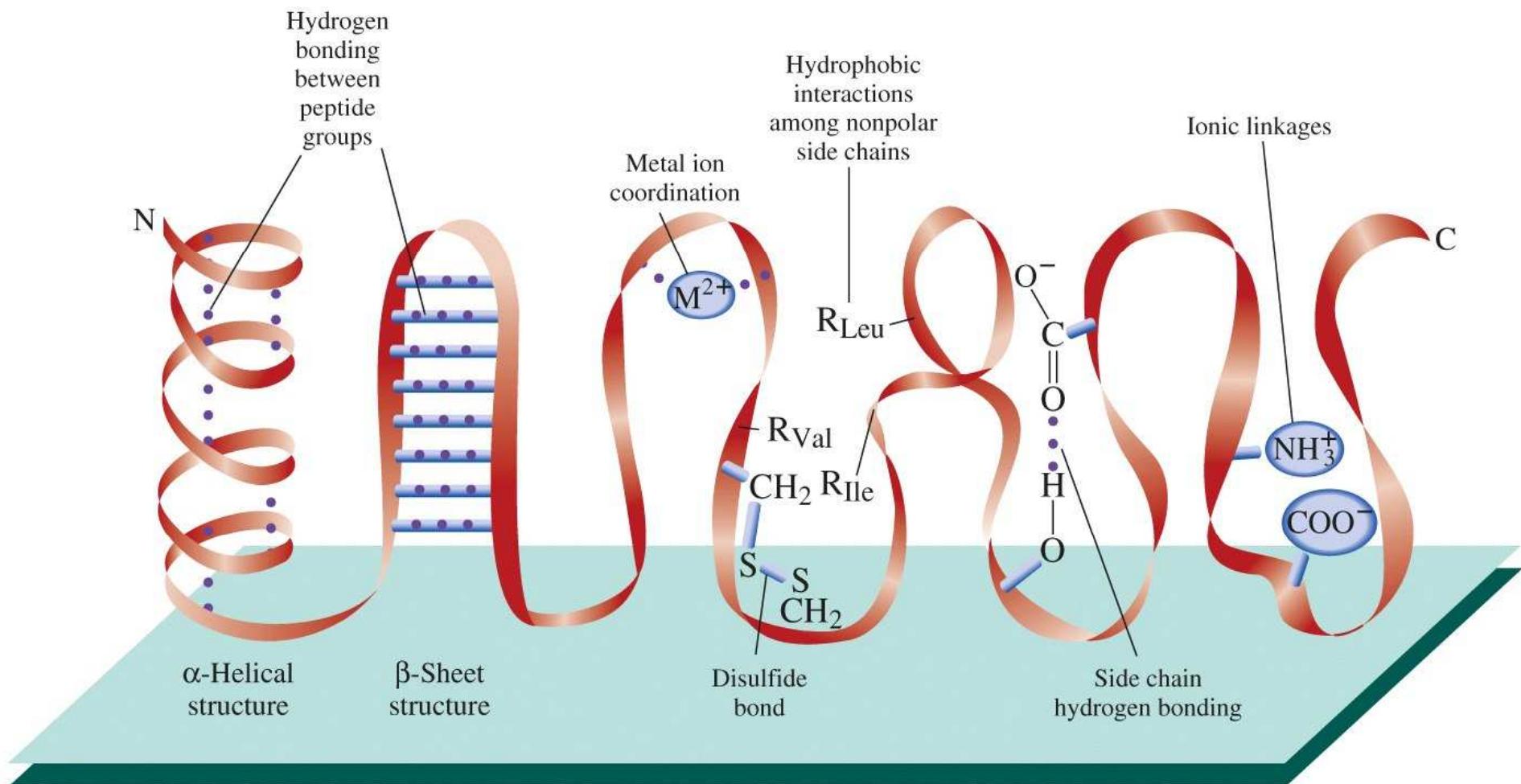
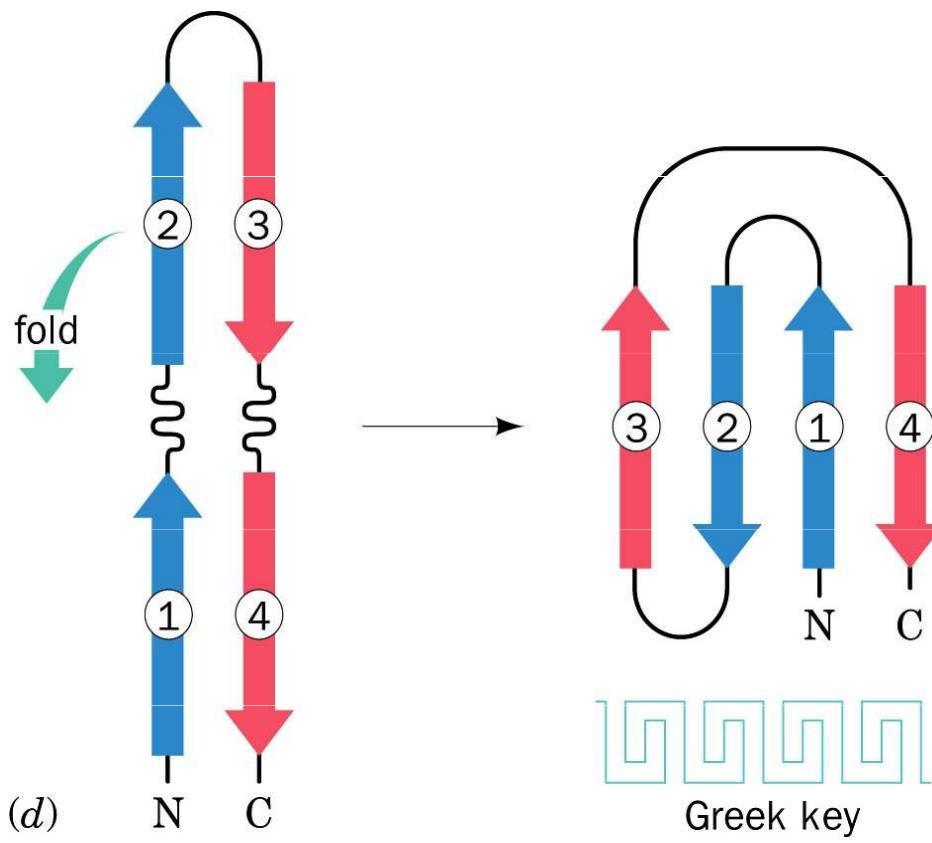
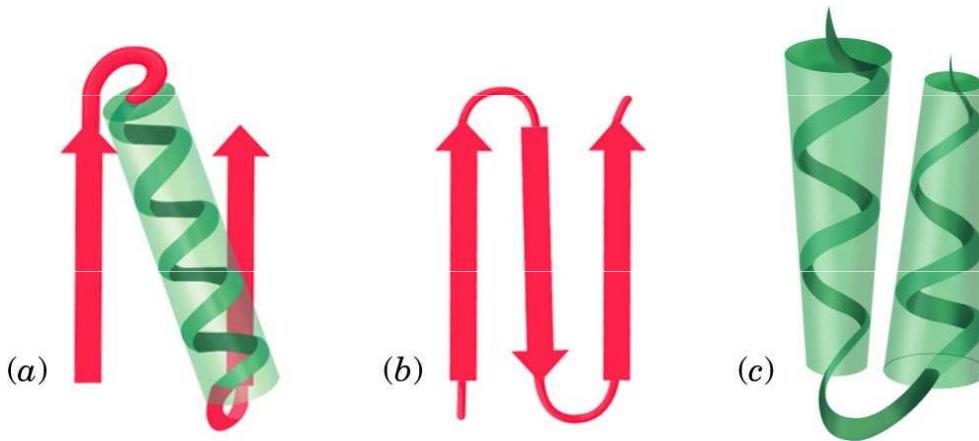
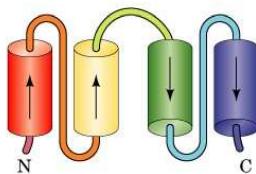
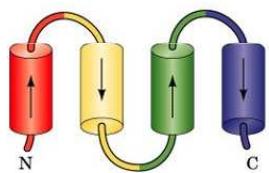
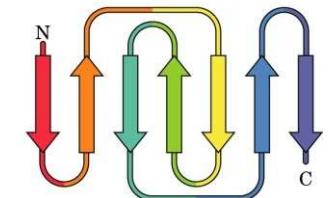
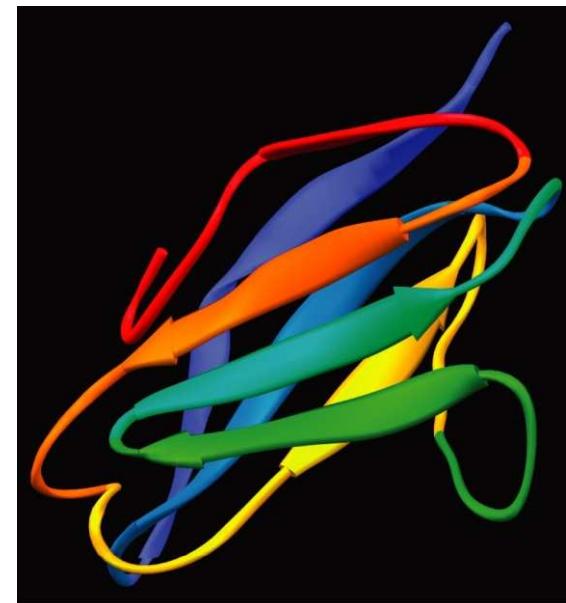
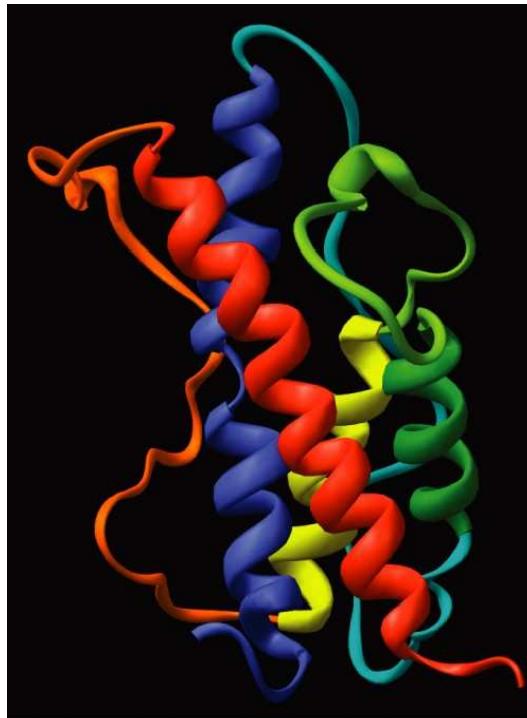
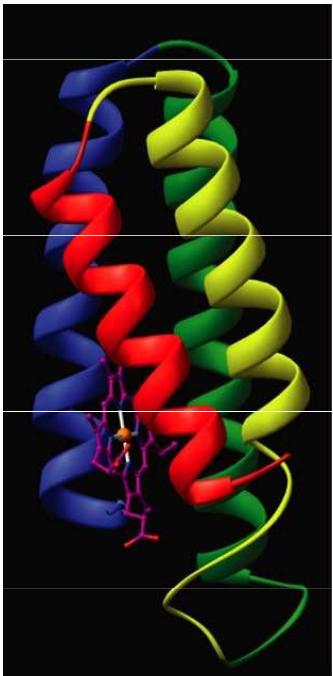

Figure 4-3 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

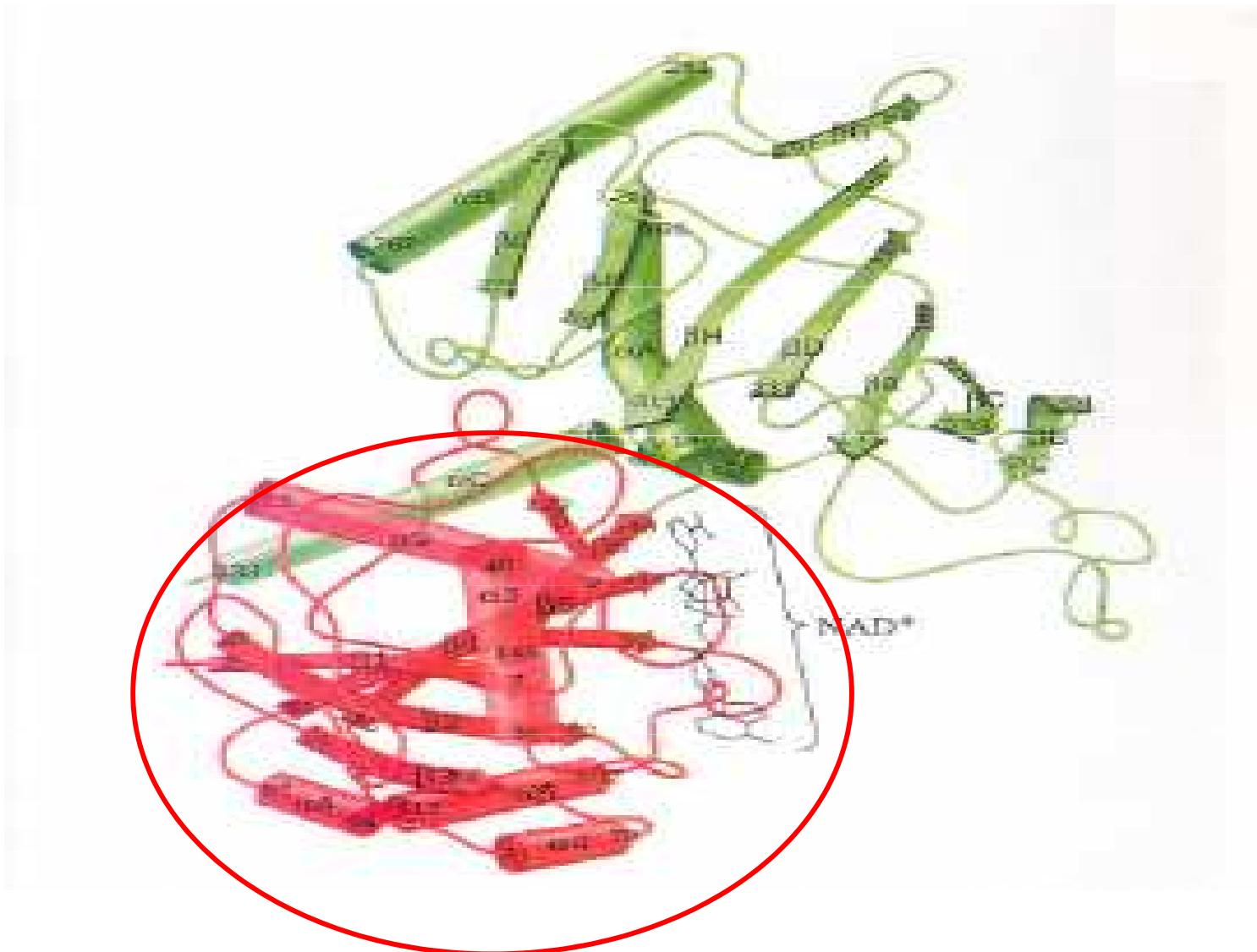
Strukturní motivy

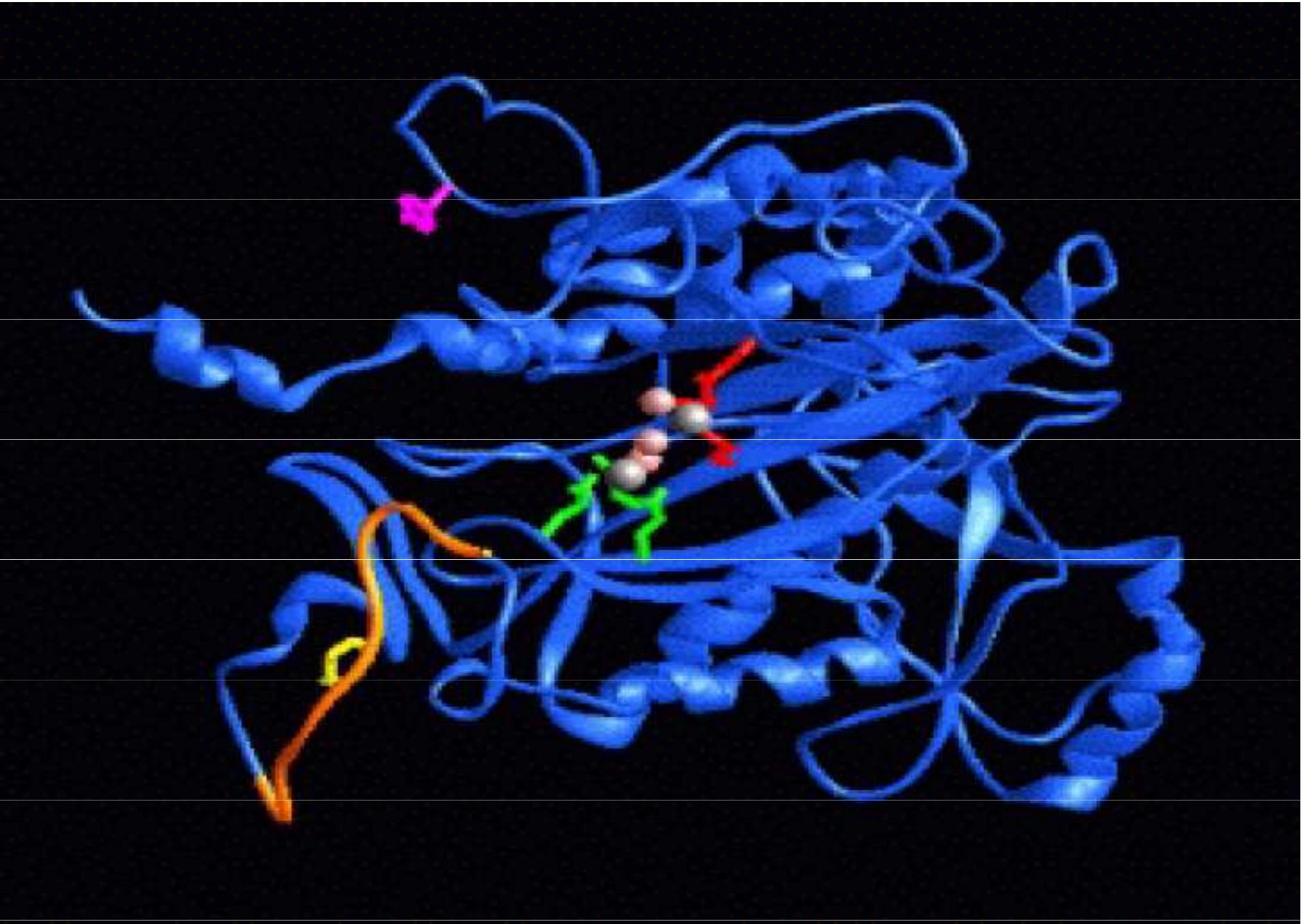

Strukturní motivy

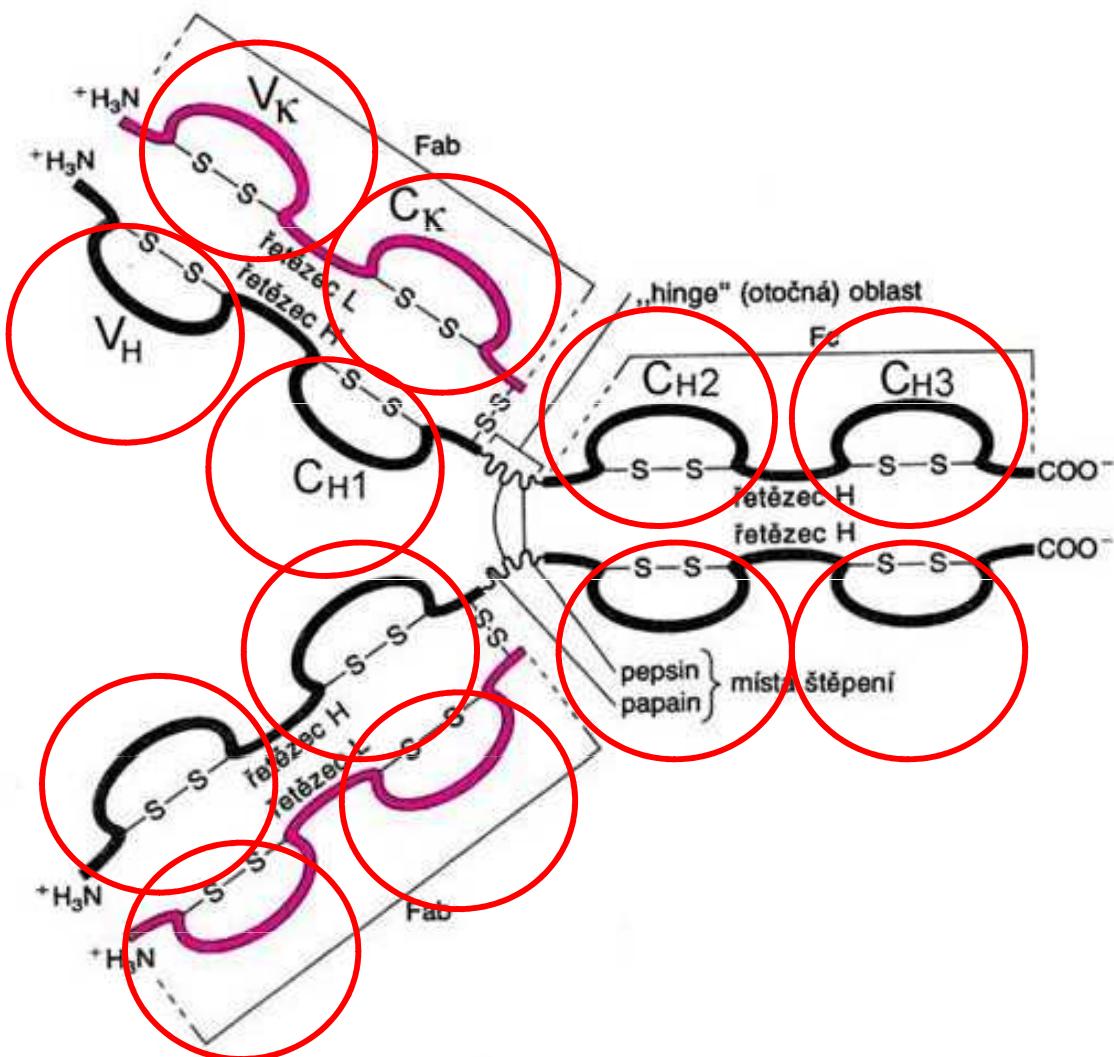

Strukturní domény

Strukturální domény IgG

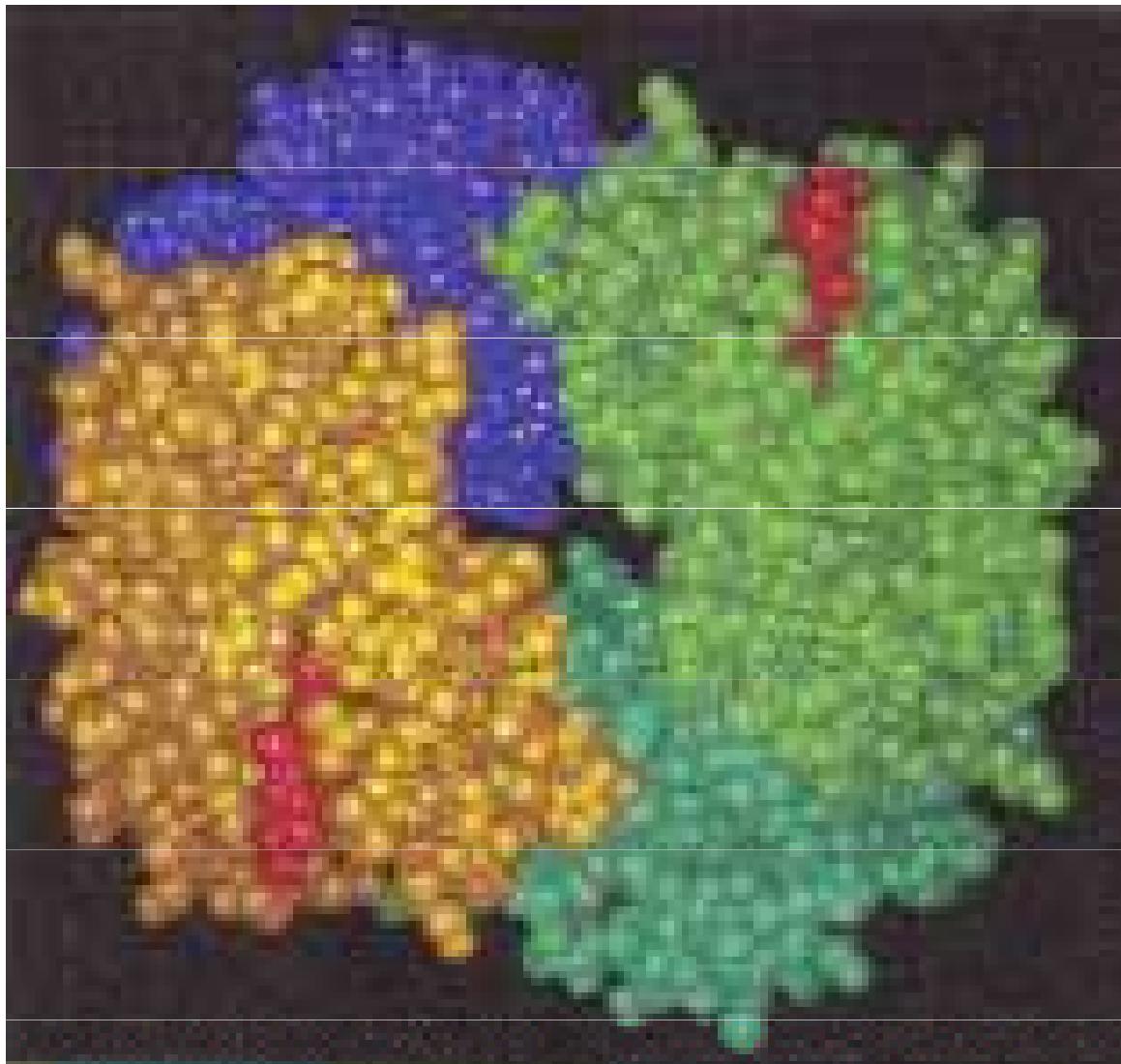
Kvarterní struktura

Podjednotkové složení - nekovalentní spojení - vodíkové můstky

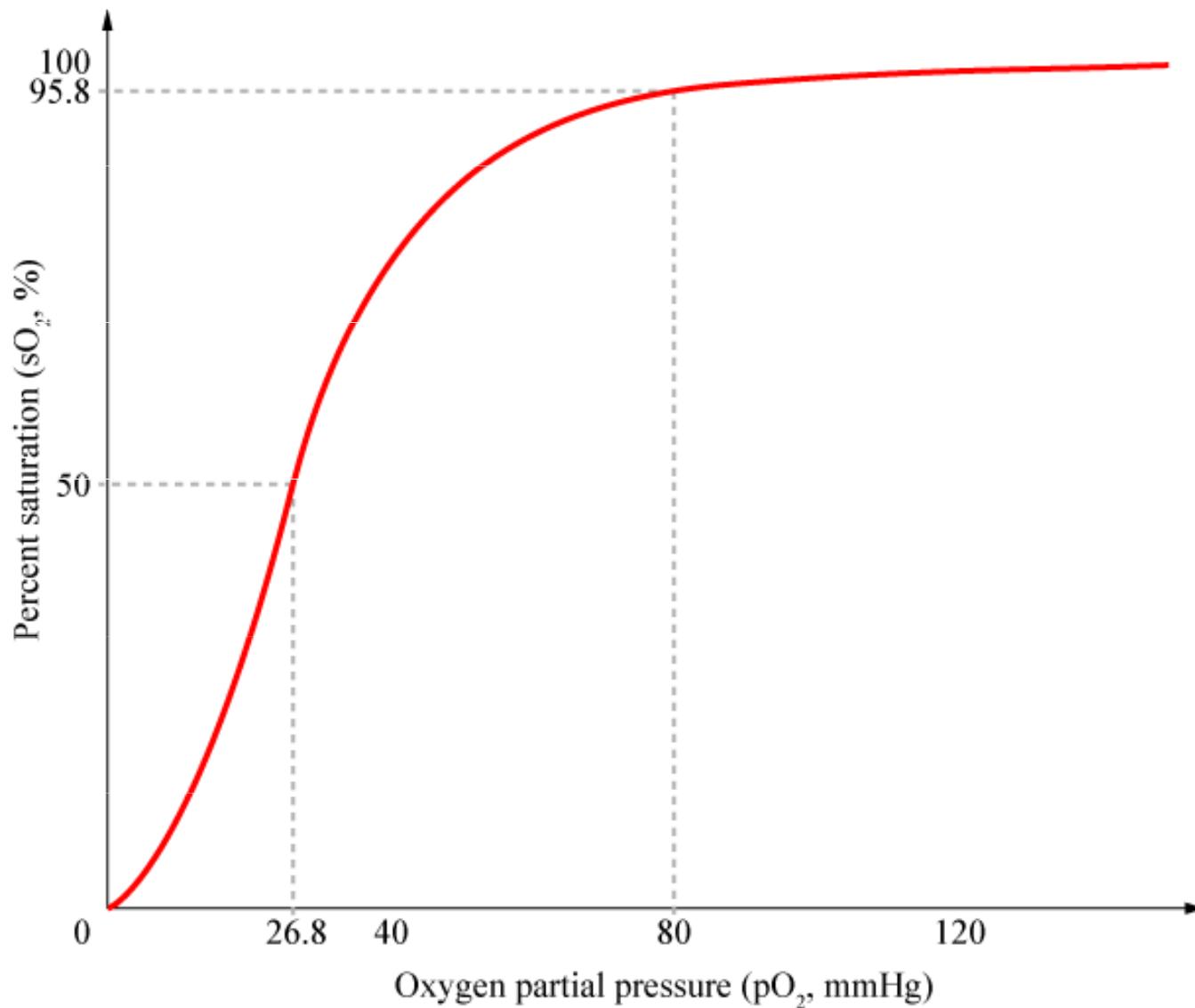
- kovalentní spojení - bisulfidické můstky

Stanovení podjednotkového složení - SDS PAGE

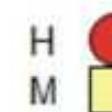
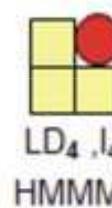
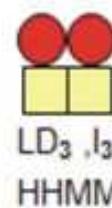
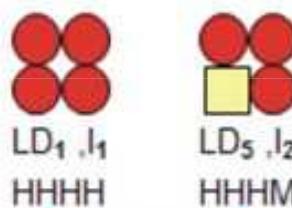
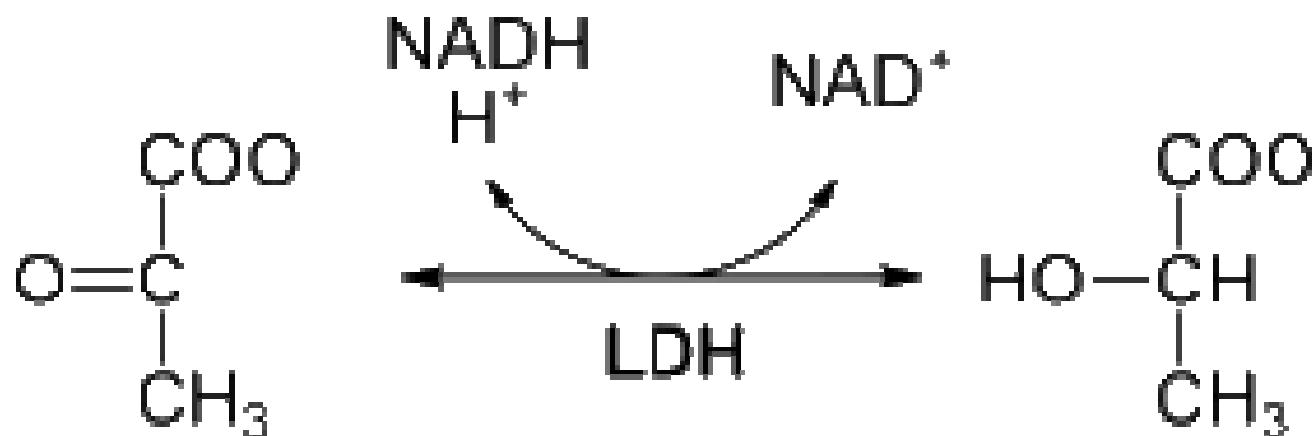
Hemoglobin

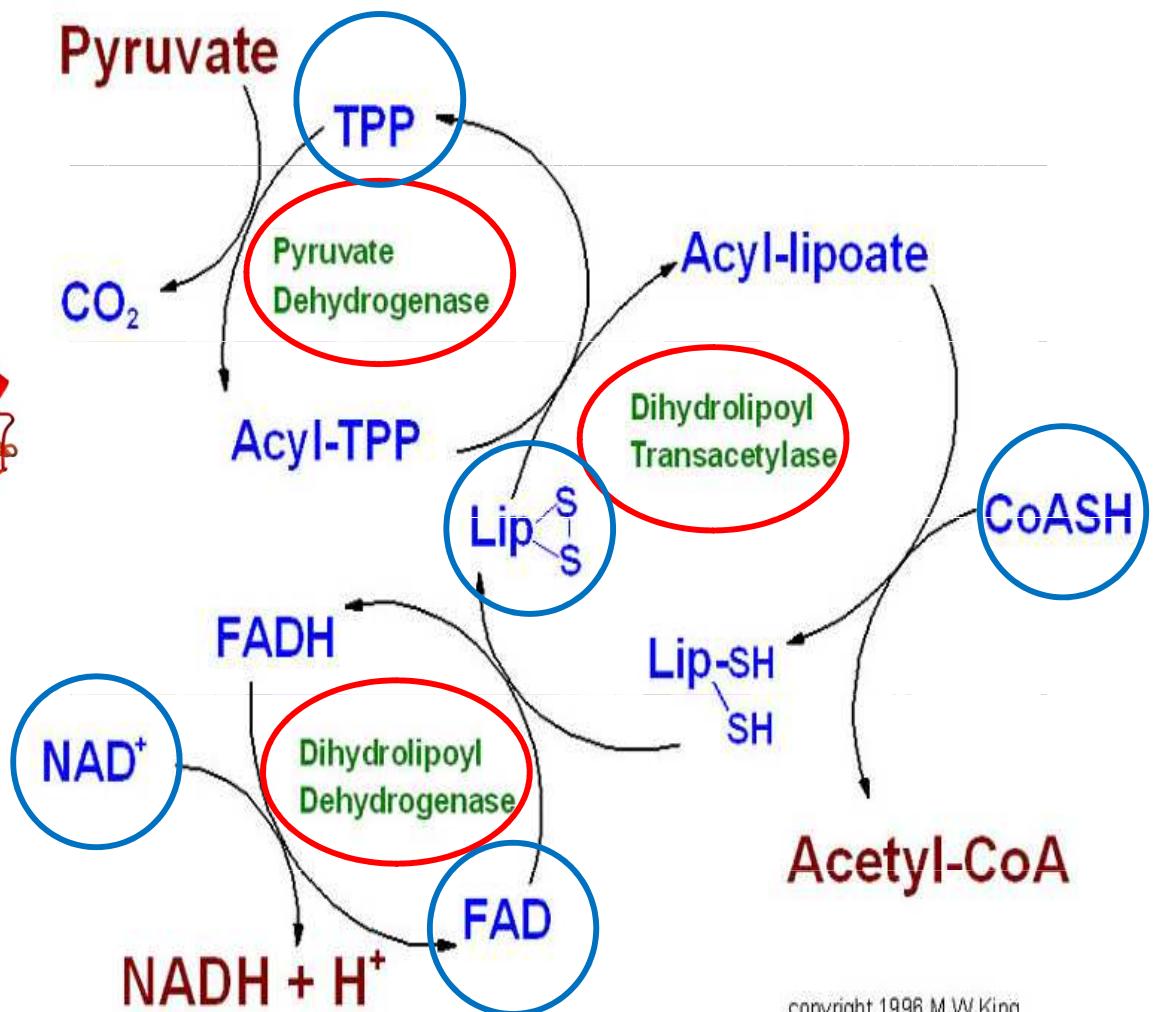
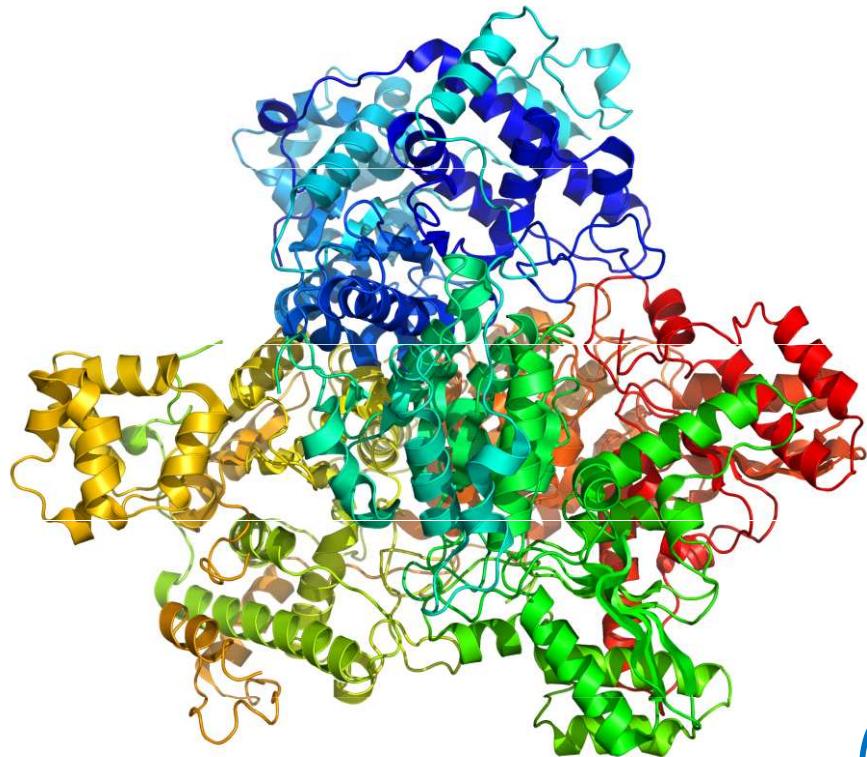
Hemoglobin

Laktátdehydrogenáza

Pyruvátdehydrogenáza

copyright 1996 M.W.King

Studium konformace bílkovin

RTG difrakce - studium krystalů - BRAGG 1913

NMR - dvoj- a trojrozměrné - studium roztoků - posledních 15 let

Rtg difrakce

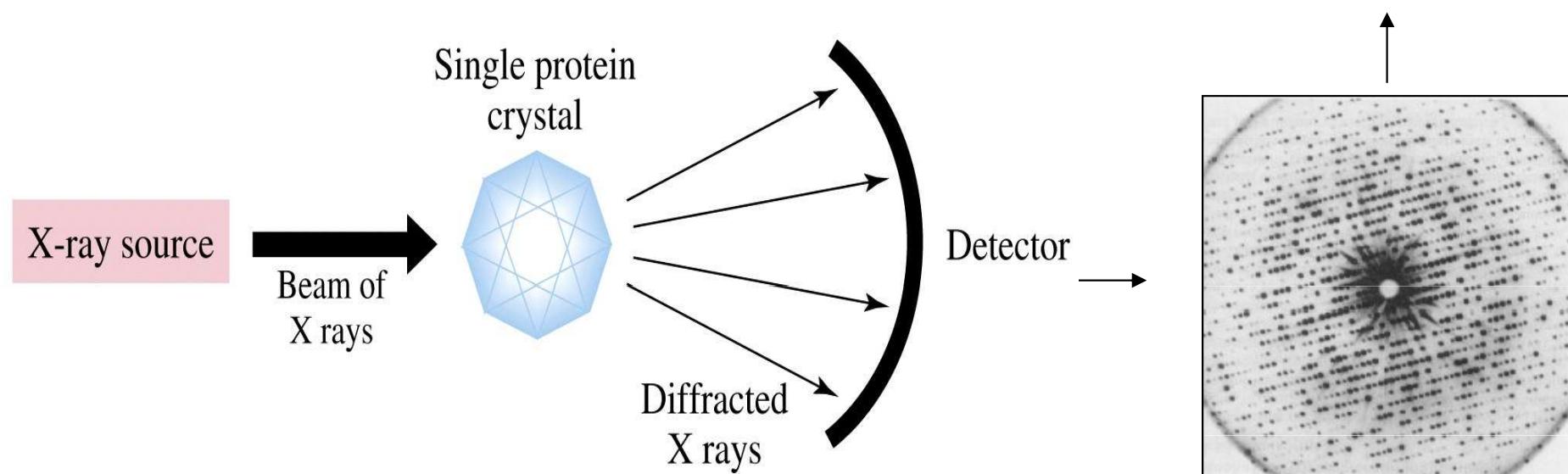
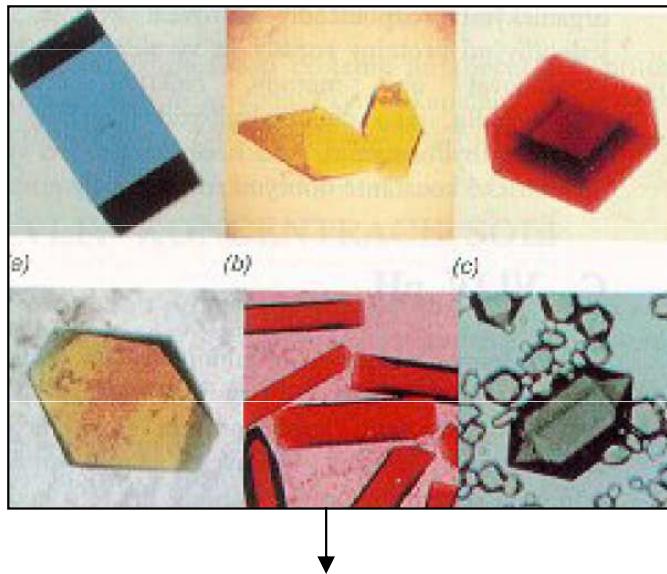
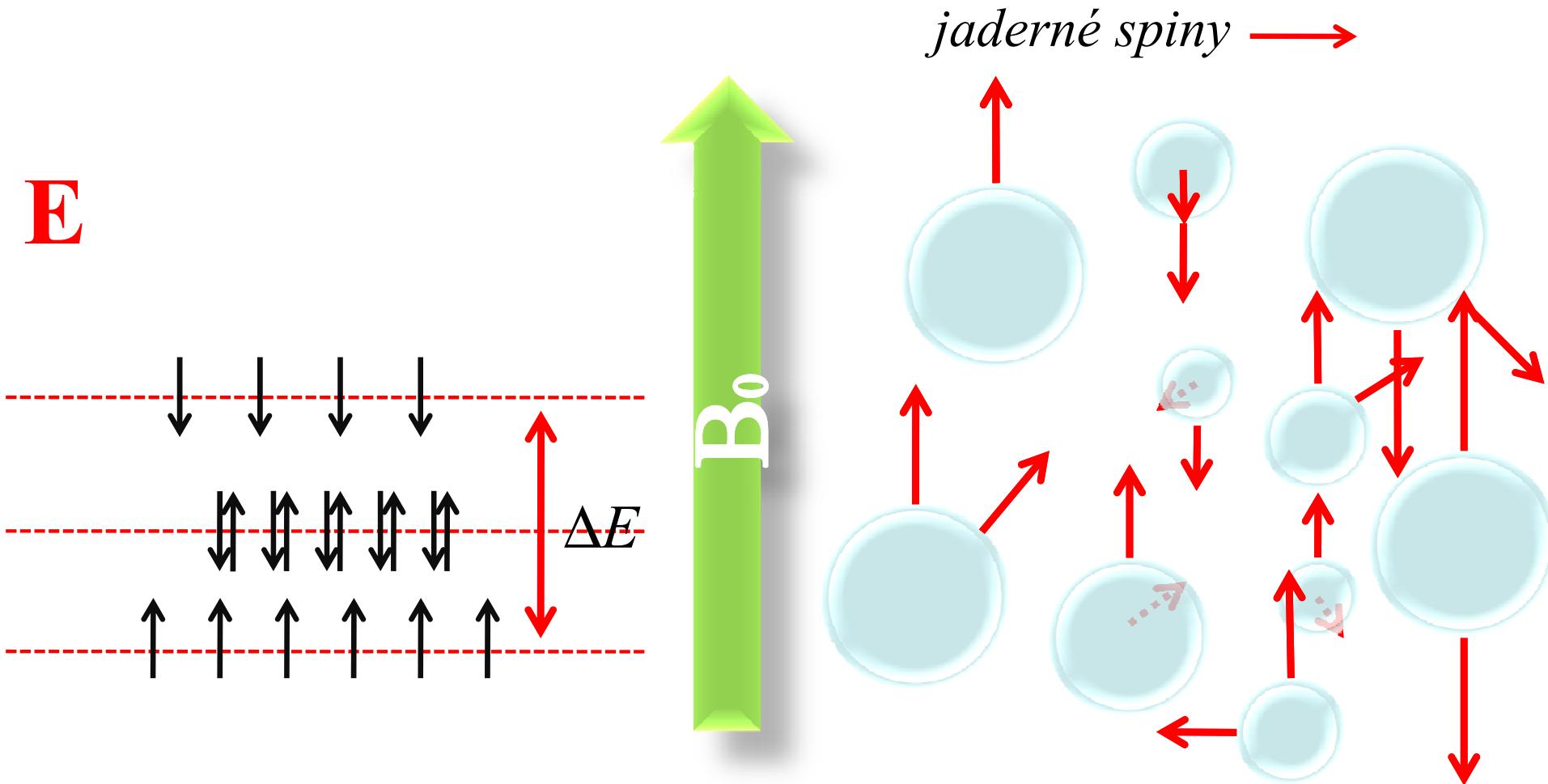

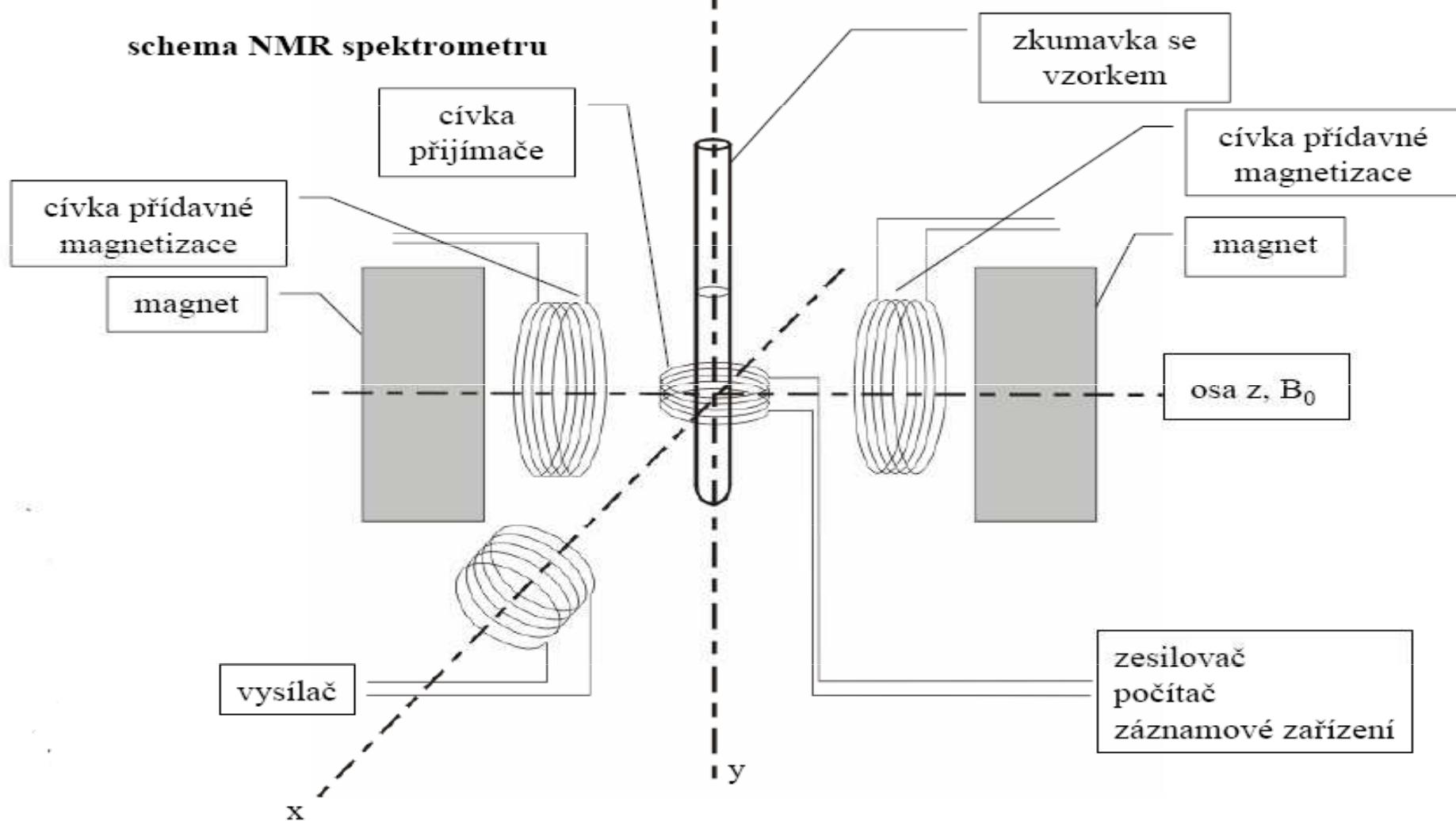
Figure 4-15 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

NMR podstata

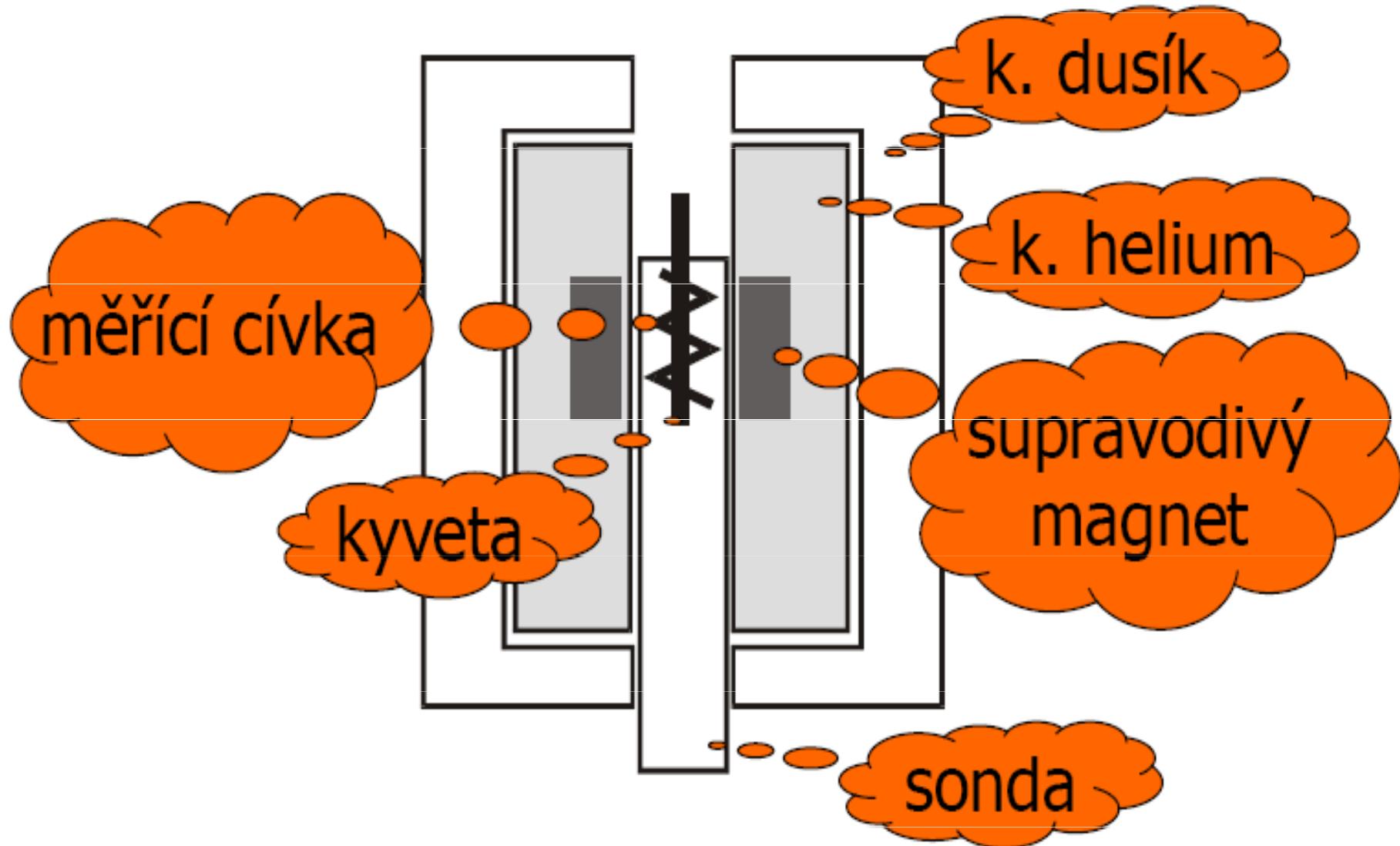

NMR

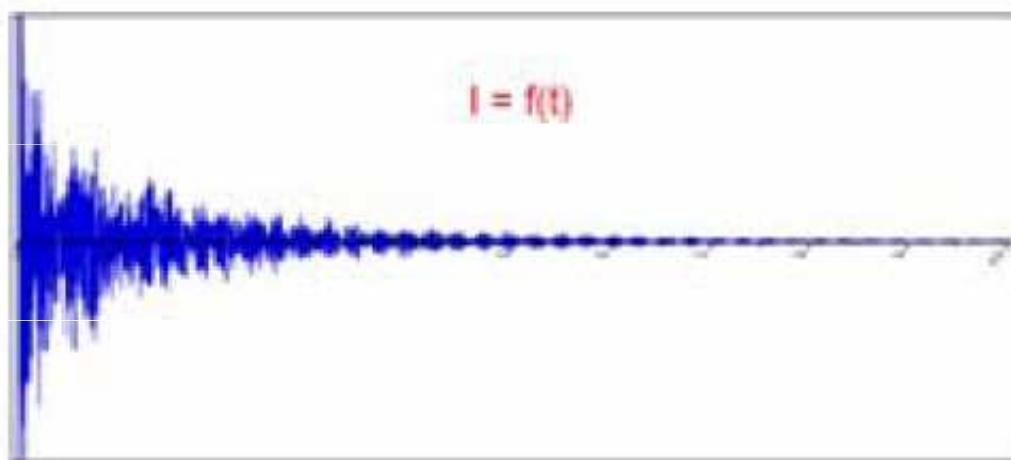
schema NMR spektrometru

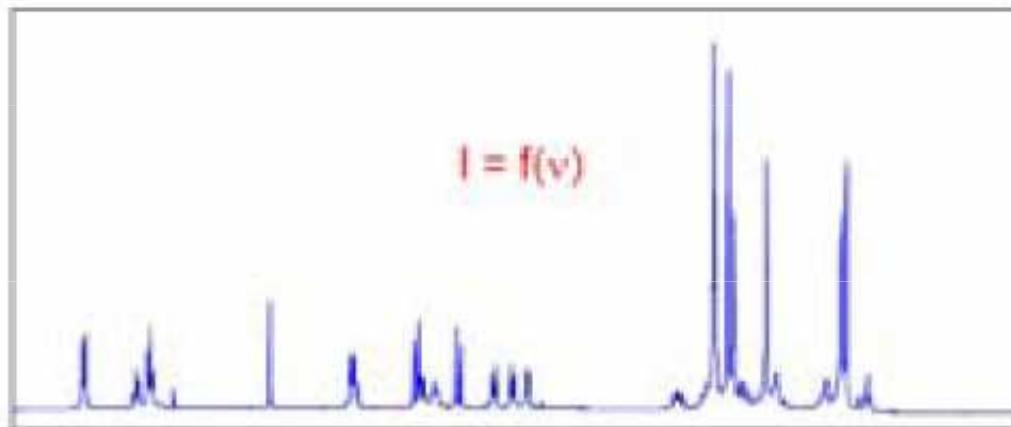
Blokové schéma

NMR spektrum

Po zpracování Fourierovou transformací dostaneme:

NMR

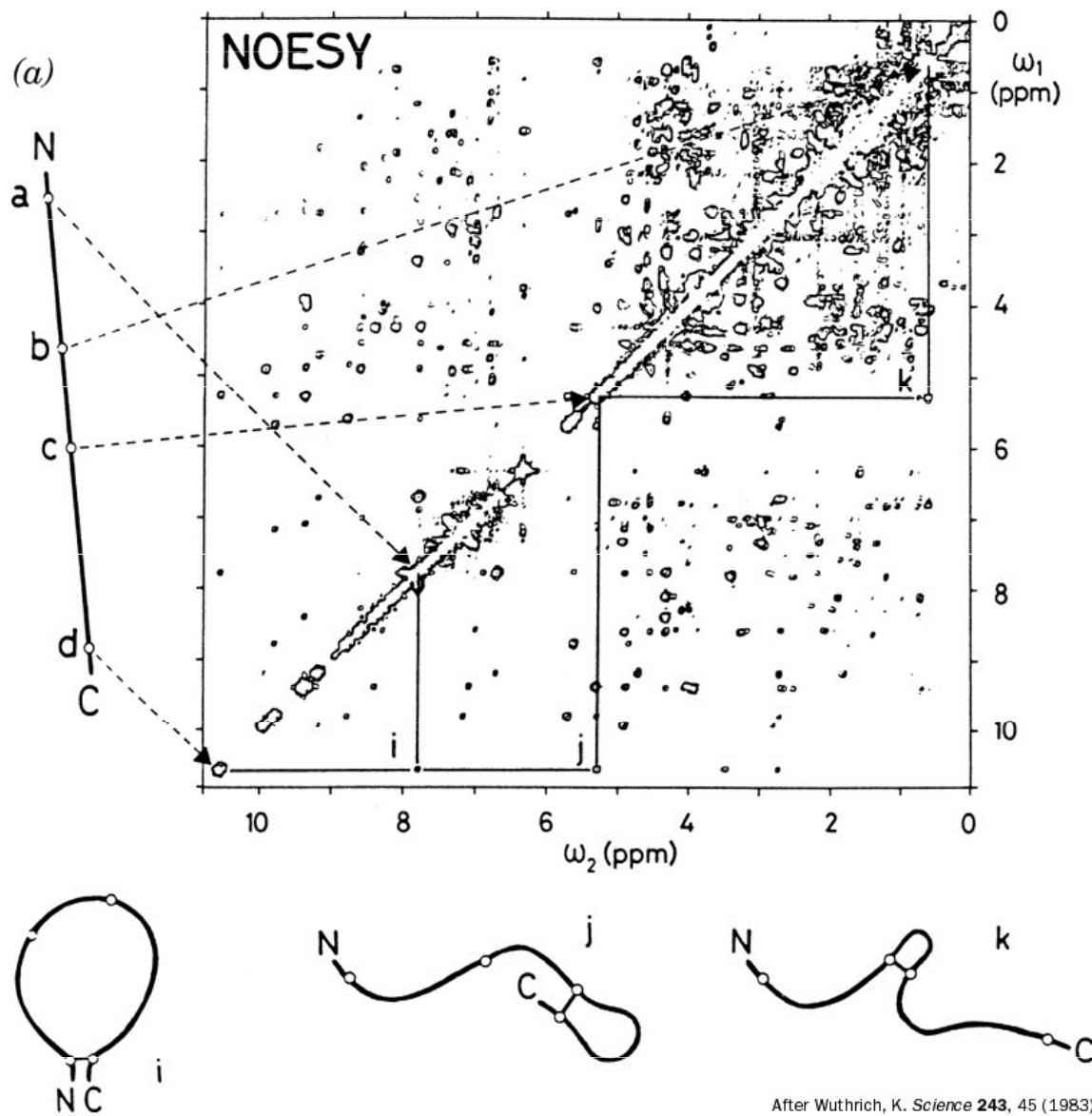

počítač

elektronika

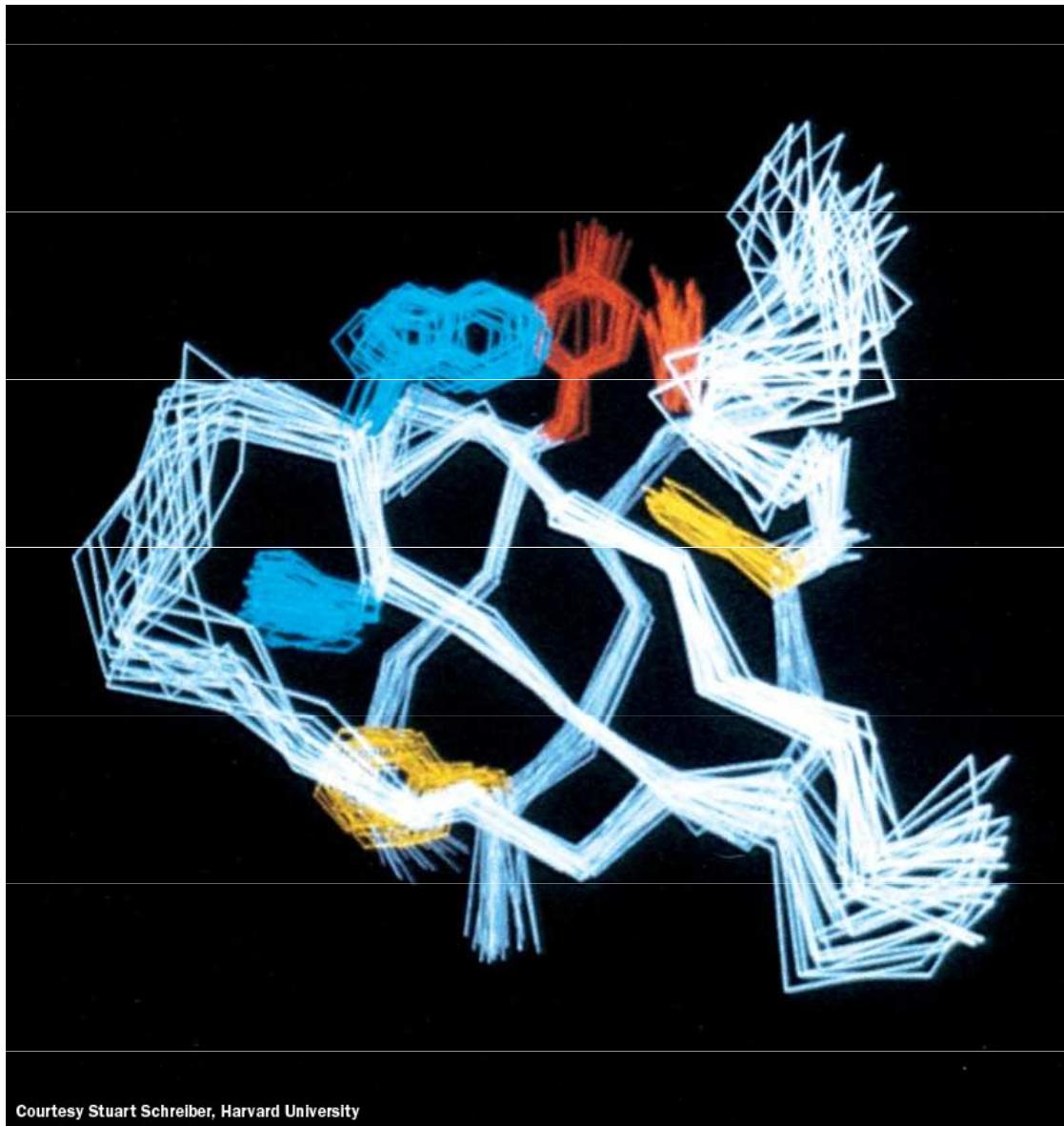
supra-
vodivý
magnet

NMR spektrum

After Wuthrich, K. *Science* **243**, 45 (1983)

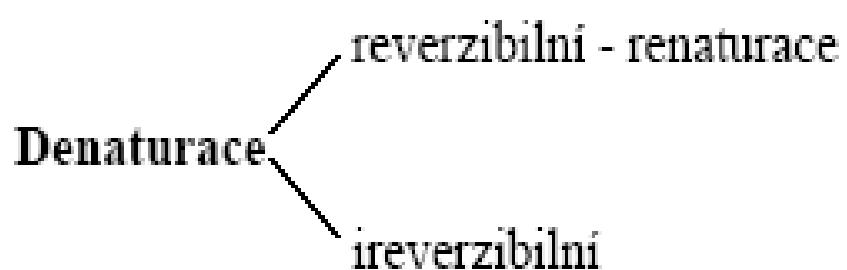
NMR

Courtesy Stuart Schreiber, Harvard University

Stabilita konformace

Denaturace - fyzikální faktory - T, záření, tlak,
- chemické faktory - pH, organická rozpouštědla,
detergenty, těžké kovy, močovina,

Denaturace - renaturace

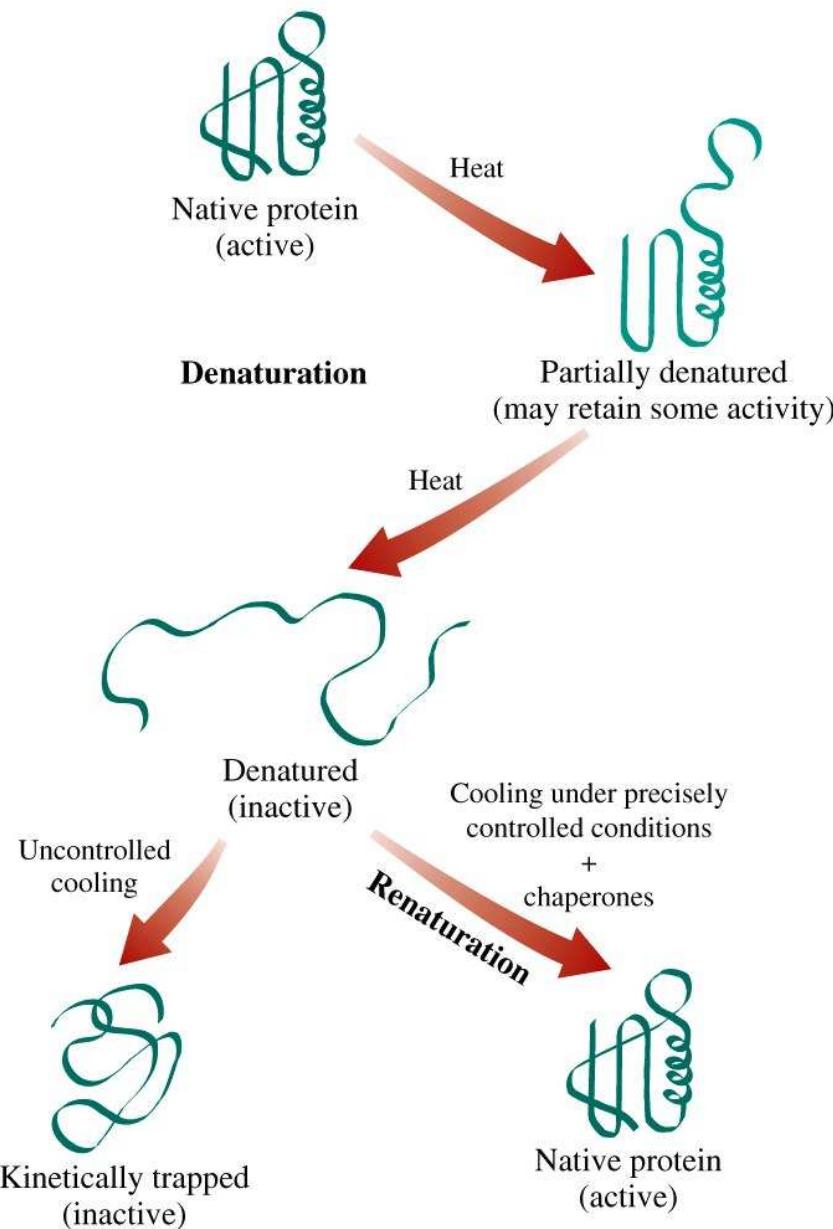
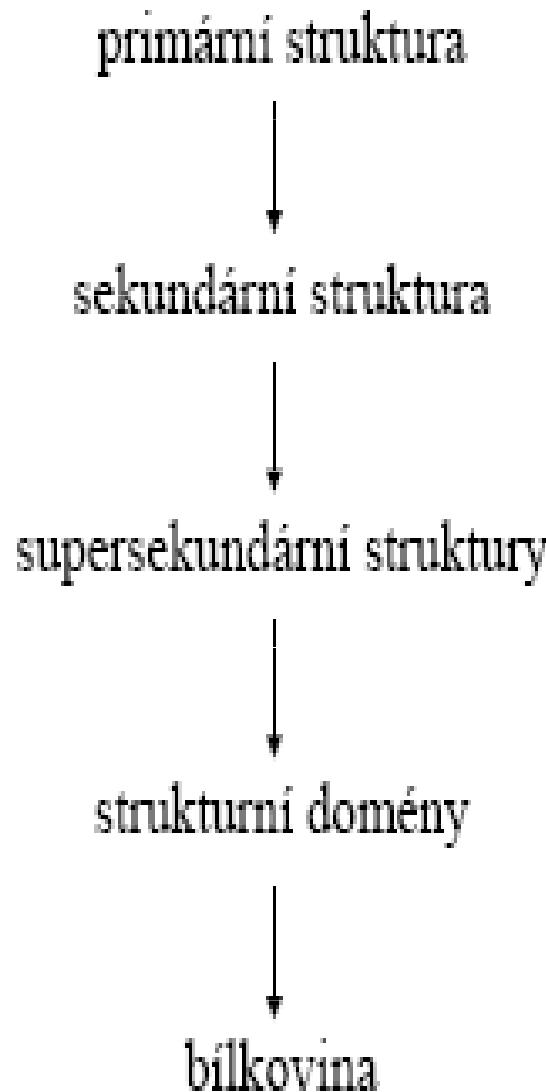
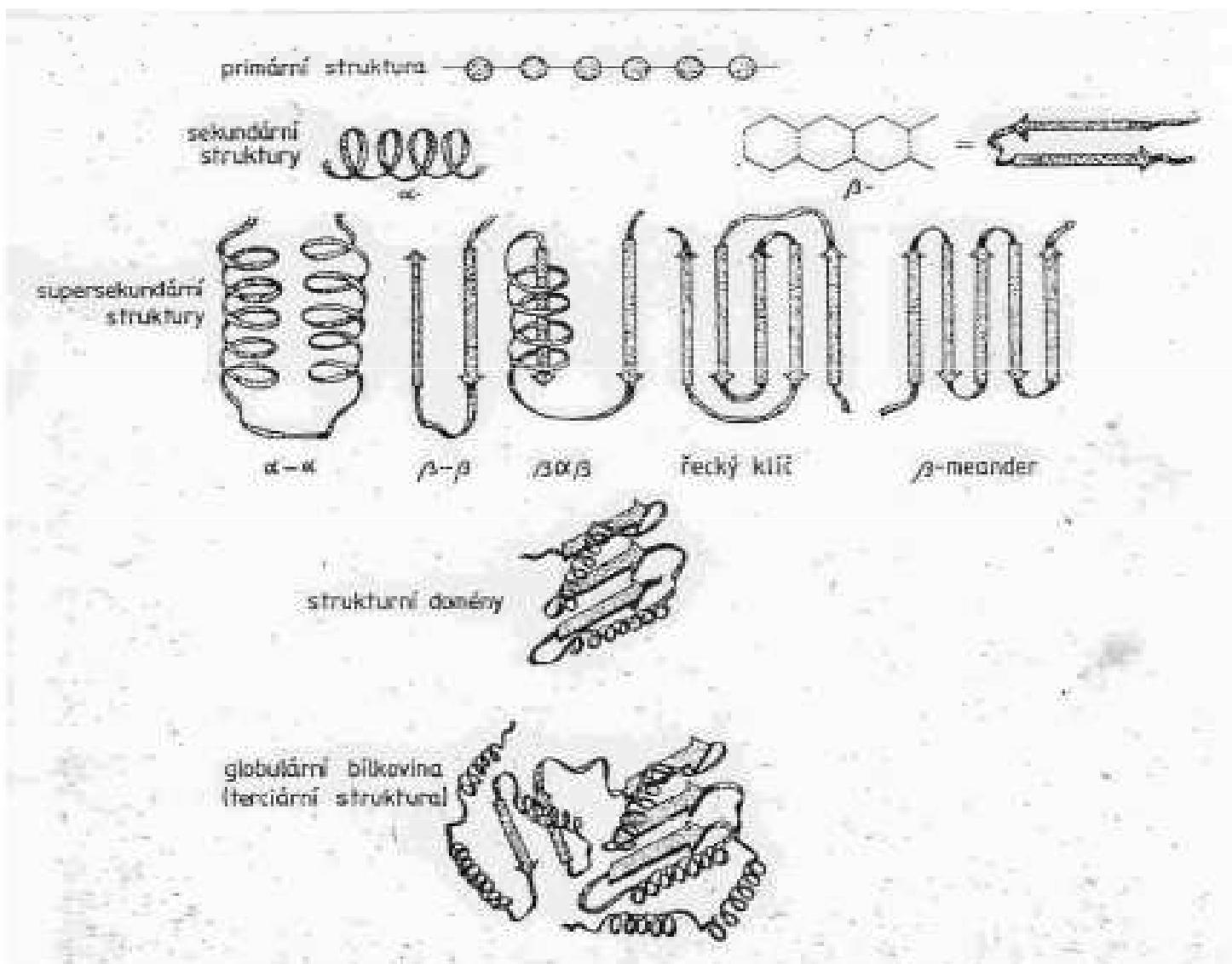

Figure 4-14 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

Vznik prostorové struktury - skládání, svinutí - „FOLDING“

POSTUP SKLÁDÁNÍ BÍLKOVIN

Skládání – folding bílkovin

- Neprobíhá náhodným způsobem
- Probíhá postupně:
 - a. malé dočasné periodické struktury
 - b. supersekundární struktury
 - c. strukturní domény a "roztavená" glubule
 - d. závěrečné úpravy za účasti enzymů
- Potřebují bílkoviny ke svinování pomocníky?

Levinthal Paradox

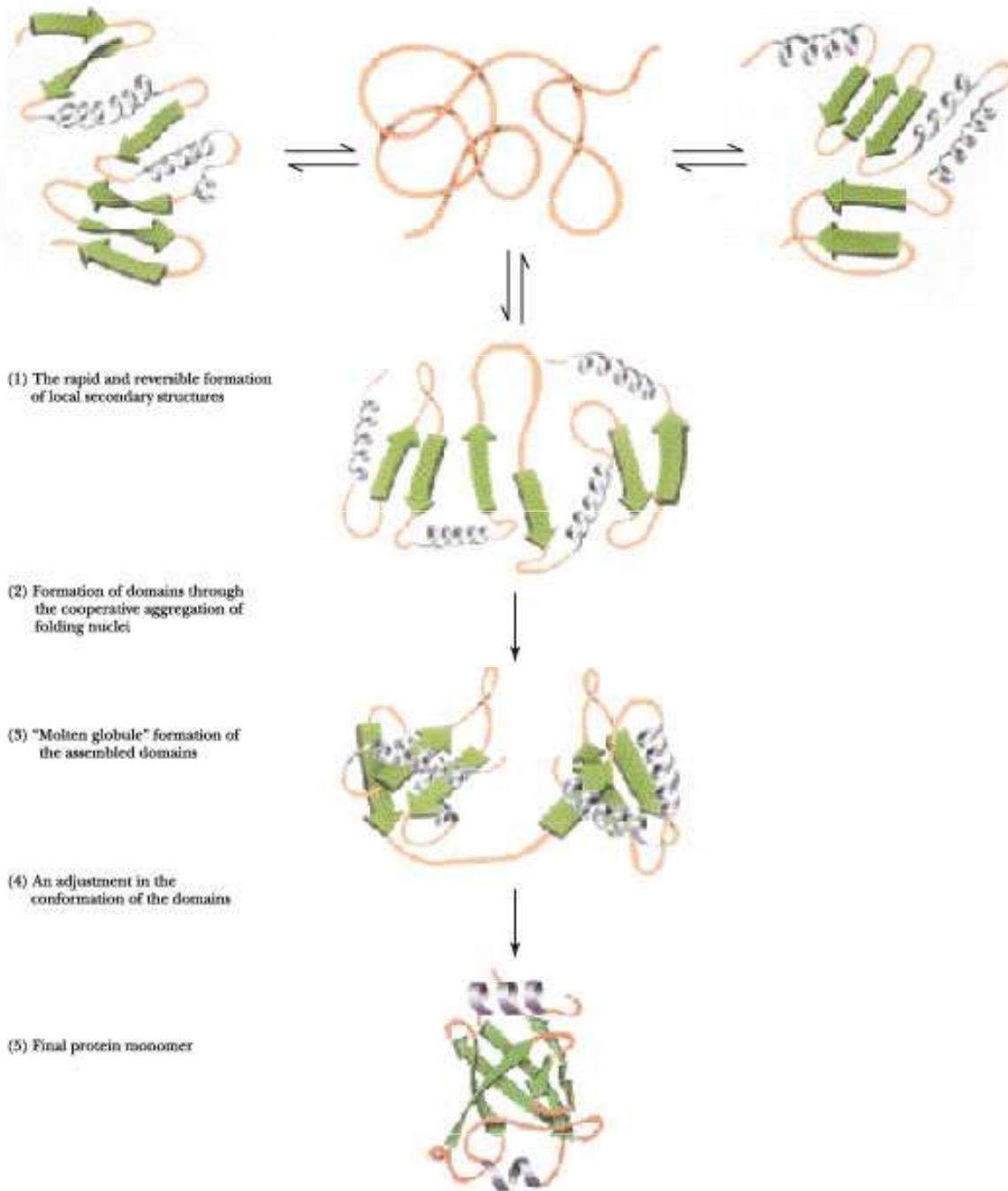
- We assume that there are three conformations for each amino acid(ex. α -helix, β -sheet and random coil). If a protein is made up of 100 amino acid residues, a total number of conformations is :

$$3^{100} = 515377520732011331036461129765621272702107522001 \\ \approx 5 \times 10^{47}.$$

- If 100 psec(10^{-10} sec) were required to convert from a conformation to another one, a random search of all conformations would require

$$5 \times 10^{47} \times 10^{-10} \text{ sec} \approx 1.6 \times 10^{30} \text{ years.}$$

- However, **folding of proteins takes place in msec to sec order**. Therefore, proteins fold not via a random search but a more sophisticated search process.

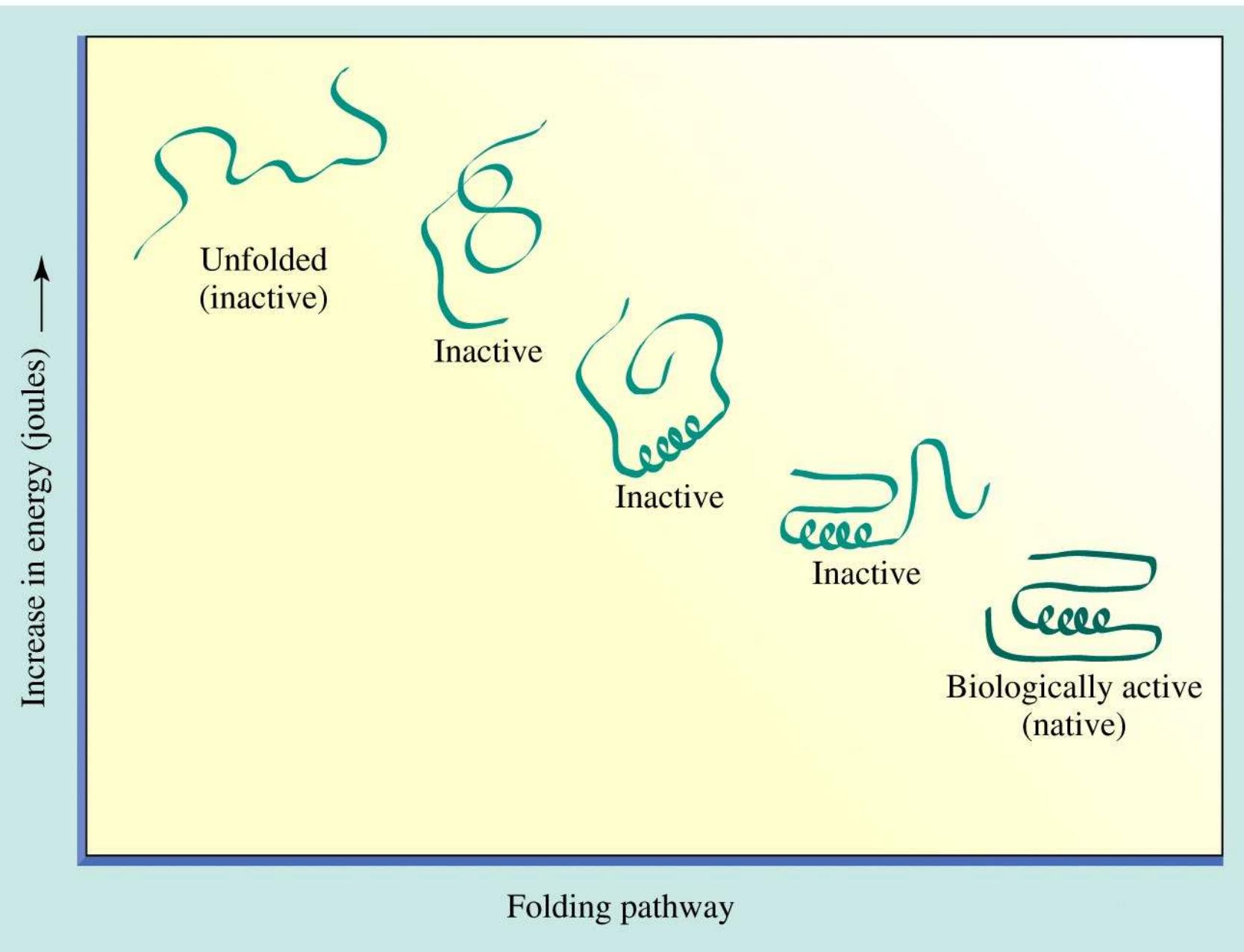
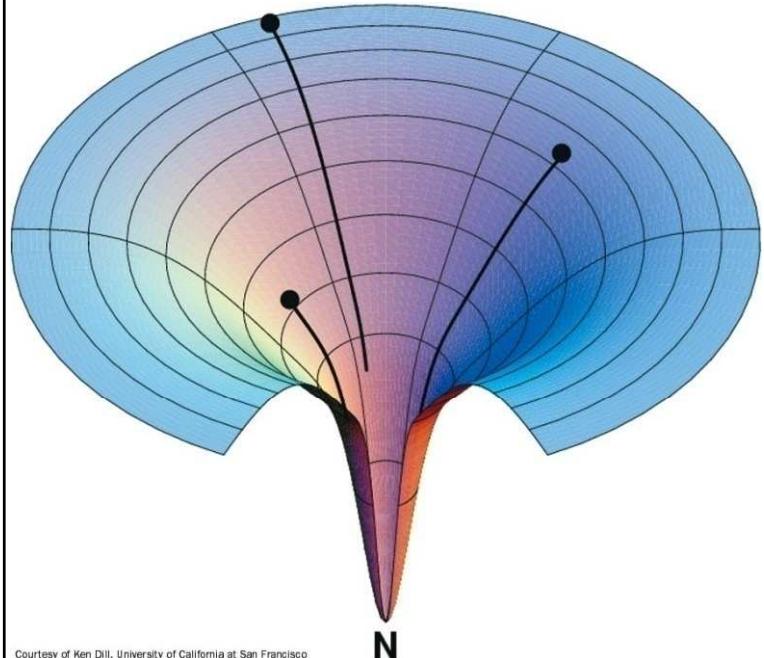
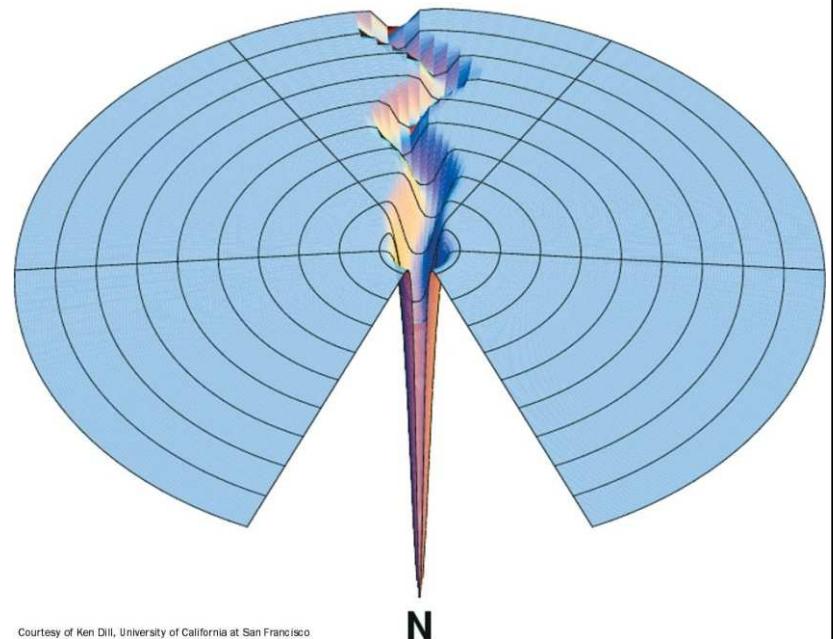

Figure 4-13 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

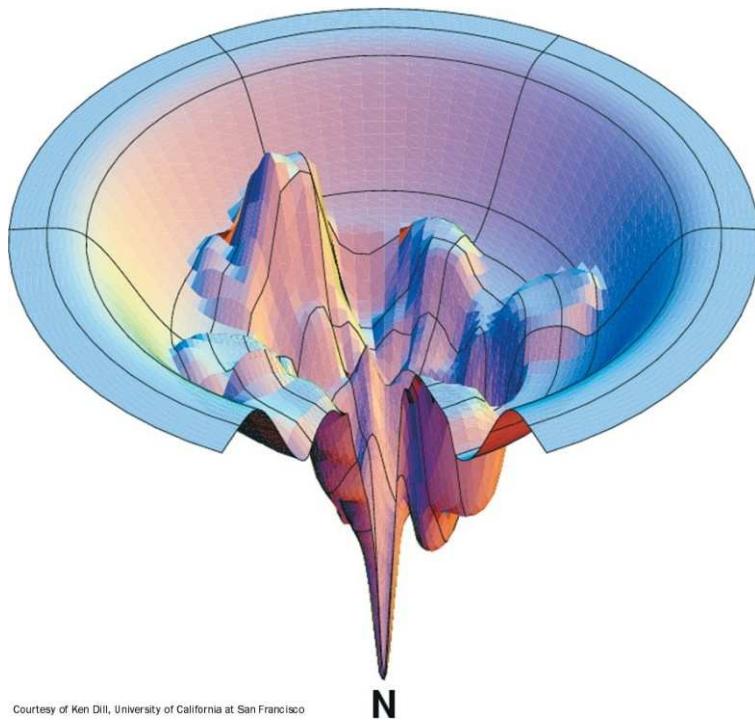
Landscape theory

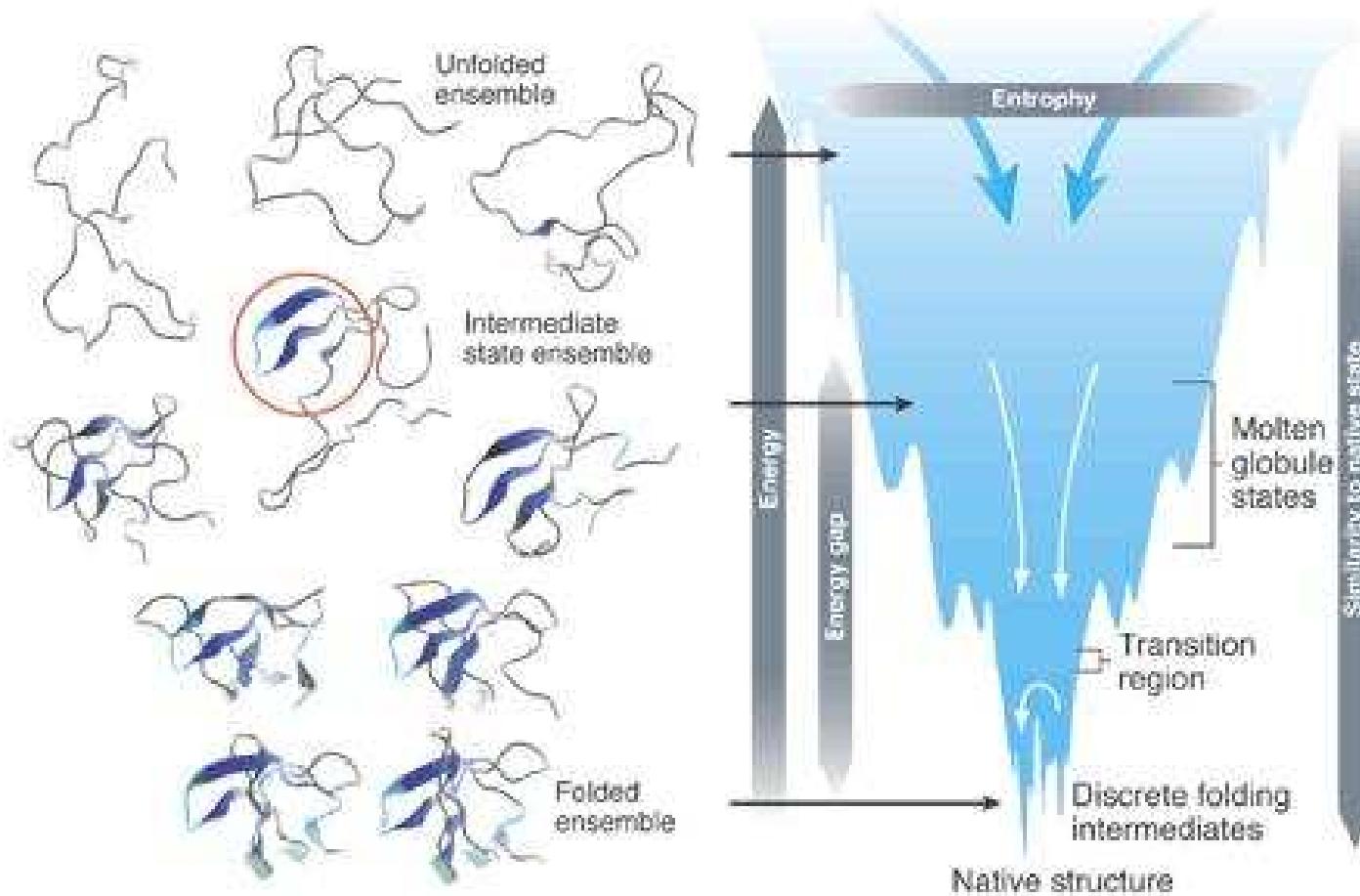
Courtesy of Ken Dill, University of California at San Francisco

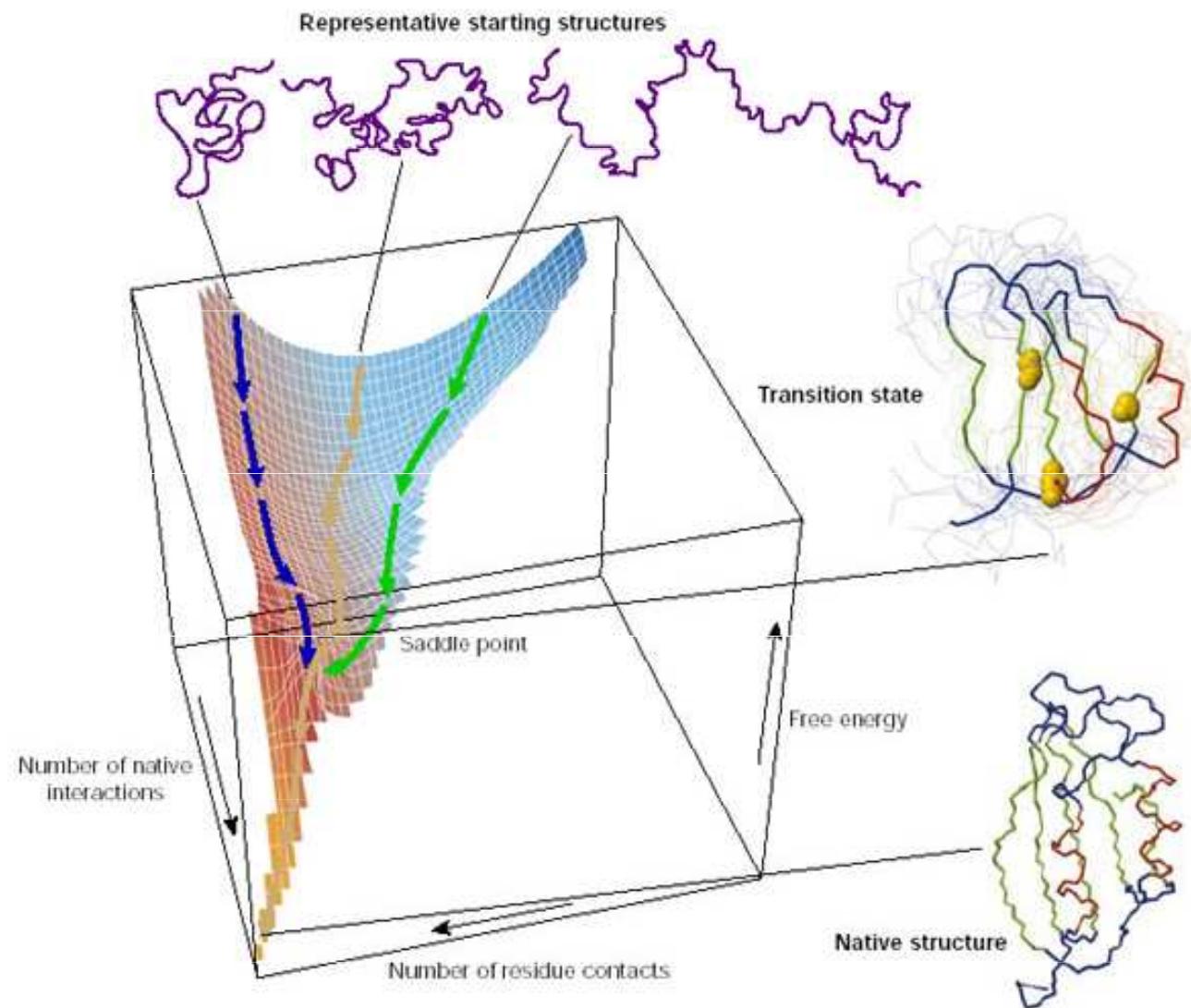

Courtesy of Ken Dill, University of California at San Francisco

Courtesy of Ken Dill, University of California at San Francisco

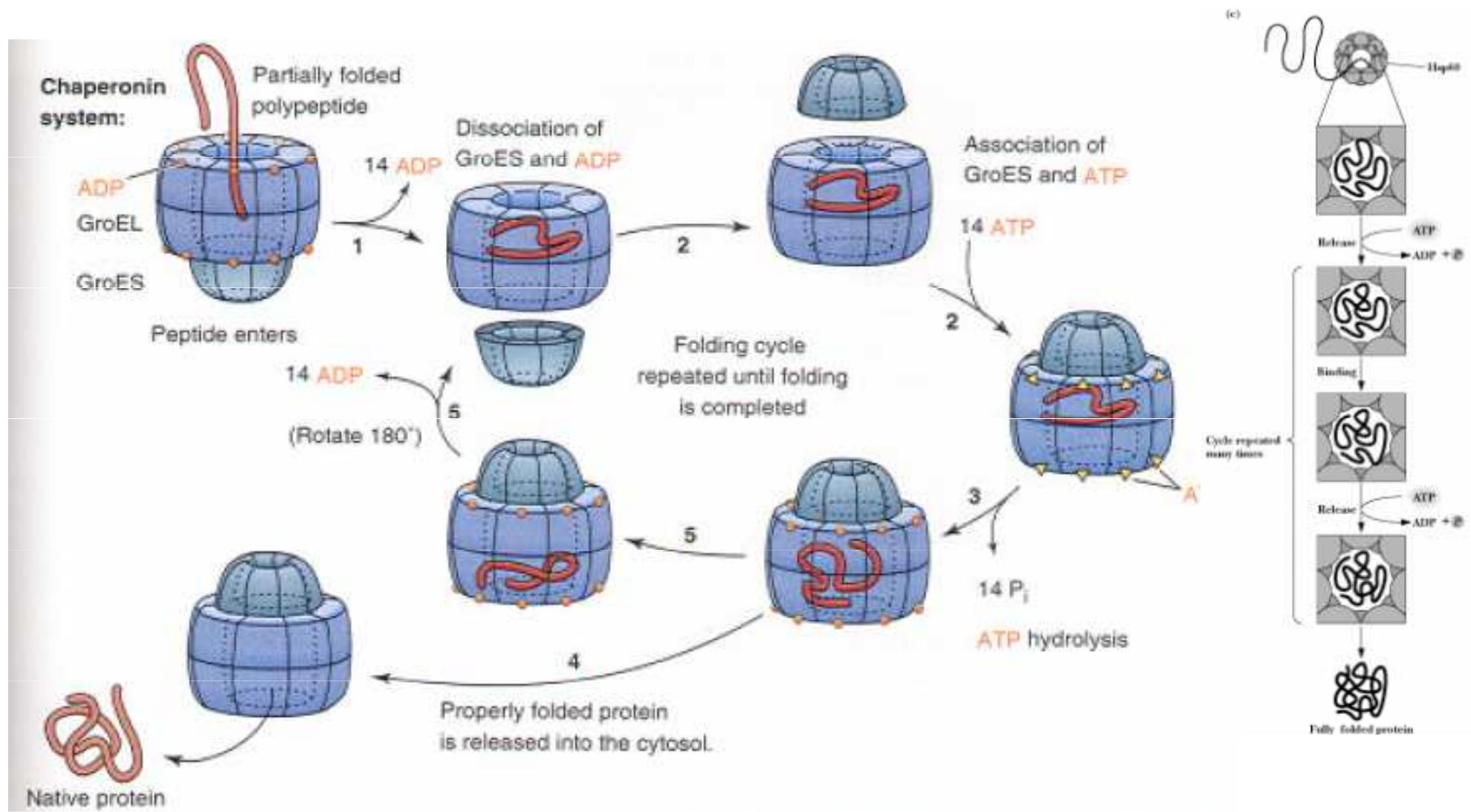

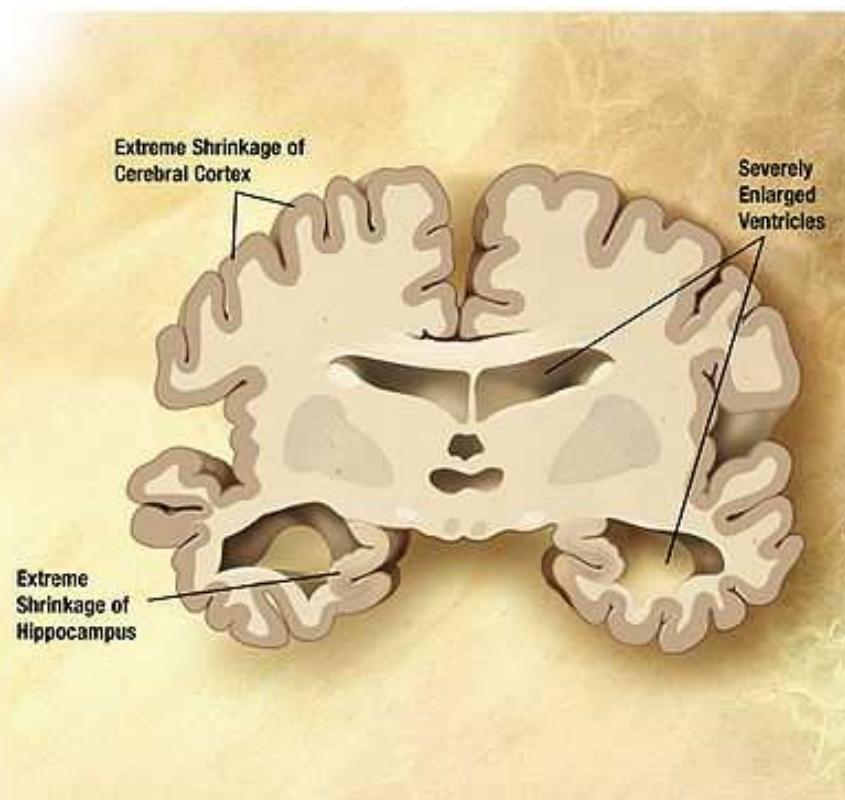
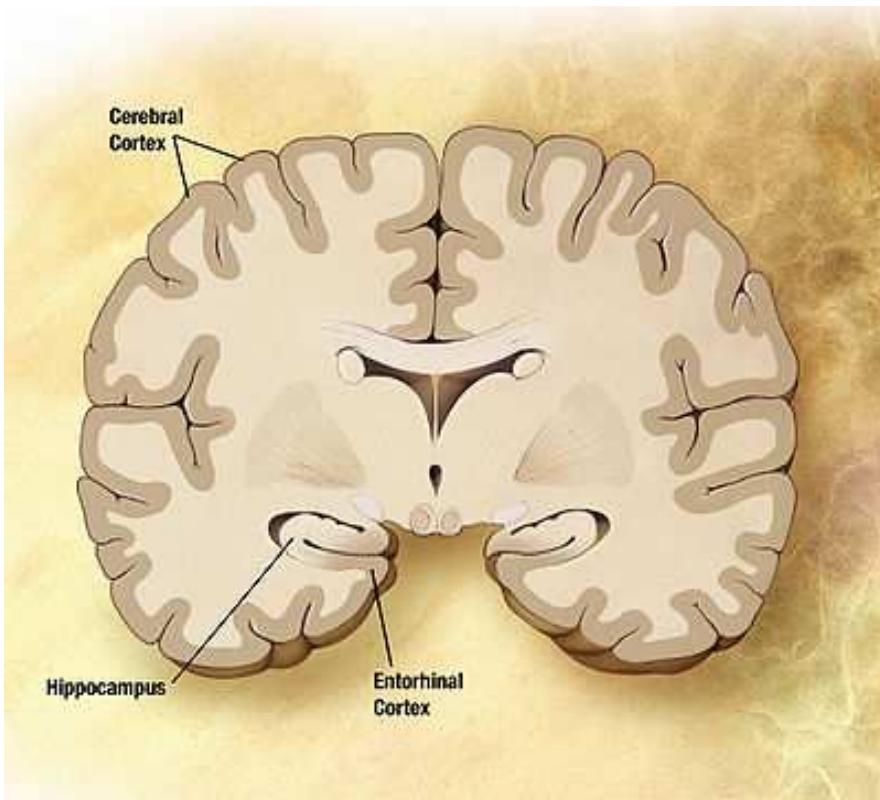
Chaperony

- Proteiny jsou skládány do aktivní formy molekulárními chaperony a chaperoniny
- Chaperony *E. coli* Hsp70, rozpoznává nesložené hydrofobní části peptidového řetězce
- Váže se na tyto části a ochraňuje je dokud nedojde ke správnému složení
- GroES-GroEL komplex – hlavní chaperonin u *E. coli* - GroEL 2 kruhy, každý 7 x 60 kDa podjednotek (Hsp60)
- Nesložený protein se váže dovnitř komplexu a jeho skládání je řízeno energií

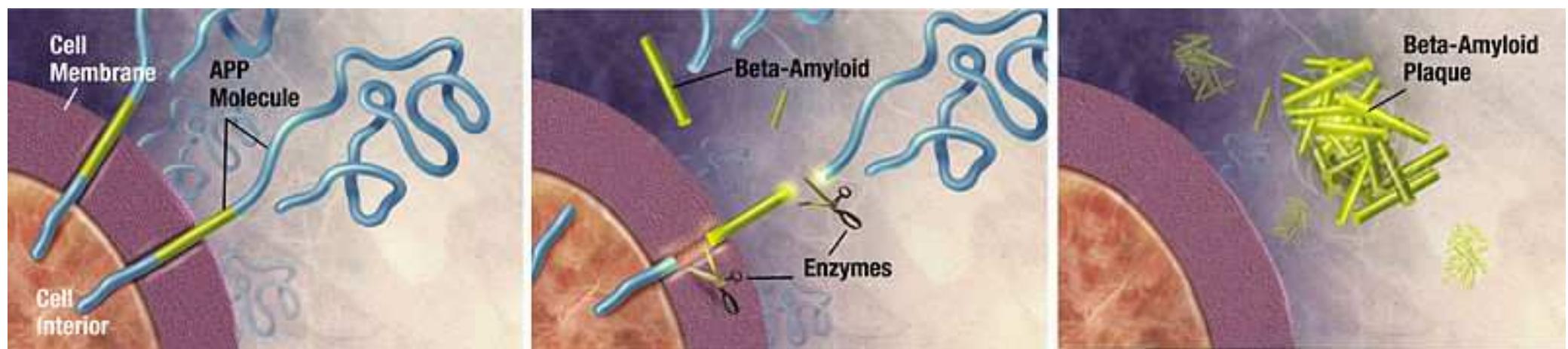
Chaperony

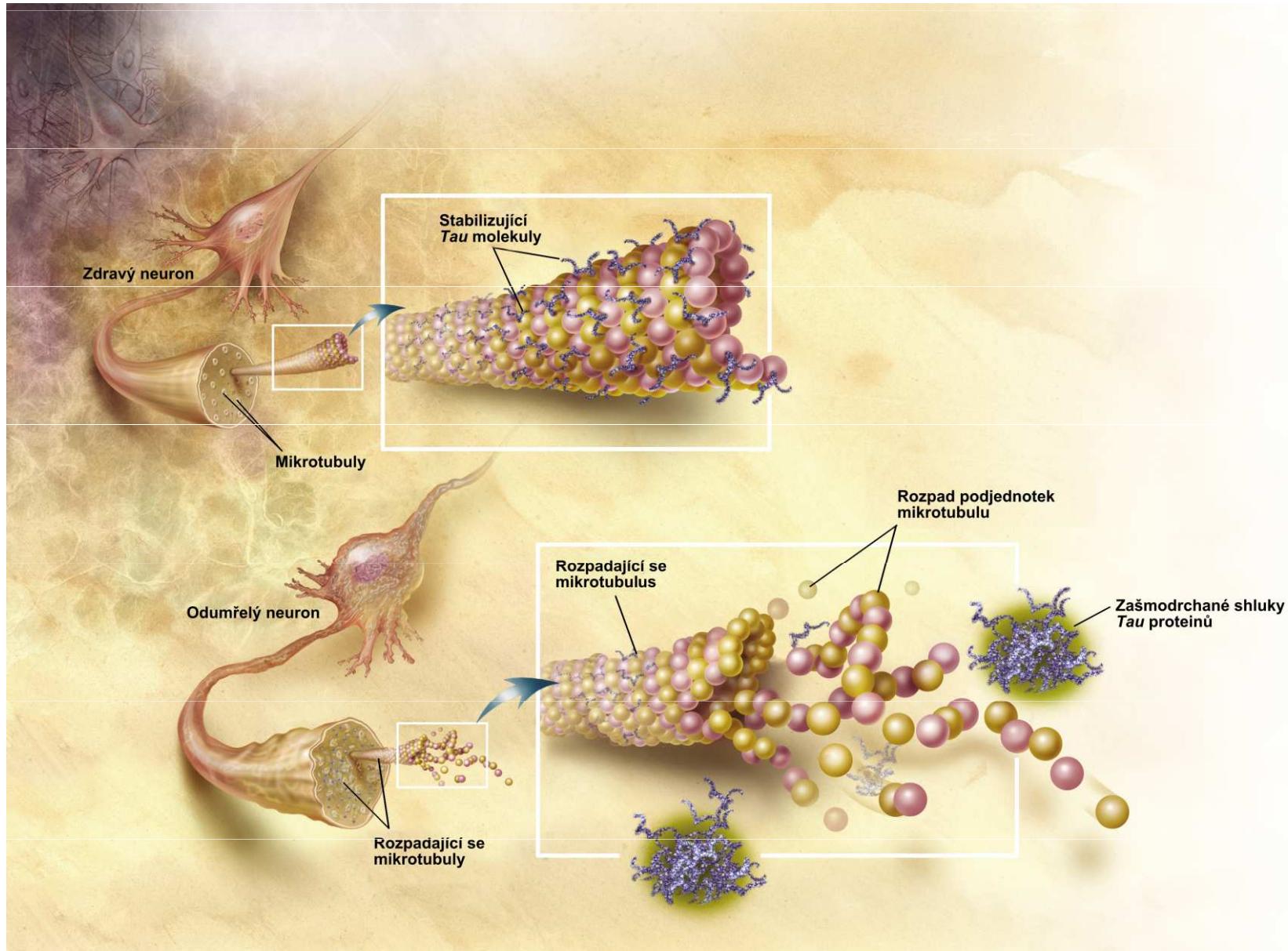
Alzheimer

Alzheimer

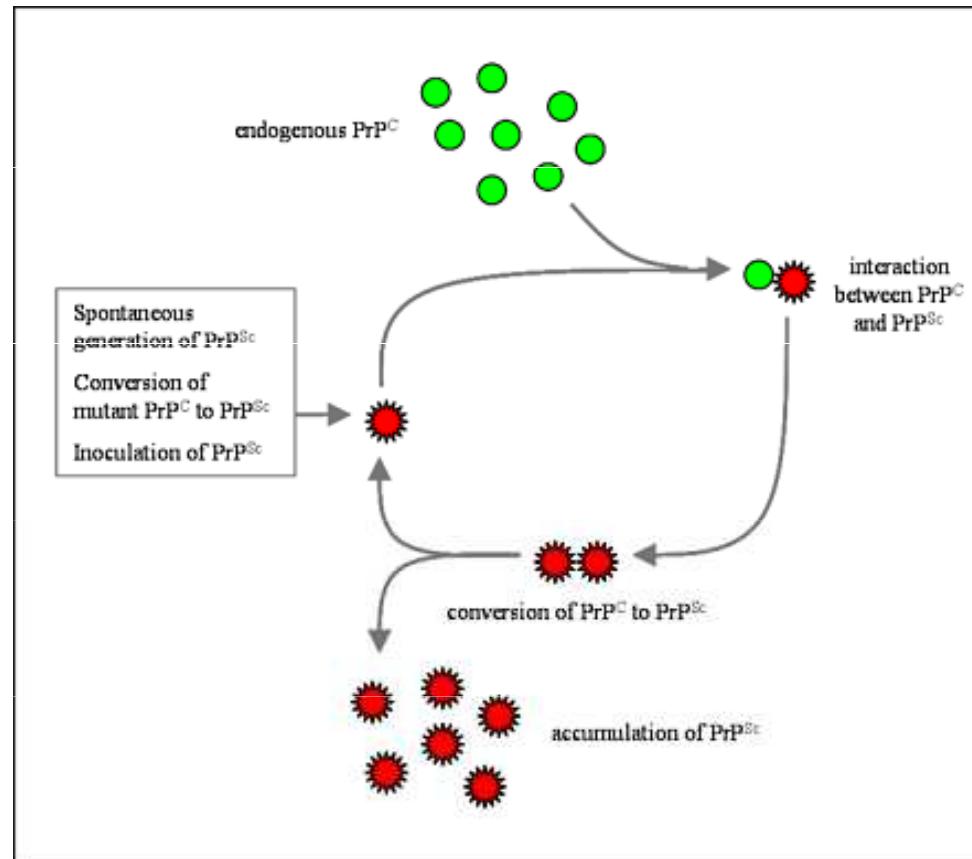
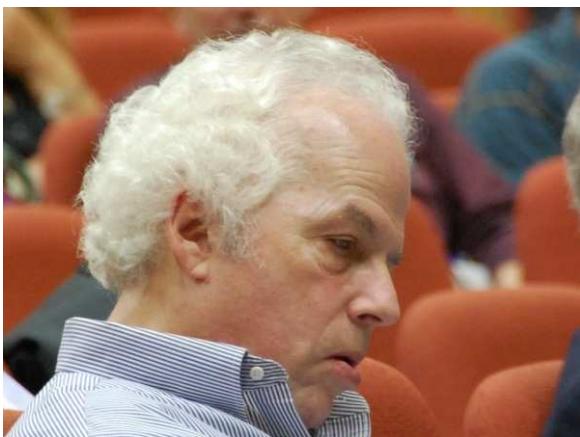

Alzheimer

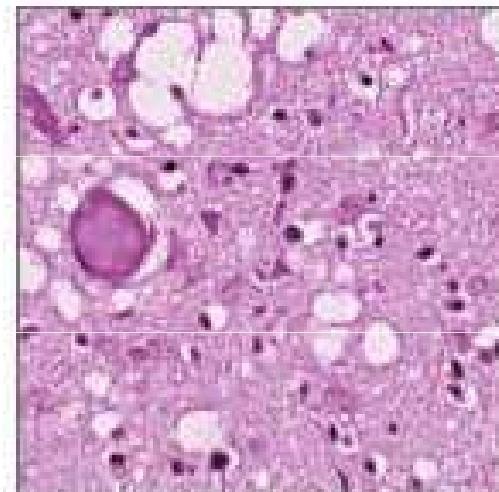
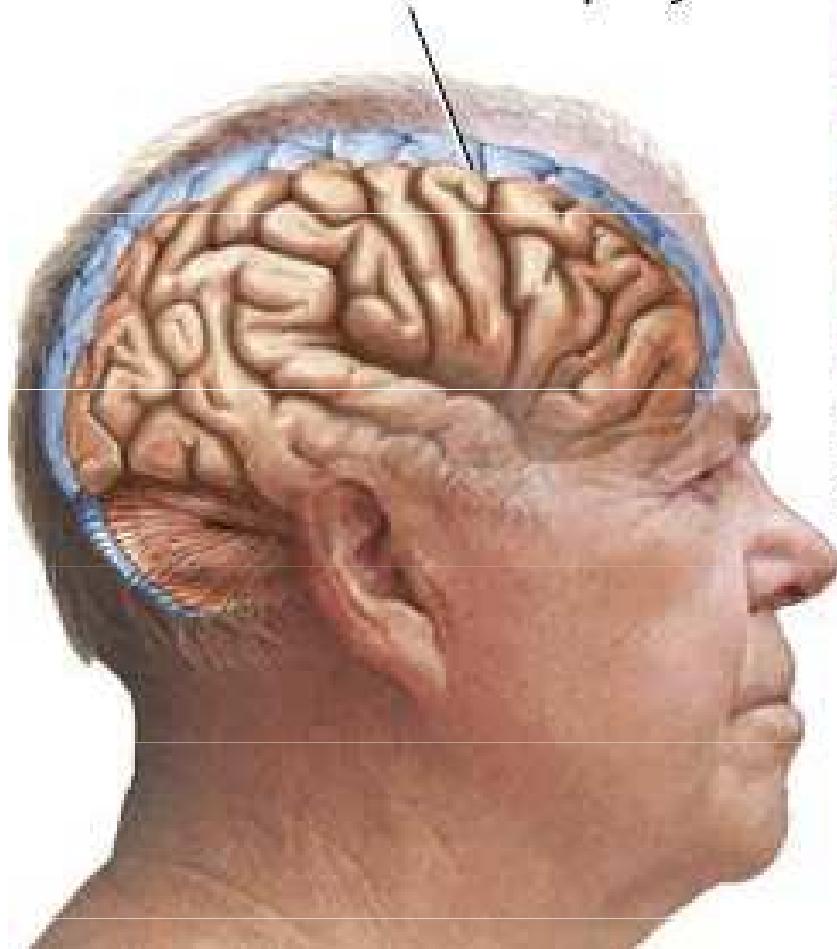
Scrapie - BSE – CJD – Kuru Priony

Stanley B. Prusiner
PT 1982 NC 1997

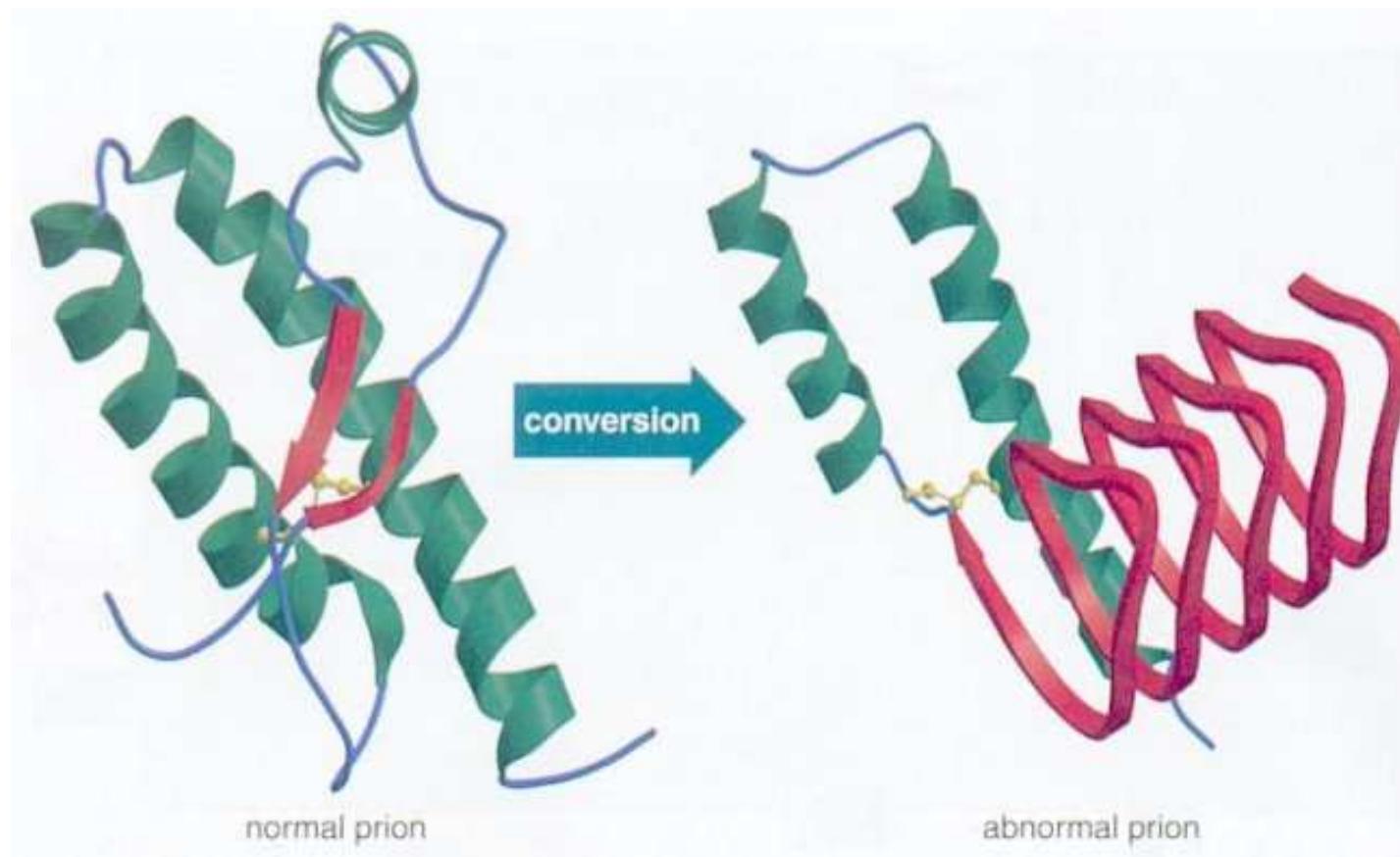
CJD

Brain shrinkage and deterioration occurs rapidly

Brain section showing spongiform pathology characteristic of Creutzfeldt-Jakob

PrP^C - PrP^{Sc}

Izolace bílkovin

1. Účel
 - výzkum - studium struktury, studium biologické aktivity
 - průmyslové použití - farmakologie, čistící prostředky,
2. Volba vstupního materiálu
3. Extrakce

4. Purifikace

Srážecí metody - srážení neutrálními solemi $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$

- srážení organickými rozpouštědly
- pH srážení

Chromatografie - ionexová

- hydrofobní
- gelová permeační
- afinitní

Elektromigrační metody - elektroforeza nativní nebo SDS

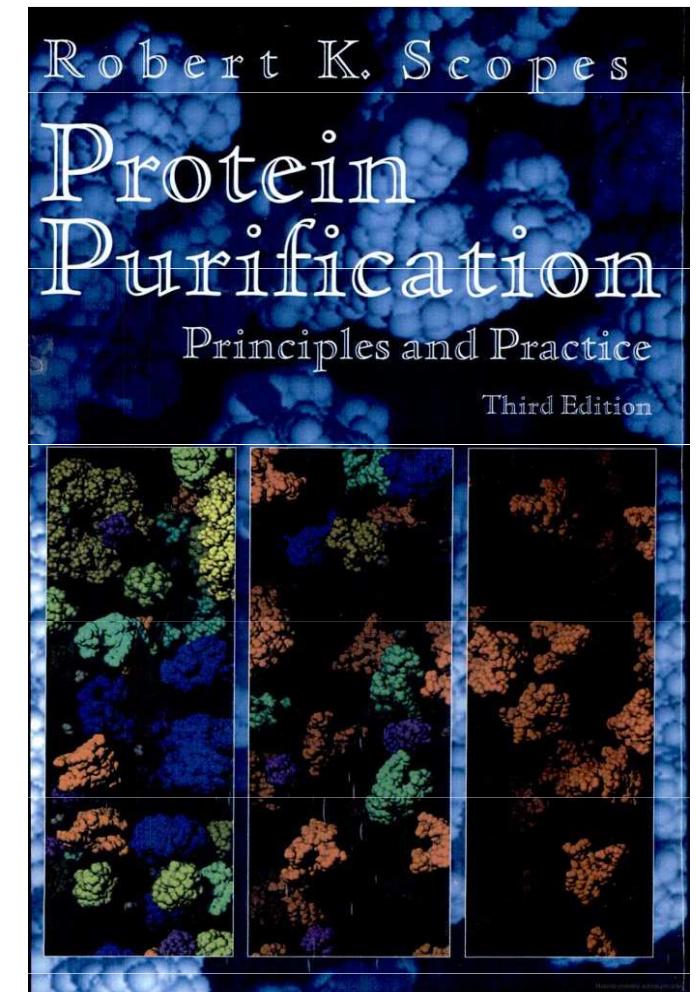
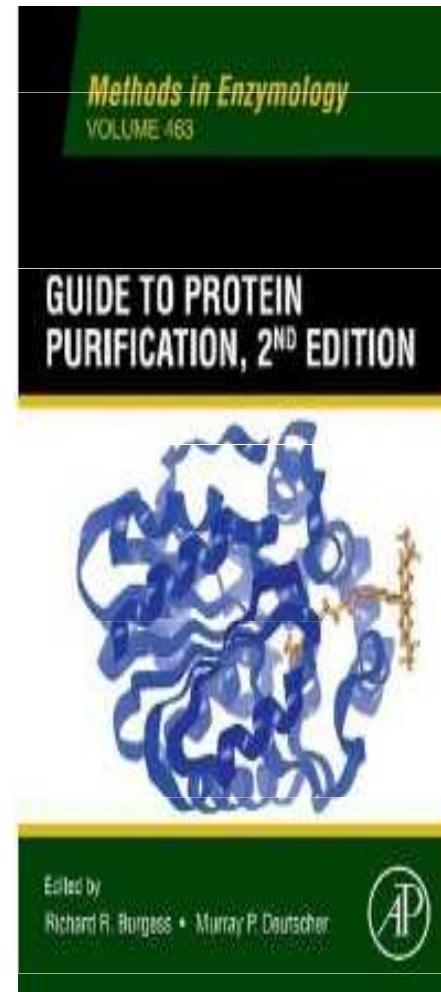
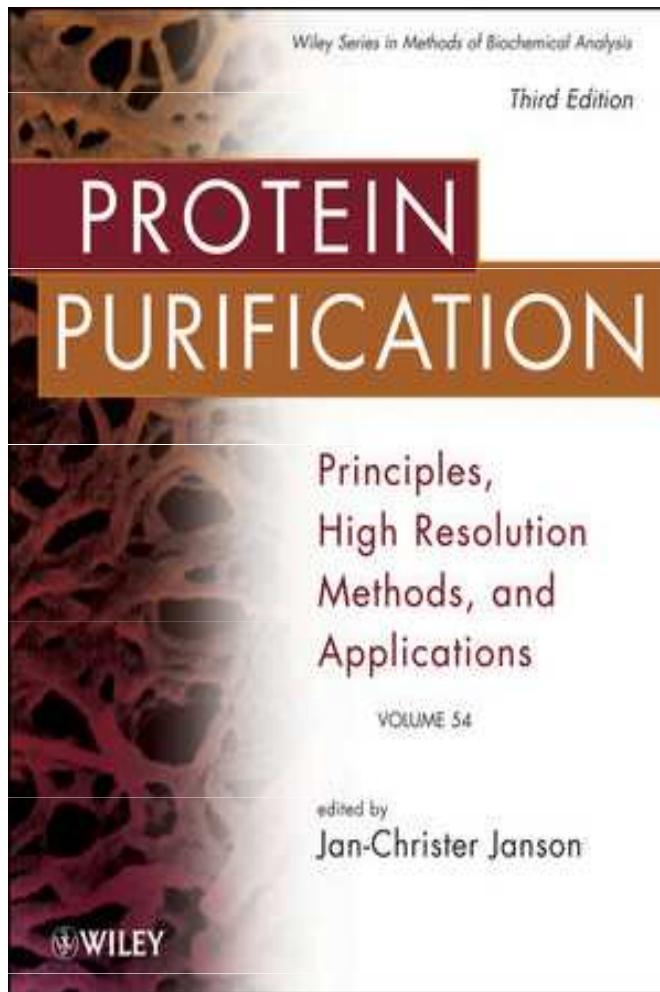
- izoelektrická fokusace

Izolace proteinů

Literatura

- *Scopes* : Protein Purification
- *Harris* : Protein Purification Methods – Practical Approach
- *Deutcher* : Guide to Protein Purification
- *Janson* : Protein Purification
- *Kastner* : Protein Liquiud Chromatography

Literatura

Metody separace proteinů

- Vychází z klasických metod chemické analýzy
- Uplatňují se zde i speciální metody

Problémy se vzorkem

- Komplexnost
- Malá množství
- Labilita

Plánování separace bílkovin

Cíl izolace

- Získání homogenní bílkoviny
- Zachování biologické aktivity
- Čistota

Závěr : získat vzorek o patřičné čistotě s vynaložením patřičného úsilí

Volba vstupního materiálu

- Preparát z daného organisu
- Preparát s největším obsahem dané bílkoviny
- Preparát s nejmenším obsahem nečistot

Sledování průběhu separace

Metoda	Celková bílkovina	Celková aktivita	Specifická aktivita	Přečištění	Výtěžek
extrakt	100	100	1	-	100 %
HIC	50	99	1.99	1.99	99 %
IEX	25	75	3	1.5	75 %

Stanovení koncentrace bílkoviny

na stanovení
konzistence dusíku

Metoda založená

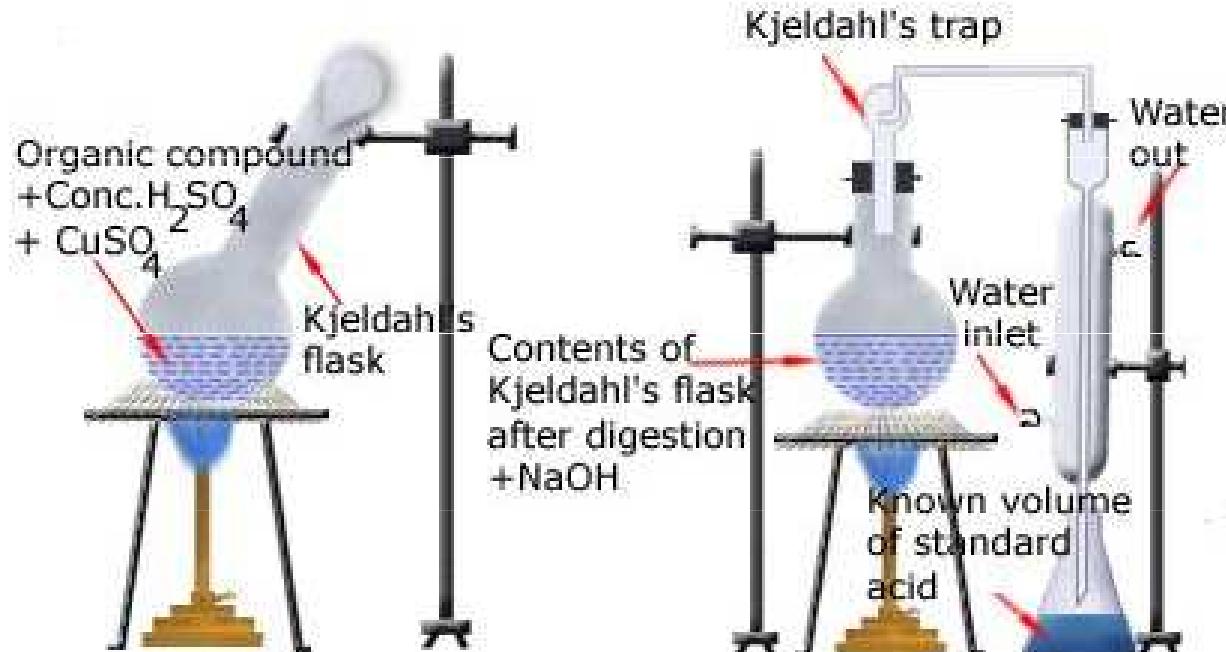
na základě
optických vlastností

na základě
elektrochemických vlastností

Kjeldahlova metoda – stanovení N₂

- Mineralizace vzorku – převedení organického N na NH₄⁺
- Stanovení NH₄⁺ - titrace, fotometrie, ionotvě selektivní elektrody

Kjeldahlova metoda – stanovení N₂

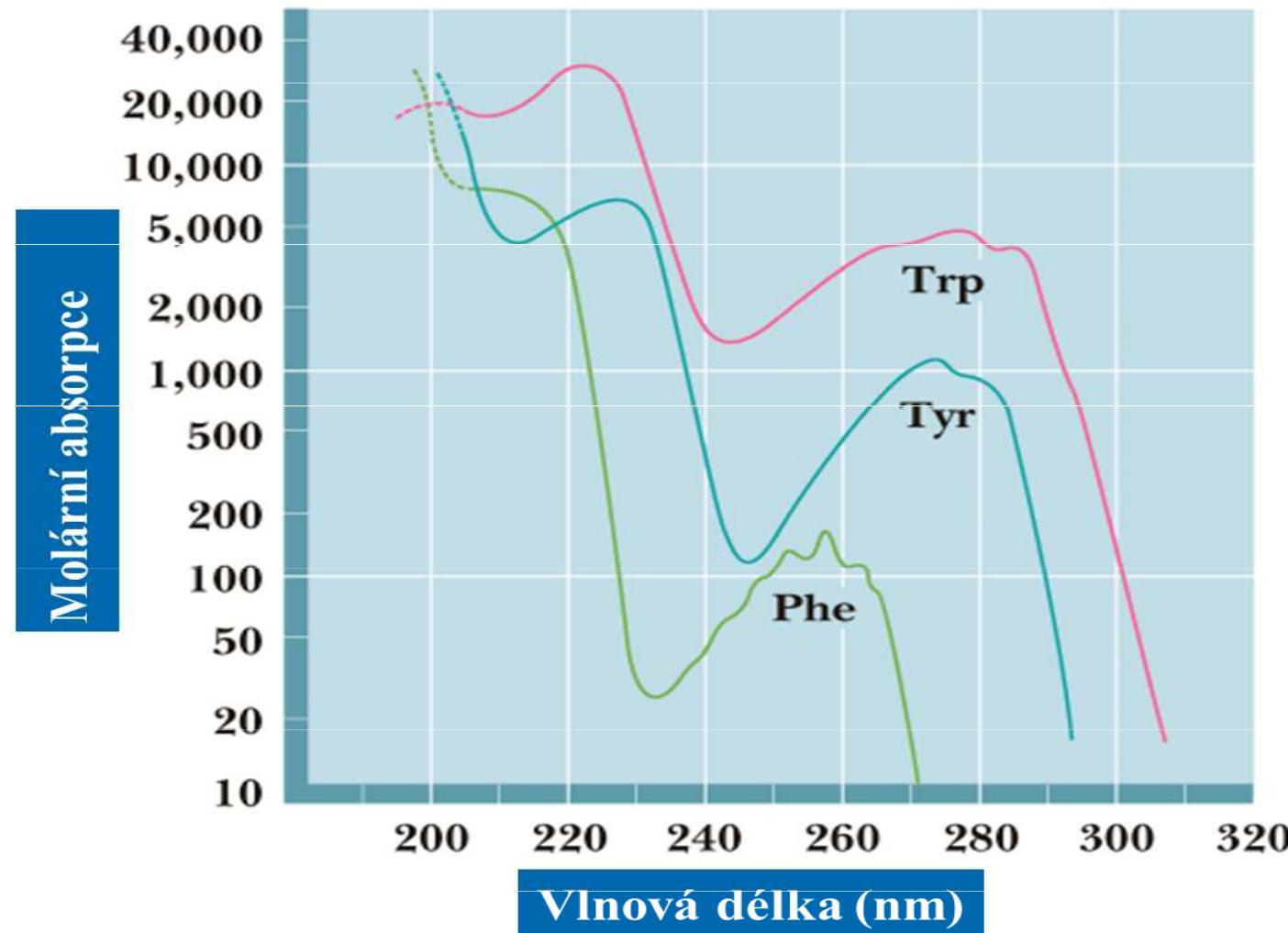

UV spektrofotometrie

- 280 nm – aromatické AMK
interference nukleotidů
- 180 - 230 nm – peptidická vazba

Výhody - nedestruktivní metoda
- není třeba kalibrace

UV spektrofotometrie

UV spektrofotometrie

Vzorce pro přímé UV stanovení:

$$c \text{ (mg/mL)} = 1.55 A_{280} - 0.76 A_{260}$$

$$c \text{ (mg/mL)} = (A_{235} - A_{280})/2.51$$

$$c \text{ (mg/mL)} = (A_{224} - A_{233})/5.01$$

$$c \text{ (mg/mL)} = A_{205} [27 + 120 (A_{280}/A_{205})]$$

UV spektrofotometrie

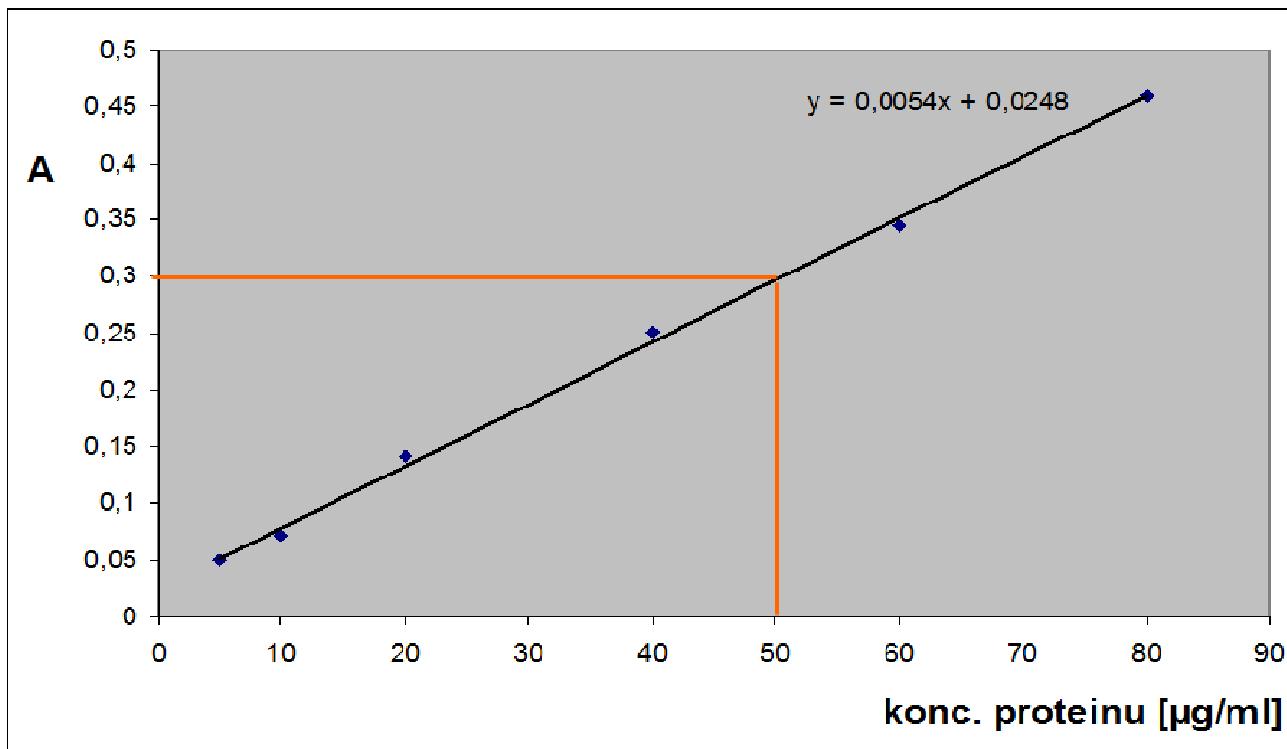
Edelhochova metoda

při znalosti aminokyselinového složení je možné spočítat extinkční koeficient proteinu e_{280} . Podmínkou je přítomnost tryptofanu nebo tyrosinu v molekule.

$$e_{280} = n_{Trp}.5500 + n_{Tyr}.1490 + n_{Cys}.125 \text{ (M}^{-1}.\text{cm}^{-1}\text{)}$$

VIS spektrofotometrie

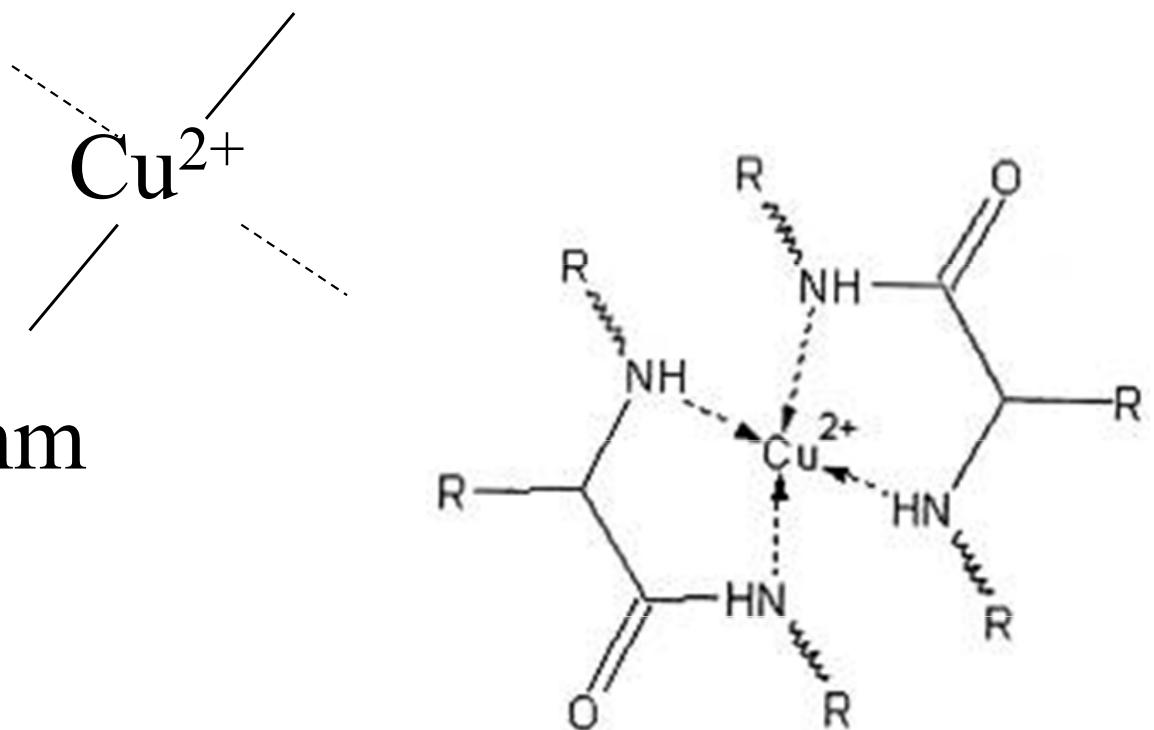
- Přídavek činidla → barevný derivát
- Destruktivní metoda
- Nutná kalibrační závislost

Biuretová metoda

Princip : Cu^{2+} vytváří v alkalickém prostředí komplex se 4 N peptidické vazby

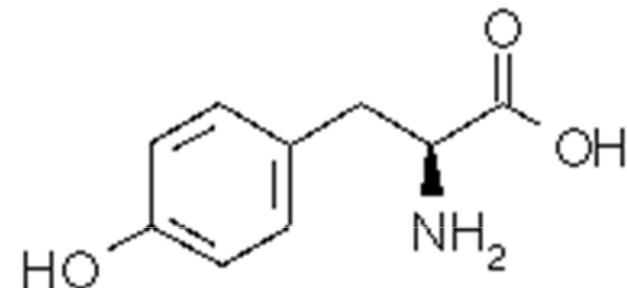
Měření : 540 – 560 nm
310 nm

Folinova metoda

Princip : hydroxyfenolová skupina tyrosinu redukuje fosfomolybdenany (Folin Ciocalteovo reagens) na molybdenovou modř

Měření : 725 nm

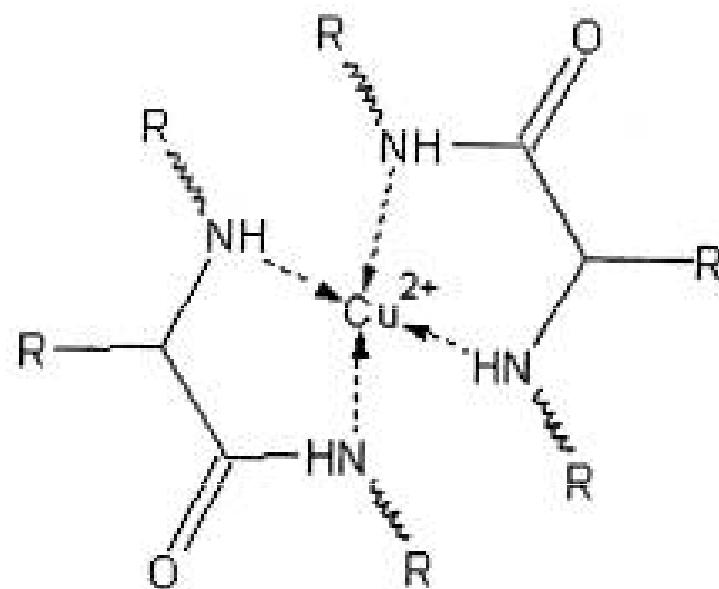
tyr y Tyrosin

Lowryho metoda

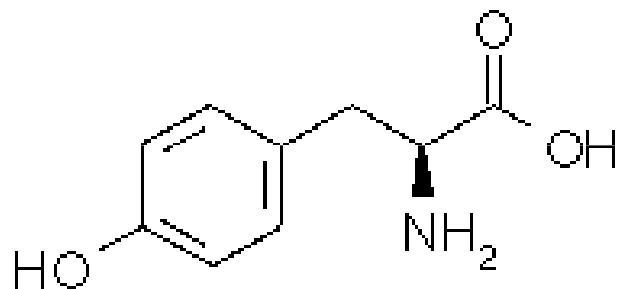
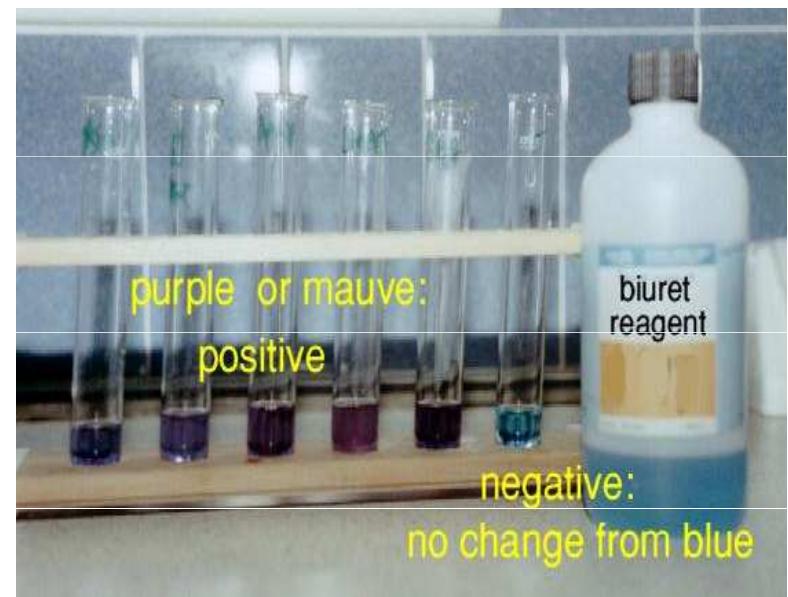
Princip : kombinace Folinovy a Biuretové metody

Měření : 600 nm

Lowryho metoda

biuret ↑
↓ Lowry

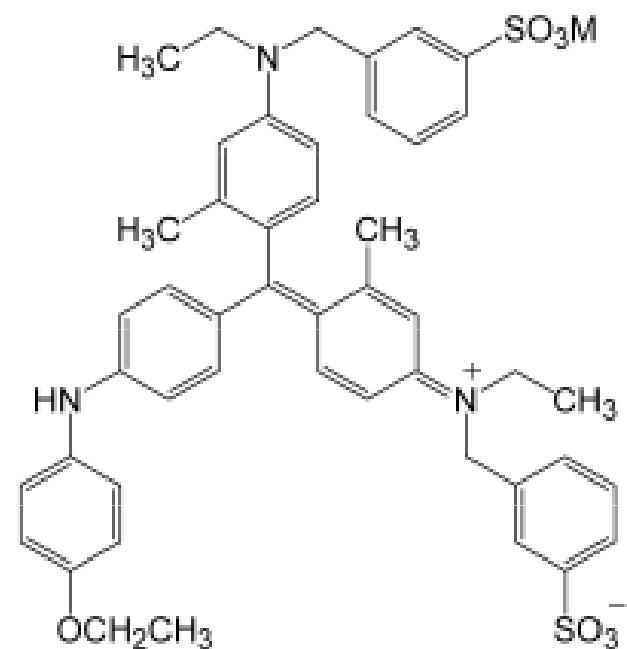

tyr y Tyrosin

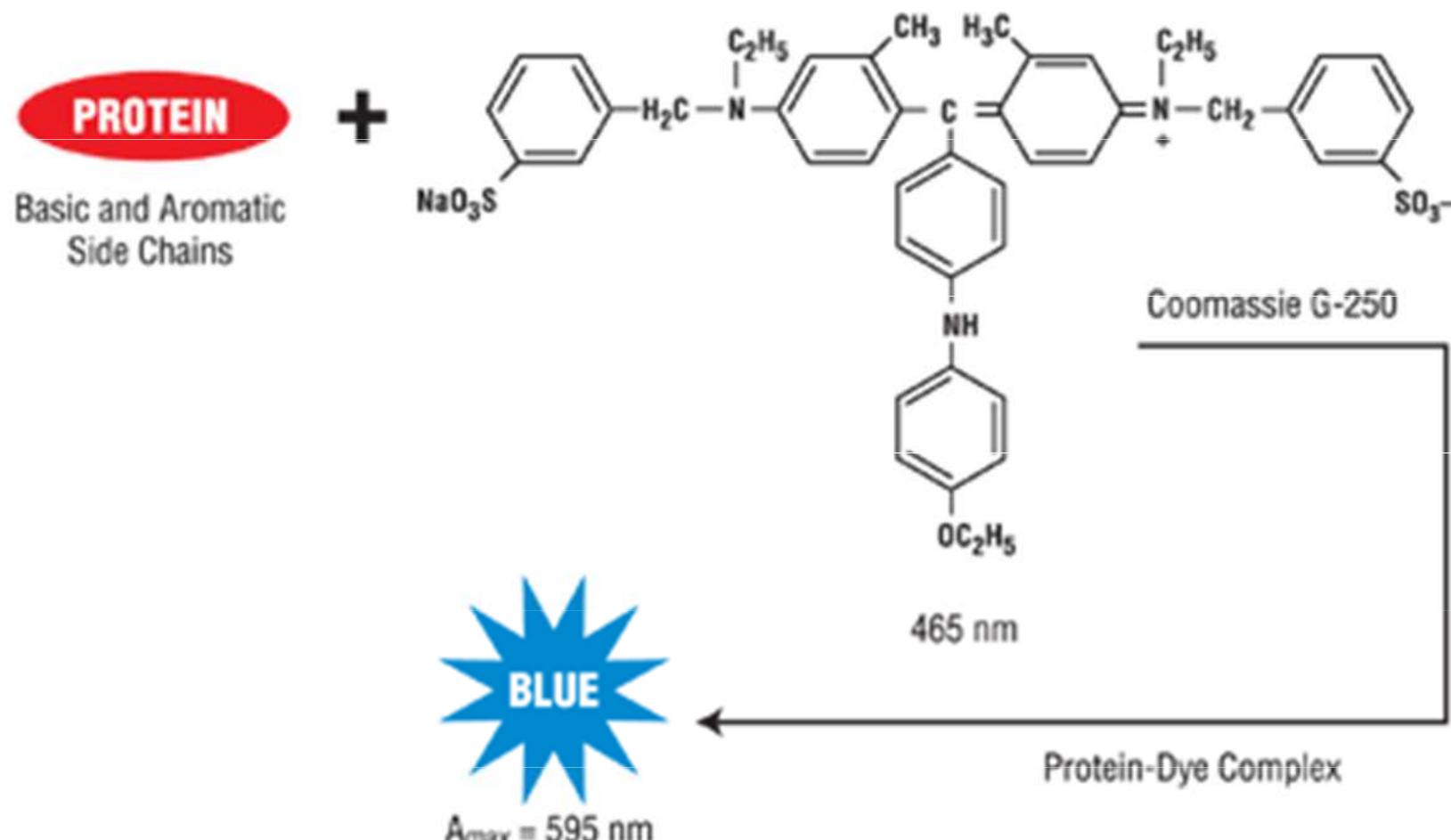
Metoda dle Bradfordové

Princip : při vazbě Coomassie Brilliant Blue G 250 na bílkovinu dochází k posunu absorpčního maxima z 465 na 595 nm.

Meření : 595 nm

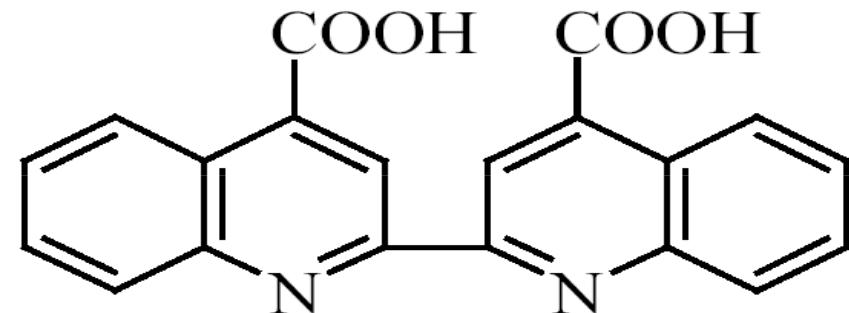

Metoda dle Bradfordové

BCA metoda

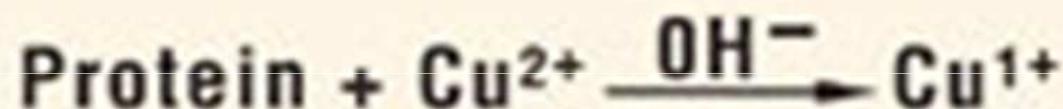
Princip : Na^+ sůl k. bicinchoninové (BCA), komplexuje Cu^+ tvořené reakcí peptidové vazby s Cu^{2+}

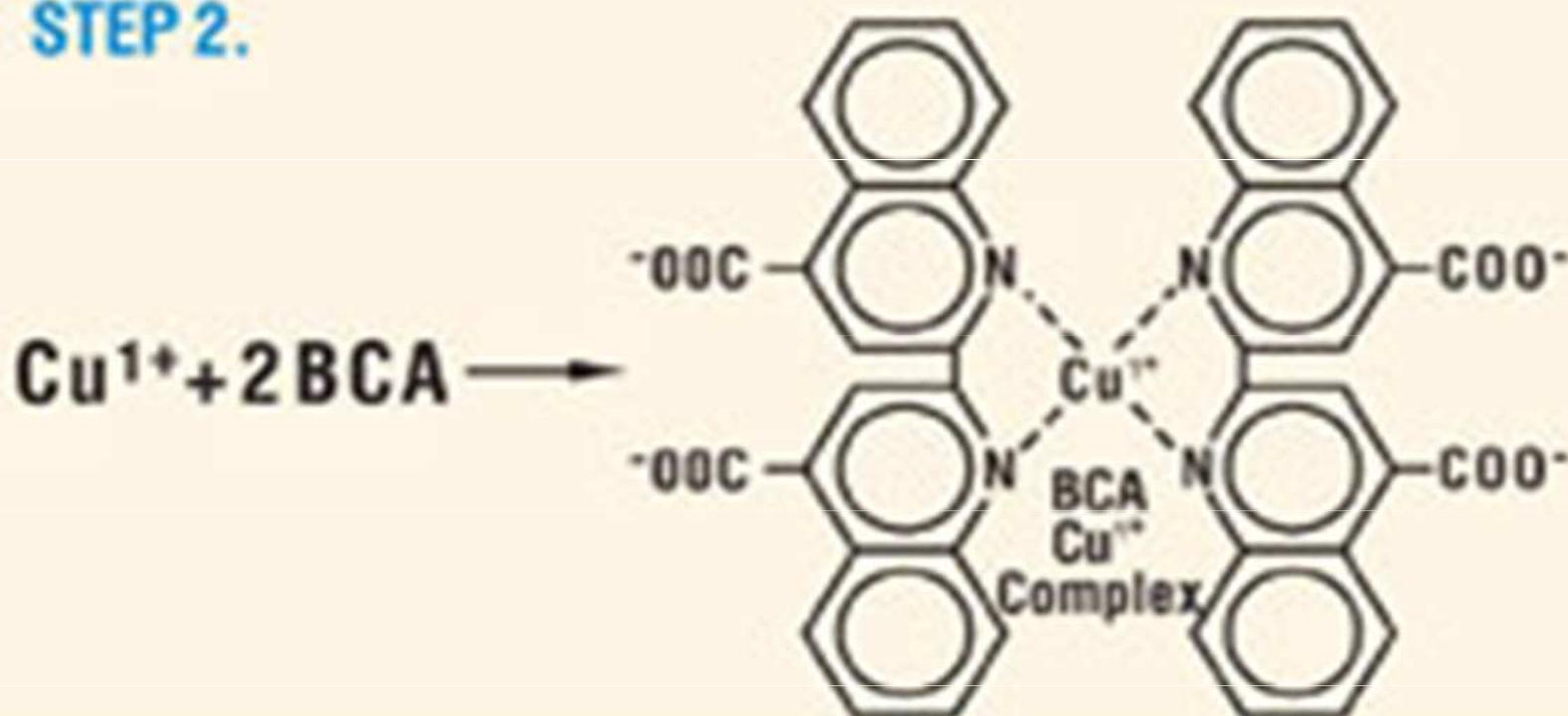
Měření : 562 nm

BCA metoda

STEP 1.

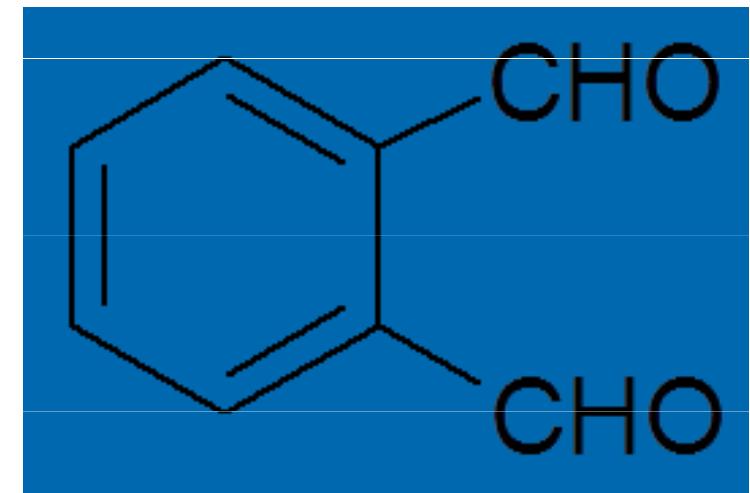
STEP 2.

Fluorescence

Princip : - vazba fluoroforu na
bílkovinu → měření vzniklé
fluorescence (OPA)

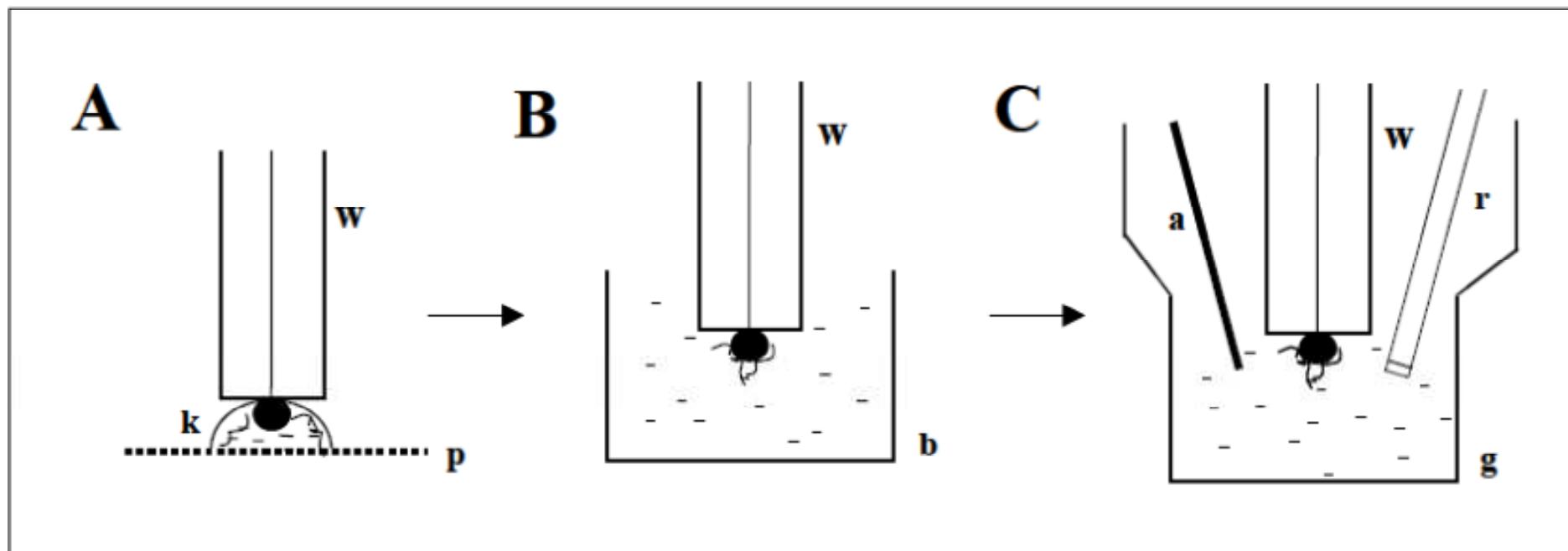
Měření : exc.340 nm
em.440 nm

- zhášení fluorescence přídavkem
bílkoviny

Polarografie

Princip : Brdičkova reakce – SH skupiny bílkoviny vstupují v přítomnosti Co^{2+} katalytické reakce na Hg elektrodě → proud

Nejčastěji používané metody

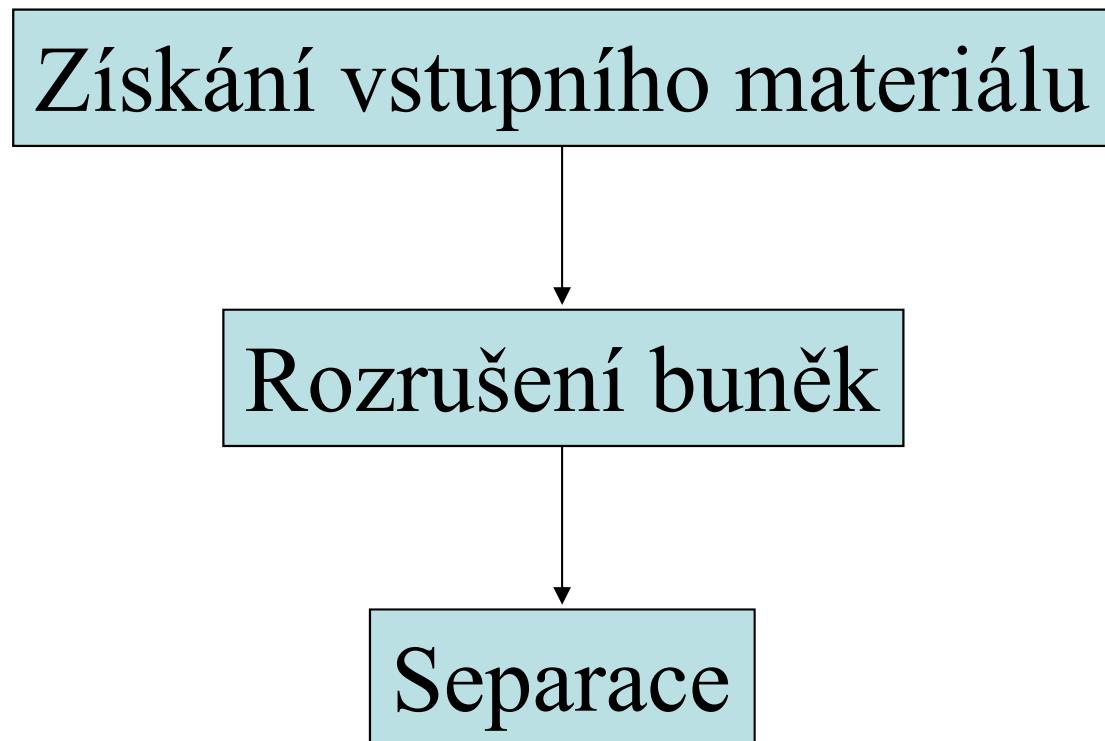
Metoda	Rozsah (ng)	Poznámka
Biuretová	0.5 - 5	okamžitý vývoj
Lowryho	0.05 - 0.5	pomalý vývoj
UV - 280 nm	0.05 - 2	interference
UV – 205 nm	0.01 - 0.05	interference
Bradfordové	0.01 - 0.05	sorpce barviva

Stanovení biologické aktivity

Enzymatické, imunologické, toxické,
hormonální receptorové atdf.

Vlastní separace

Obecné schéma

Vstupní materiál

Mikroorganismy

Bakterie, kvasinky, plísně, řasy

Výhody - lze jej snadno získat v dostatečné množství

- selekce mutantů o požadovaných vlastnostech
- genetické inženýrství
- termofilní organismy

Bezobratlí

Hmyz, plži, mlži

Nevýhody - málo se používá, nesnadno se
získává

Živočišné tkáně

- Laboratorní zvířata – myši, krysy, králíci
- Jateční zvířata – orgány
- Člověk – tělní tekutiny

Rostlinné tkáně

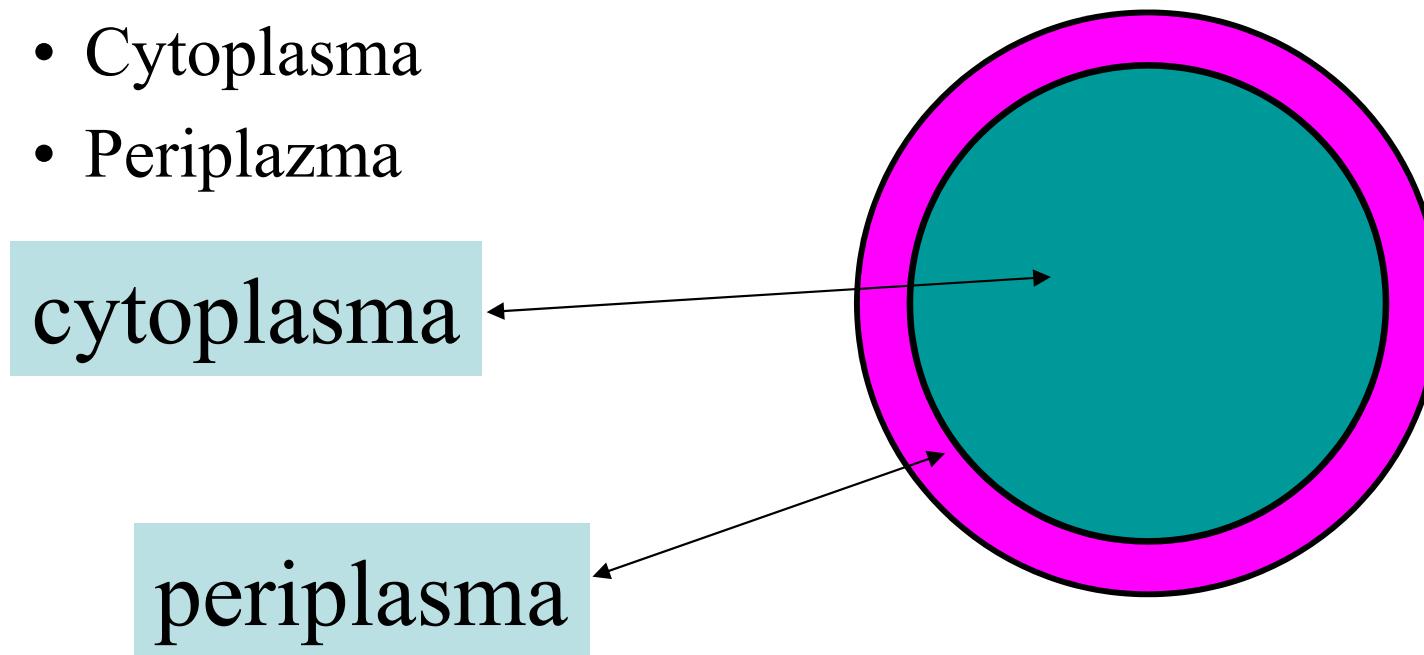
Špenát, řepa, hrách

Nevýhoda – problematický růst za
definovaných podmínek

Rozbití a extrakce

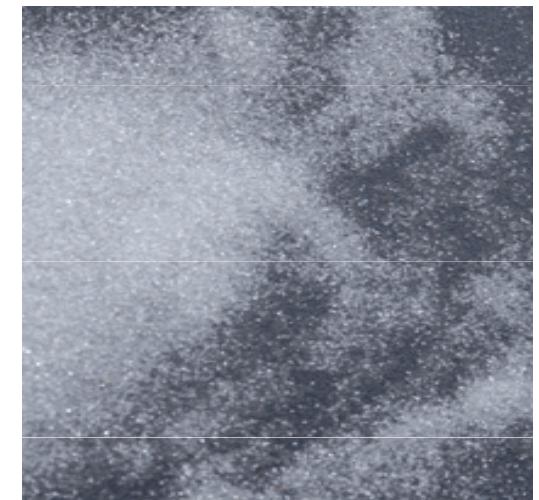
Bakterie

- Záleží na lokalizaci
 - Extracelulární
 - Intracelulární
 - Cytoplasma
 - Periplazma

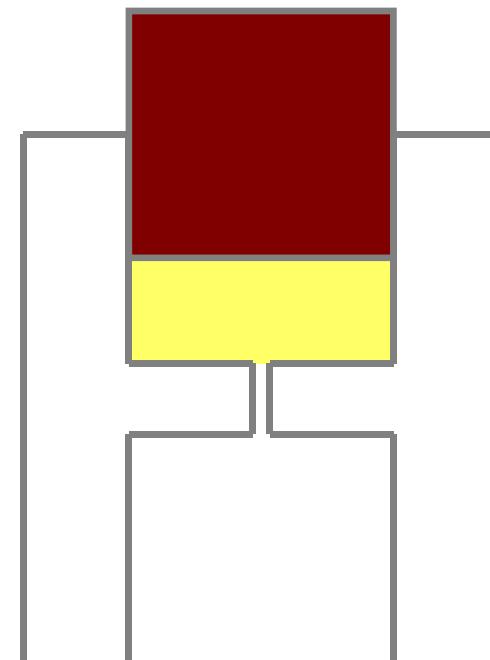
Balotina

Princip – jemné skleněné kuličky přidány do bakteriální suspenze a rychle třepány nebo míchámy – nutno chladit

French (X) press

Princip – zmražená bakteriální suspenze protlačována malým otvorem, přičemž dochází k rekrystalizaci a rozrušení buněk

French (X) press

Pressure Cells

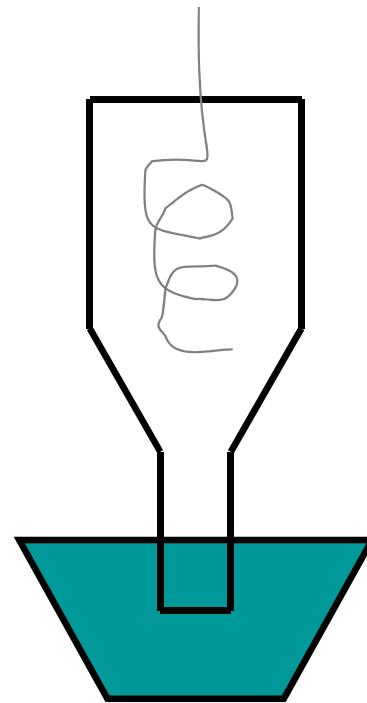

Mechanical Press

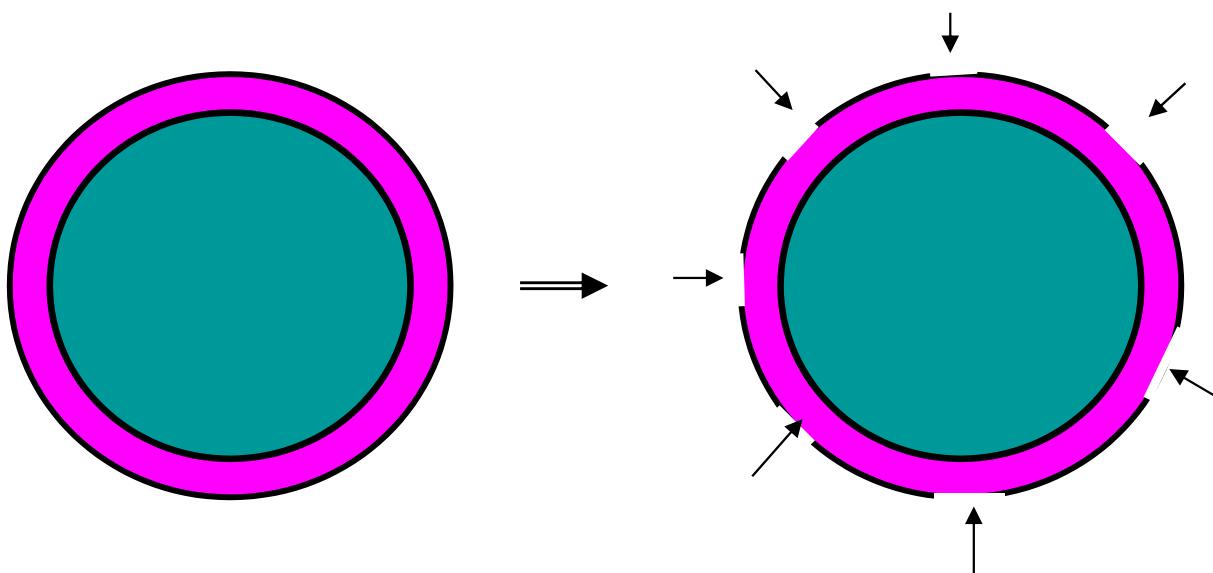
Ultrazvuk

Princip – ultrazvuk ($> 20 \text{ kHz}$) v roztoku
vyvolává střížní síly – nutno chladit

Lysozym + osmotický šok (mírný osmotický šok)

Princip – lysozym rozruší buněčnou stěnu, následně je bakteriální suspenze zředěna destilovanou H_2O – bakterie popraskají

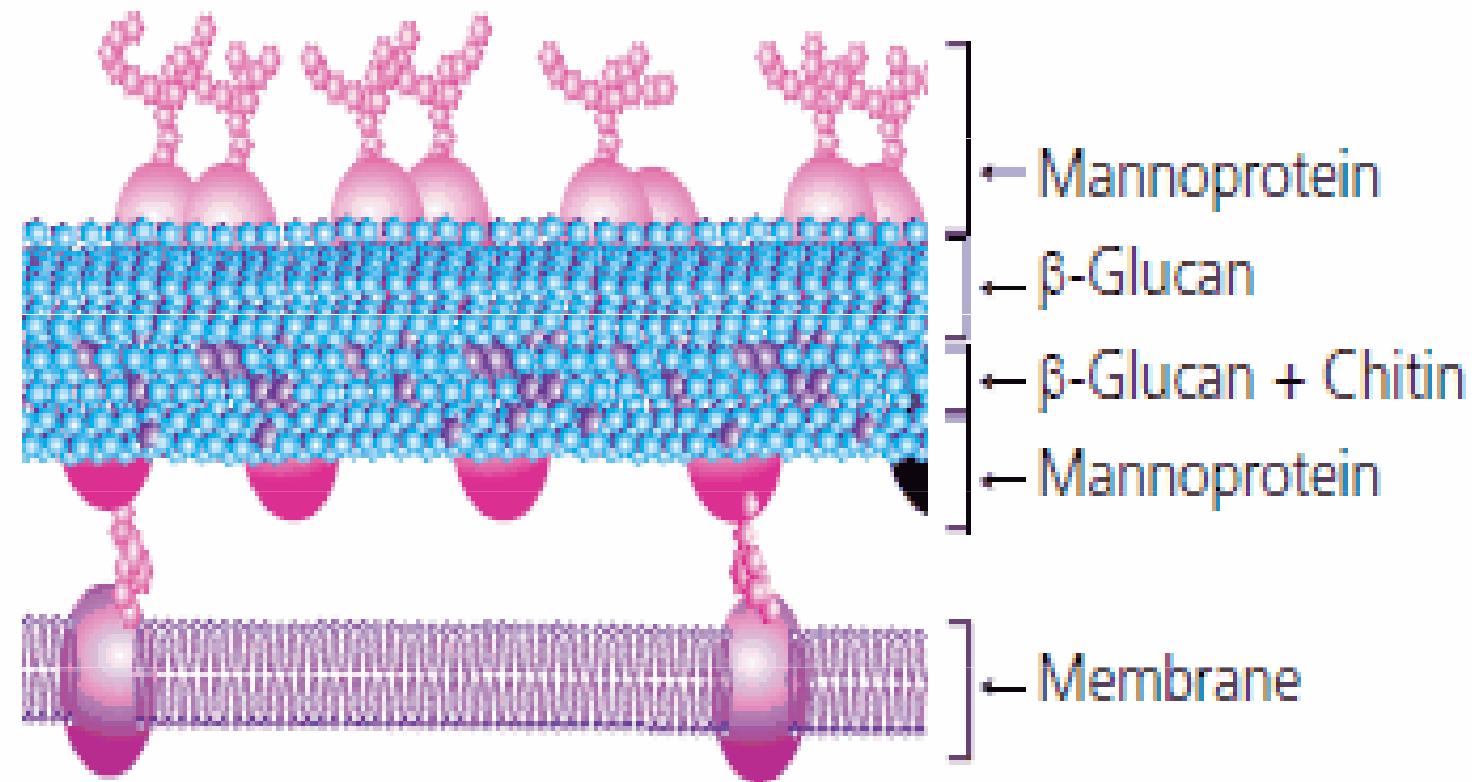

Další

- Alumina Al_2O_3 – roztírání v třecí misce
- Opakované zmrazování a rozmrazování

Kvasinky

Yeast Cell Wall

Kvasinky

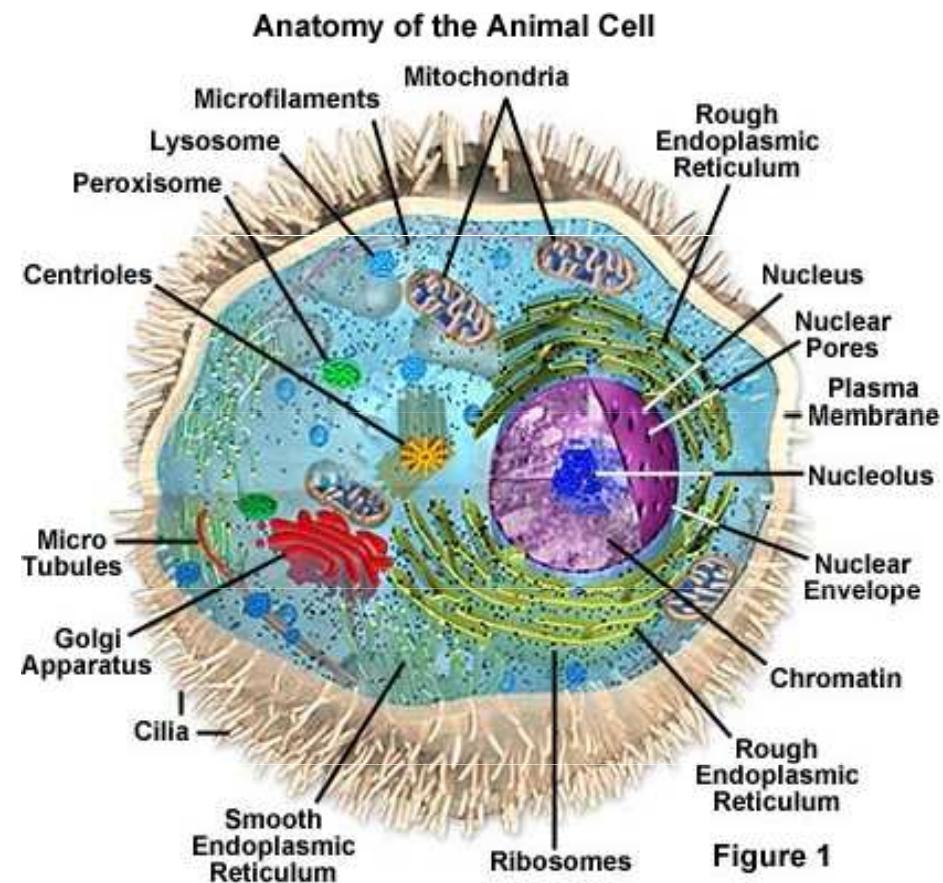
Toluenová autolýza

Princip – toluen extrahuje při 35 –40 °C
fosfolipidy buněčné stěny →
osmotický šok → enzymová autolýza

Balotina, French press,

Živočišné tkáně

- Bez buněčné stěny
- Velmi křehké
- Tkáňové kultury

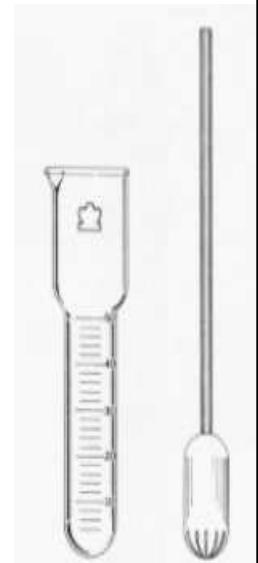

Živočišné tkáně

- Třecí miska s pískem

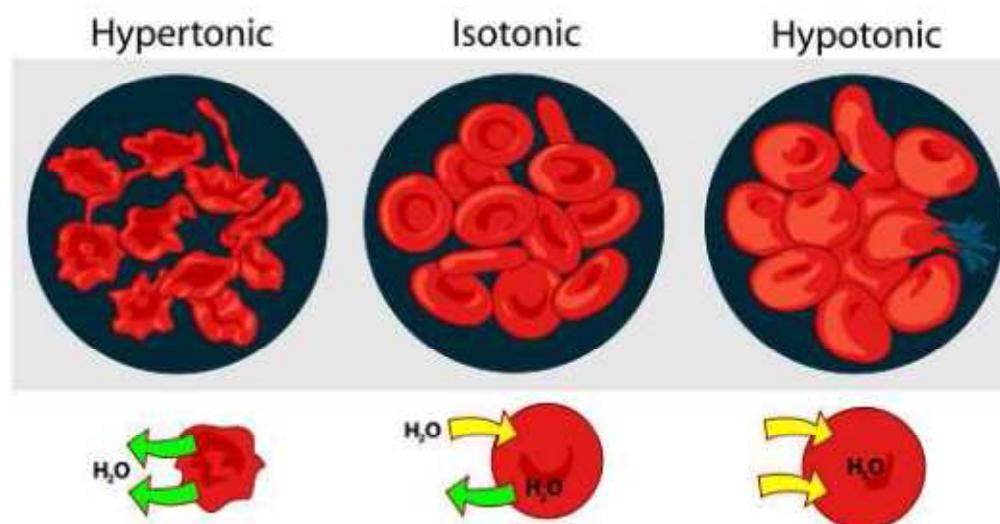

- Ruční homogenizatory – Potter – Elvehjemův

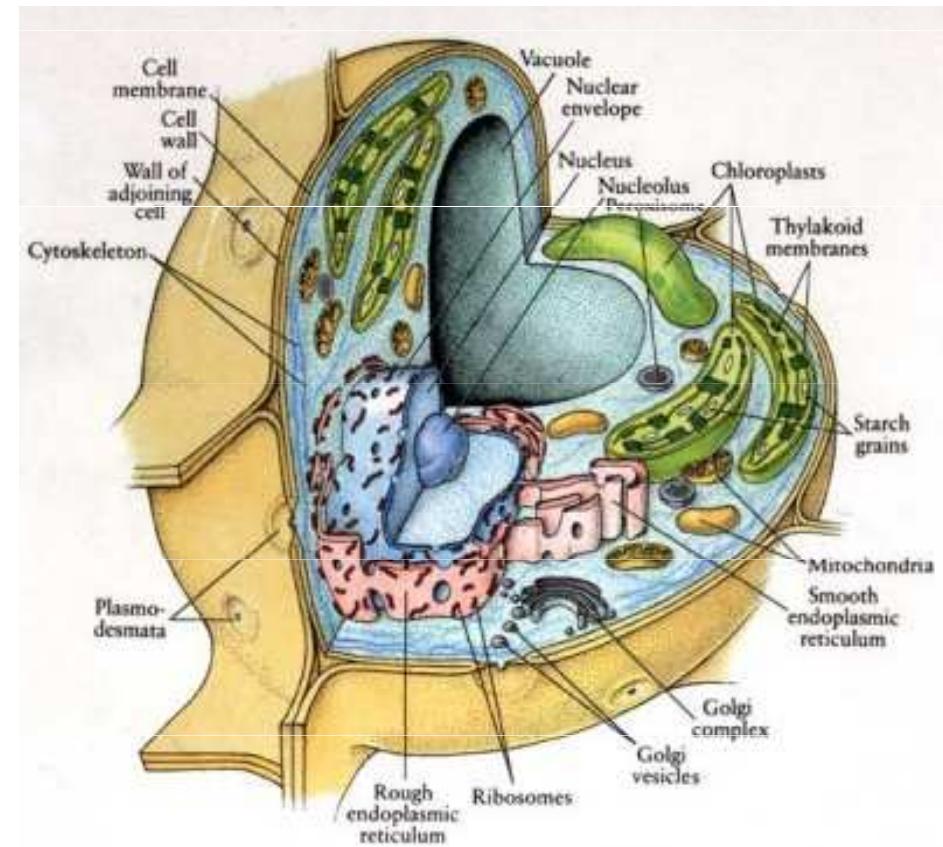
Živočišné tkáně

- Mixery
- Osmotická lyse - erytrocyty

Rostlinné tkáně

- Silná buněčná stěna - celulosa
- Tkáňové kultury křehké

Rostlinné tkáně

- Rozrušení buněčné stěny pomocí celulas,
- Obsahují hodně fenolických látek, které mohou být oxidovány na chinony – melaniny, které mohou modifikovat bílkoviny

Optimalizace extrakce

- Teplota – 4 - 6 °C chlazení
- pH – optimální pro danou bílkovinu – práce v pufrech
- I – v prostředí o definované iontové síle
- Přídavky látek – EDTA, β -merkaptetoethanol, kovové ionty, inhibitory proteas

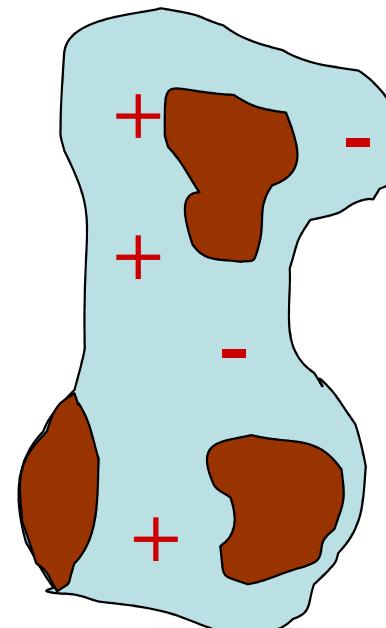
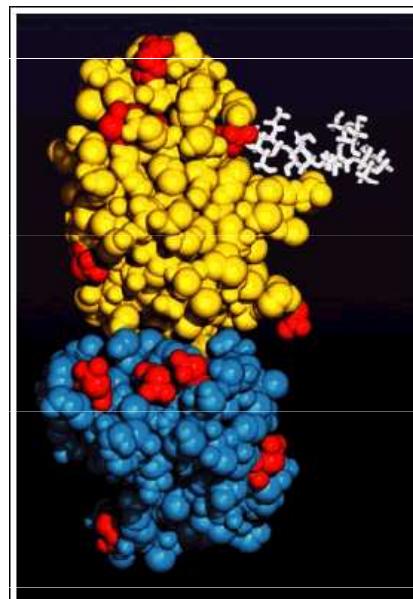
Srážecí metody

Srážení

- Nezaměňovat s denaturací – bílkoviny zůstávají v nativním stavu
- První metody používané pro separaci bílkovin
 - EtOH, $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$
- Filtrace nahrazena centrifugací

Rozpustnost bílkoviny

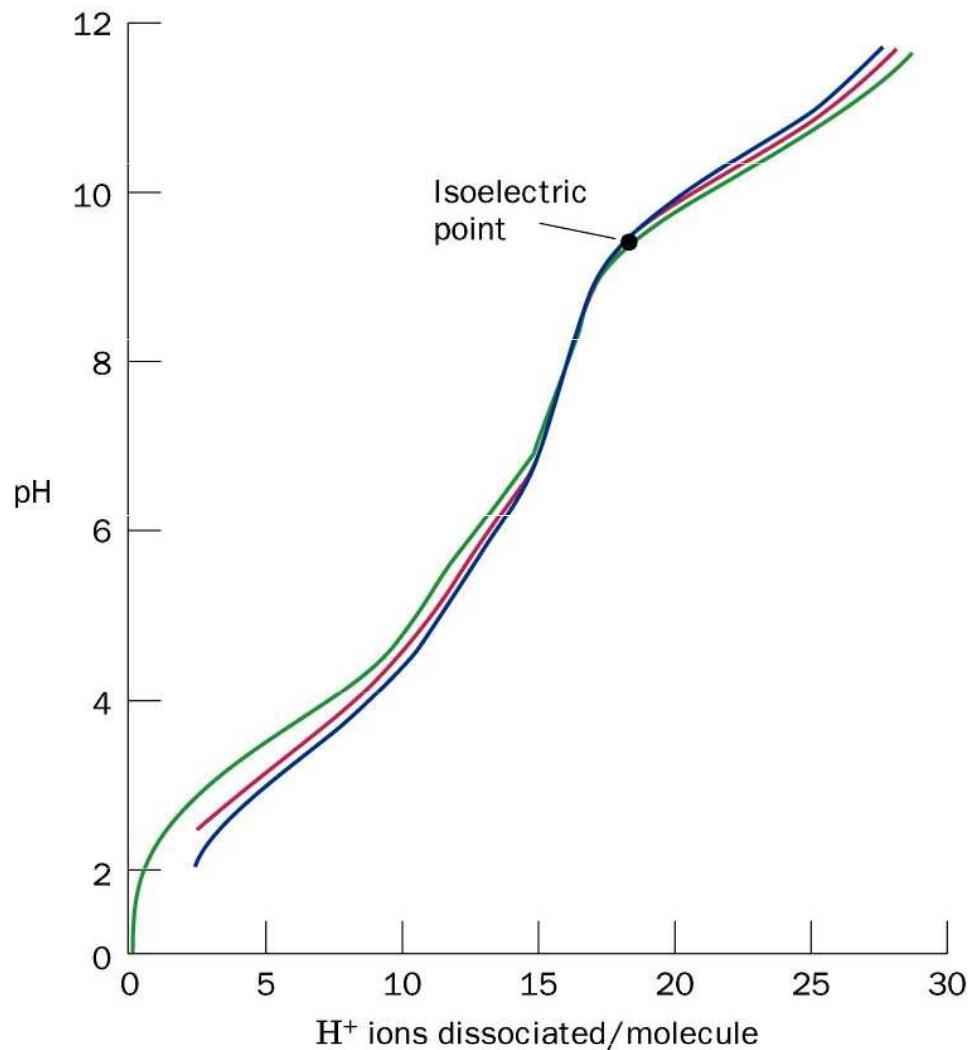
- Vlastnostmi bílkoviny – distribuce hydrofobních a hydrofilních skupin na povrchu bílkoviny

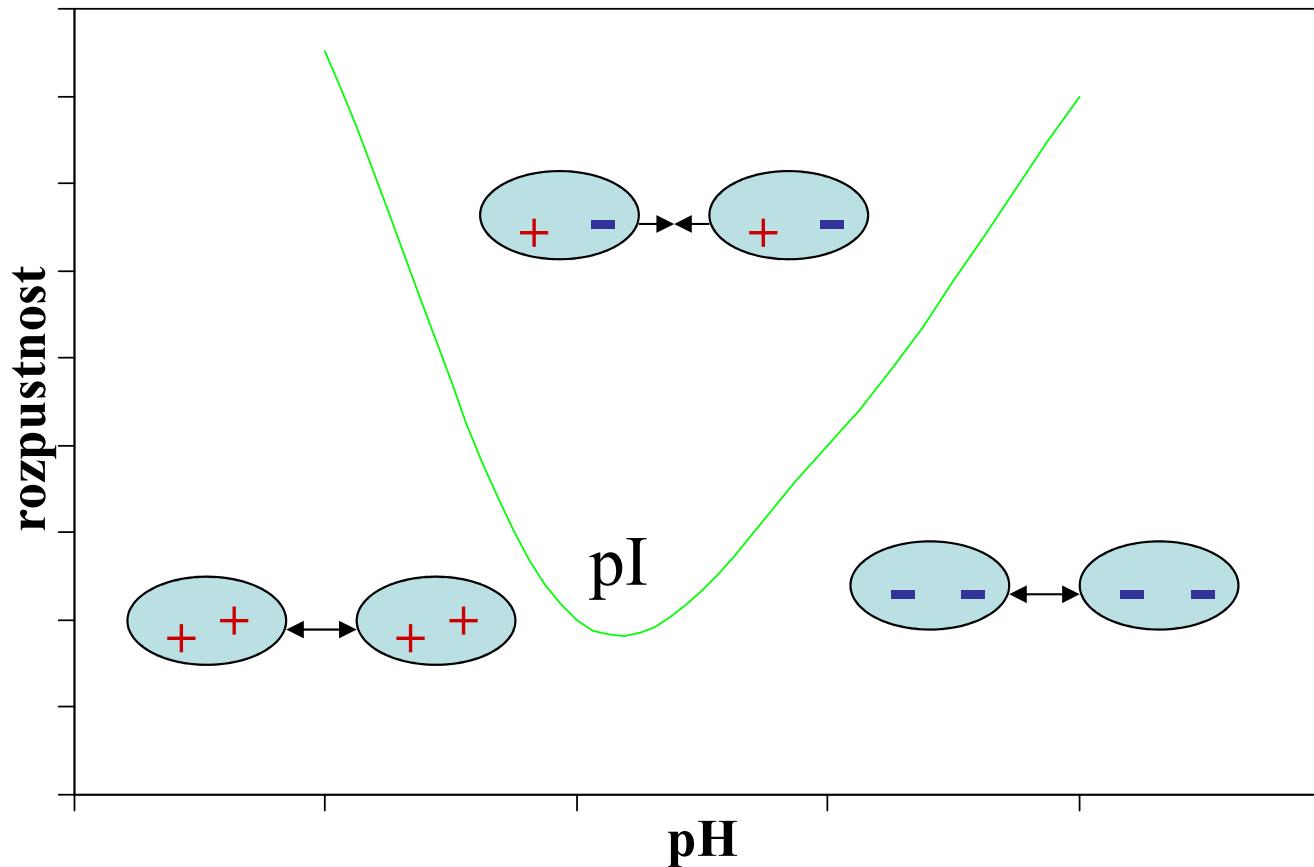
Rozpustnost bílkoviny

- Vlastnostmi roztoku – pH, iontová síla, org. rozpouštědla, org. polymery, teplota

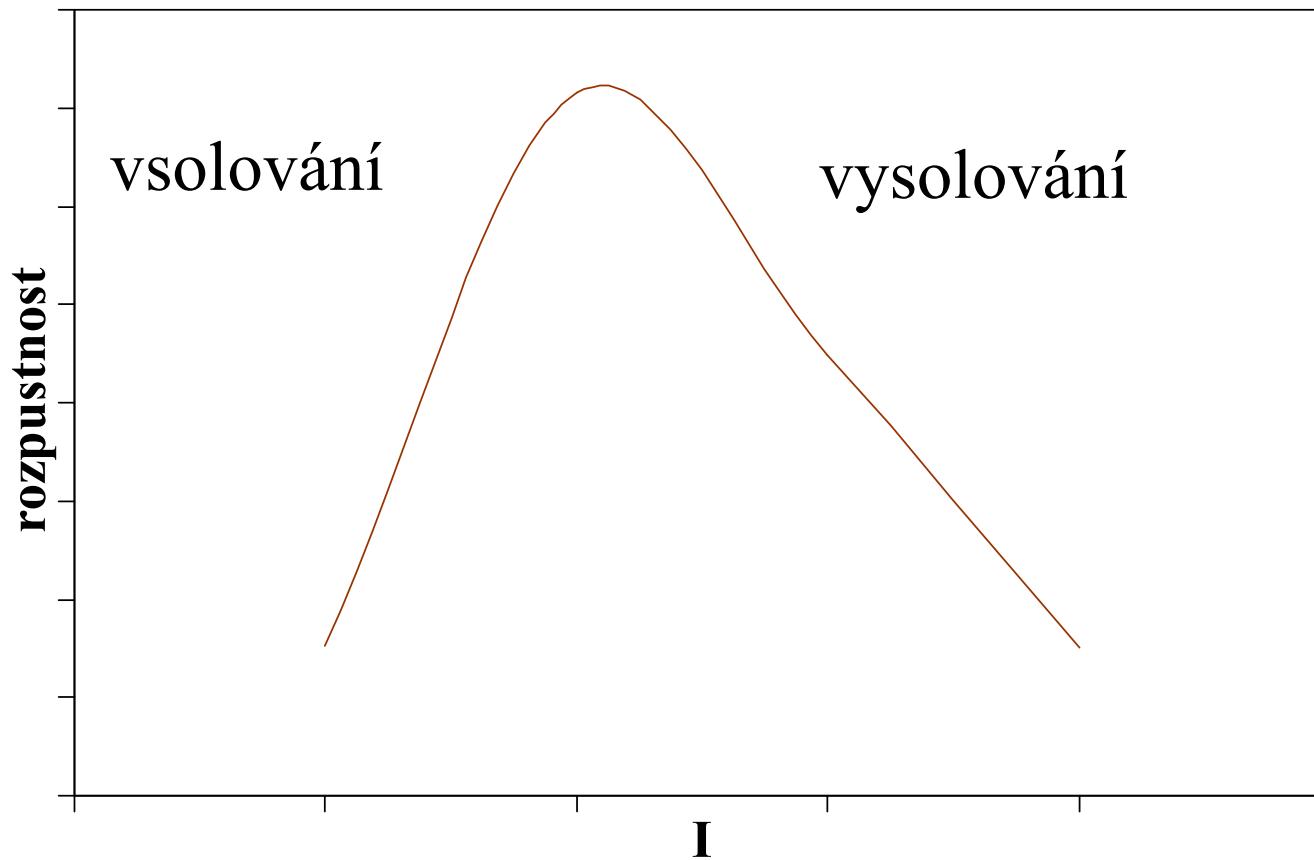
Titrační křivka

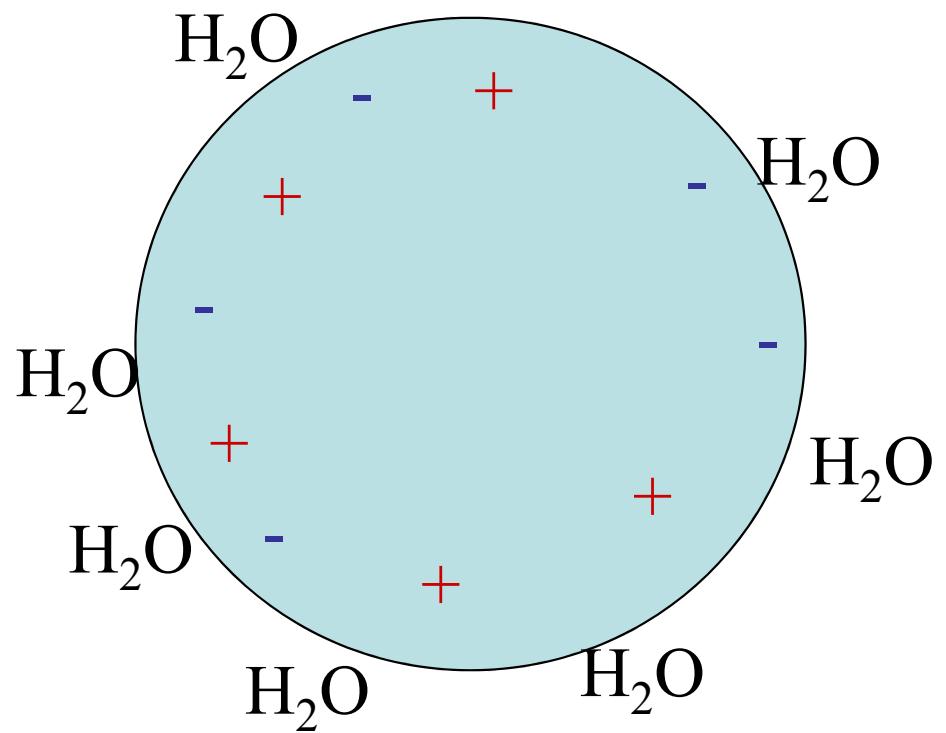
Izoelektrická precipitace

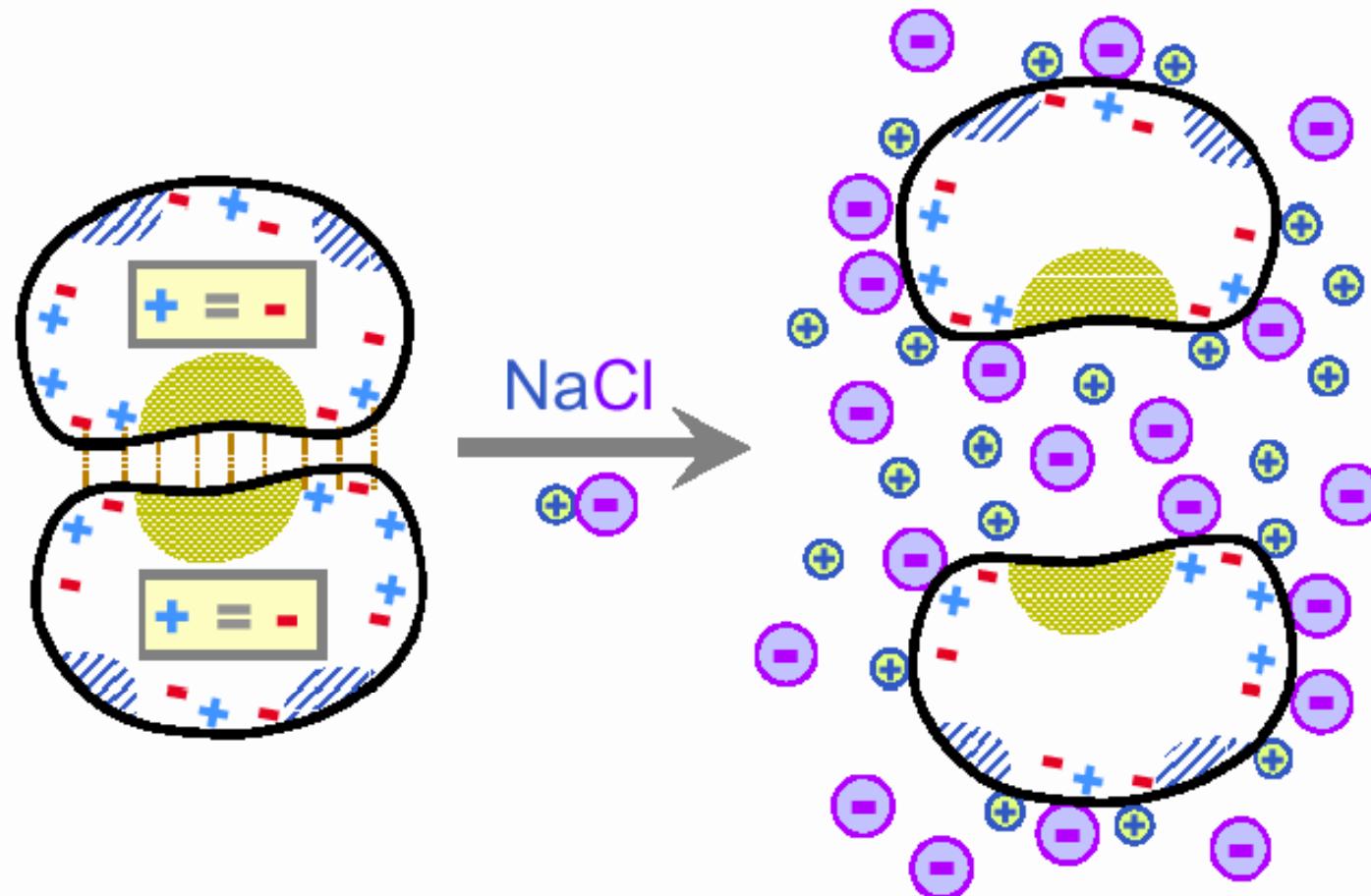
Srážení neutrálními solemi

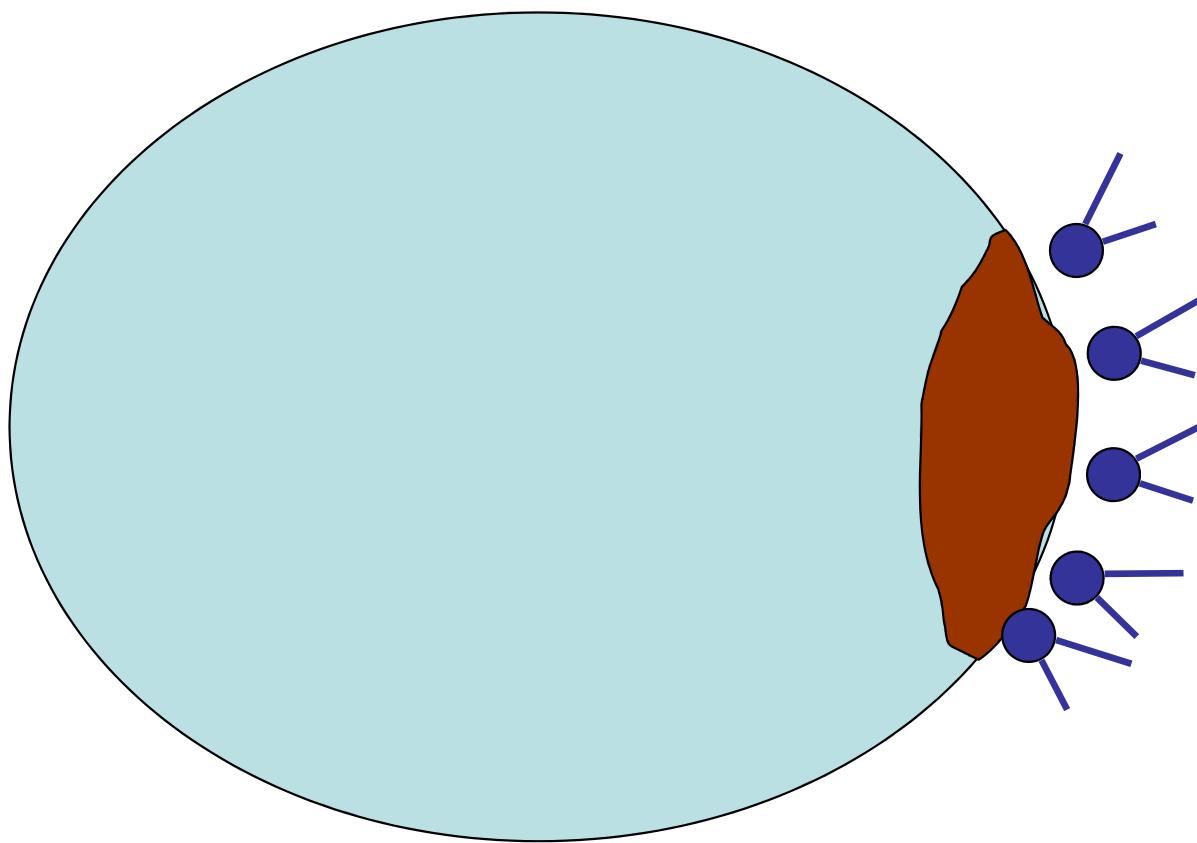
Vsolování

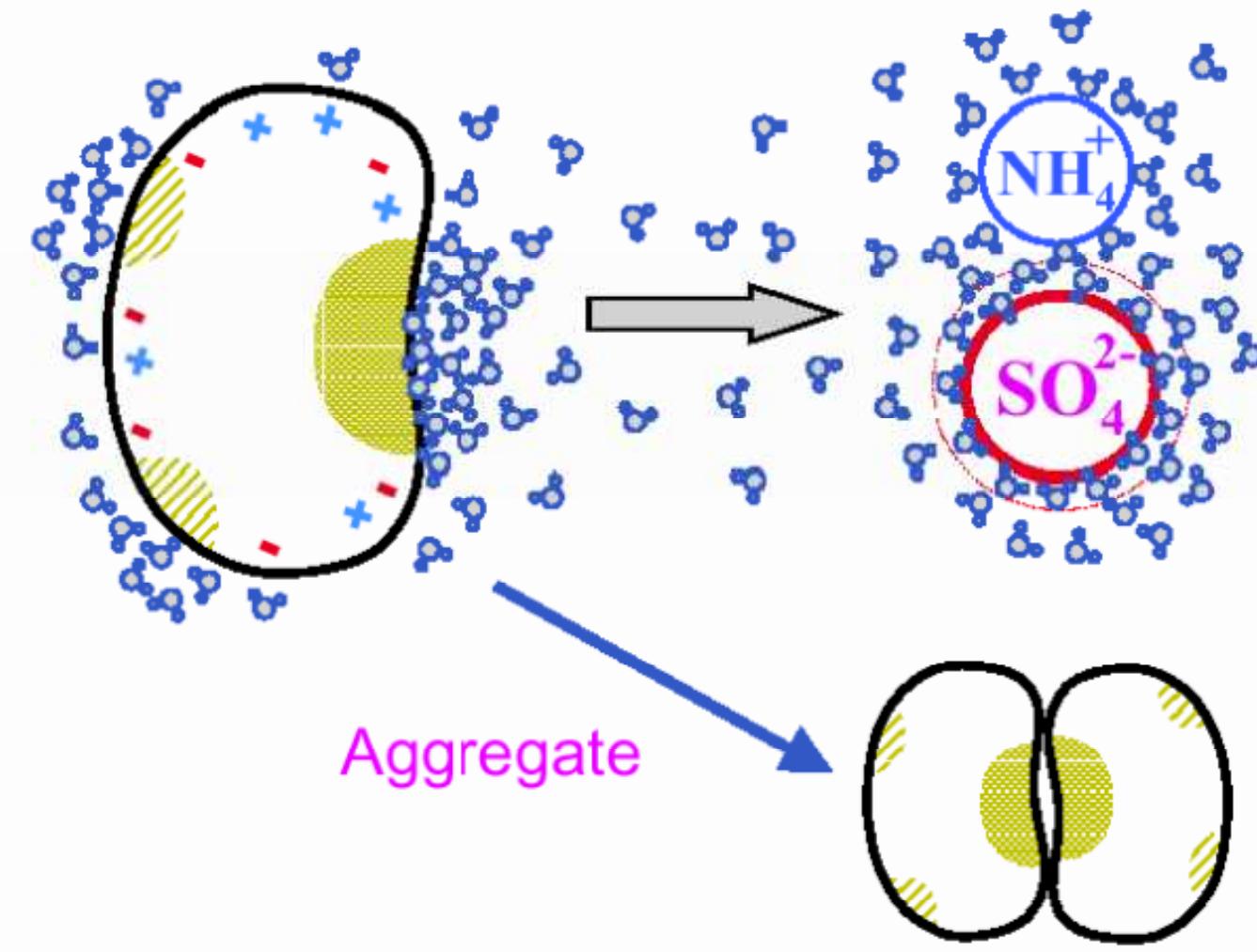
Vsolování

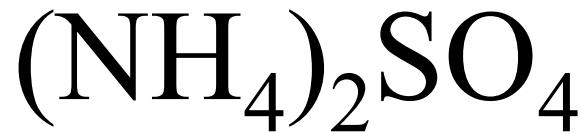

Vysolování

Vysolování

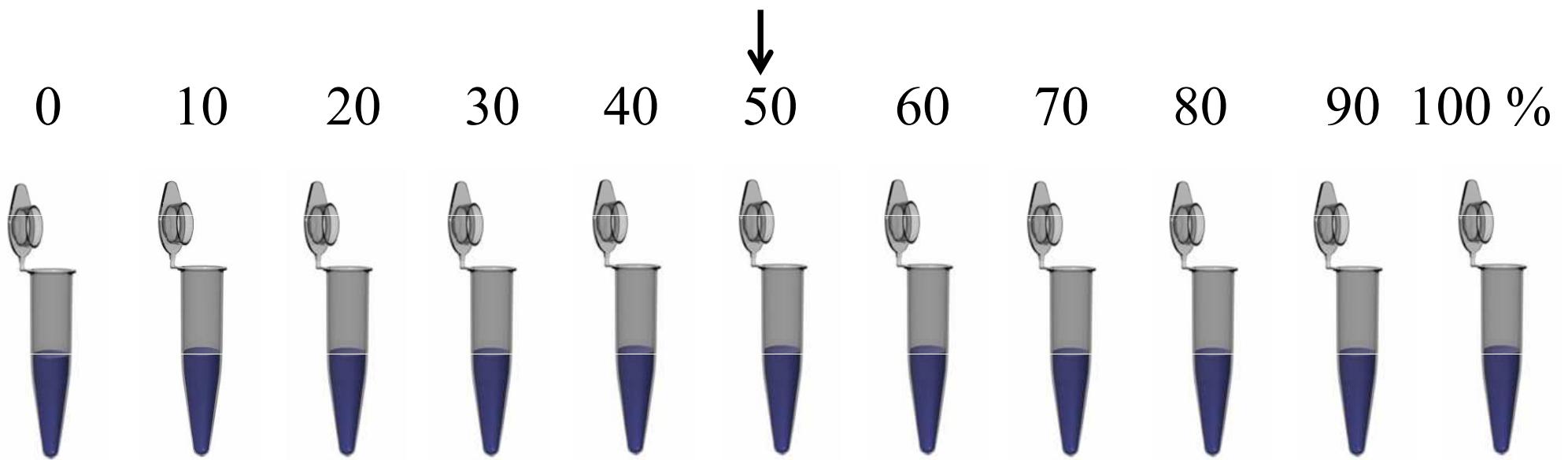

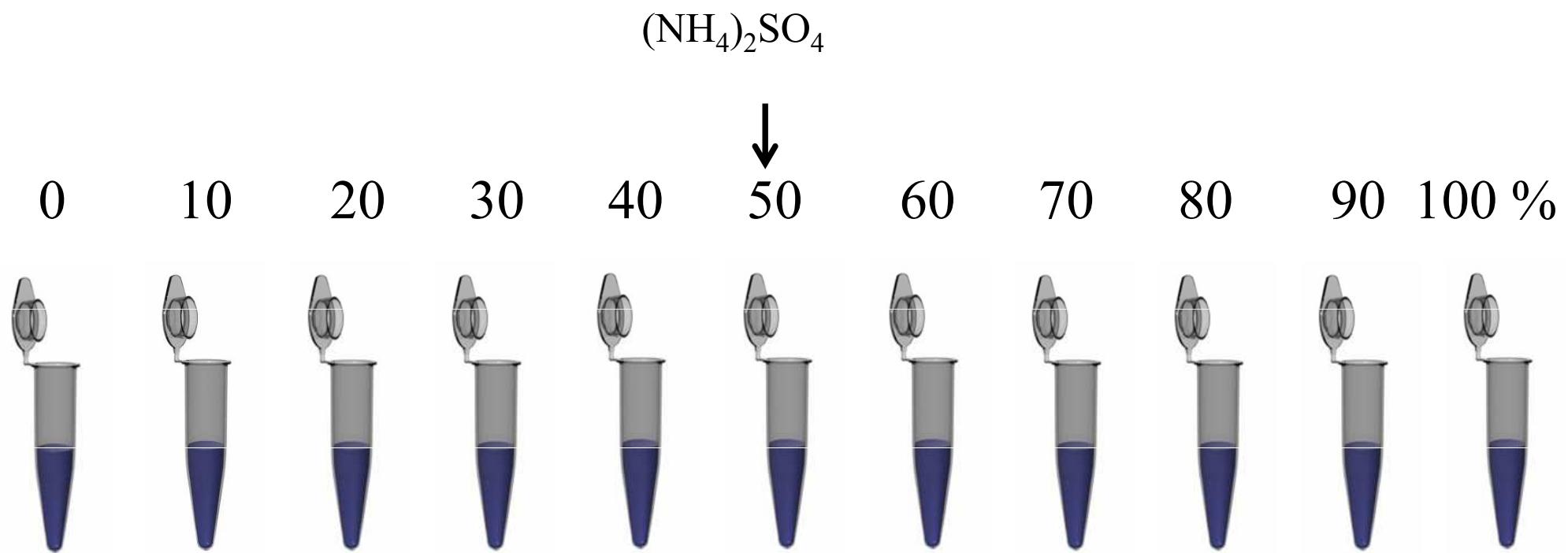
- Rozpustnost se málo mění s teplotou
- Saturovaný roztok 4 M - hustota $1,235\text{g/cm}^3$ umožňuje centrifugaci agregovaných bílkovin (hustota $1,29\text{ g/cm}^3$)
- Levný
- Stabilizuje bílkoviny
- Relativně čistý

Srážecí křivka

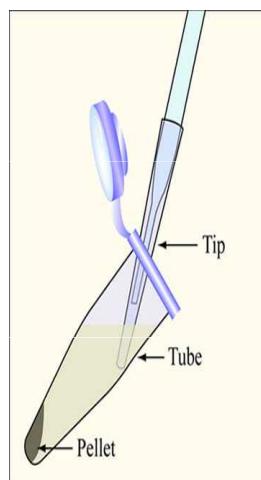
$(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$

Srážecí křivka

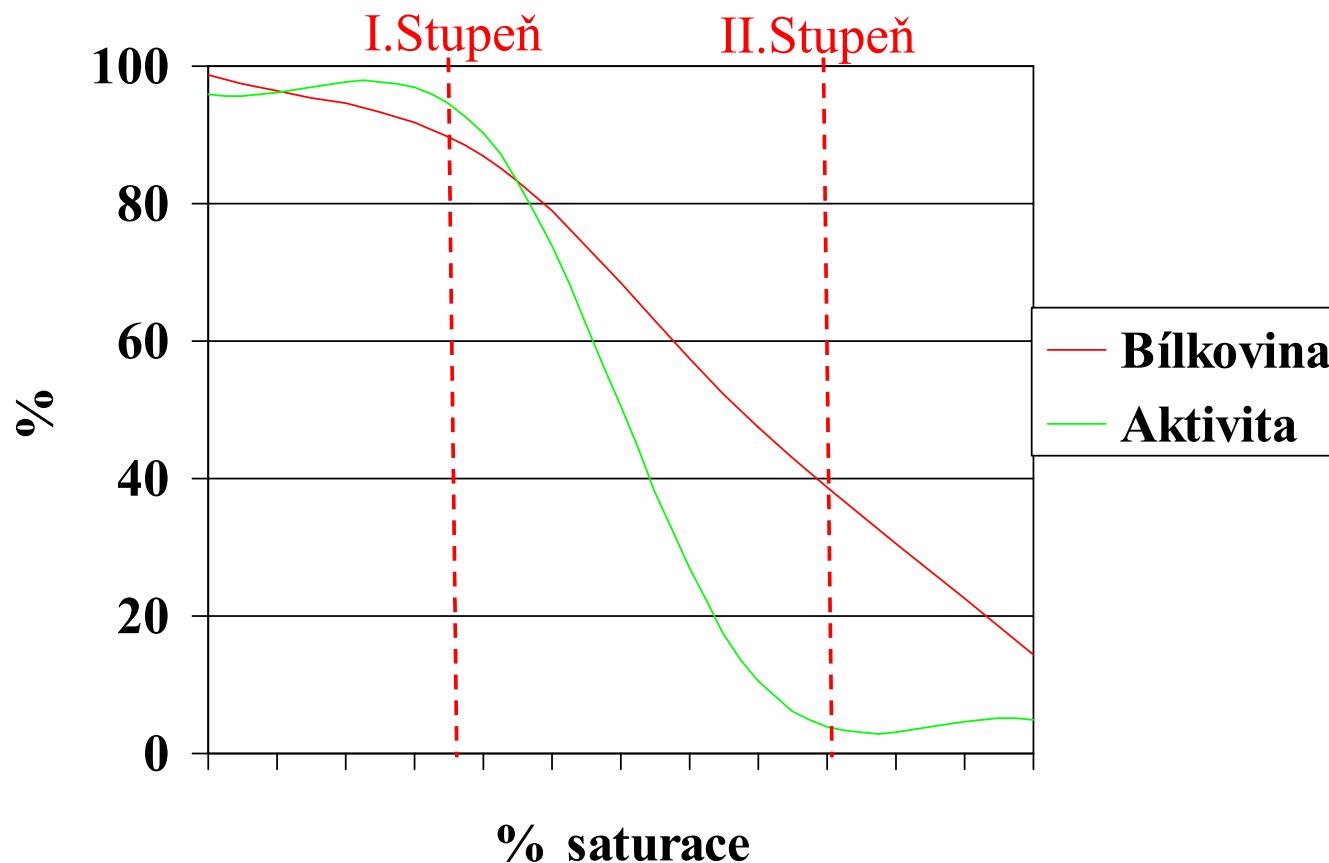

Koncentrace bílkoviny ←

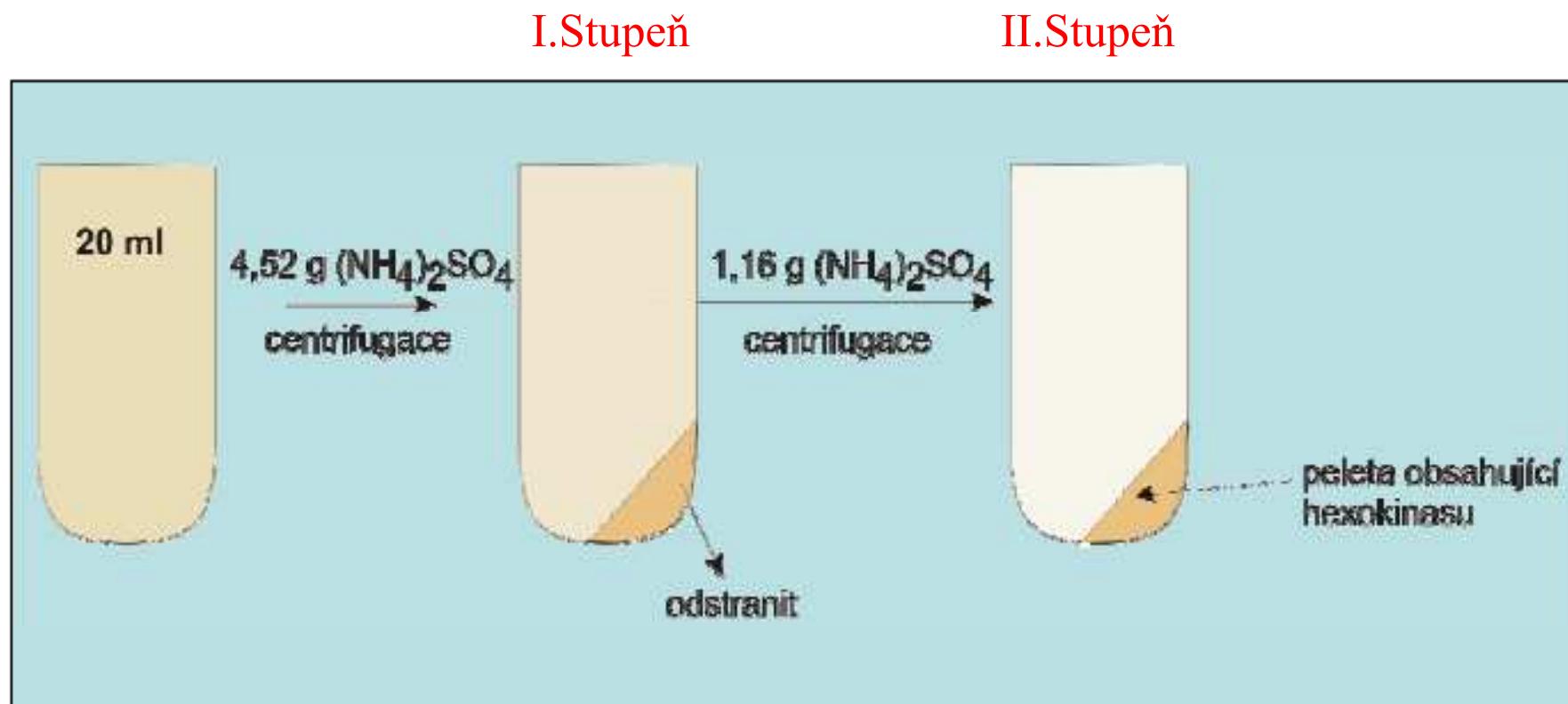

Aktivita bílkoviny

Srážení - dvojstupňově

Srážení - dvojstupňově

Přidané množství

- Tabulky

Přidané množství

- Tabulky
- Vzorce

$$g/l = \frac{533 \cdot (S_2 - S_1)}{100 - 0.3 \cdot S_2}$$

Provedení

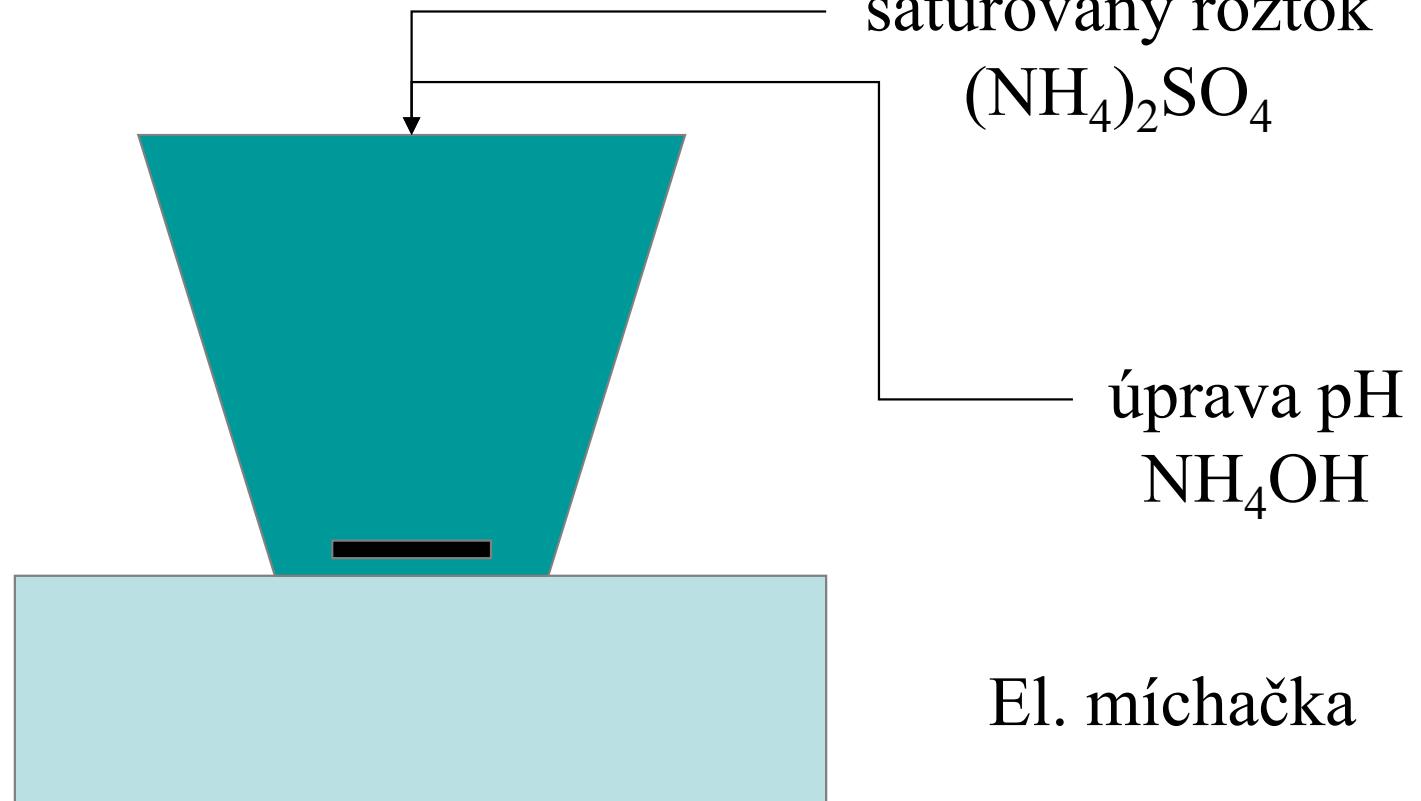
pevný $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$
nebo

satuovaný roztok
 $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$

úprava pH
 NH_4OH

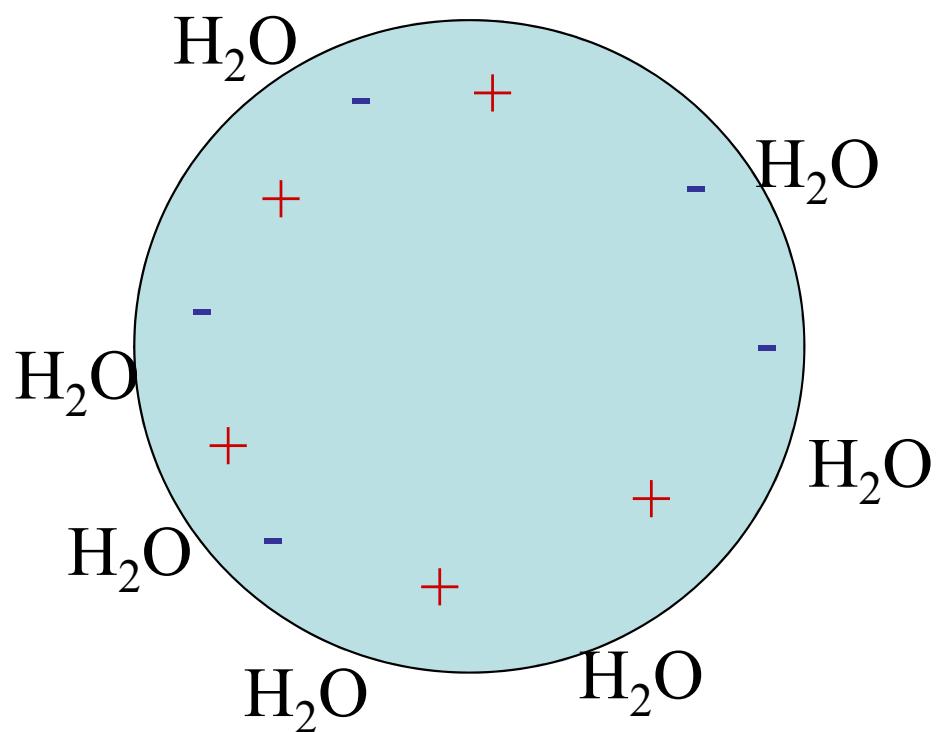
El. míchačka

Chlazení
Míchání 10-30'
Centrifugace

Srážení org.rozpouštědly mísitelnými s vodou

- Rozpouštědla ruší solvatační obal bílkoviny

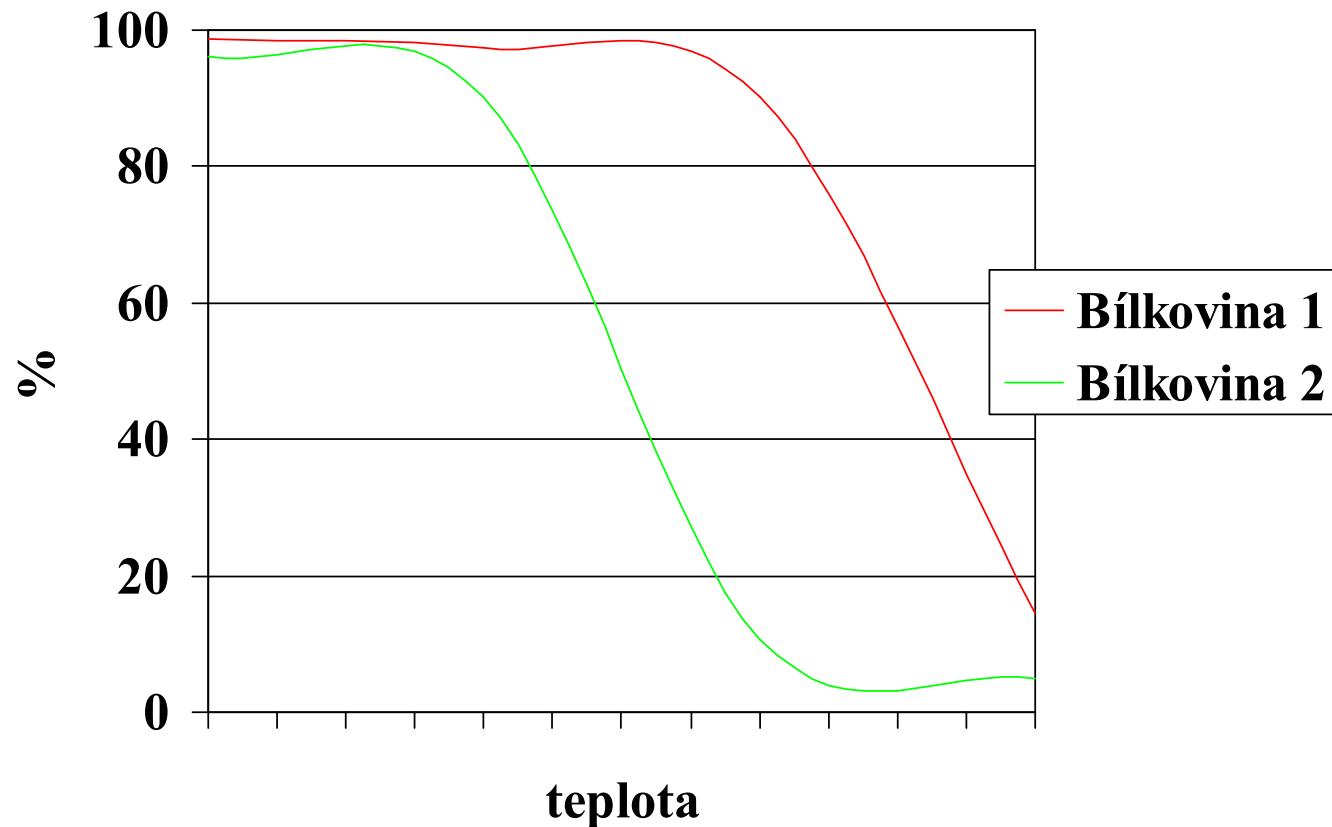
Srážení org.rozpouštědly mísitelnými s vodou

- COHN – separace plazmatických bílkovin EtOH
- Nutno provádět při $T < 0$ °C, při větší teplotě dochází k denaturaci
- Dvojstupňově
- Přídavky z tabulky nebo podle vzorce

Srážení selektivní denaturací

- Při této metodě denaturujeme balastní bílkoviny, cílová bílkovina musí zůstat z 85 - 90 % v nativním stavu.
- Denaturační vlivy – T, pH, org. rozpouštědla
- Bílkovina musí nejen denaturovat i precipitovat

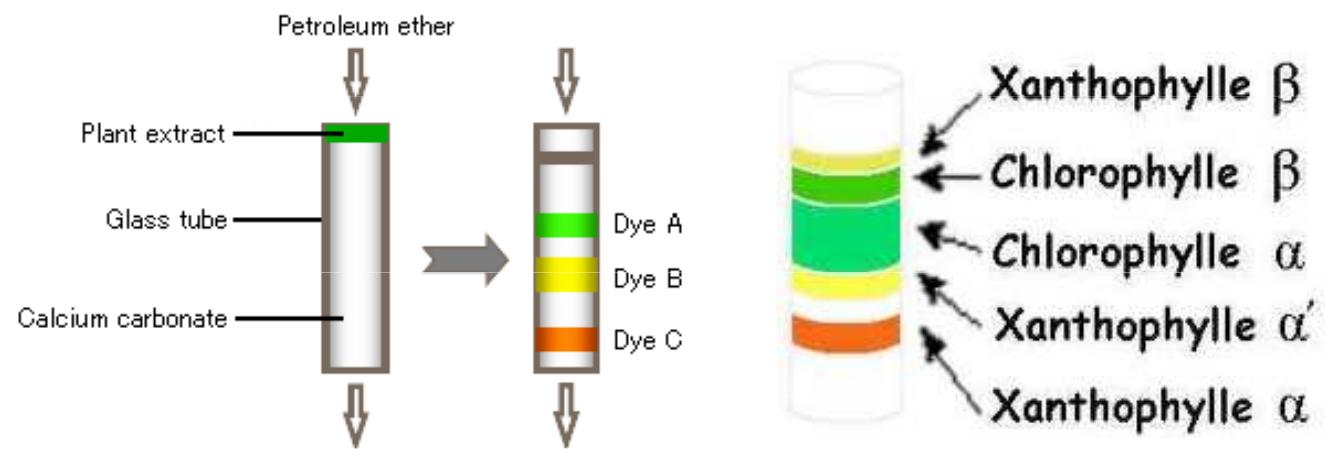
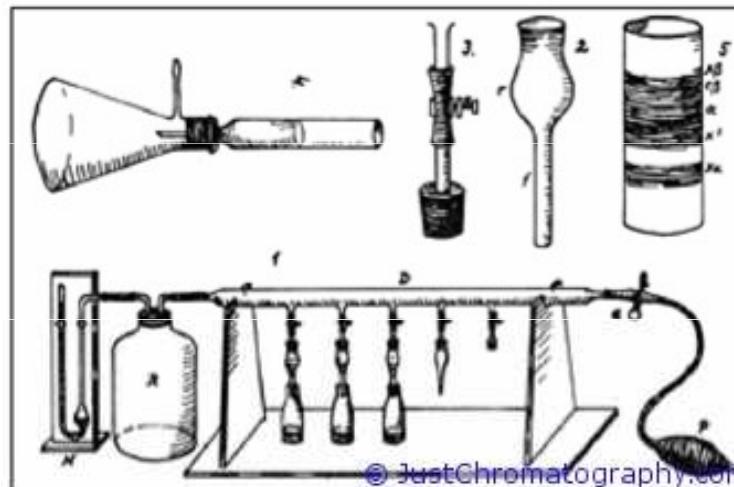
Tepelná denaturace

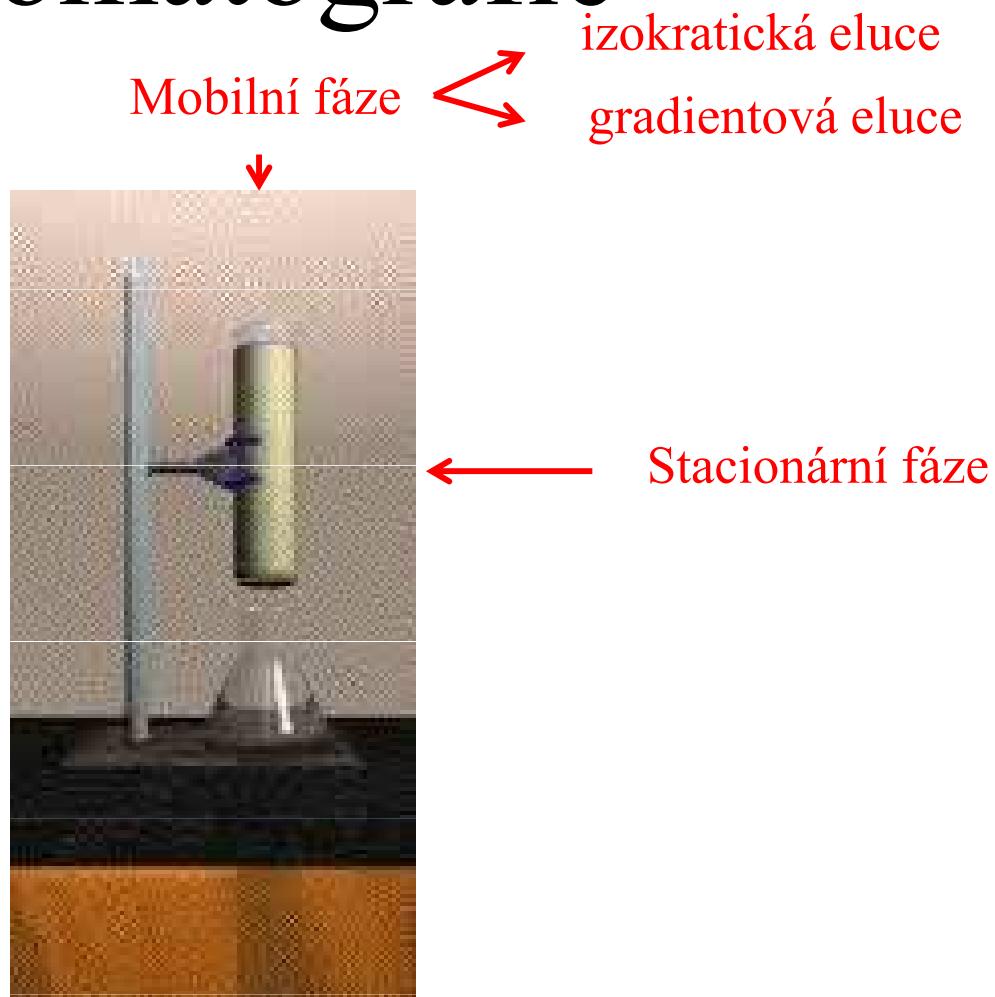
Chromatografické metody

Mikhail Semyonovich Tsvet

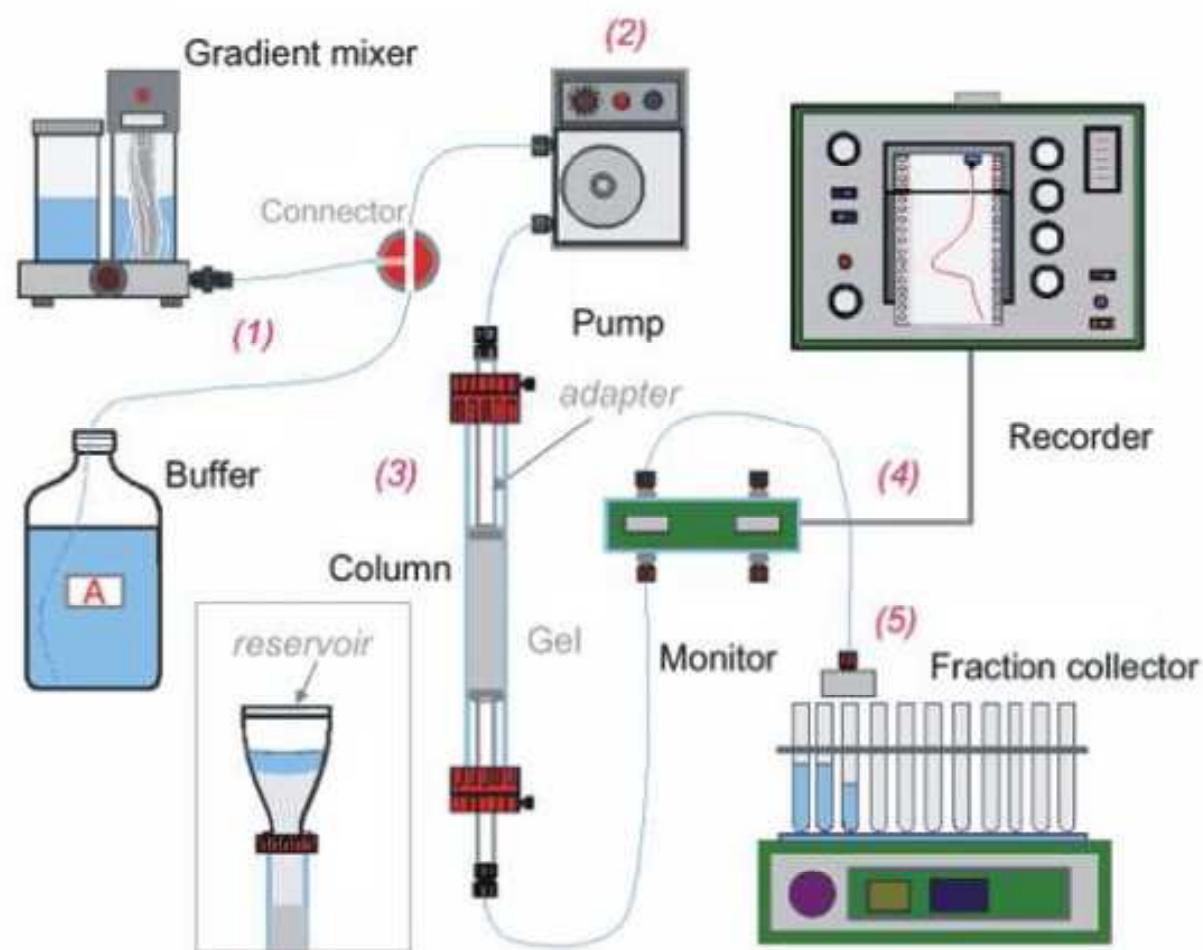
Chromatographia 1906

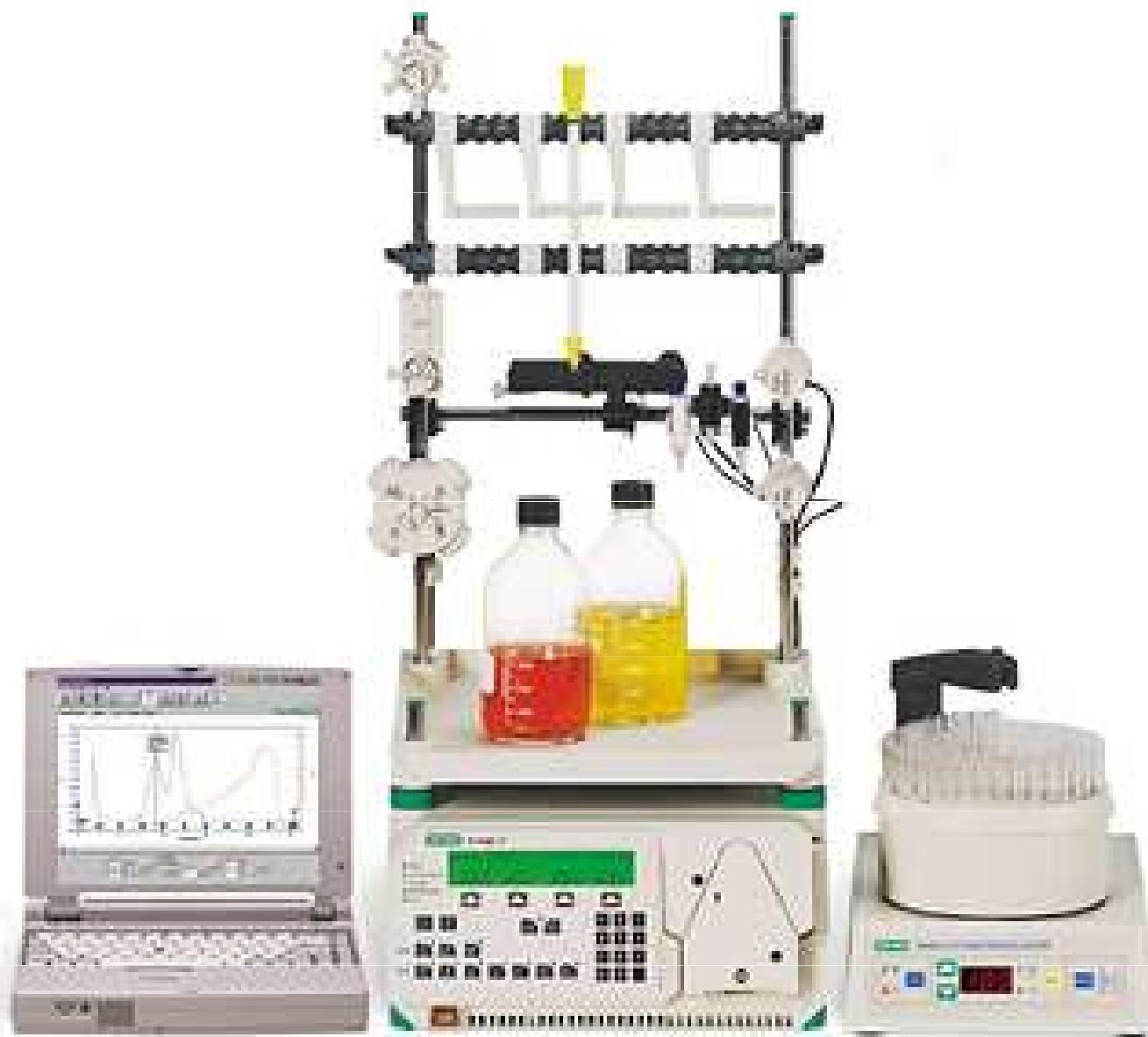
Chromatografie

Zařízení pro LPC

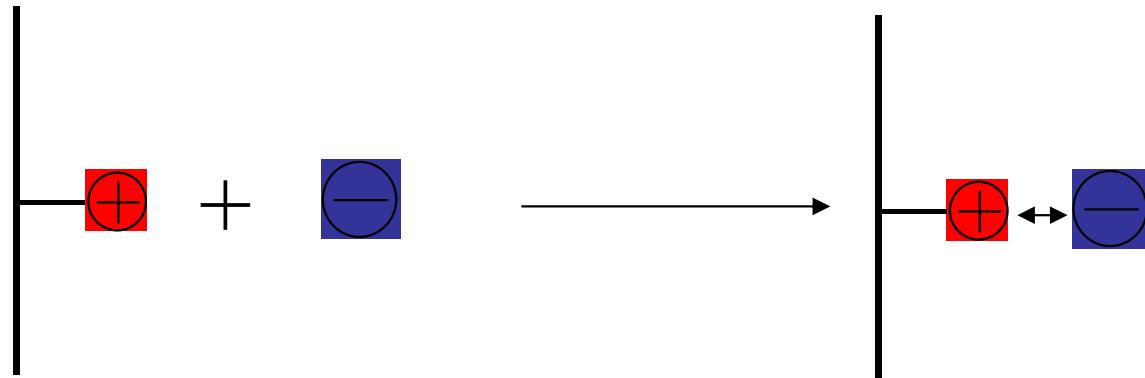
Zařízení pro LPC

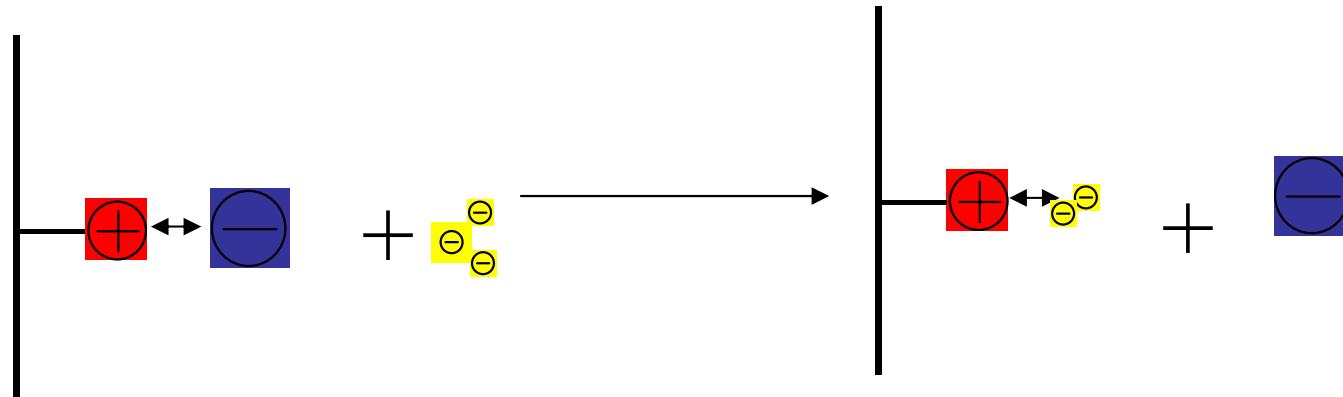
Ionexová chromatografie

elektrostatická interakce

Vazba

Eluce

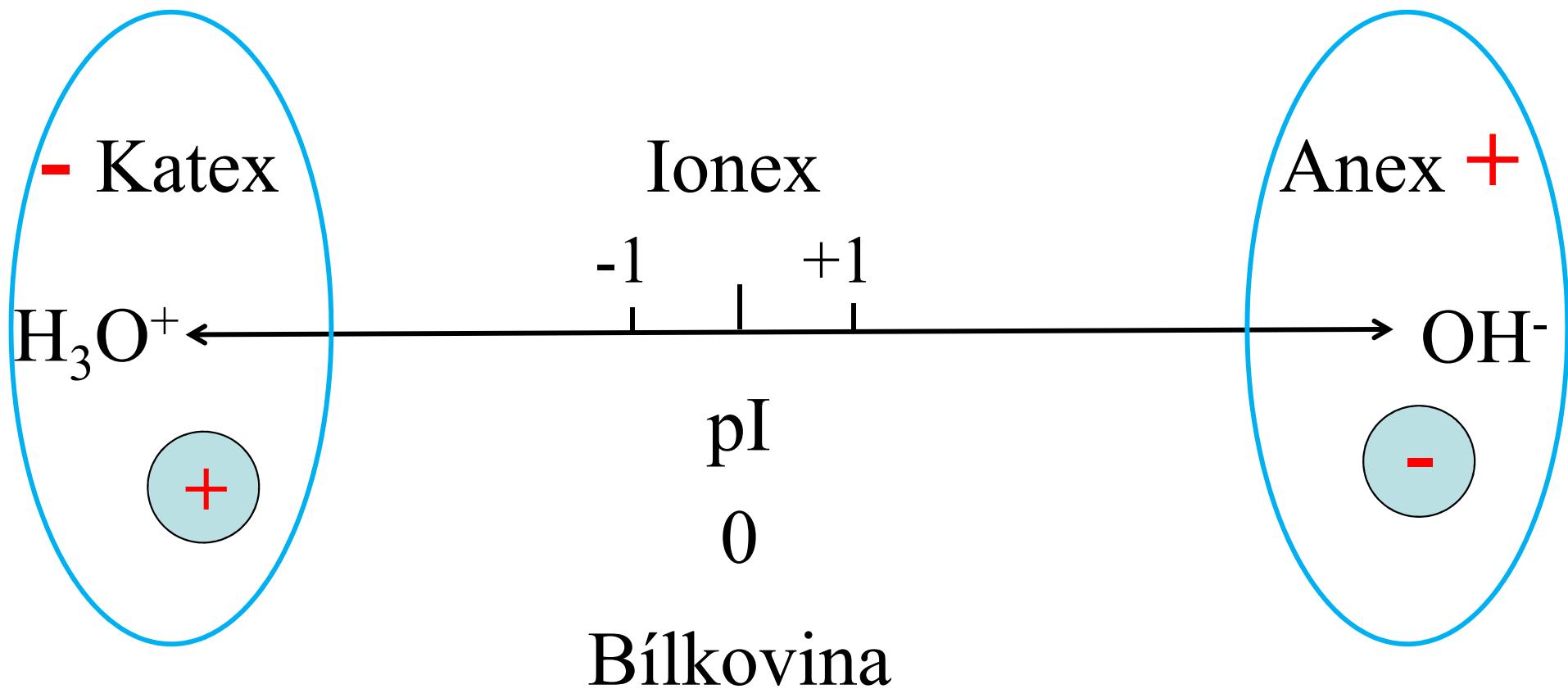

Ionexy

- Katexy - - vazba kationtů
silné - sulfo(S), sulfopropyl(SP) OSO_3^-
slabé - karboxy(C), karboxymetyl(CM) COO^-
- Anexy - + vazba aniontů
silné - diethylaminoetyl(DEAE)
slabé – triethylaminoetyl(TEAE)

Volba podmínek – pH + typ ionexu

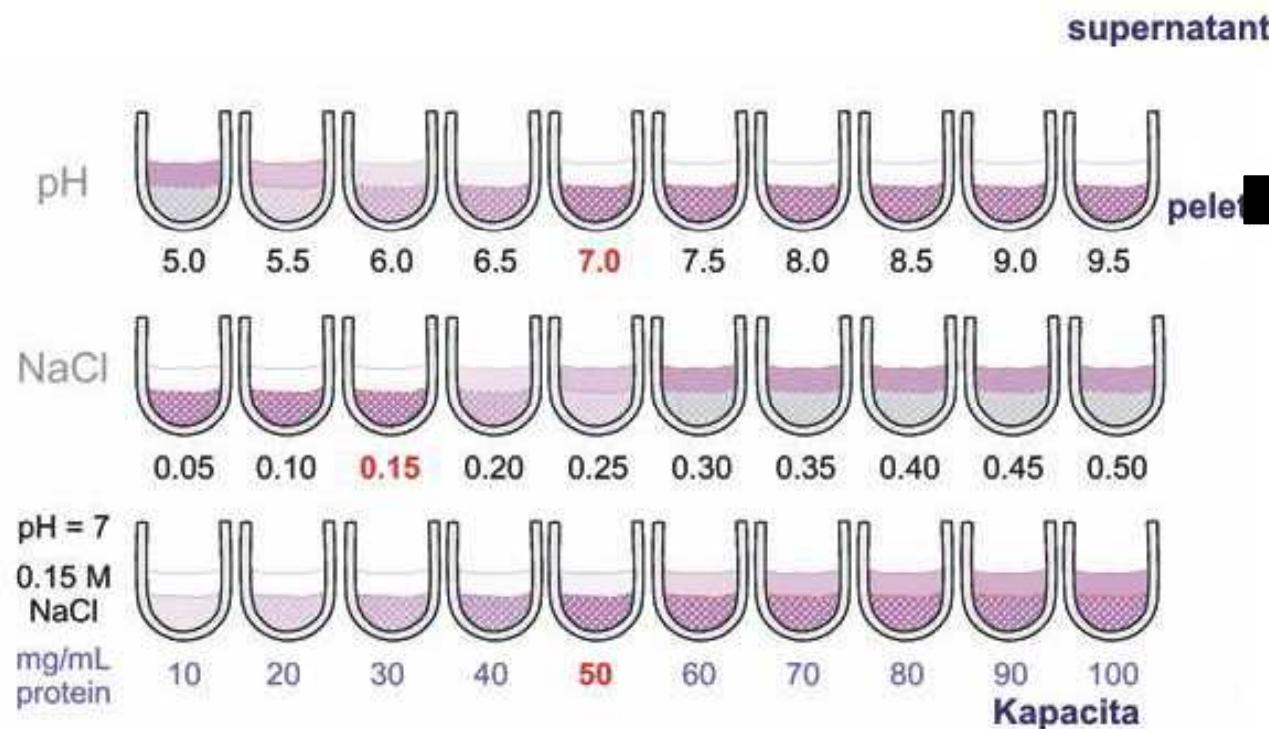
pI bílkoviny je znám

Volba podmínek – pH + typ ionexu

pI bílkoviny není znám

- Metoda pokusů a omylů

- Metoda titračních křivek

Ionexová chromatografie

- Nanášení vzorku – nízká iontová síla
- Eluce – gradientová
 - Zvyšováním iontové síly
 - Změnou pH
 - Afinitní eluce

Použití – purifikace, zakoncentrování, výměna pufru

Ionexová chromatografie

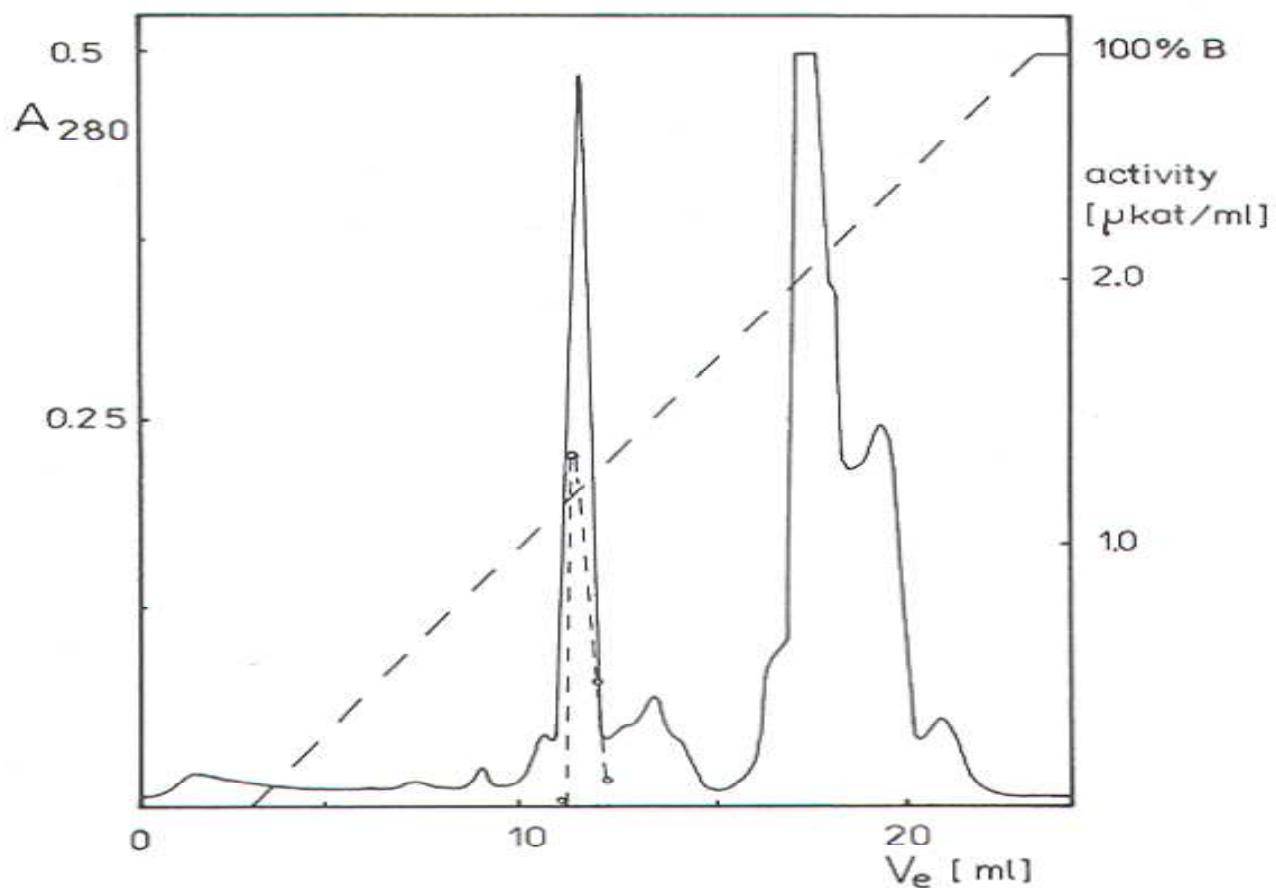

Fig. 2. Chromatography of partially purified G6P-DH on a Mono Q column. Buffers: (A) 0.05 M sodium phosphate (pH 7.4); (B) same as A but with 1 M sodium chloride; flow-rate, 1 ml/min. Lines symbol as in Fig. 1. Approximately 10 mg of protein were applied to the column.

Hydrofobní chromatografie

- Stacionární fáze – - C₈, -fenyl
- Mobilní fáze – vodné roztoky
 $1.7 \text{ M } (\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$
- Eluce – snižováním iontové síly

Použití : purifikace bílkovin

Hydrofobní chromatografie

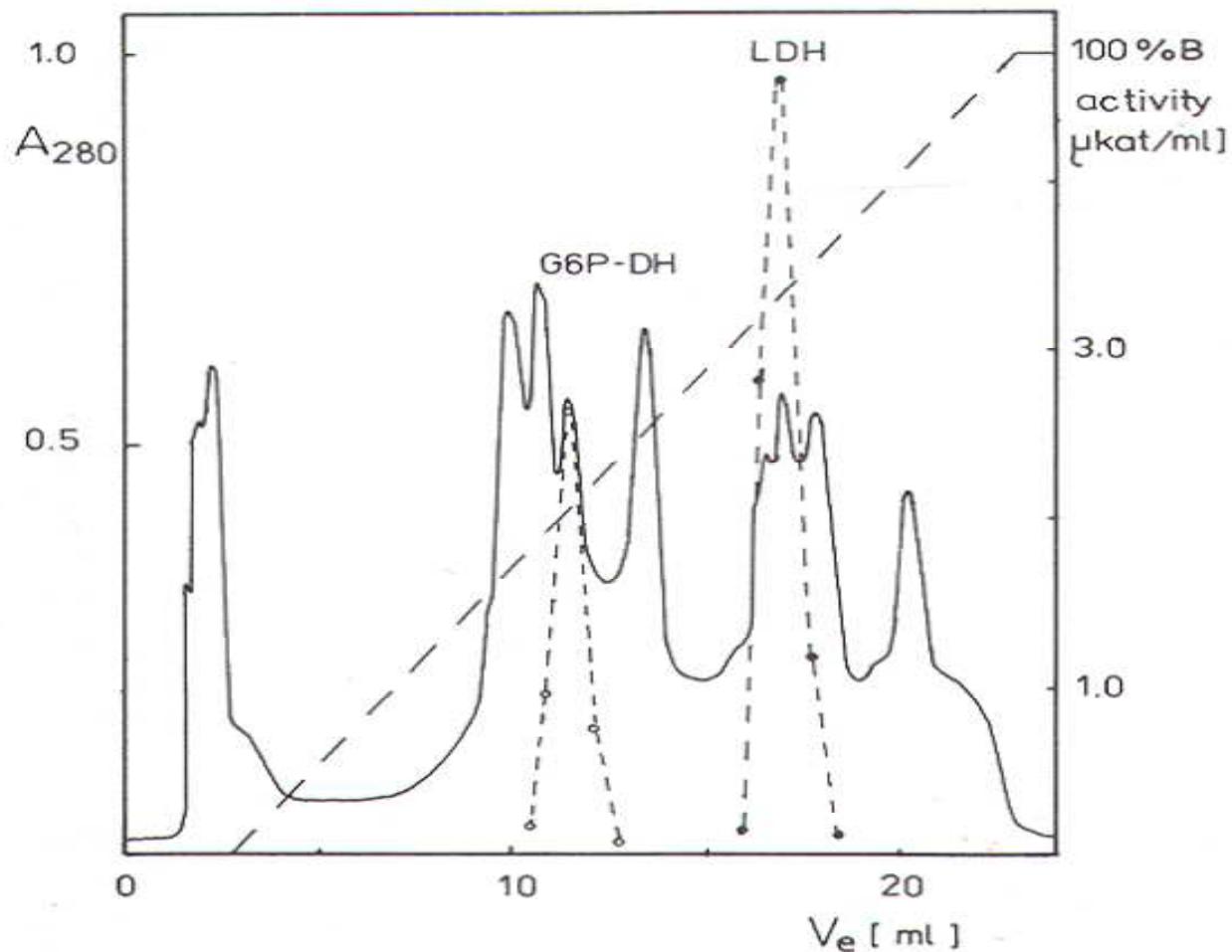
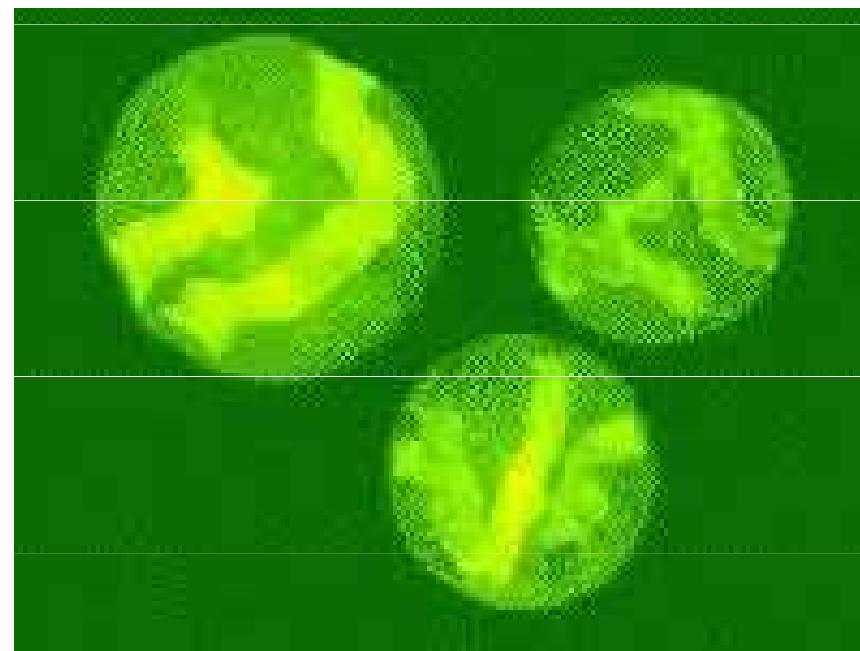

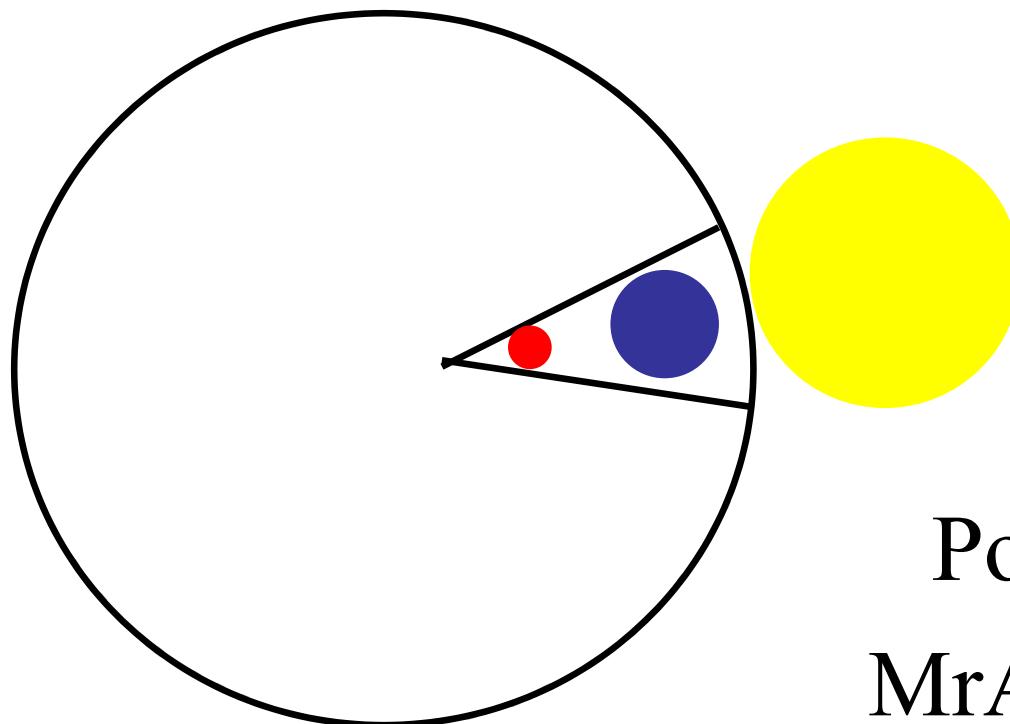
Fig. 1. Chromatography of crude enzyme preparation on a Phenyl-Superose column. Buffers: (A) 0.05 M sodium phosphate (pH 7.4) with 1.7 M sodium sulphate and 1 mM EDTA; (B) 0.05 M sodium phosphate (pH 7.4); flow-rate, 0.5 ml/min. V_e , elution volume; solid line, absorbance at 280 nm (A_{280}); dashed lines, gradient; (○) G6P-DH activity; (●) LDH activity. Approximately 10 mg of protein were applied to the column.

Gelová permeační chromatografie

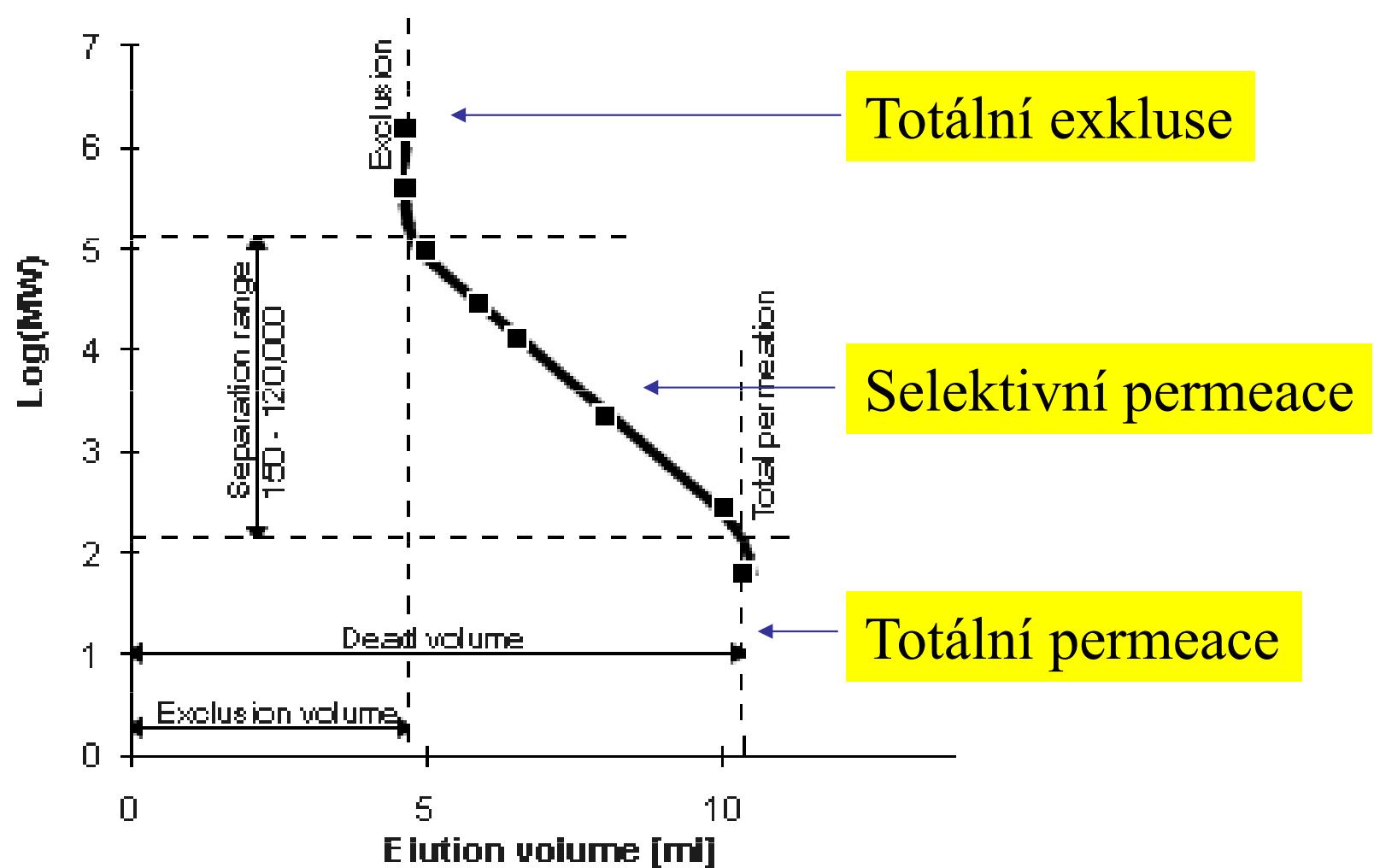
Gelová permeační chromatografie

Princip - stérická exkluse
- omezená difuze

Pořadí eluce :
 $MrA > MrB > MrC$

Gelová permeační chromatografie

Gelová permeační chromatografie

- Nanášení vzorku – objem vzorku $< 2\%$ objemu kolony
- Eluce – izokratická

Použití : stanovení Mr, odsolování, purifikace

Gelová permeační chromatografie

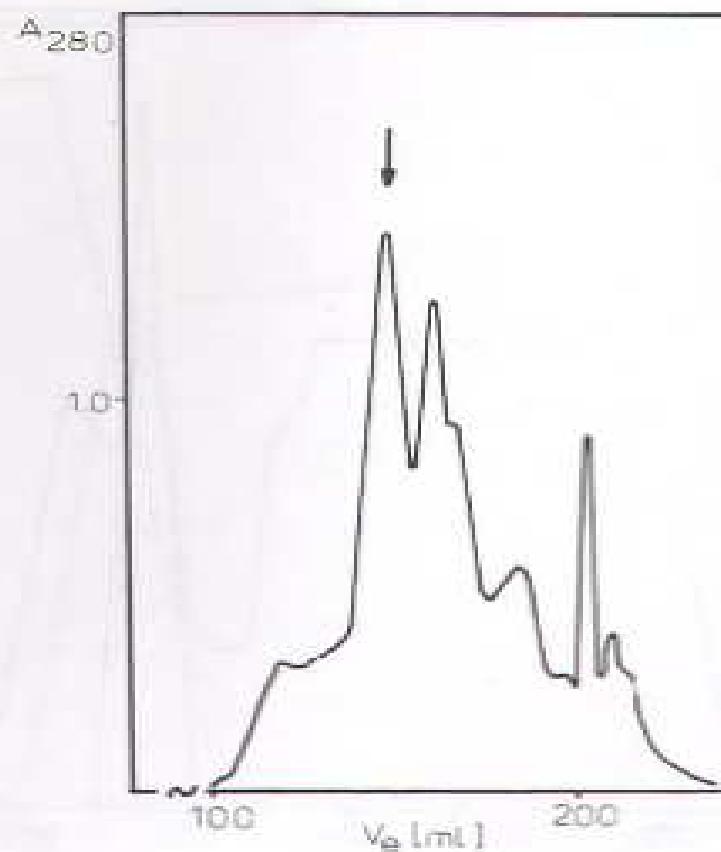

Figure 3

Chromatography of partially purified DAO on TSK 3000 SWG column. Buffer: 0.05 M potassium phosphate (pH 6.5) with 0.15 M sodium chloride; flow rate 5 ml/min. The symbols are as in Fig. 1. DAO activity is indicated by an arrow. Approximately 100 mg of protein were applied to the column.

Gelová permeační chromatografie

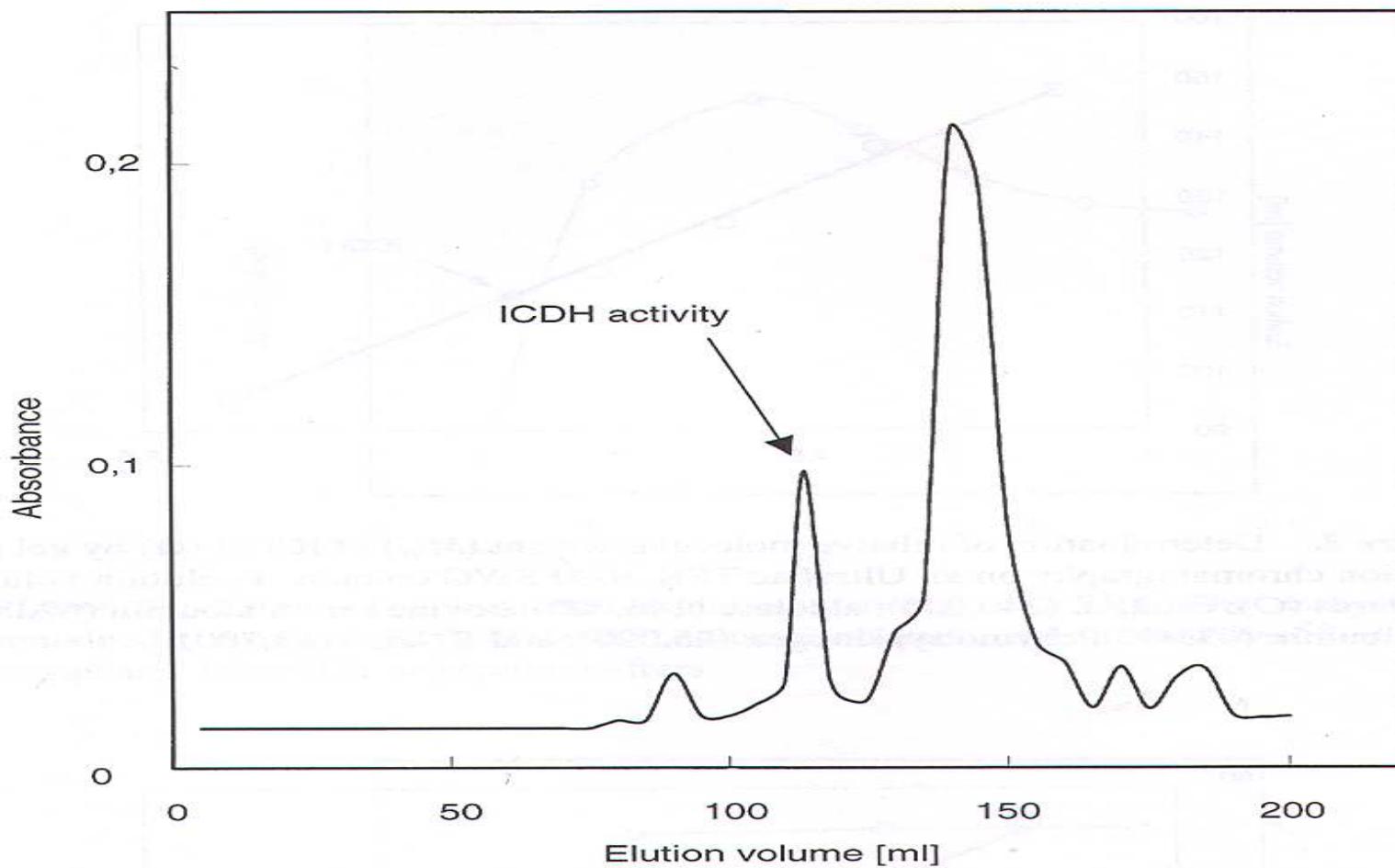

Figure 2. Chromatography of partially purified ICDH (after ammonium sulphate fractionation and ion exchange chromatography) on an UltroPac TSK G3000 SWG column. Buffer—20 mM sodium phosphate, pH 6.8; flow-rate 5 mL/min. (V_e) elution volume; (—) A_{280} ; (→) ICDH activity. Approximately 10 mg of protein was loaded onto the column.

Gelová permeační chromatografie

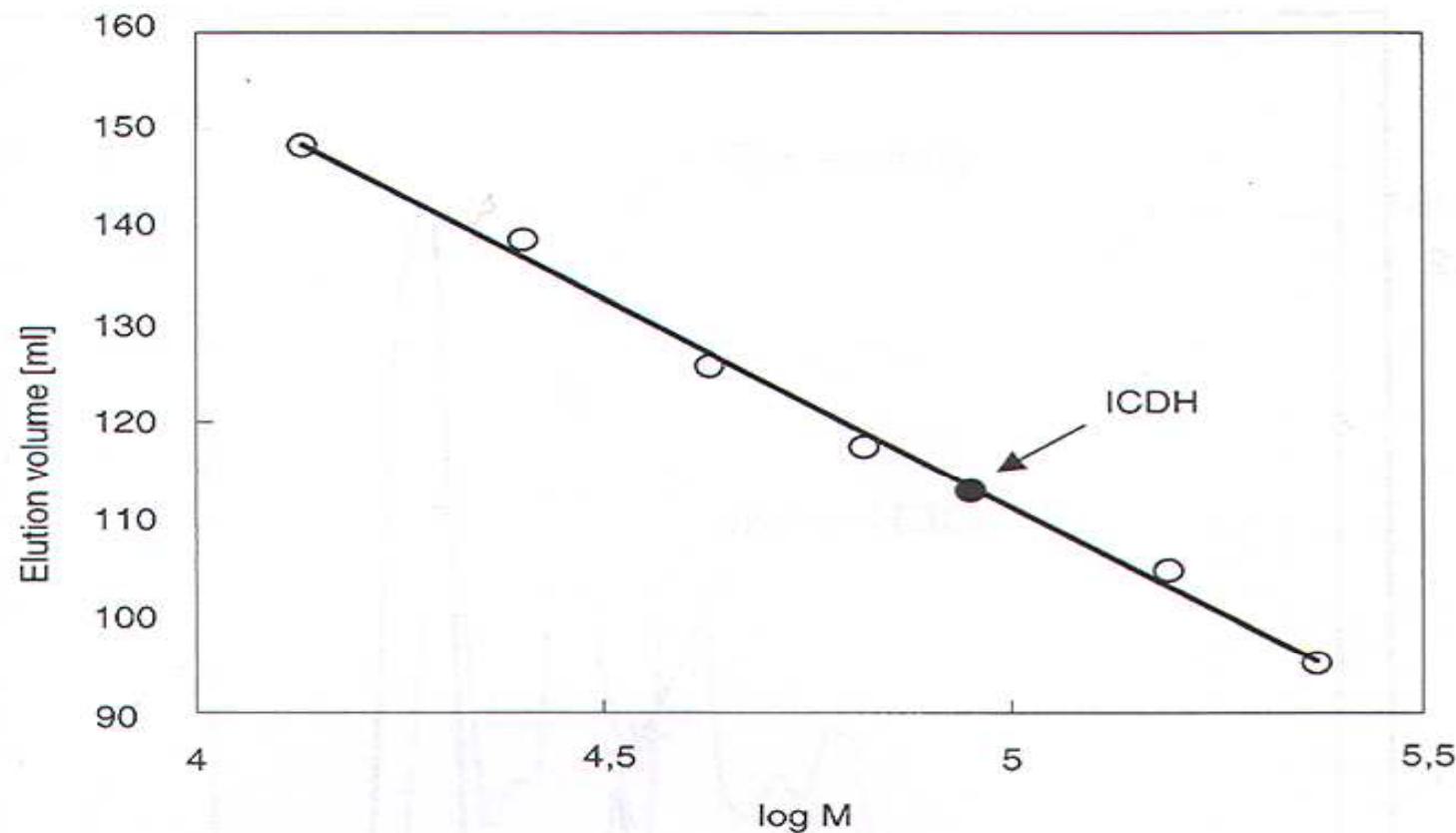
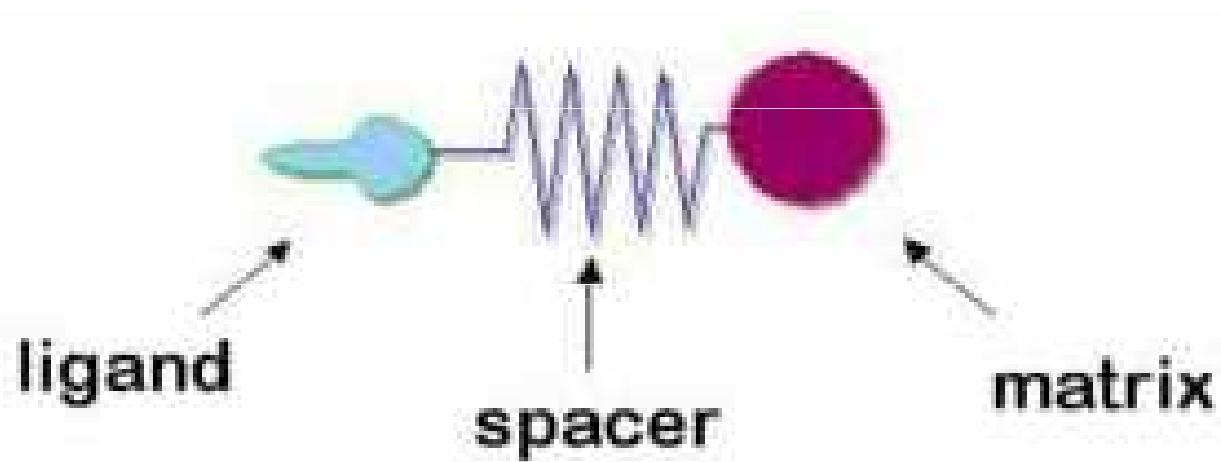
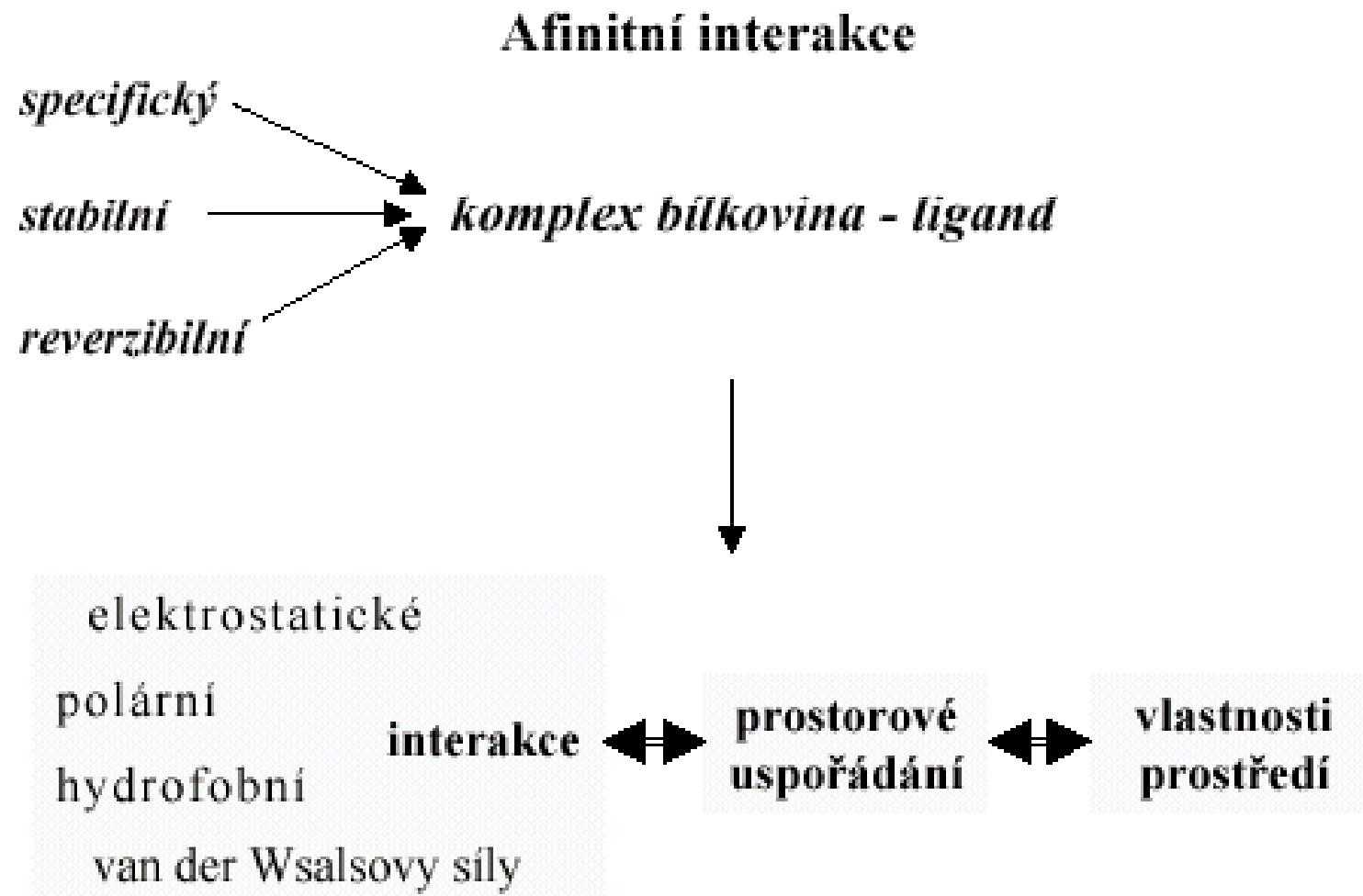

Figure 3. Determination of relative molecular weight (M_w) of ICDH (●) by gel permeation chromatography on an UltroPac TSK 3000 SWG column. V_e elution volume; standards (○): catalase (240,000), aldolase (146,000), bovine serum albumin (67,000), ovoalbumin (43,000), chymotrypsinogen (25,000), and RNAse (13,700).

Afinitní chromatografie

Afinitní interakce

Afinitní páry

Ligand	Bílkovina	K_D (M)
antigen	polyklonální protilátky	$10^{-8} - 10^{-6}$
antigen	monoklonální protilátky	$10^{-12} - 10^{-8}$
biotin	avidin	10^{-15}
sacharid	lektin	$10^{-6} - 10^{-3}$
hormon, toxin	vazebný protein	$10^{-9} - 10^{-12}$
substrát	enzym	$10^{-7} - 10^{-3}$
inhibitor	enzym	$10^{-14} - 10^{-6}$

$$K_D = 10^{-8} - 10^{-6} \text{ M}$$

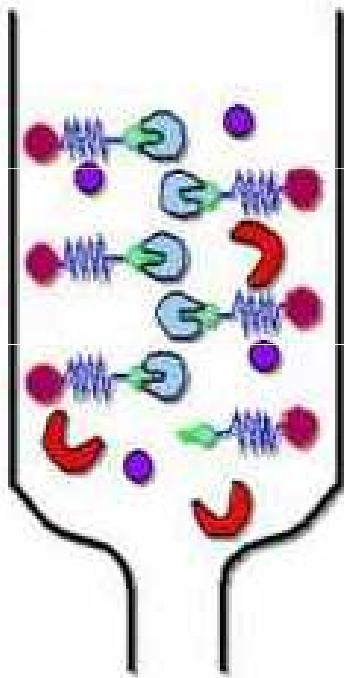
Afinitní chromatografie

nanesení vzorku

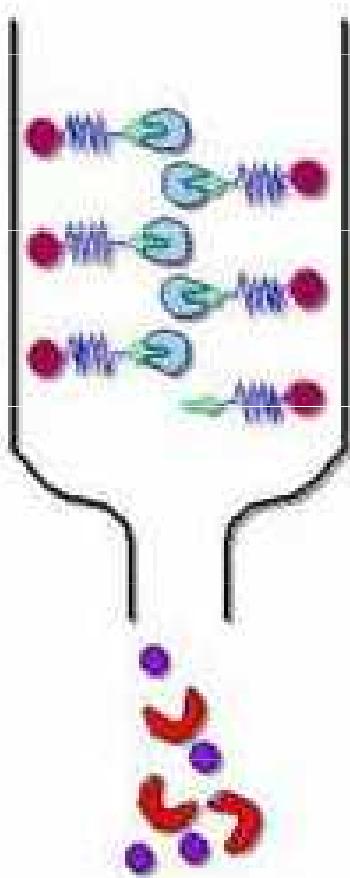

Afinitní chromatografie

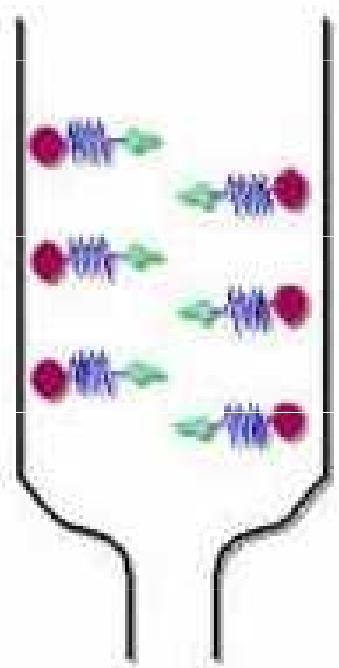
vznik interakce

Afinitní chromatografie vymytí balastů

Afinitní chromatografie eluce

Ligandy

Monospecifické

- váží pouze jedinou biomakromolekulu
- nutné si připravovat individuálně

Skupinově specifické

- váží biomakromolekuly s podobnými vlastnostmi
- komerčně dostupné

Skupinově specifické ligandy

skupinově specifický ligand	specifita
Protein A	Fc region IgG
Protein G	Fc region IgG
Lektiny	glukopyranosylové a mannopyranosylové skupiny
Cibacron Blue	široká skupina enzymů, NAD ⁺ dependentní enzymy, sérový albumin
Procion Red	NADP ⁺
Lysin	plasminogen, rRNA
Arginin	serinové proteasy
Benzamidin	serinové proteasy
Kalmodulin	proteiny regulovalené kalmodulinem
Heparin	kolagulační faktory, lipoproteiny, lipasy, hormony, steroidní receptory, nukleové kyseliny vázající enzymy
Streptavidin	Biotin a biotinylované látky
Oligo (dT, dA, ...)	mRNA, nukleasy
Kovové ionty	proteiny a peptidy obsahující dostupný His

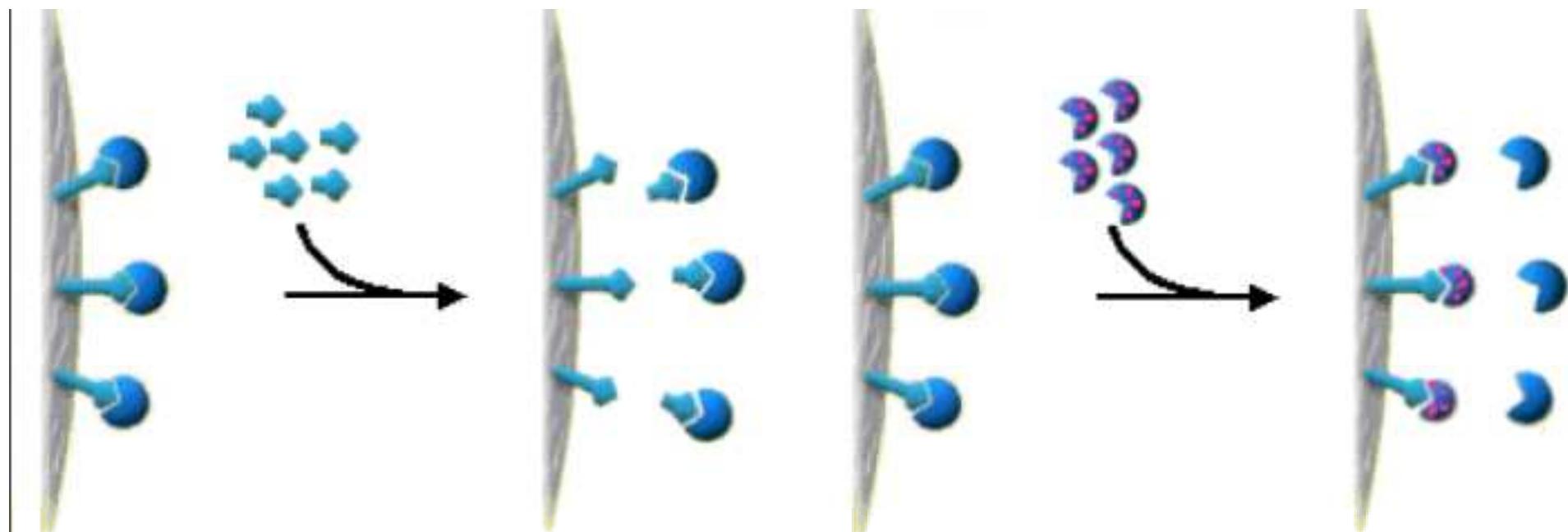
Provedení

- Nanesení vzorku – nízká iontová síla
- Eluce – selektivní - volným ligandem
 - neselektivní - změna pH, iontové síly, polarity

Použití : analytické (stanovení K), purifikace

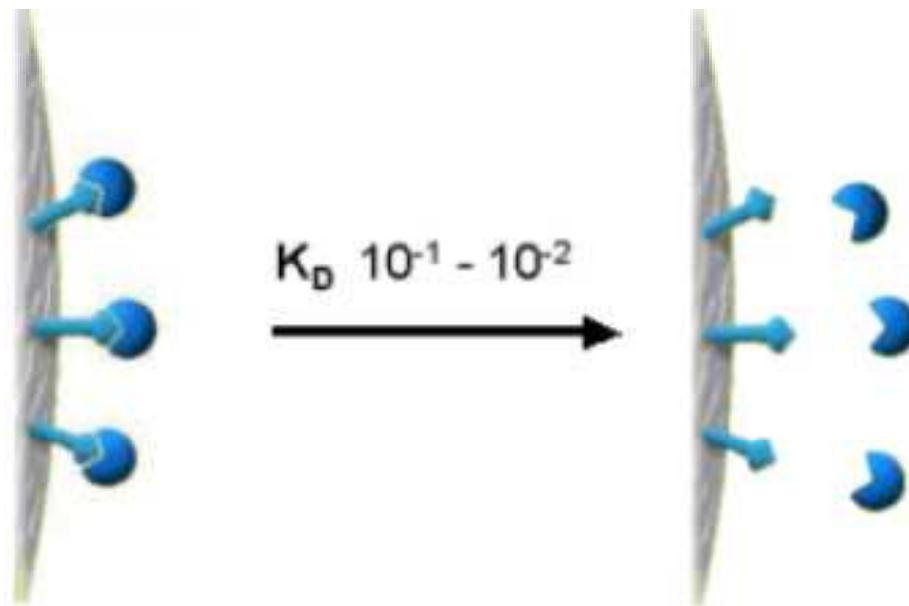
Eluce

- Eluce – selektivní - volným ligandem
nebo kompetičním činidlem

Eluce

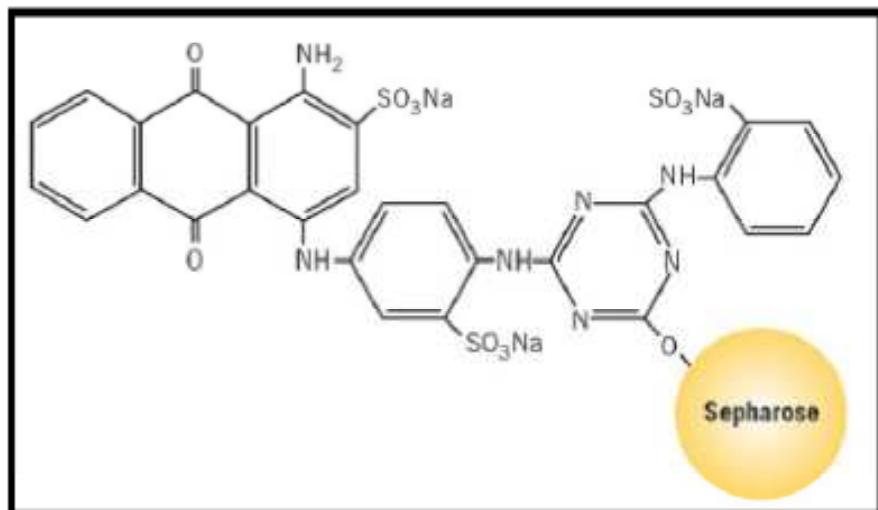
- Eluce – neselektivní - změna pH,
iontové síly,
polarity

Skupinově specifické ligandy

„dye ligand“

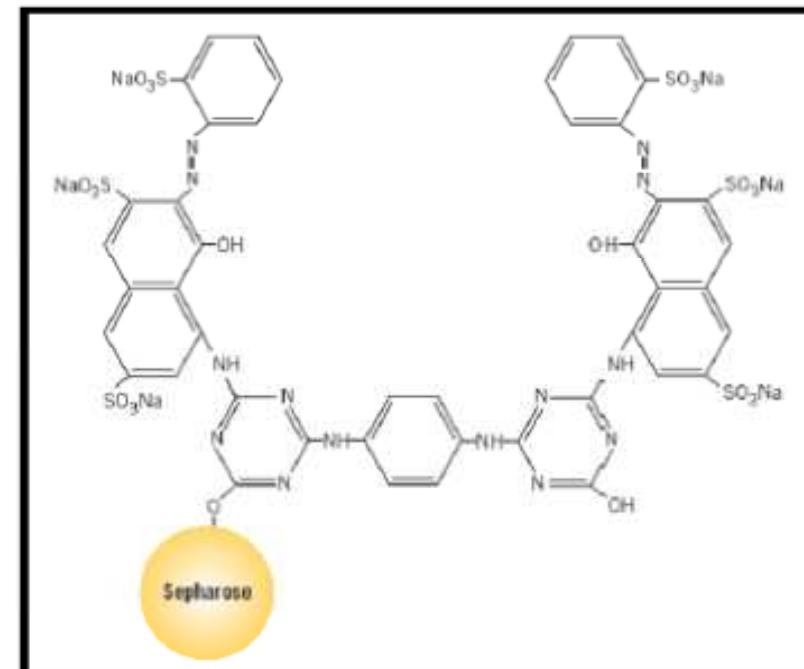
Cibacron™ Blue F3G-A
(Blue Sepharosa)

NAD^+

Dependentní dehydrogenasy

Procion™ Red
(Red Sepharosa)

NADP^+

Skupinově specifické ligandy Cibacron Blue F4G-A

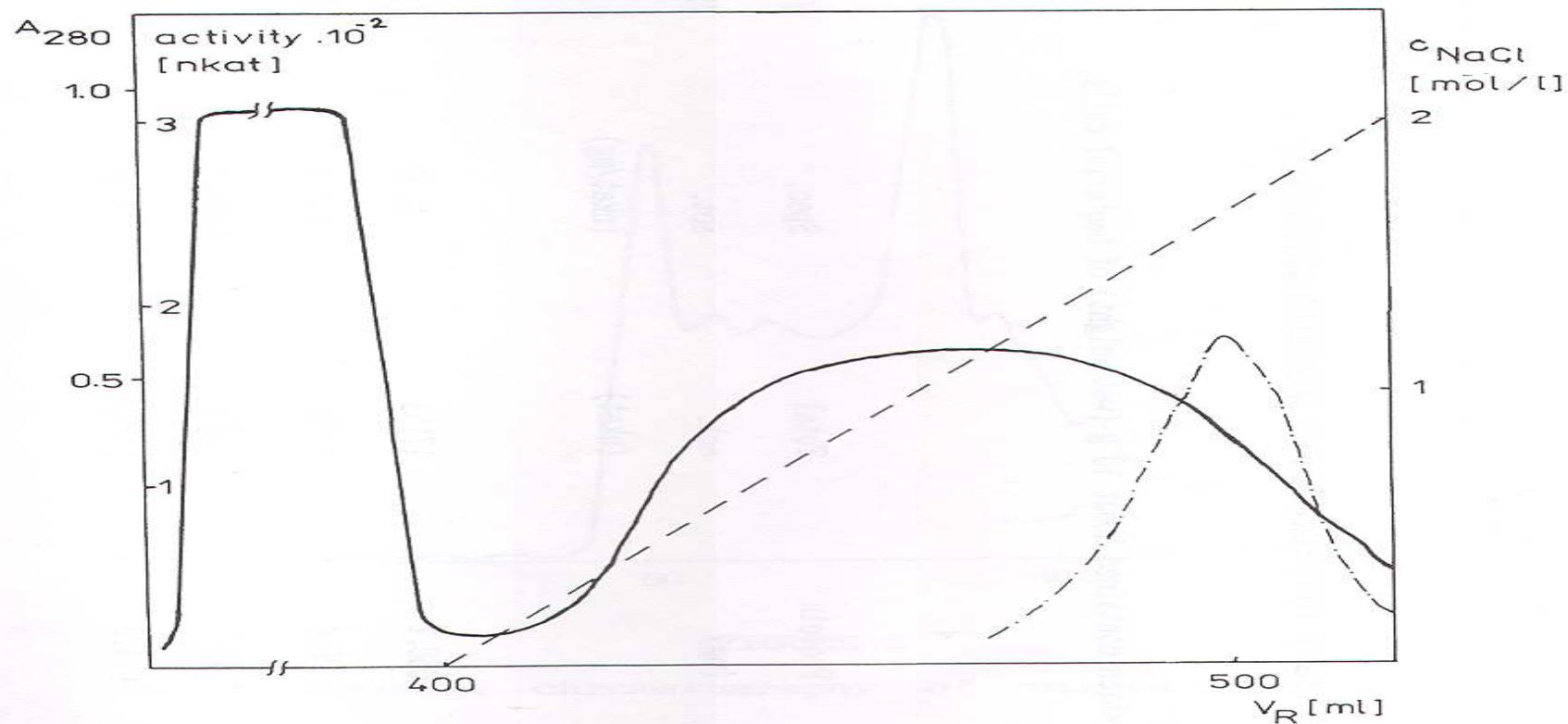

FIGURE 1

Affinity chromatography of malate dehydrogenase from *P. denitrificans* on Matrix Gel Blue A (step 2). V_e , elution volume; —, absorbance at 280 nm (A_{280}); ---, enzyme activity; ----, NaCl gradient (buffer A, 0.02 mol/l sodium phosphate (pH 8.0); buffer B, the same as buffer A but with 1.8 mol/l NaCl and 5% ethylene glycol); flow rate, approx. 0.7 ml/min.

Elektromigrační metody

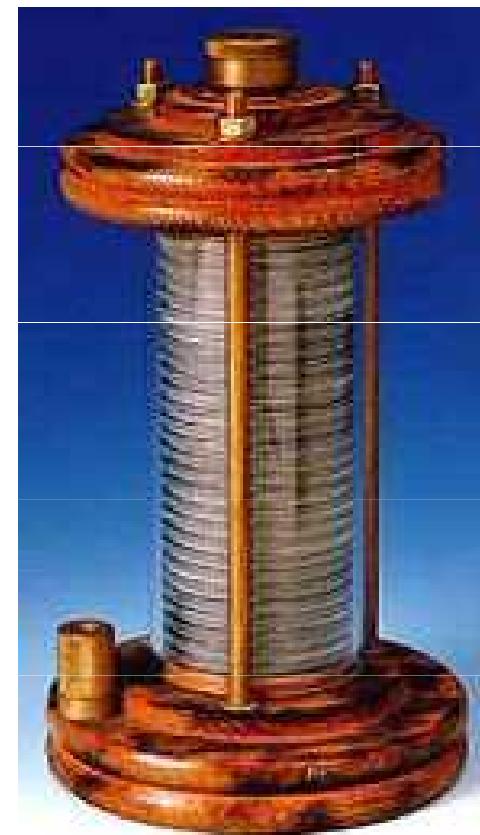
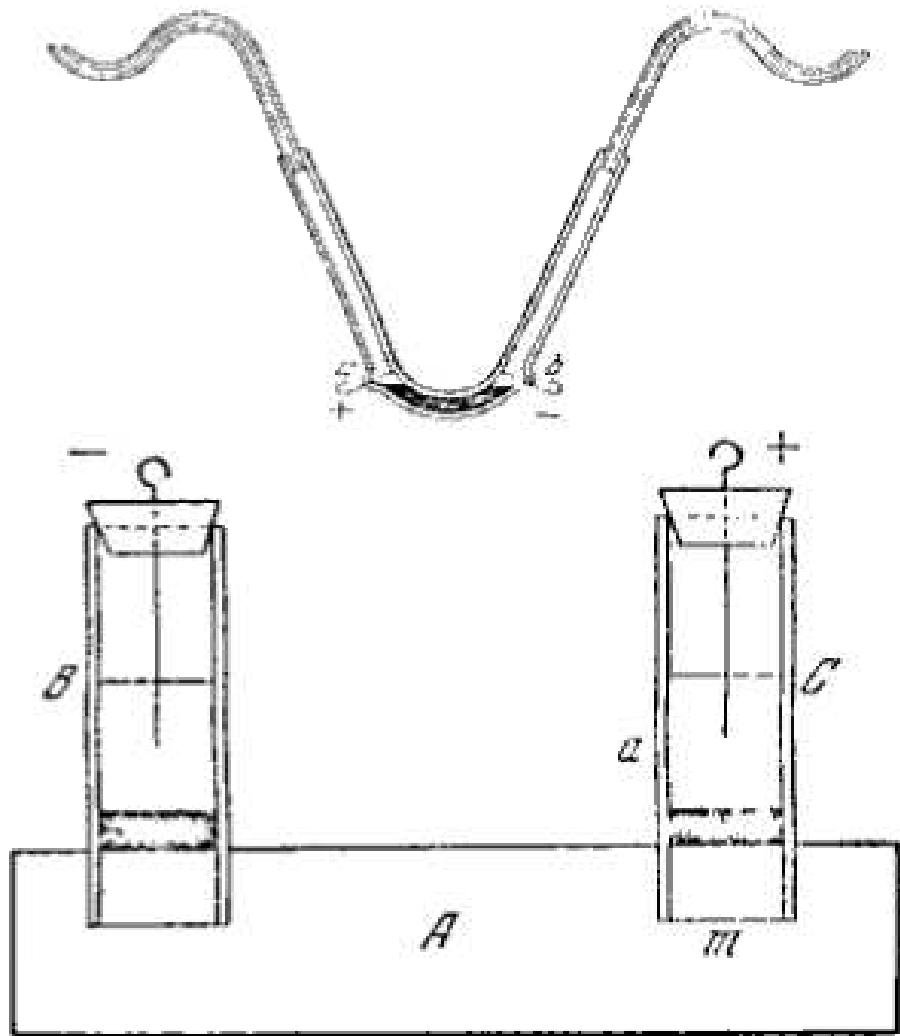
Podstata

*,,Pohyb elektricky nabitych častic
v elektrickém poli“*

Frederic Reuss

(1807)

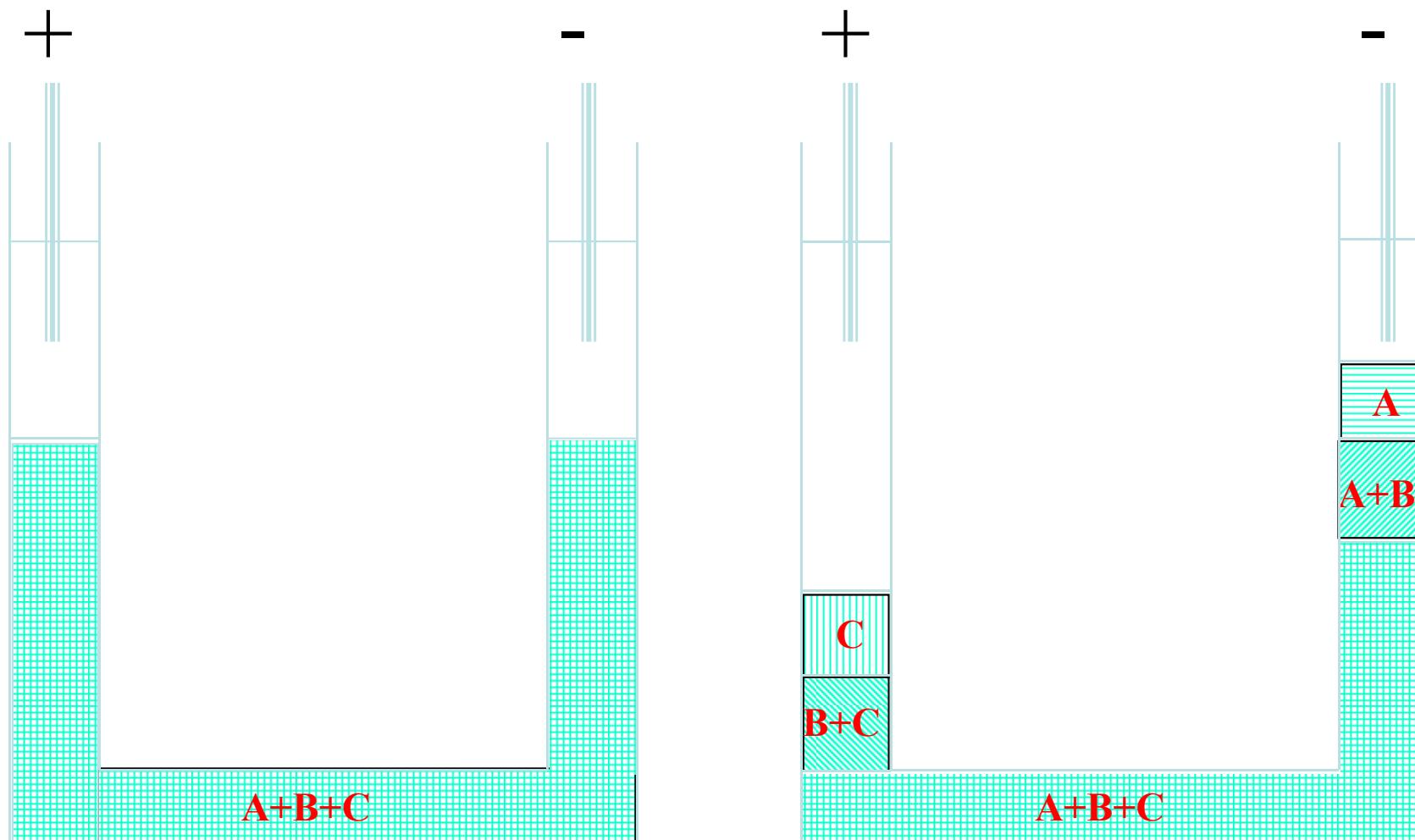
Katoforéza

Elektroforéza

- Volná
- Zónová

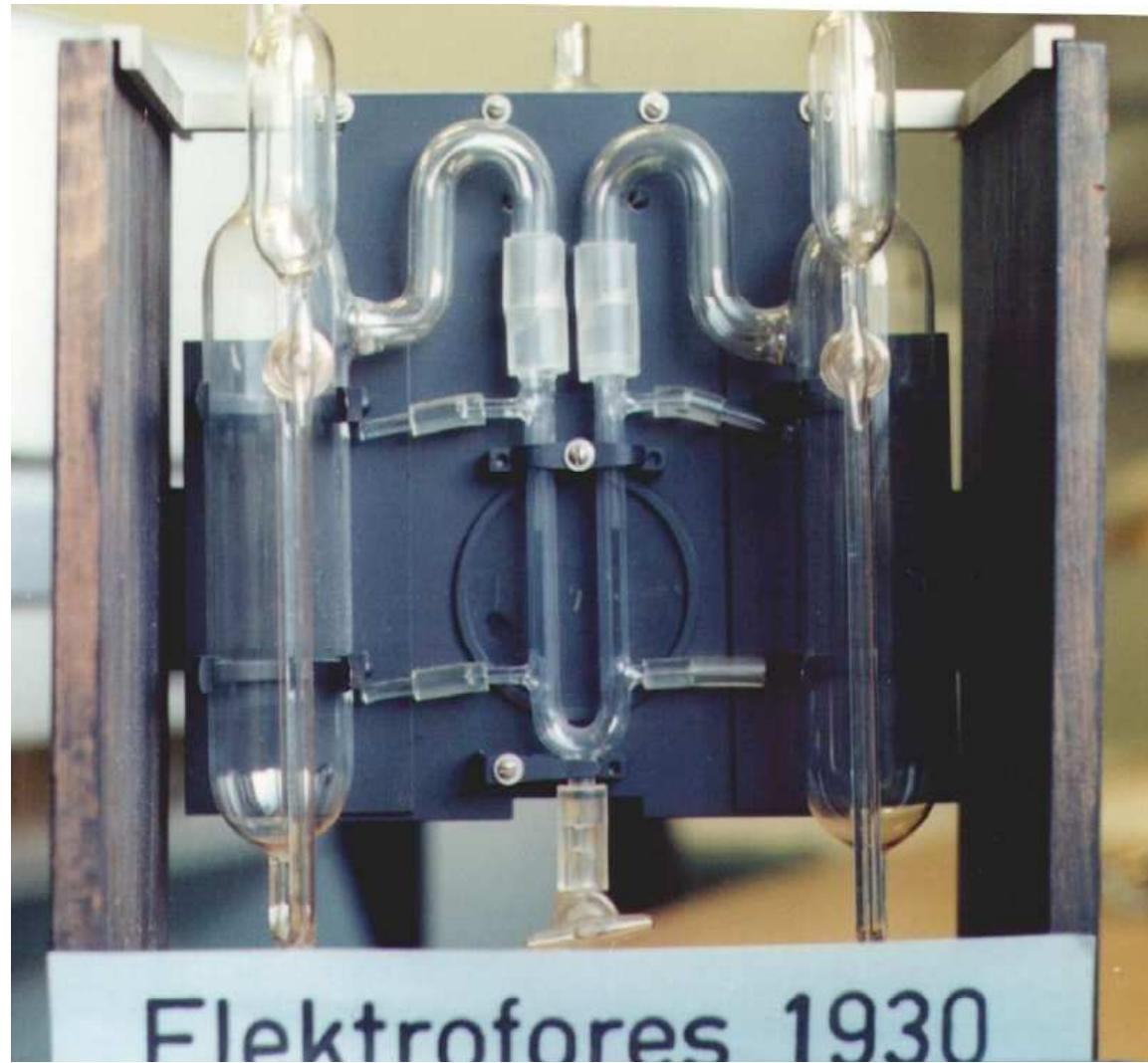
Volná elektroforéza

$$\mu_A > \mu_B > \mu_C$$

Volná elektroforéza

Arne Tiselius (1902 – 1971)

Volná elektroforéza

Arne Tiselius

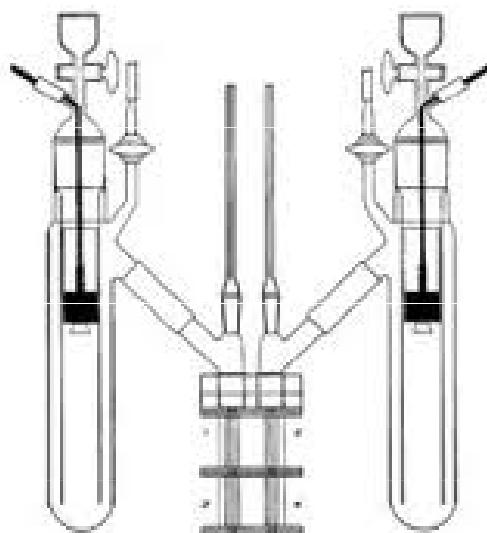
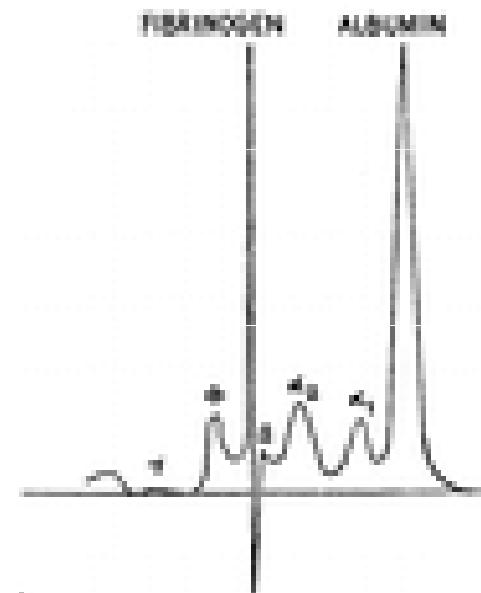

Fig. 1. Electrophoresis U-tube assembled with electrode containers for reversible electrodes.

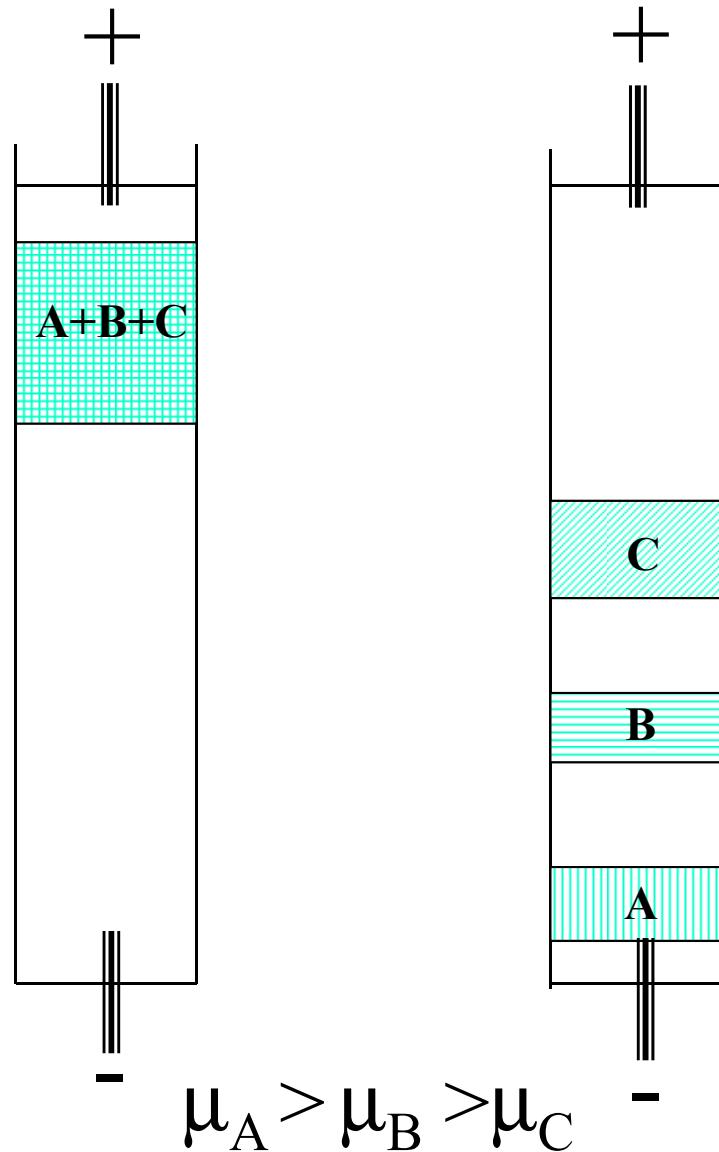
Volná elektroforéza

Arne Tiselius (1902 – 1971)

Nobelova cena 1948

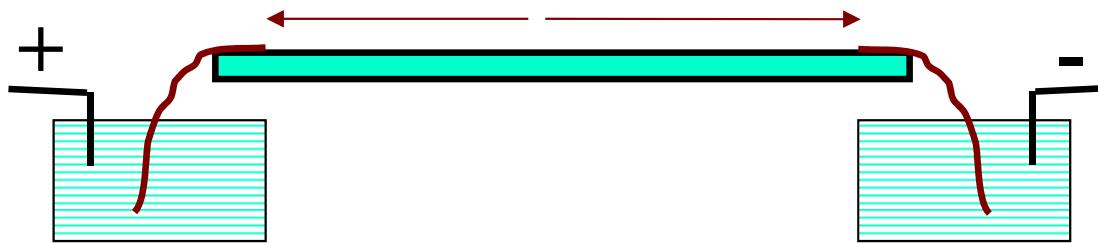

Zónová elektroforéza

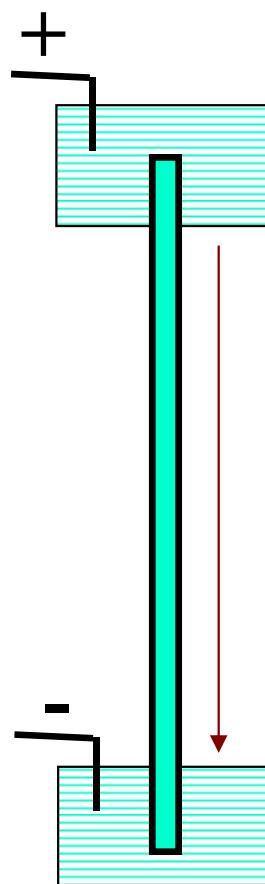
Upořádání

Horizontální

Upořádání

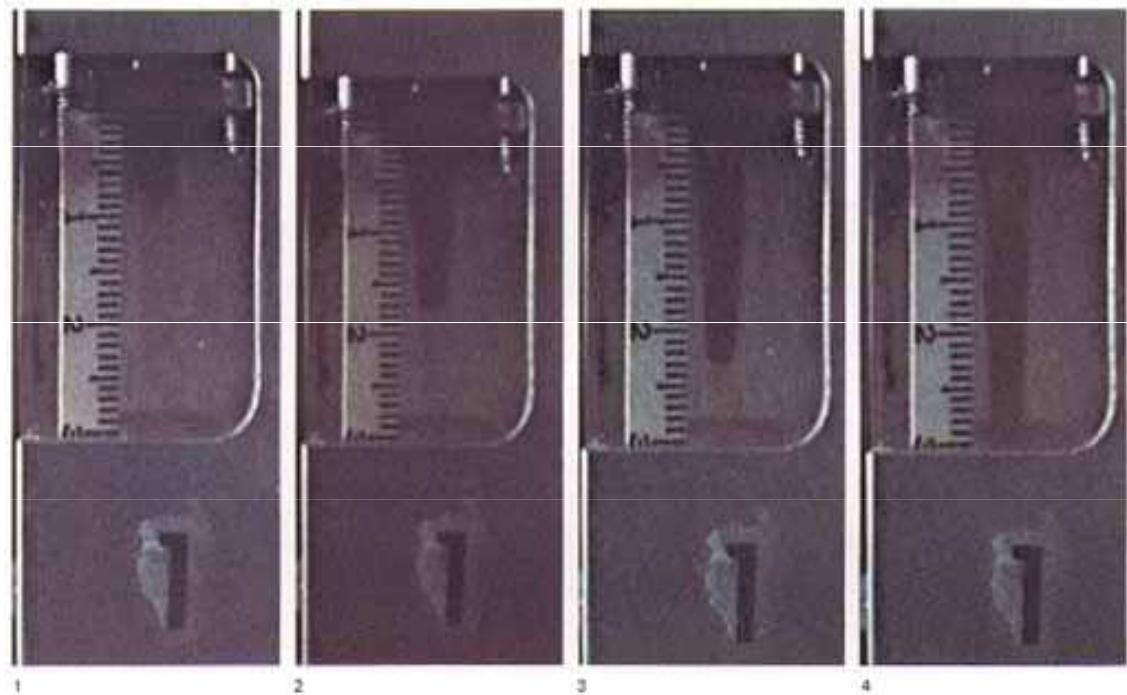
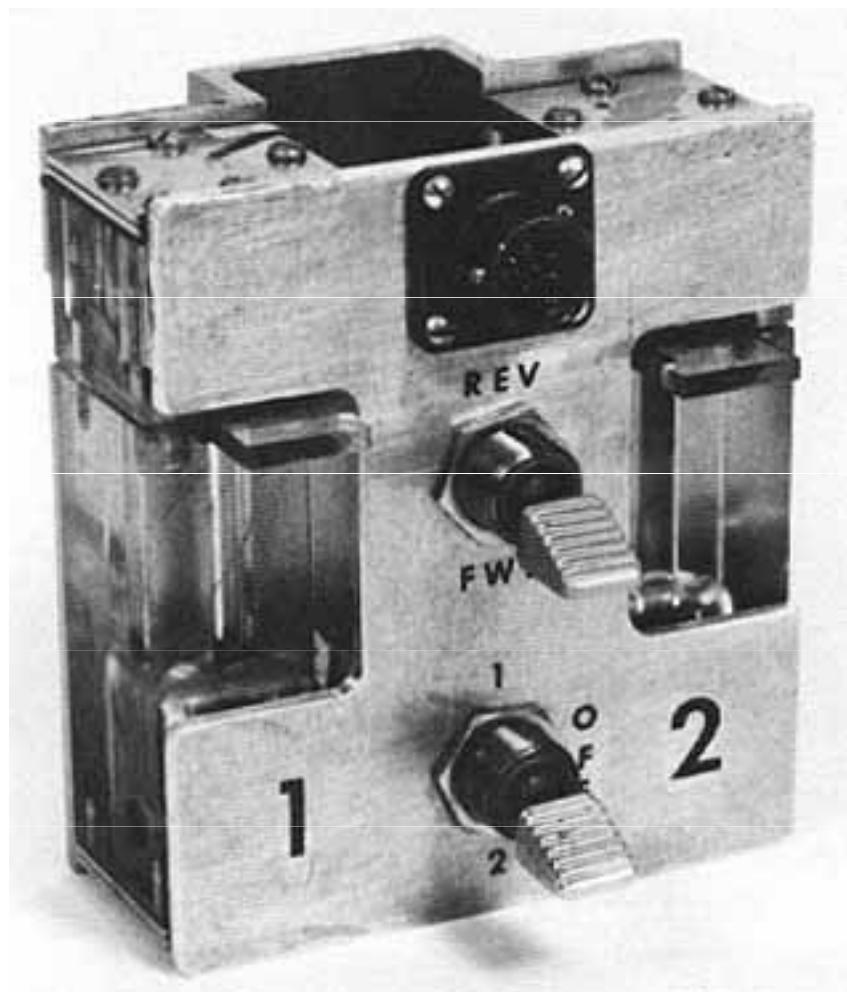
Vertikální

Skylab

Skylab

Stabilizace

- Rotací
- Gradienty hustoty
- Porézními medii
- Kapilárou

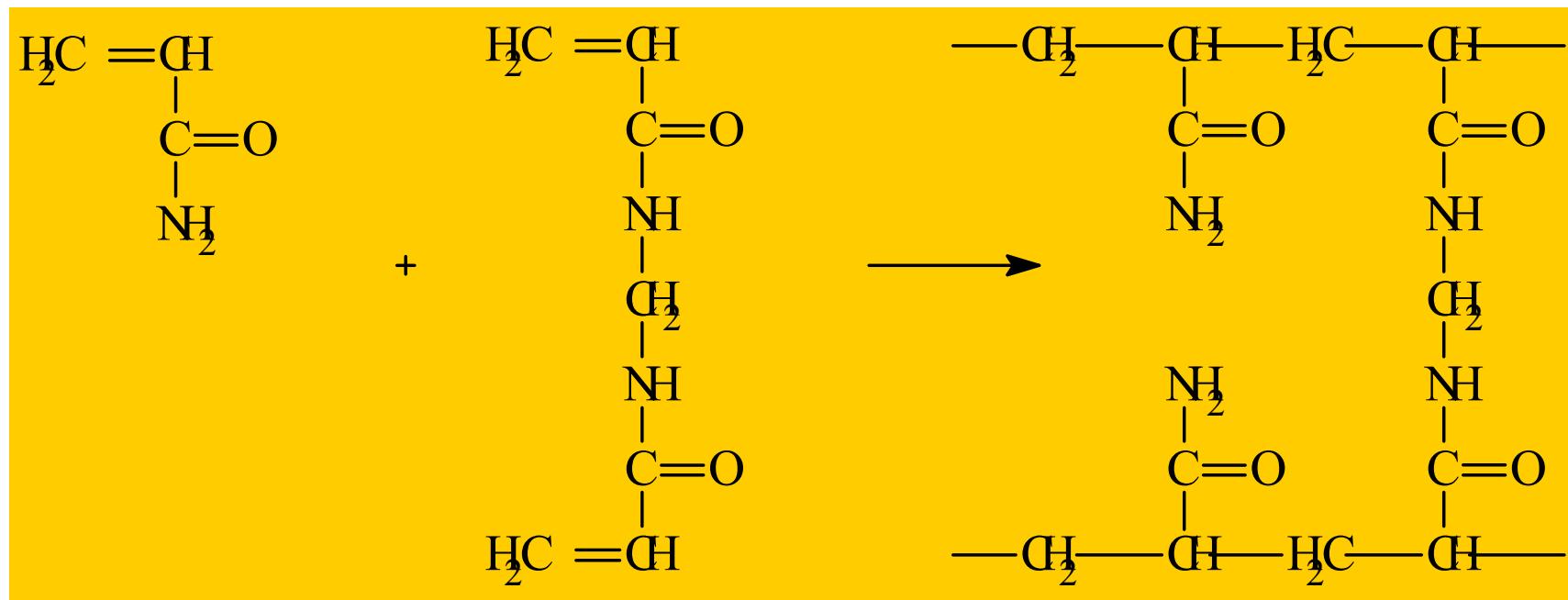
Polyakrylamid

Složení – kopolymer akrylamidu a
N,N,- methylenbisakrylamidu

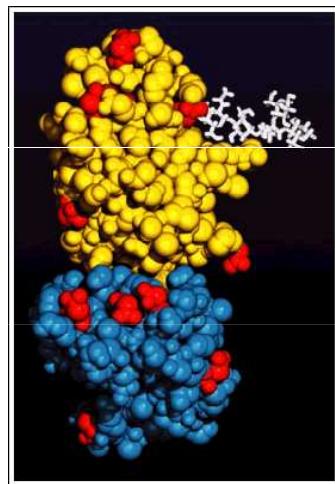
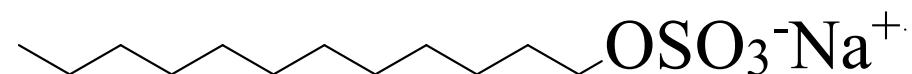
- + plně splňuje požadavky
- Monomery jsou neurotoxiny !!!!!!

Použití : analýza bílkovin

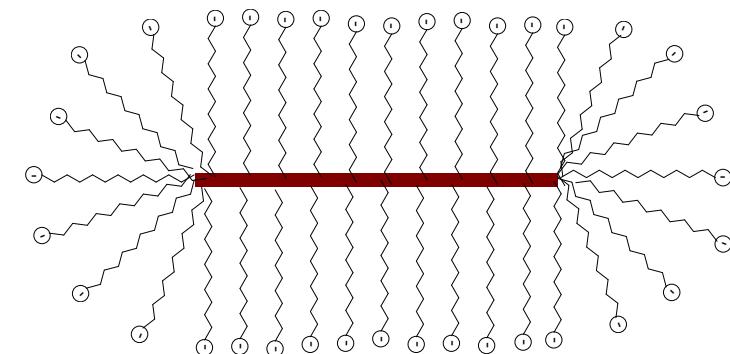
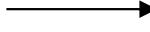
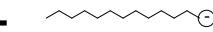
Polyakrylamid

SDS PAGE

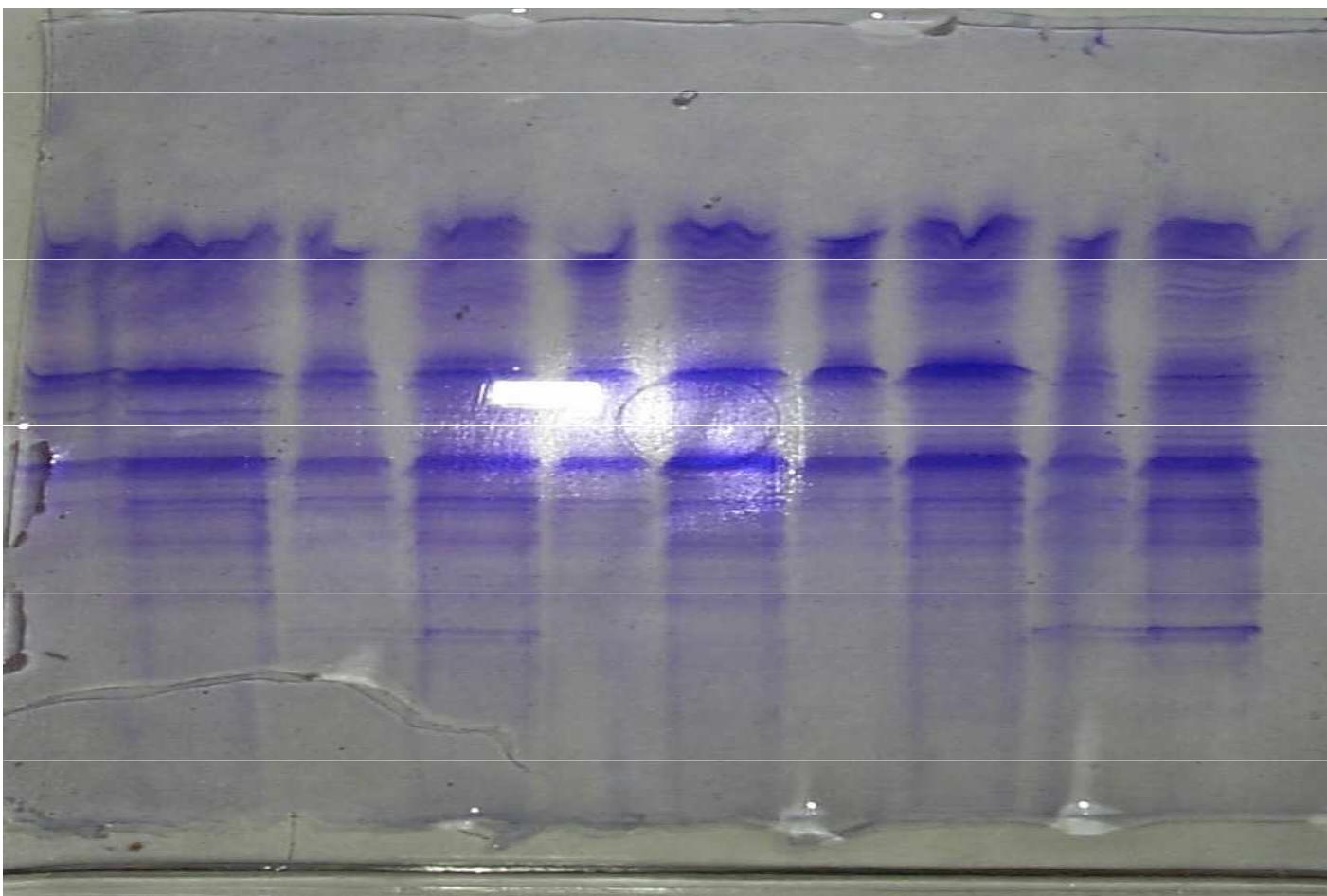

+

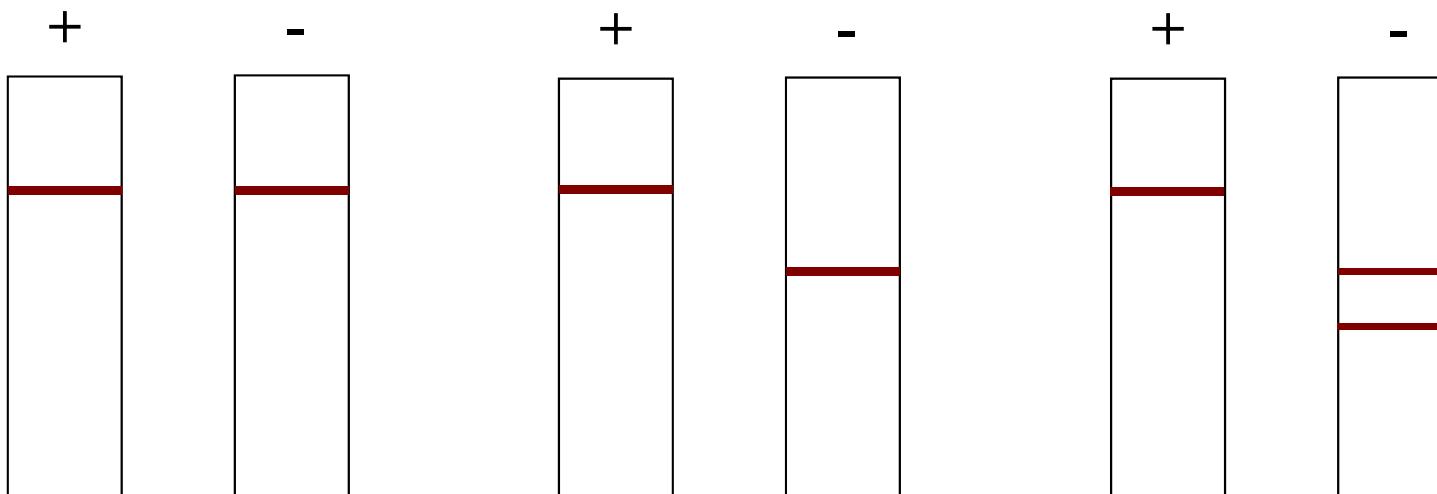
1 g bílkoviny váže 1.4 g SDS ⇒
uniformní náboj na jednotku MW

SDS PAGE

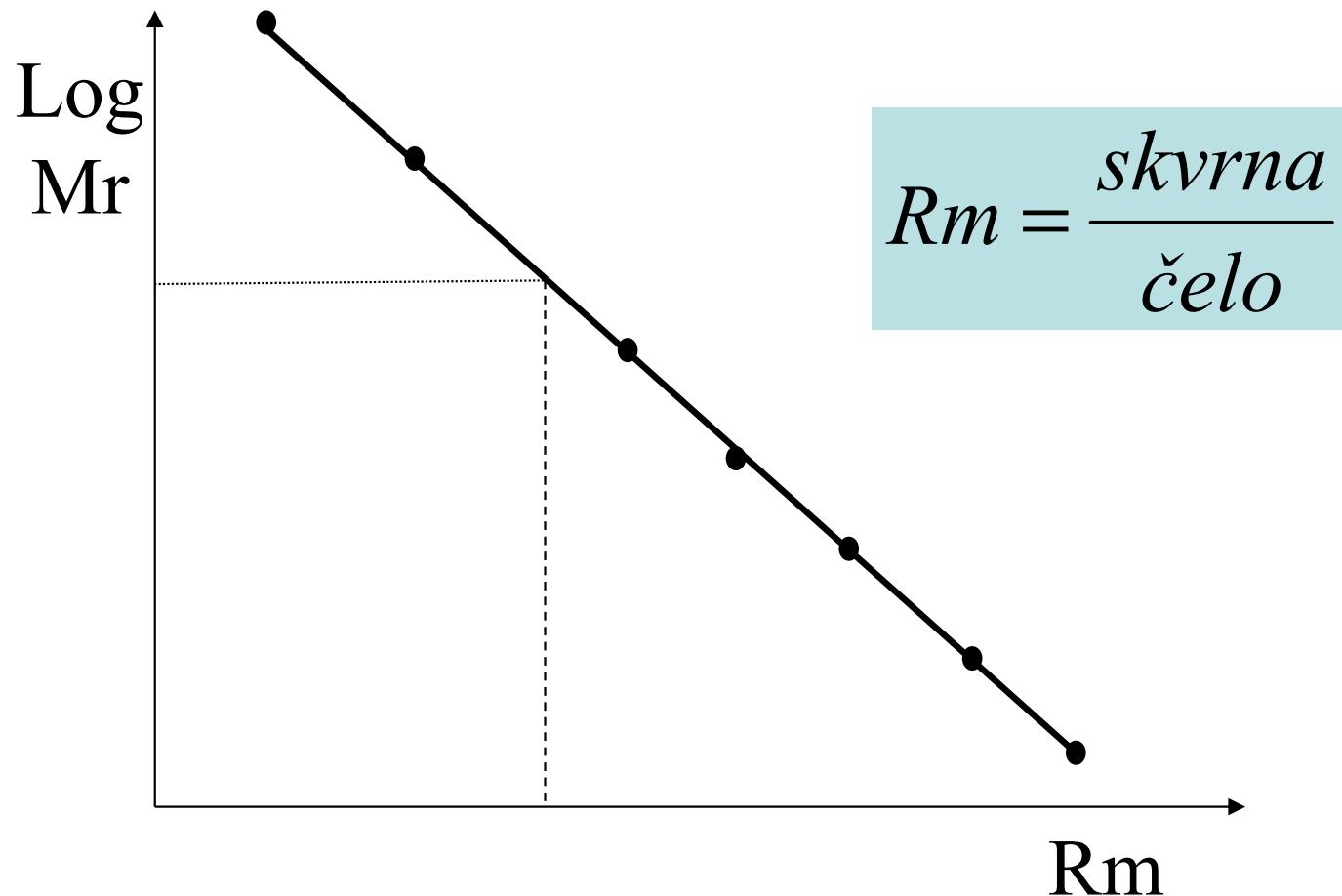

Použití SDS PAGE

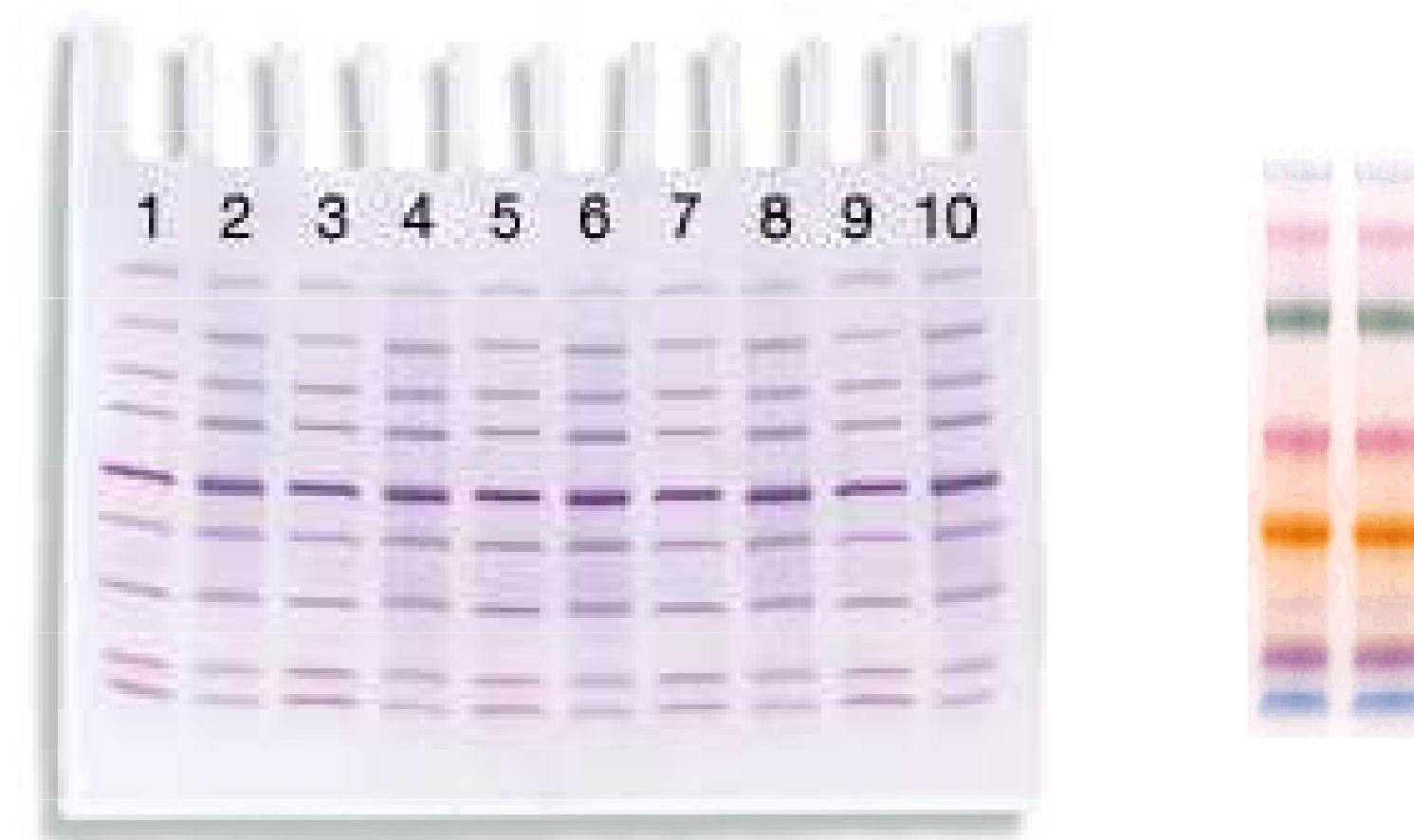
- Stanovení Mr
- Analýza komplexních směsí
- Sledování purifikace bílkovin
- Stanovení podjednotkového složení

Stanovení Mr pomocí SDS PAGE

Stanovení Mr pomocí SDS PAGE - standardy

Izoelektrická fokusace

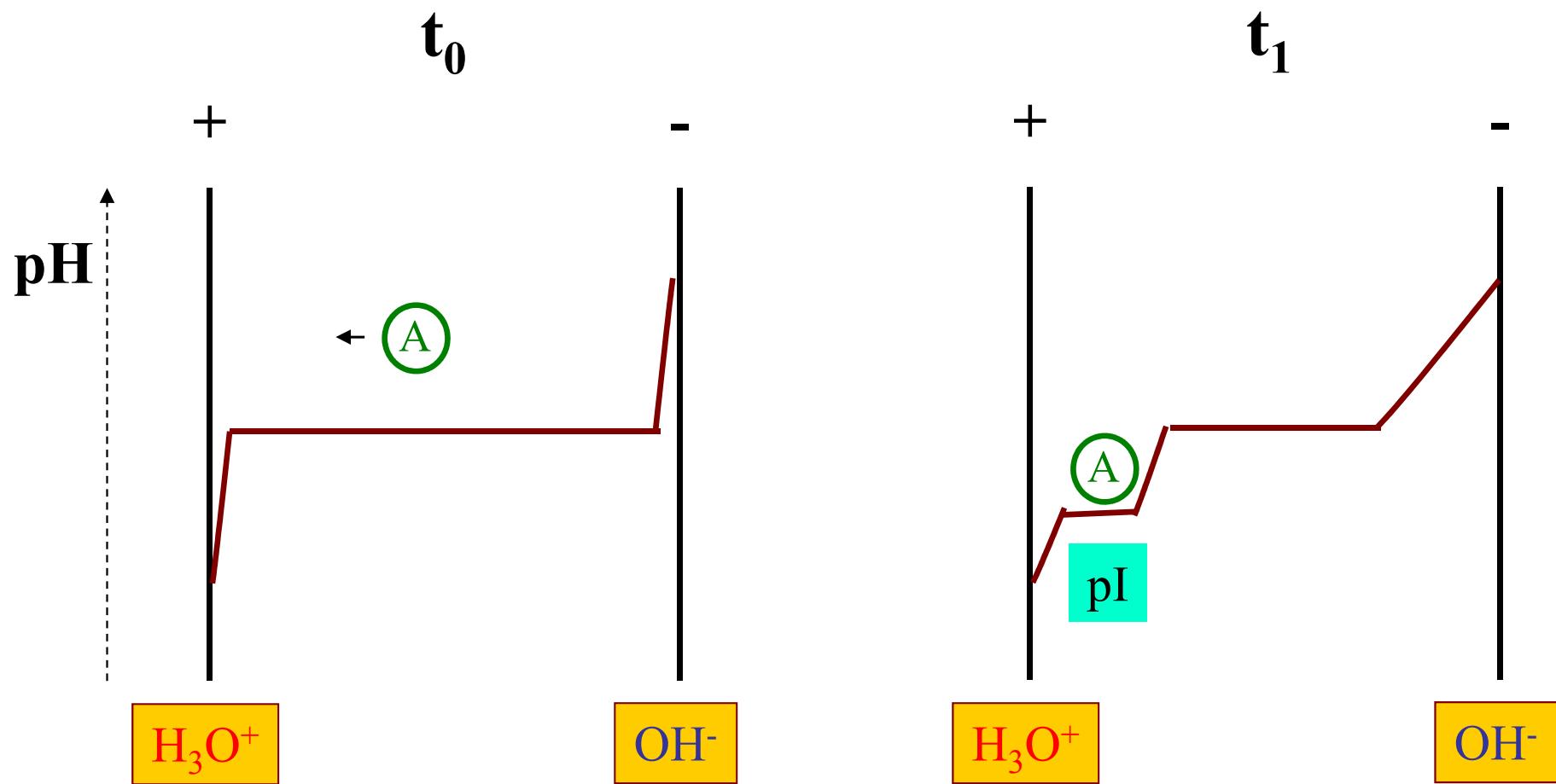
,,Elektroforéza v gradientu pH, částice jsou separovány podle svých pI“

Izoelektrická fokusace

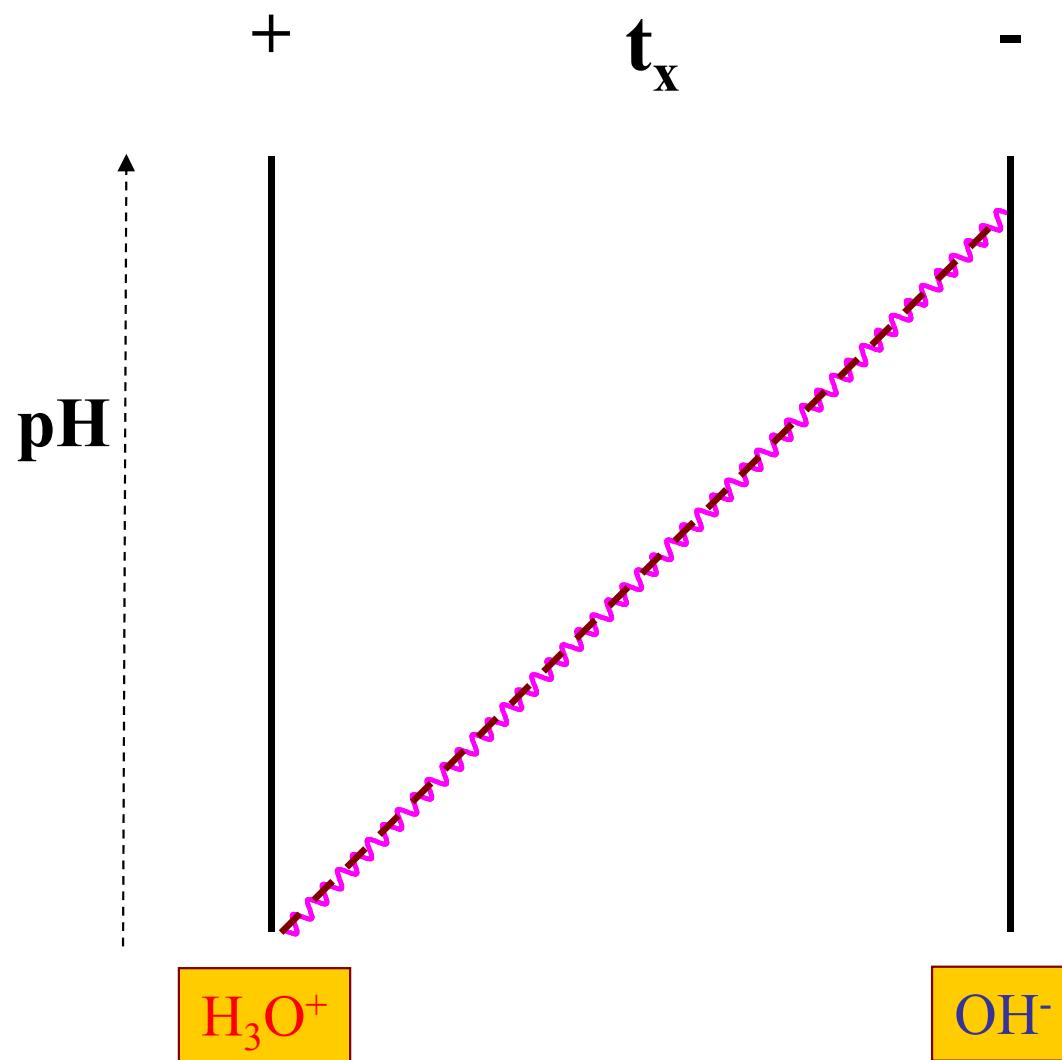
1961 Svensson – Rilbe (1968)

Izoelektrická fokusace

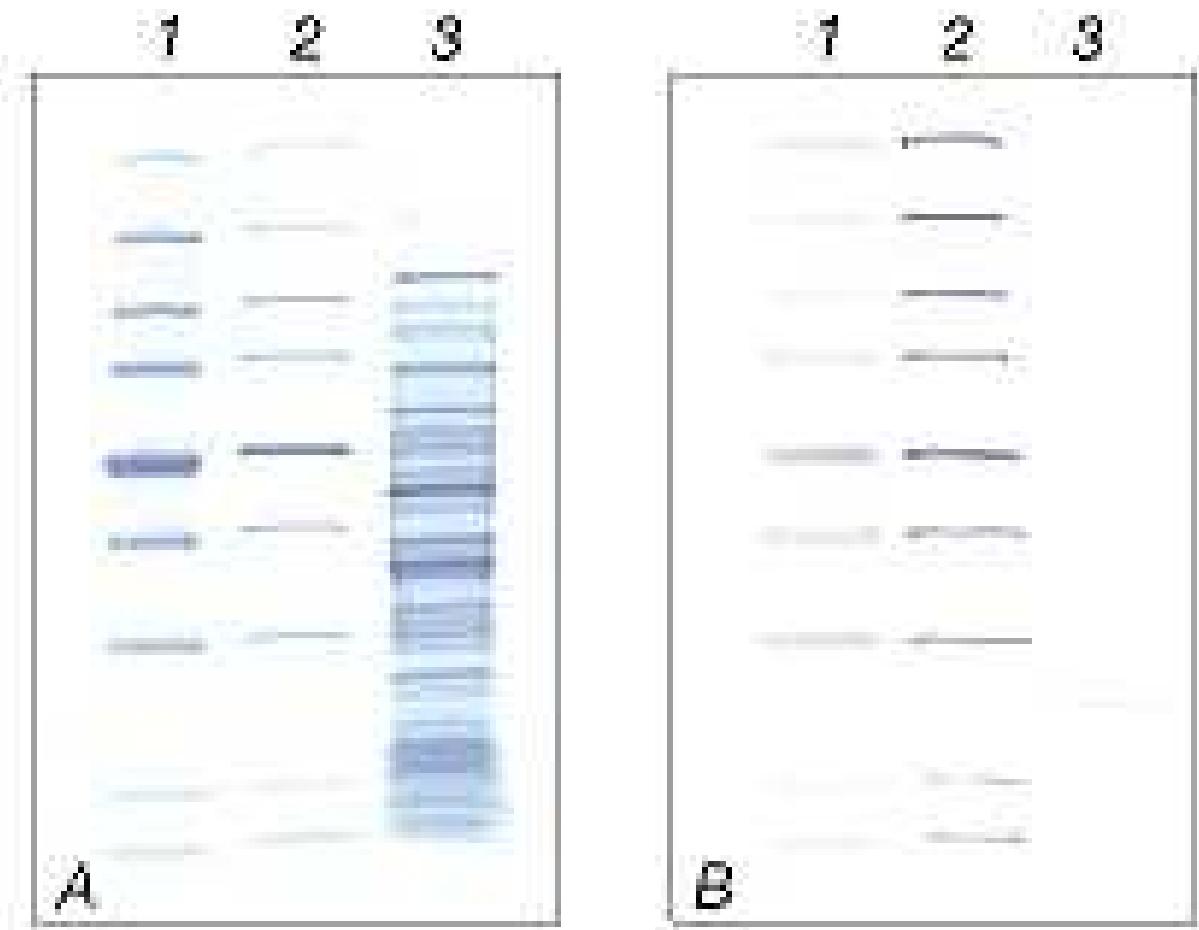
Izoelektrická fokusace

Izoelektrická fokusace analytická

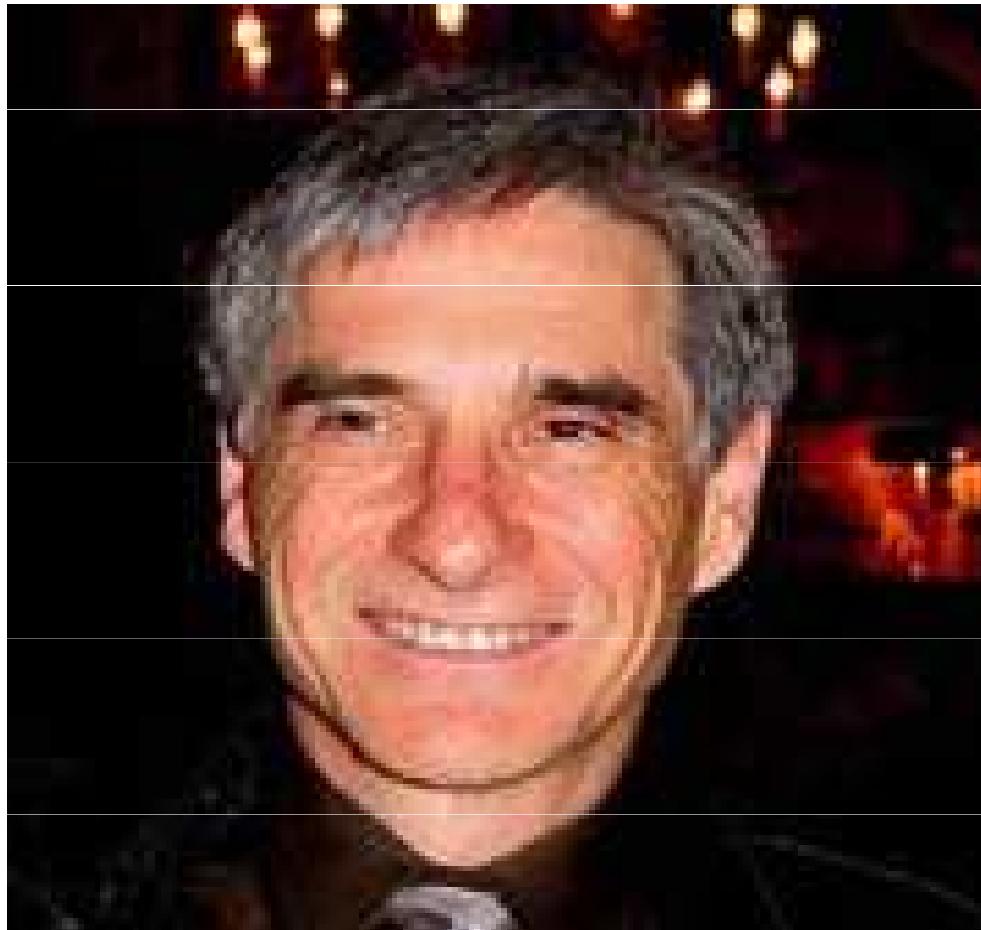
- Provedení - v gelech – PAGE, agarosa
- Použití - sledování komplexních směsí
 - izoenzymové složení
 - stanovení pI – rozřezání a eluce
 - μ pH elektrody
 - pI standardy

Izoelektrická fokusace analytická

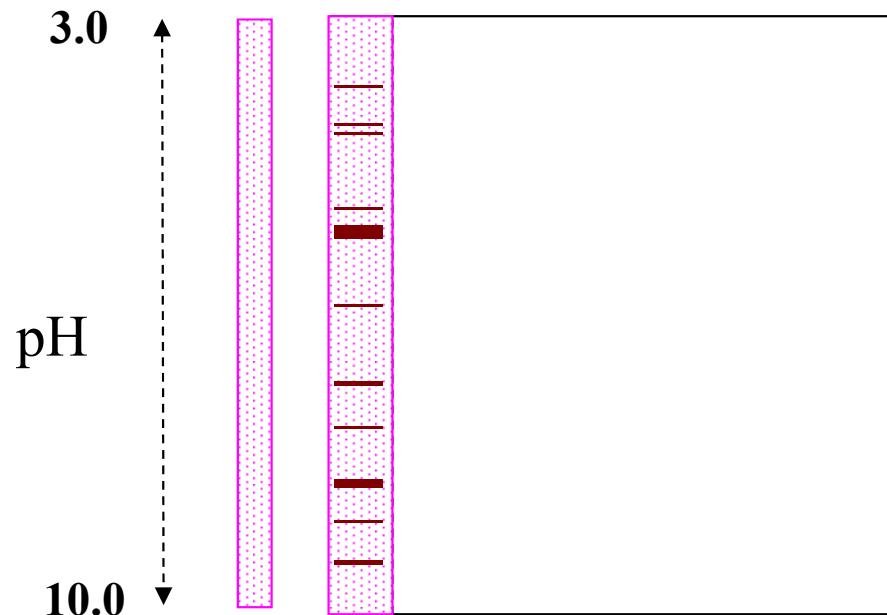

Dvojrozměrná elektroforéza

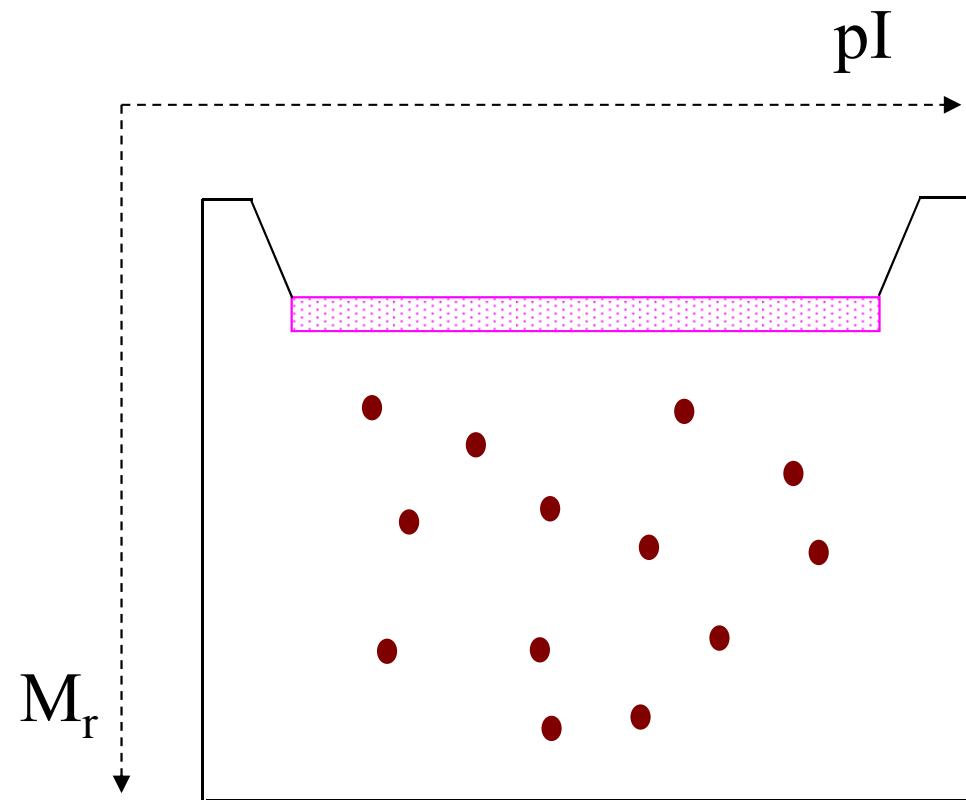
1975 O'Farrell

Dvojrozměrná elektroforéza

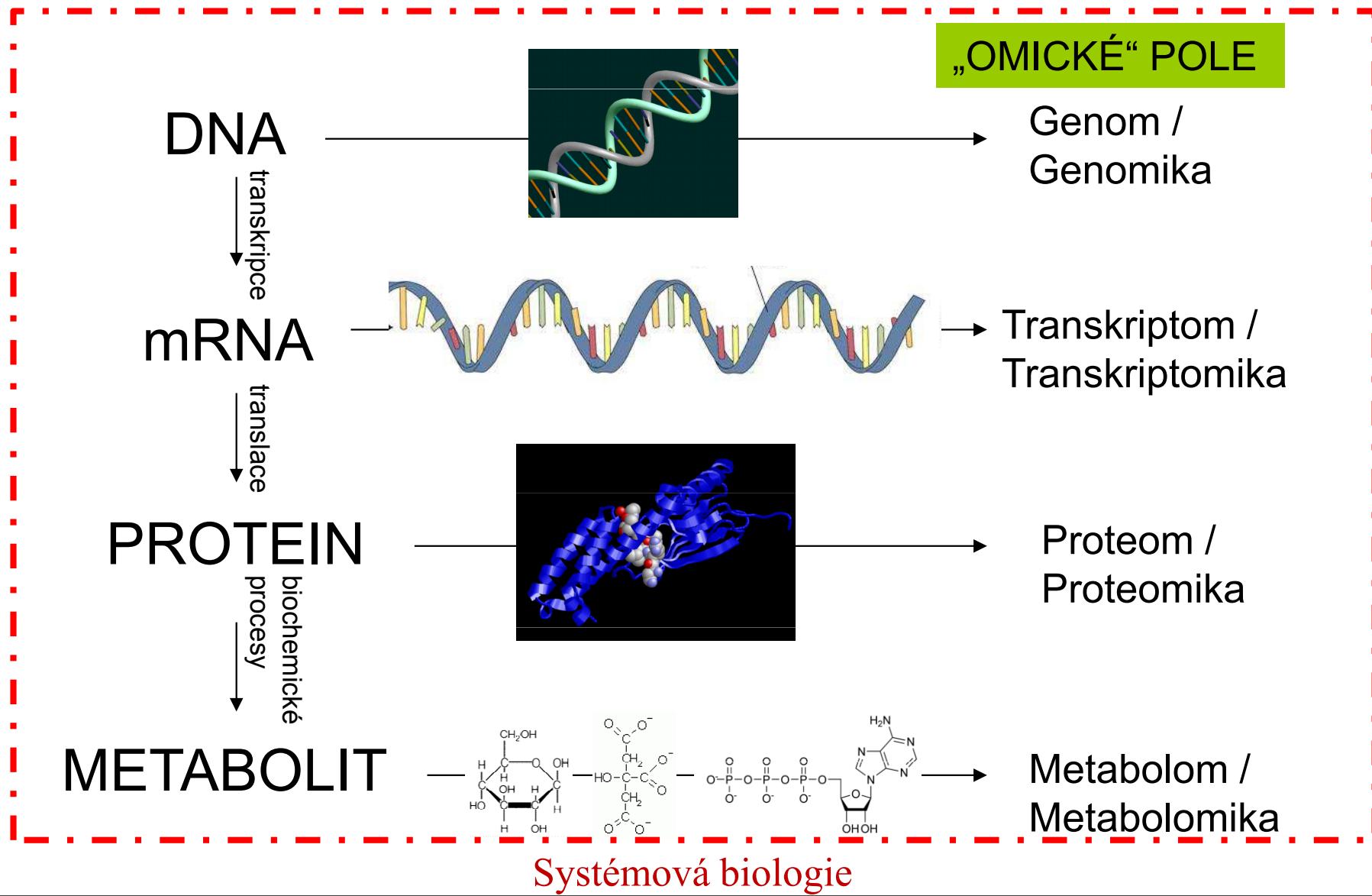

I.rozměr IEF

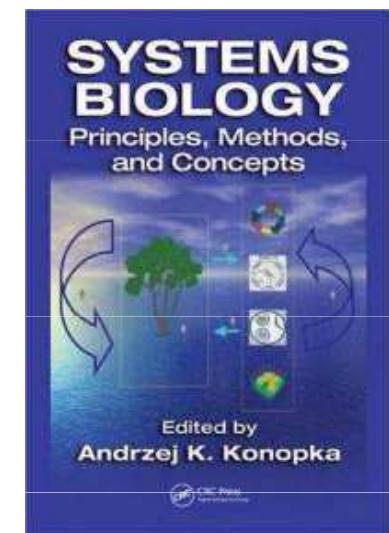
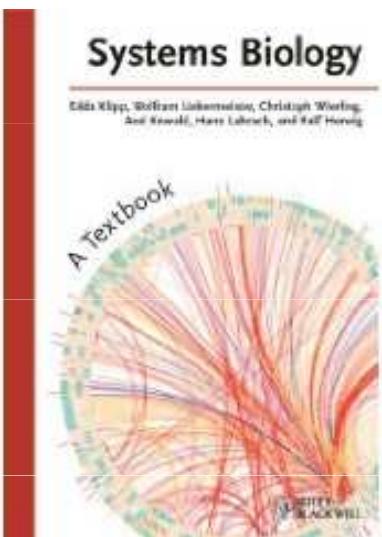
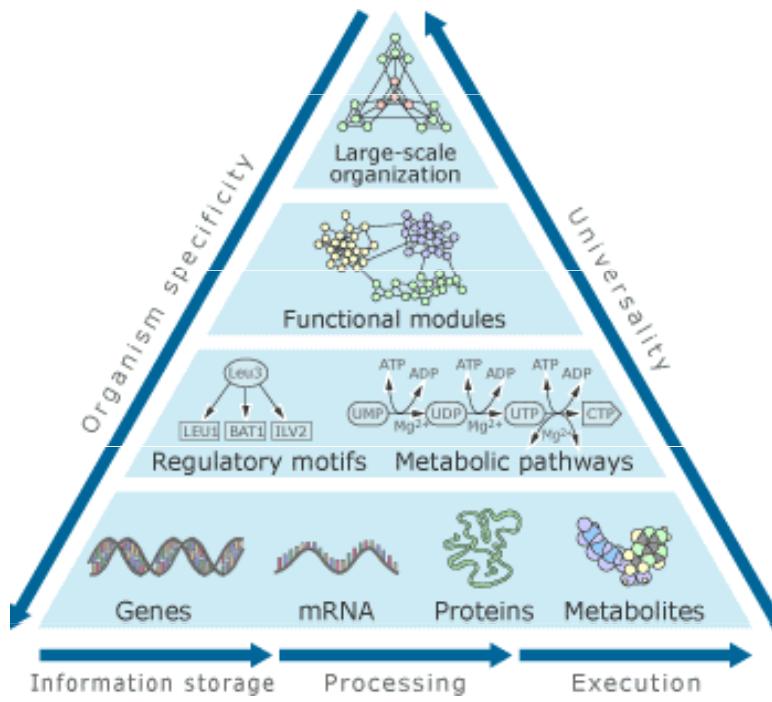

II.rozměr SDS-PAGE

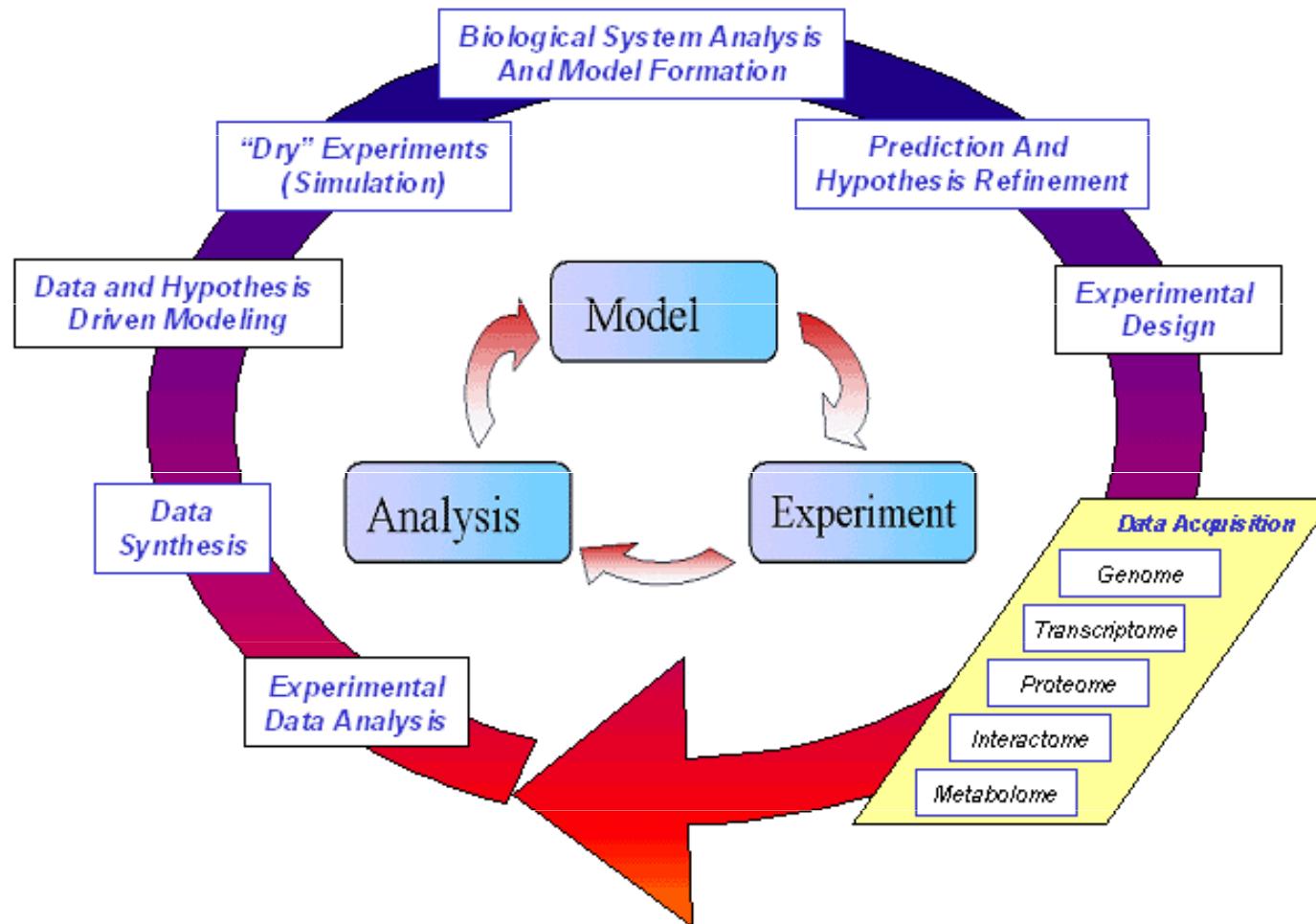
Studium procesů probíhajících v živých organismech

Systémová biologie

Systémová biologie

PROTEIN
J. J. Berzelius 1838
Proteios

PROTEOMIKA
Marc Wilkins 1994

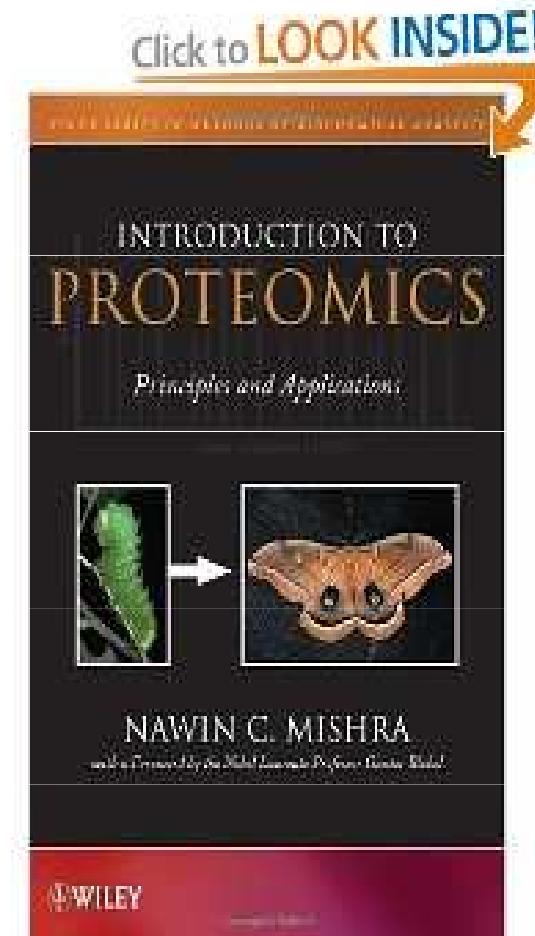
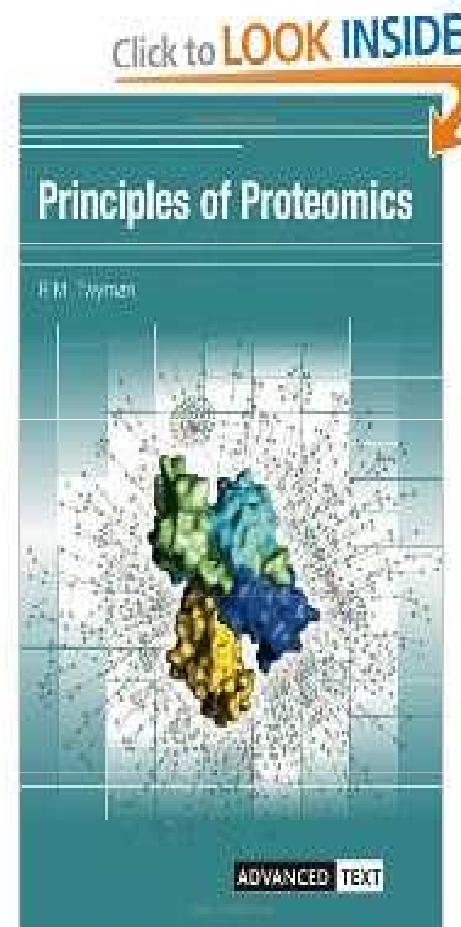
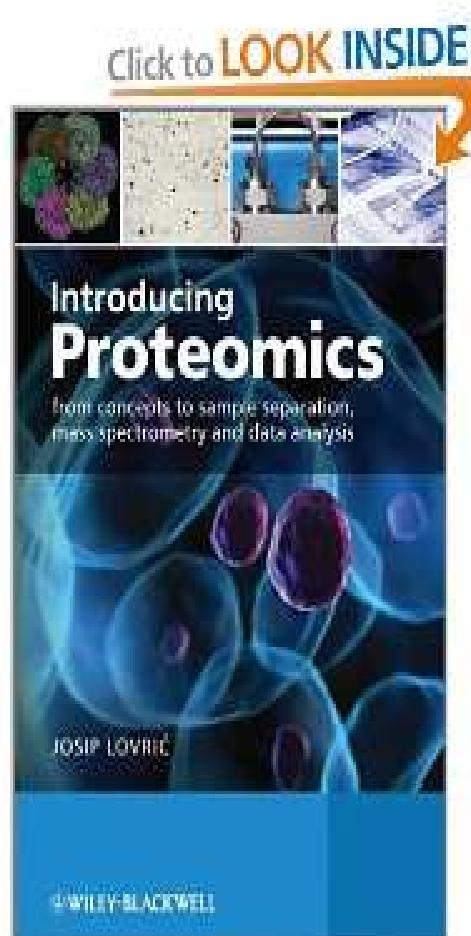
PROTEOM

Kompletní sada bílkovin přítomných v daném okamžiku v buňce, nebo tkáni, zahrnující veškeré jejich modifikace, vzájemné interakce, lokalizaci a metabolický obrat.

PROTEOMIKA

- kvantitativní a kvalitativní charakterizace úplné sady bílkovin organely, buněčné linie, tkáně nebo organismu
- kvantitativní a kvalitativní porovnání proteomů za různých podmínek

Literatura

Cíl proteomiky

- Cílem je nejen identifikovat všechny bílkoviny, ale zároveň pochopit jejich funkci a strukturu a vytvořit 3D mapu buňky (určit lokalizaci jednotlivých bílkovin).

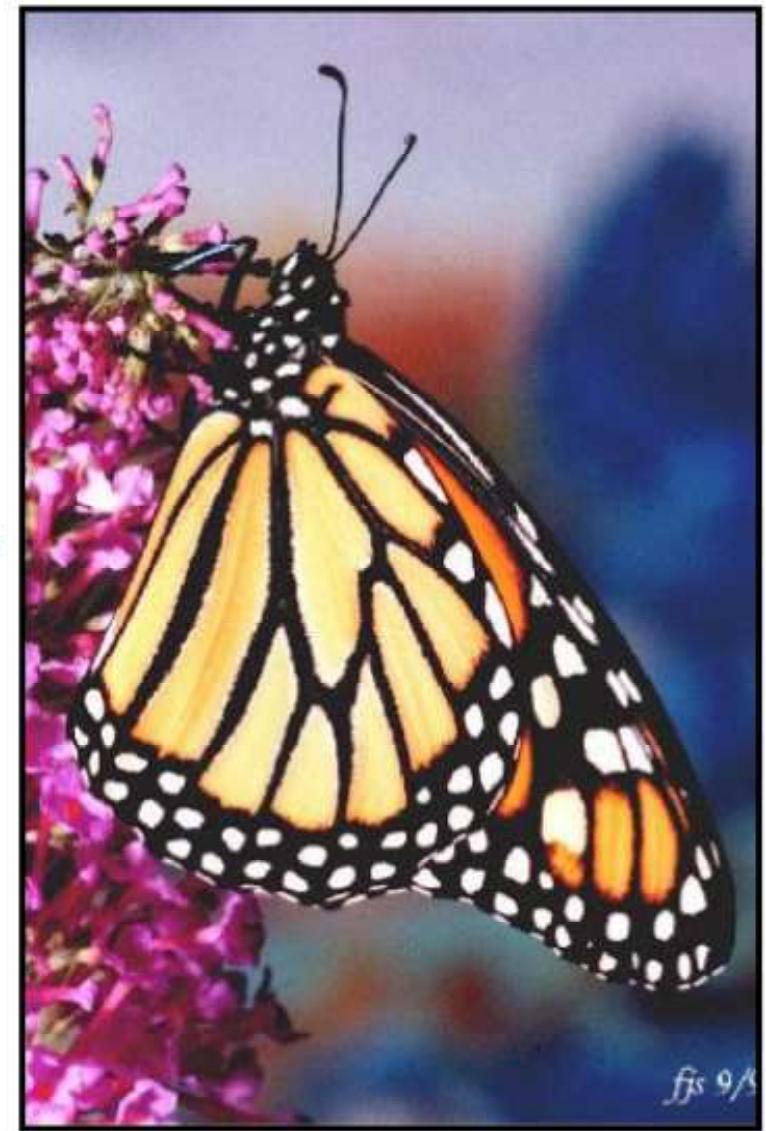
Proč proteomika když máme genomiku ?

- nelze určit funkci proteinu na základě sekvence DNA nebo mRNA
- nelze popsat molekulární mechanismy pomocí studia genomu
- 200 typů posttranslaciálních modifikací
- existuje alternativní translace
- !!!! špatná korelace hladin mRNA a skutečných hladin bílkovin !!!

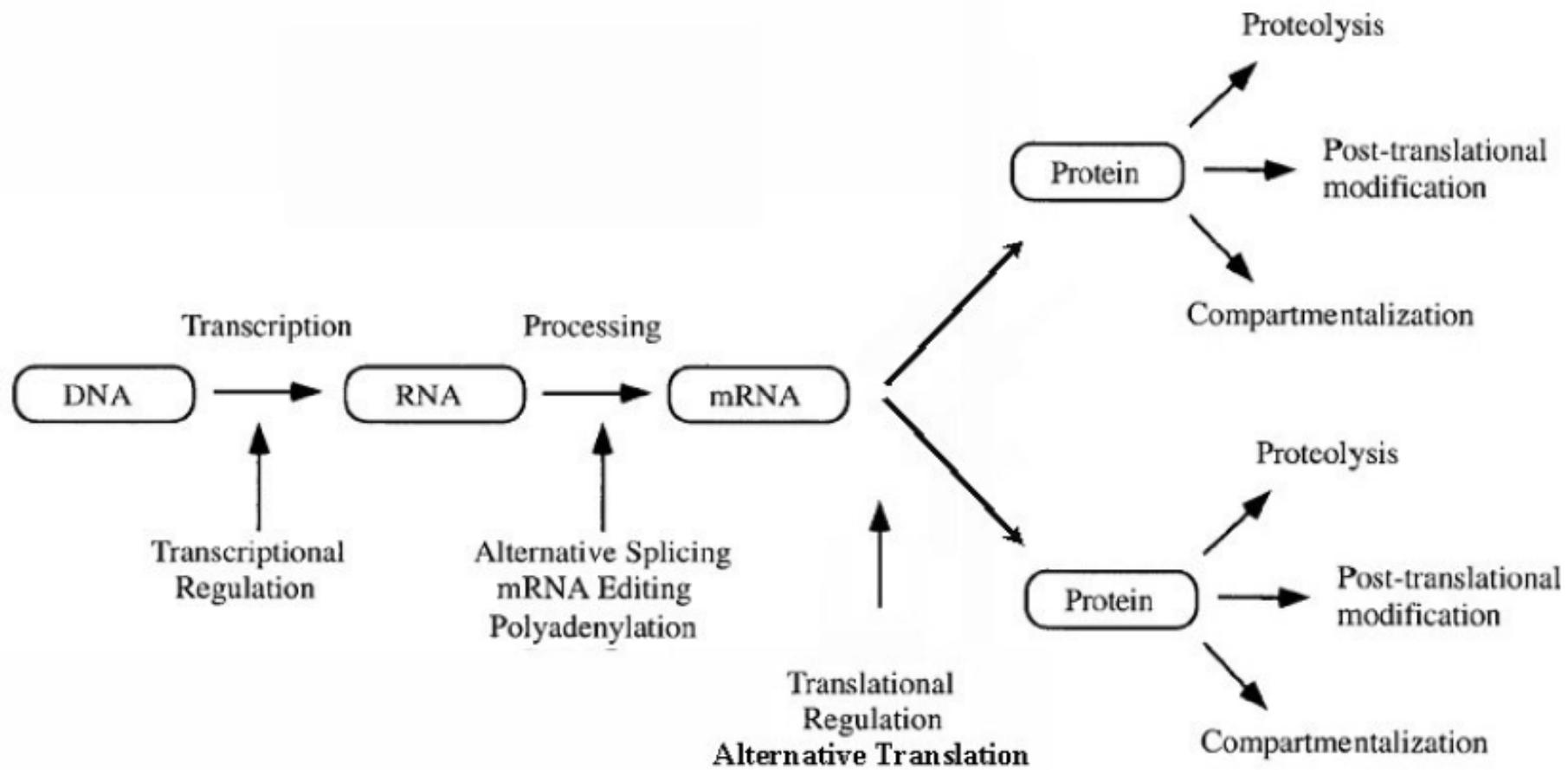
PROTOŽE PROTEINY A NIKOLIV GENY VYTVAŘEJÍ FENOTYP !

JEDEN GENOM
DVA PROTEOMY

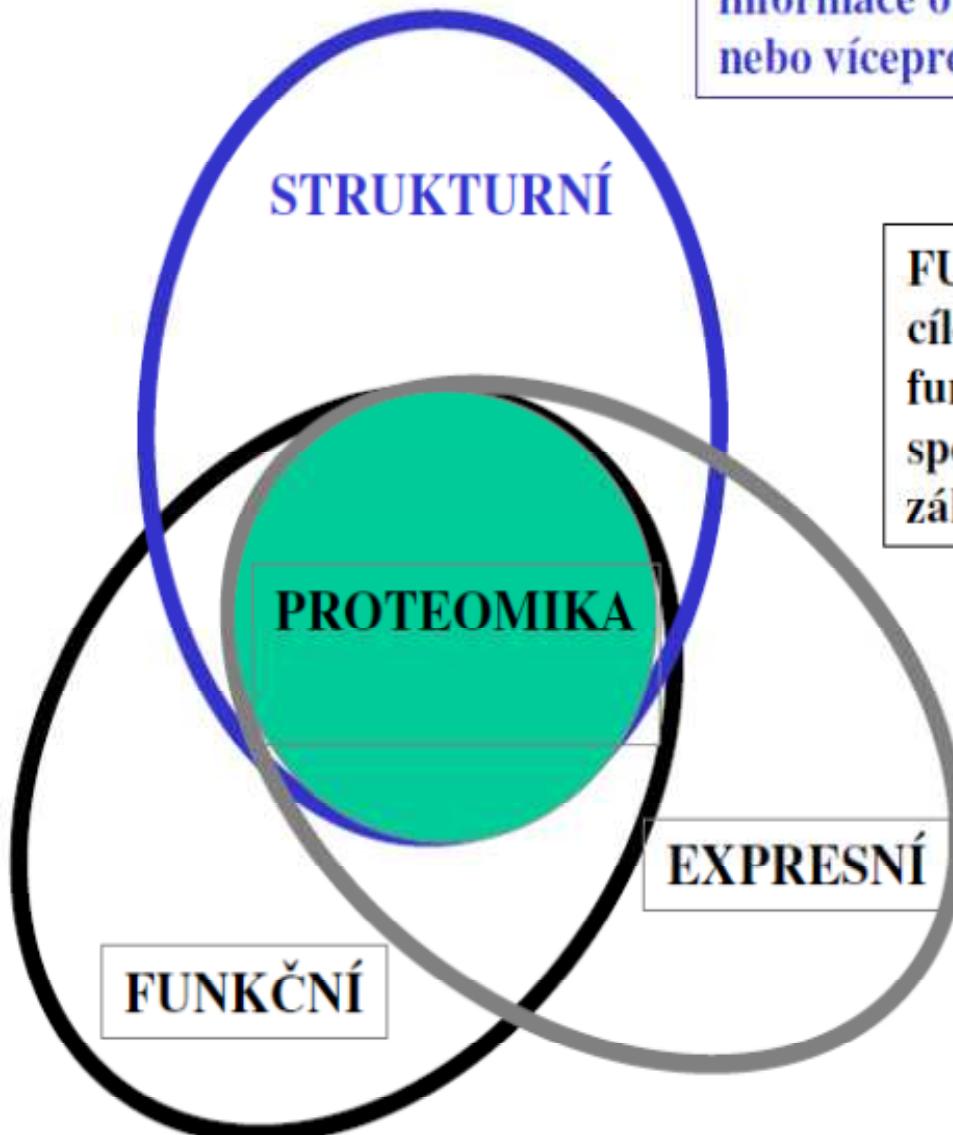

JEDEN GEN, MNOHO BÍLKOVIN

Cca 25-30 000 genů

Několik set tisíc bílkovin

STRUKTURNÍ PROTEOMIKA

– vytváření buněčných nebo subcelulárních map, kompletní informace o bílkovinách a jejich interakcích v dané organele nebo víceproteinovém komplexu.

FUNKČNÍ PROTEOMIKA

cílená sub-proteomická izolace a charakterizace funkčních celků nebo souborů bílkovin na základě společné funkce. (identifikace sub-proteomů na základě interakce s nějakým ligandem.)

EXPRESNÍ PROTEOMIKA

kvantitativní studium porovnávající expresi mezi různými proteomy

Aplikace proteomiky v medicíně (proteomika nemocí)

Úloha proteinů ve vzniku nemocí

Exprese proteinů u nemocí

Biomarkery nemocí

Detekce proteinů vznikajících během nemoci je využita k diagnóze

Alzheimerova choroba (amyloid β)

Srdeční onemocnění (interleukin-6 a 8, sérový amyloid A, fibrinogen, troponiny)

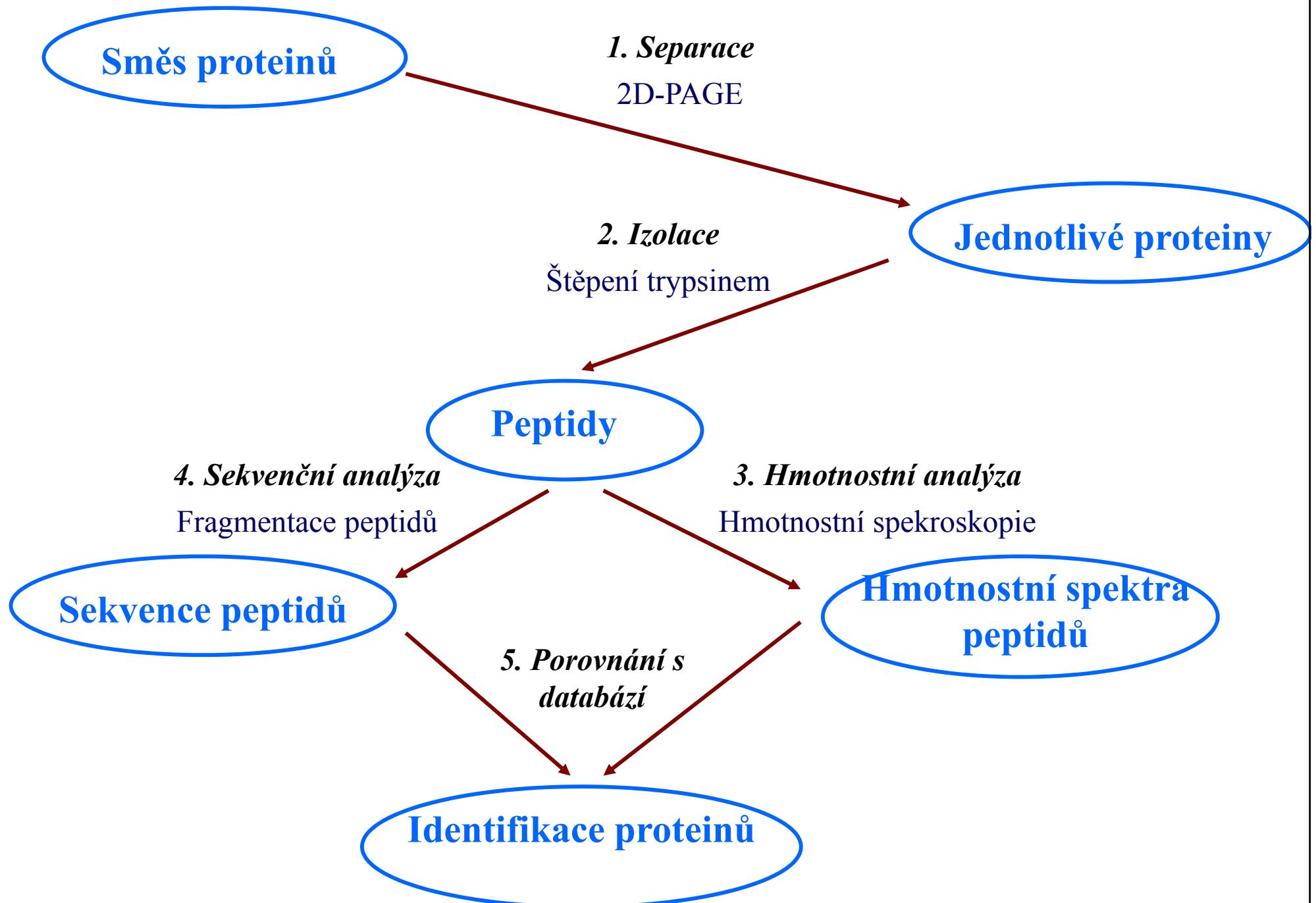
Renální buněční karcinom (karbonanhydrasa IX)

Vývoj nových léků

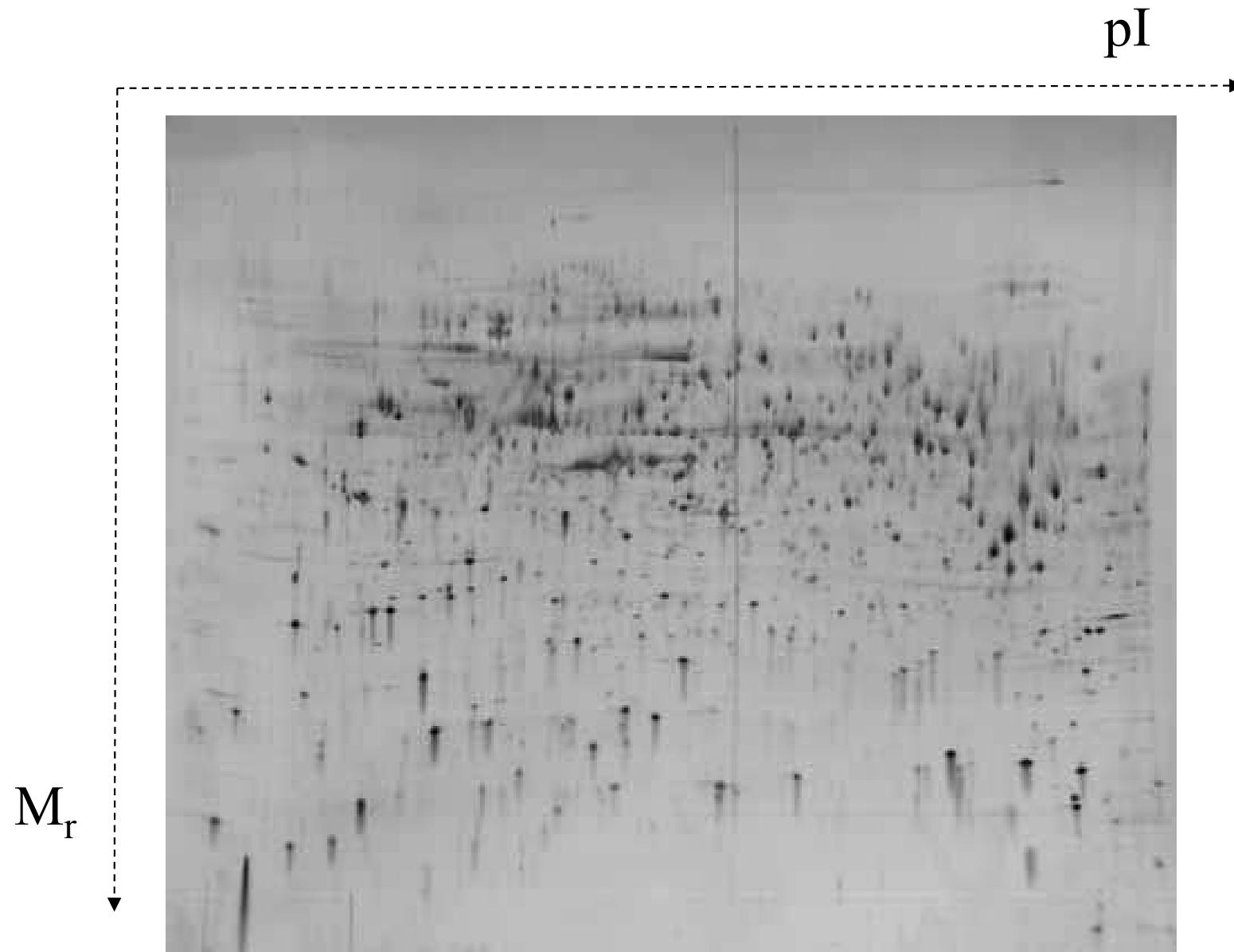
Informace o proteinech způsobující onemocnění je využita pro vývoj nových léků

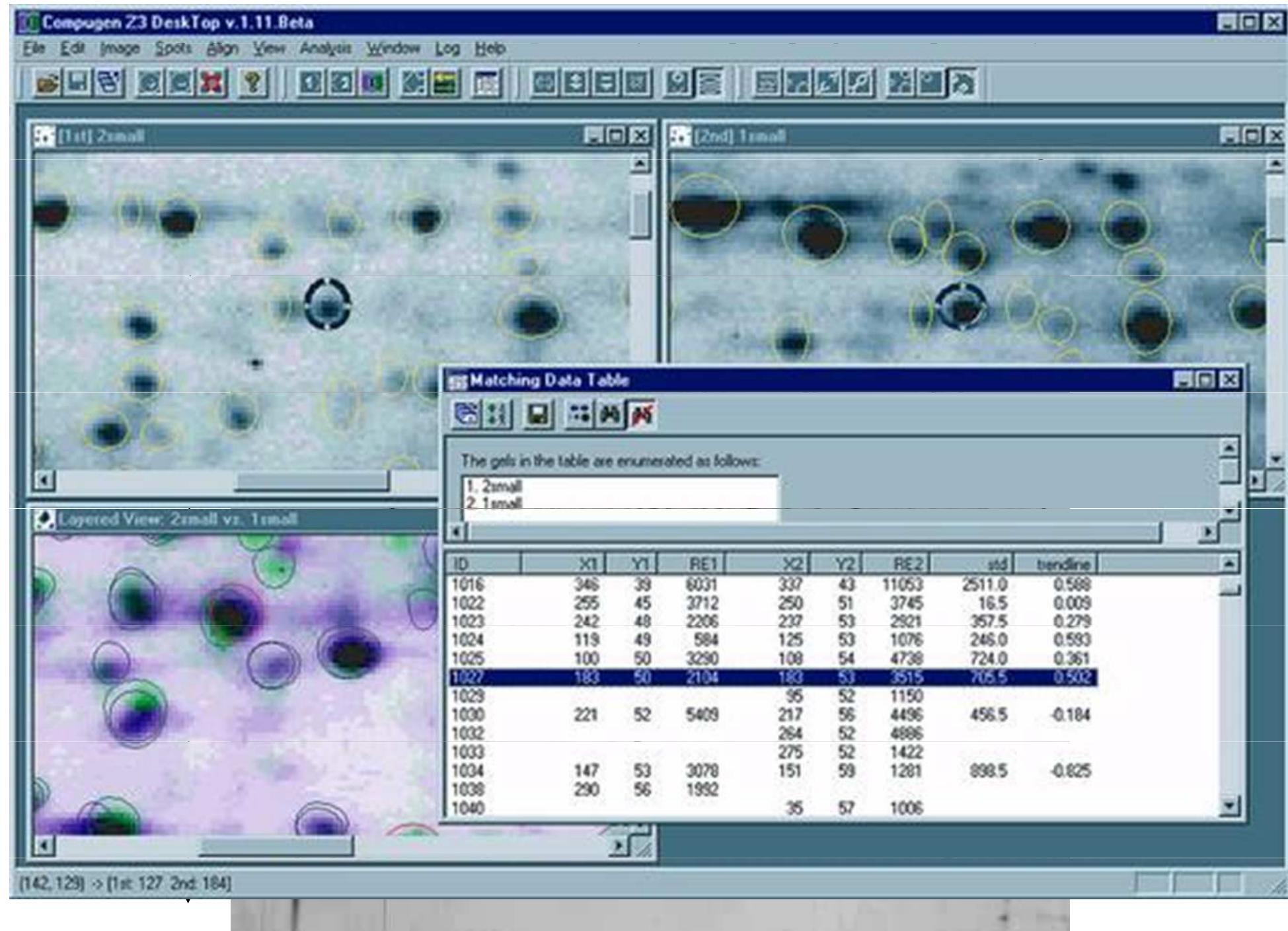
1. Známá 3D struktura proteinu-počítačová simulace-hledání léku, který inhibuje patologický protein (HIV-1 proteasa)
2. Genetické odlišnosti mezi lidmi-odlišný proteom-vývoj individuálních léků

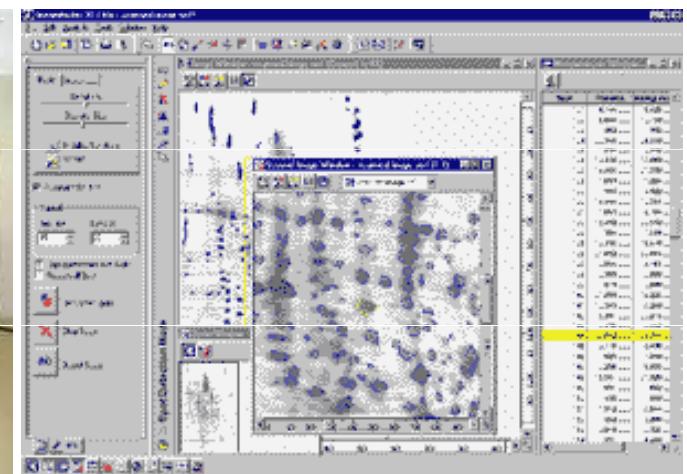
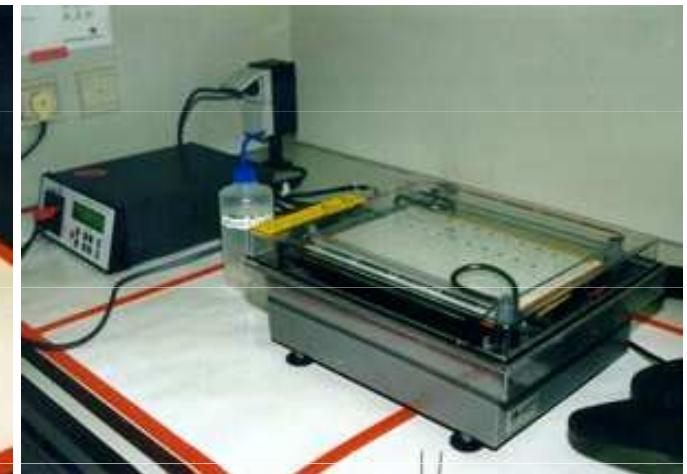
Základní schéma analýzy užívané v proteomice

Dvojrozměrná elektroforéza

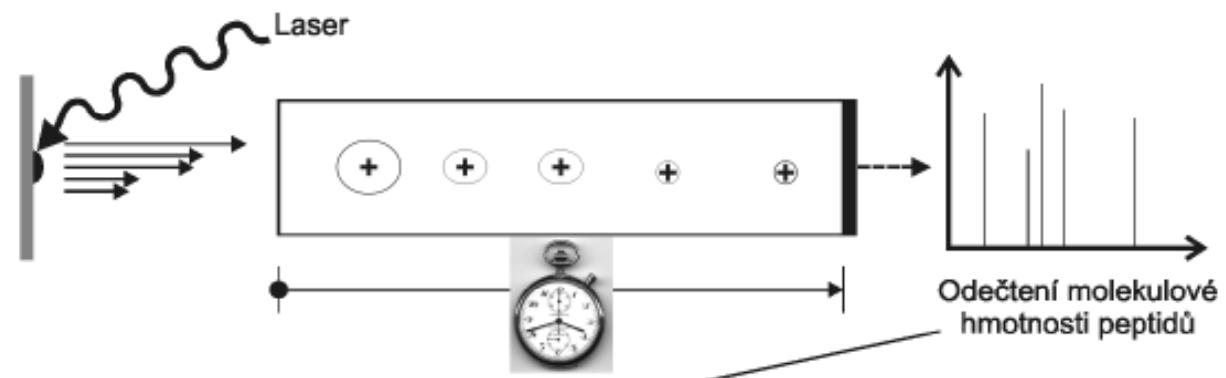

PEPTIDOVÉ MAPOVÁNÍ (PEPTIDE MASS FINGERPRINT)

Identifikace proteinů peptidovým mapováním (MALDI TOF)

1059.5
1491.7
1591.8
1607.8
2359.0

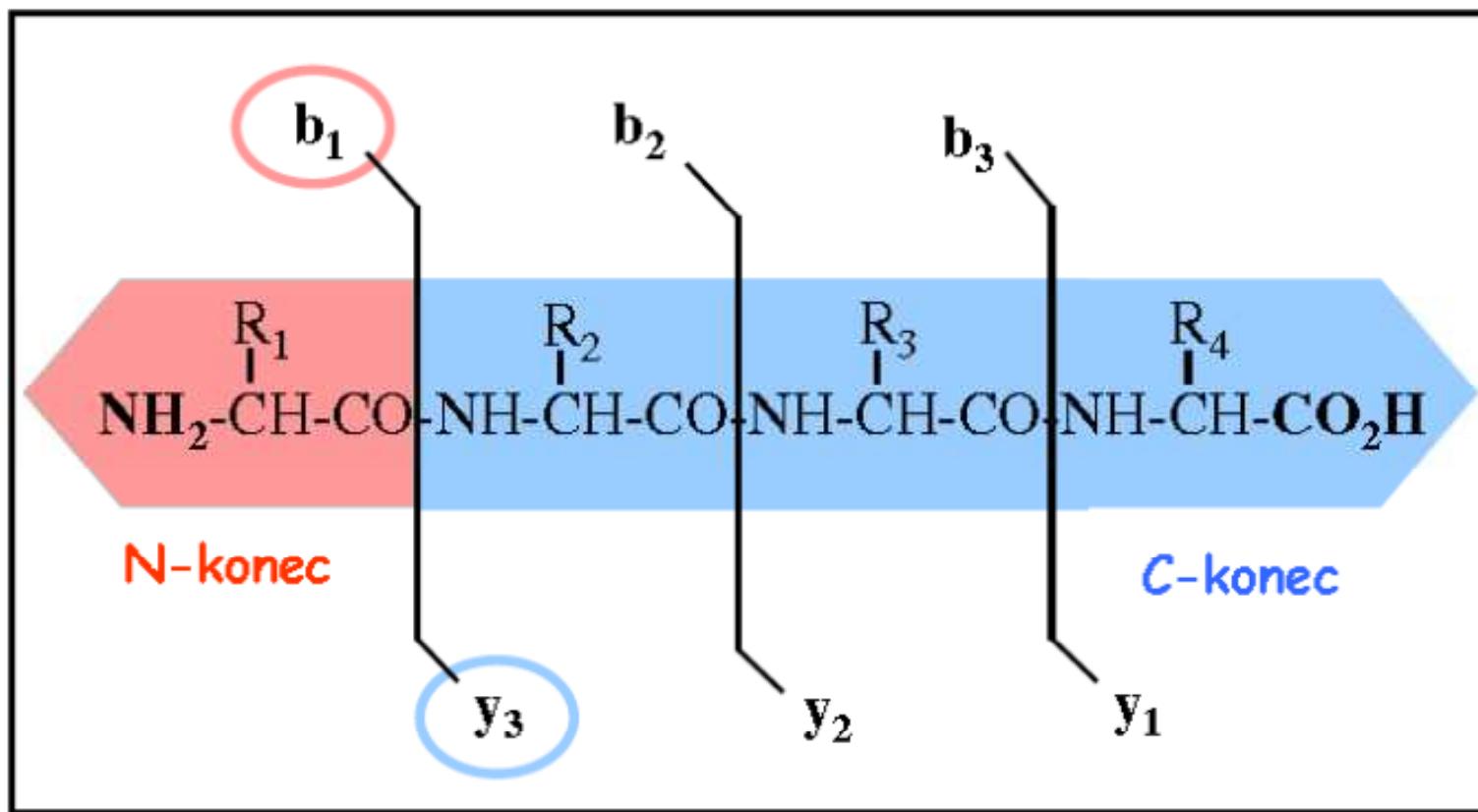
Vyhledání v databázích

1059.5111 (K)KPAEDEWGK (T)
1491.7232 (R)DDVALEGVSHFFR (E)
1607.8069 (R)LGGPEAGLGEYLFER (L)
2359.0916 (R)TDPHLCDFLETHFLDEEVK (L)

Ferritin
(lehká podjednotka)

*SSQIRQNYSDVEAAVNSLVNLYLQASYTYLSLGFYFDRDDVALEGVSHFFRELAEEKREG
YERLLKMQNQRGGRALFQD IKKPAEDEWGKTPDAMKAAMALEKKLNQALLDLHAL
GSARTDPHLCDFLETHFLDEEVKLIKKMGDHLTNLHRLGGPEAG LGEYLFER LTLKHD*

FRAGMENTACE PEPTIDU

Databáze

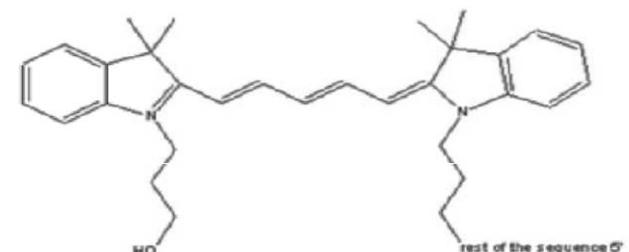
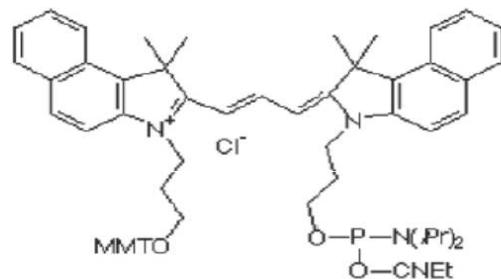
- <http://www.expasy.org/>

DIGE – DIFERENČNÍ GELOVÁ ELEKTROFORESA

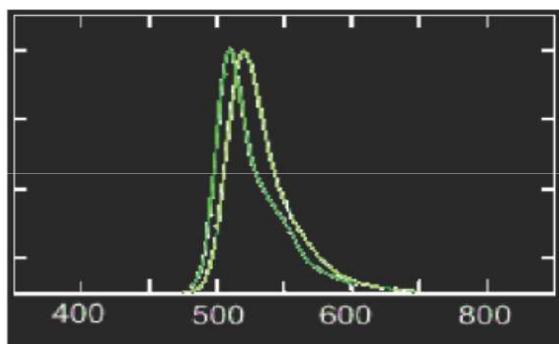
Cy2

Cy3

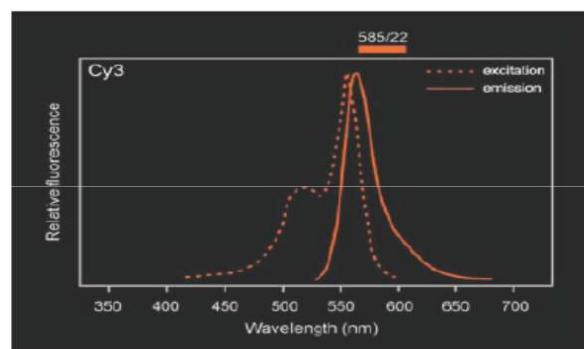
Cy5

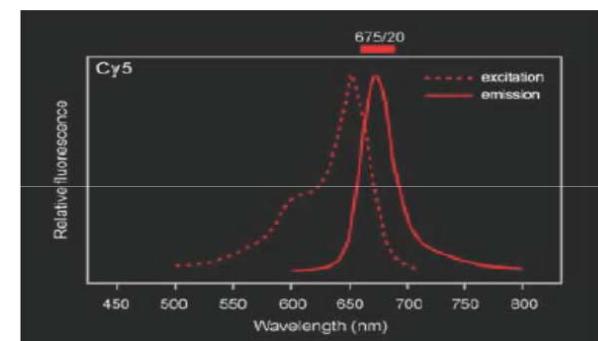
excitace 488 nm
emise 520 nm

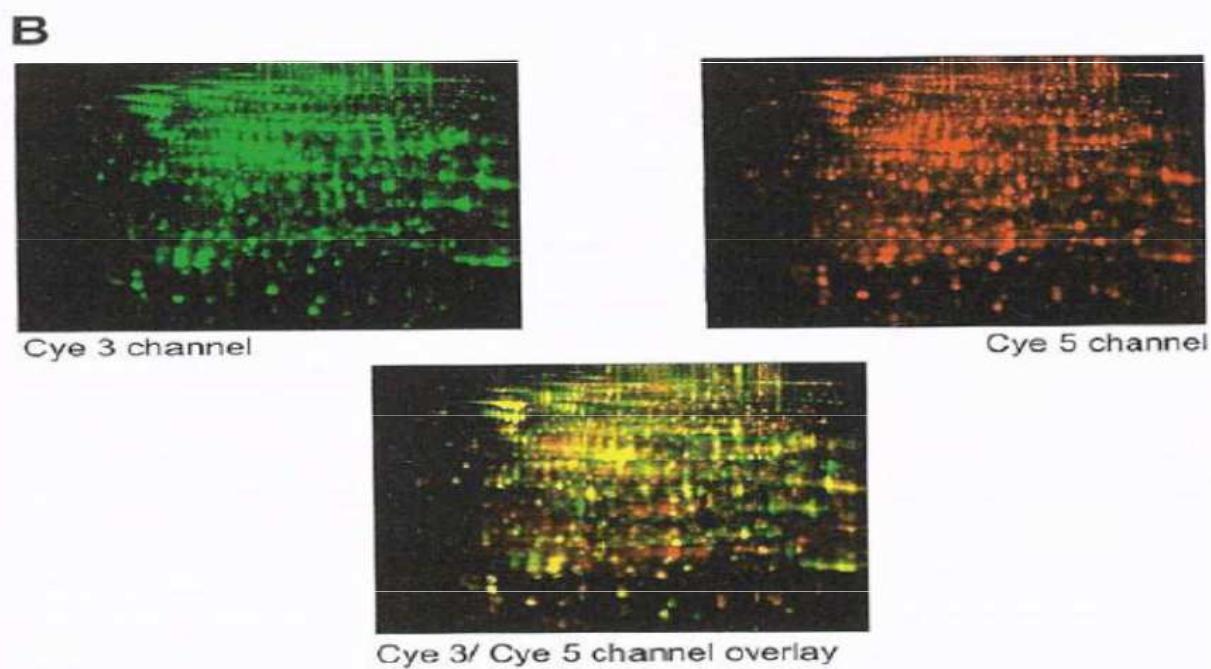
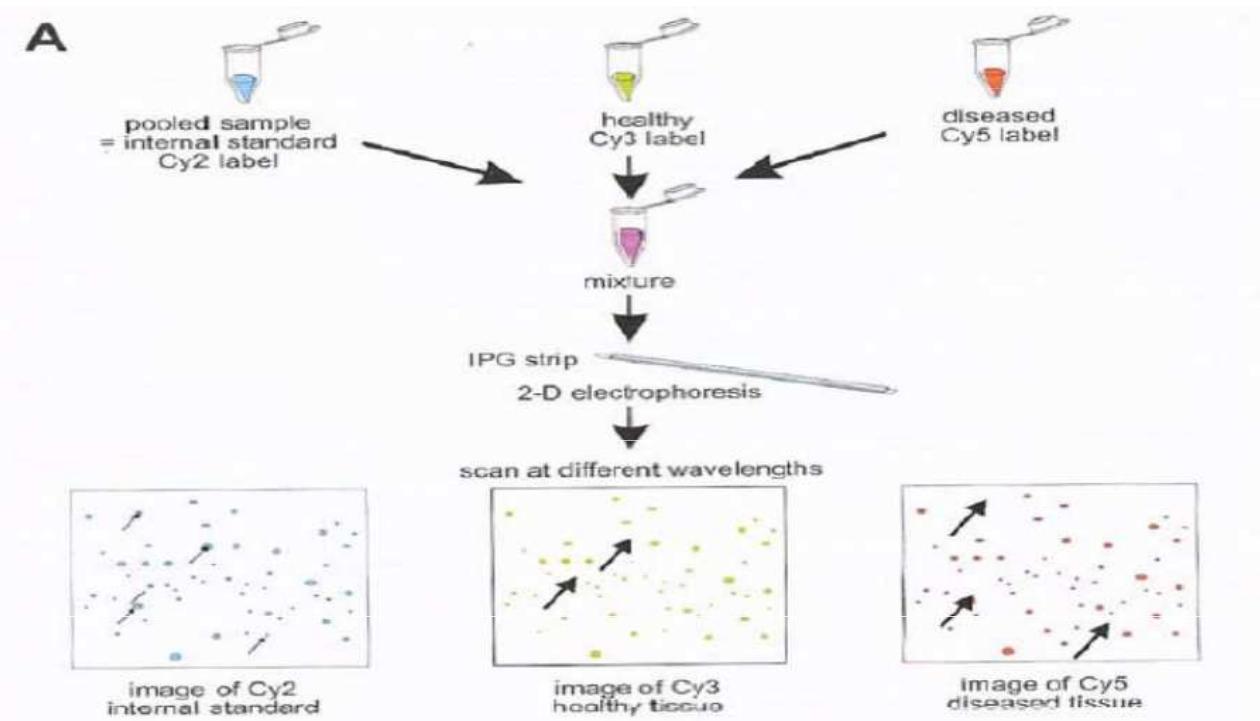

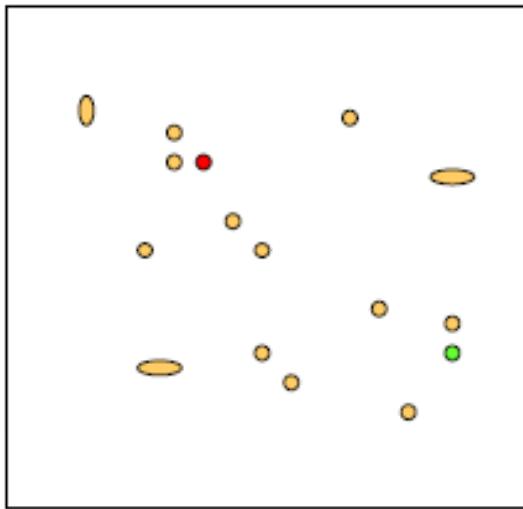
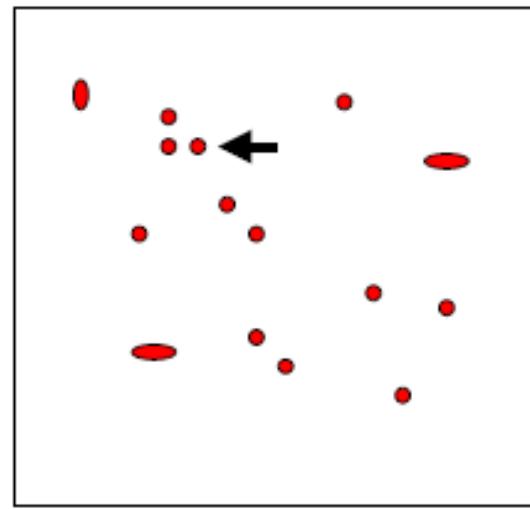
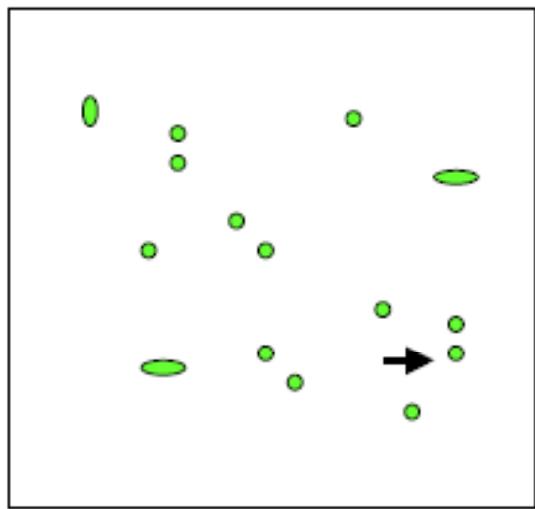
excitace 532 nm
emise 580 nm

excitace 633 nm
emise 670 nm

5. Charakterizace - stanovení pI, MW, UV VIS spektra, CD spektra, fluorescenční spektra, AMK analýza a sekvenace, krystalizace - RTG analýza, NMR spektra

Podle chemického složení

A. Jednoduché

B. Složené \Rightarrow prosthetická skupina + apoprotein

Kvantitativní poměr mezi oběma složkami může být různý !!

Fosfoproteiny - H_3PO_4

Glykoproteiny - cukry

Metaloproteiny - kovy

Lipoproteiny - lipidy

Nukleoproteiny - nukleové kyseliny

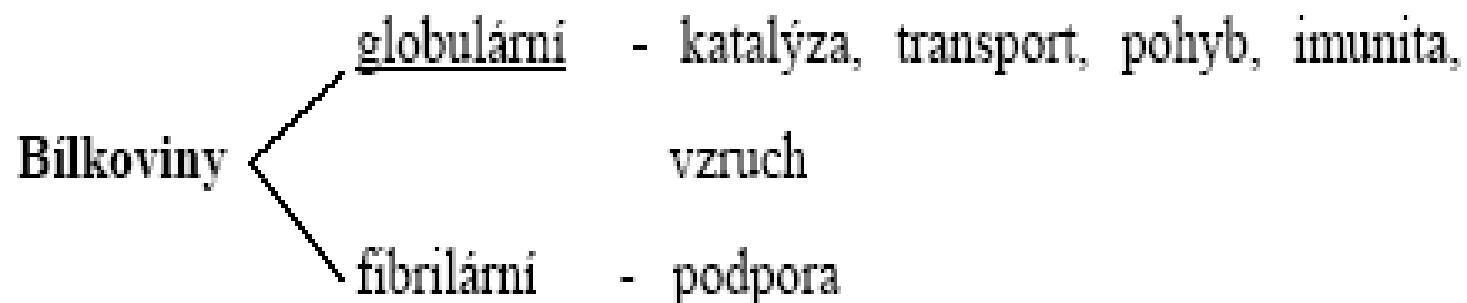
Rozdělení bílkovin

Podle celkového tvaru molekuly

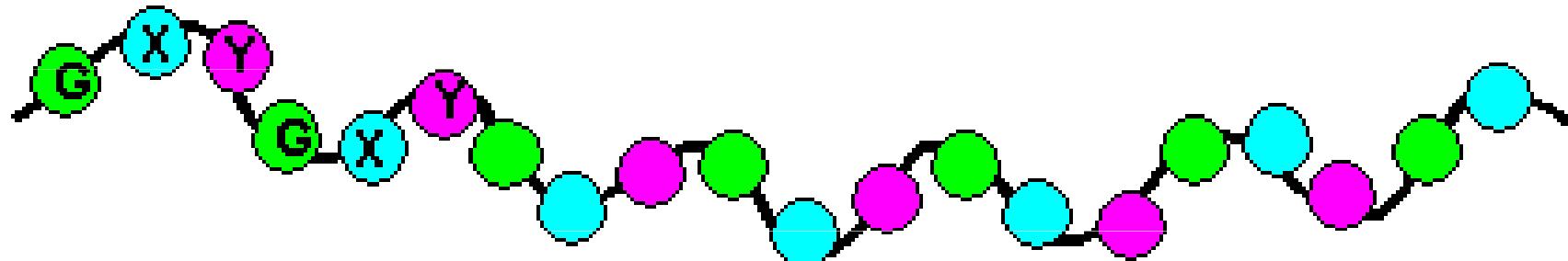
A. Vláknité - fibrilární bílkoviny - SKLEROOPROTEINY

kolagen, α + β keratin, elastin

B. Kulovité - globulární bílkoviny - SFEROPROTEINY

Collagen α -chain primary structure

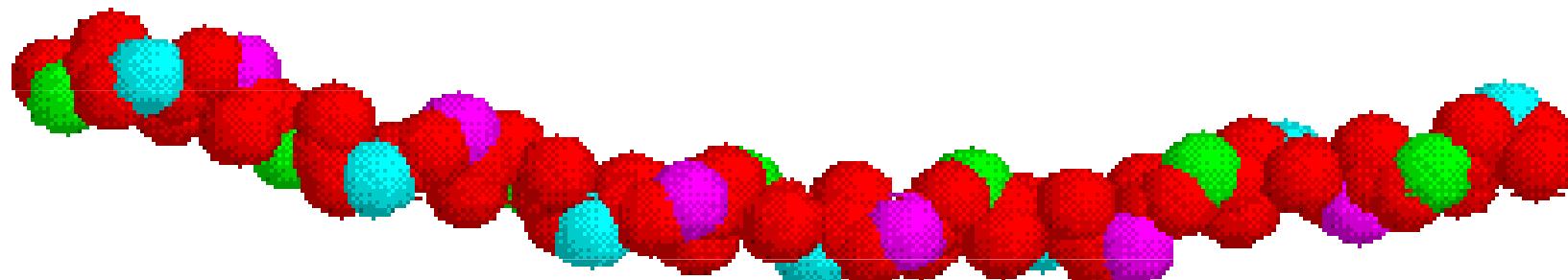

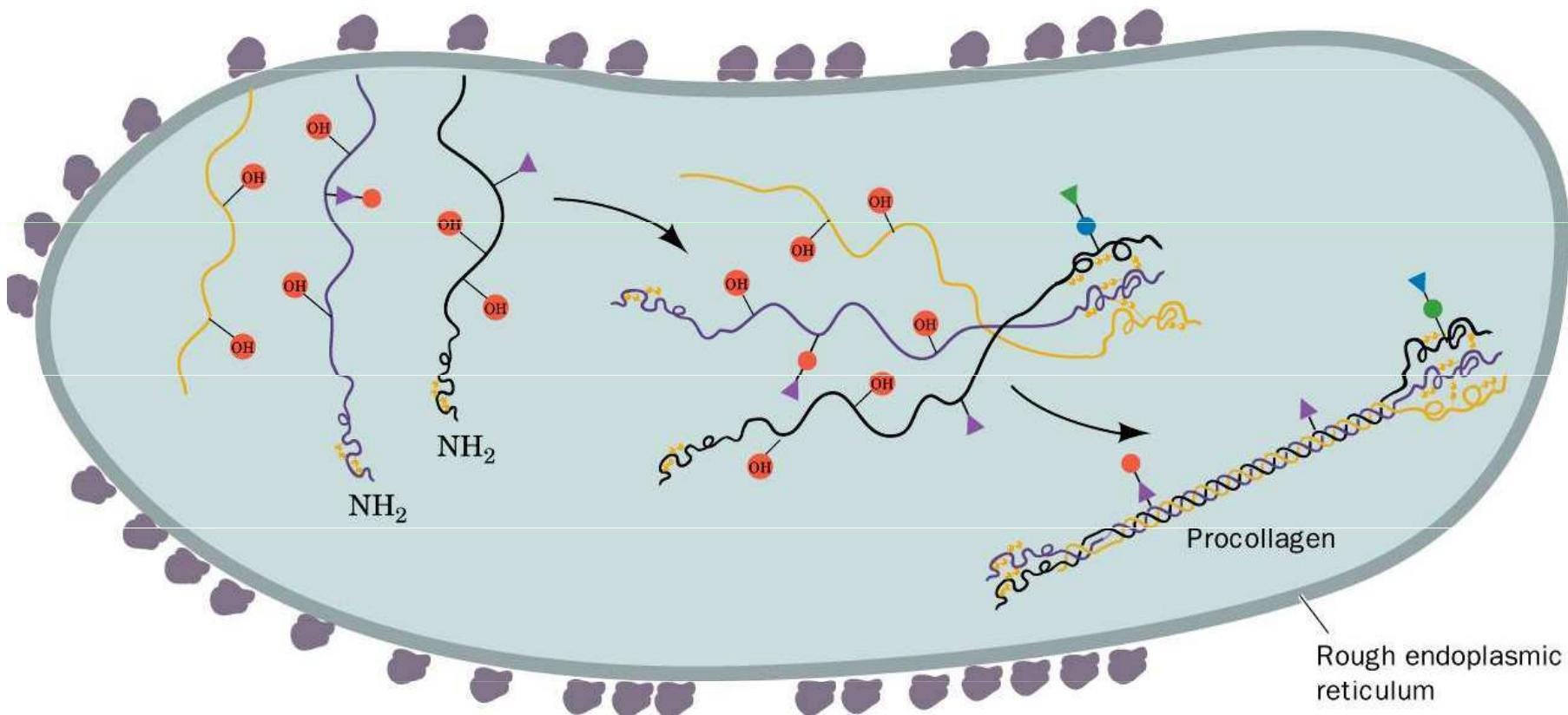
G - glycine

X - proline or other amino acid

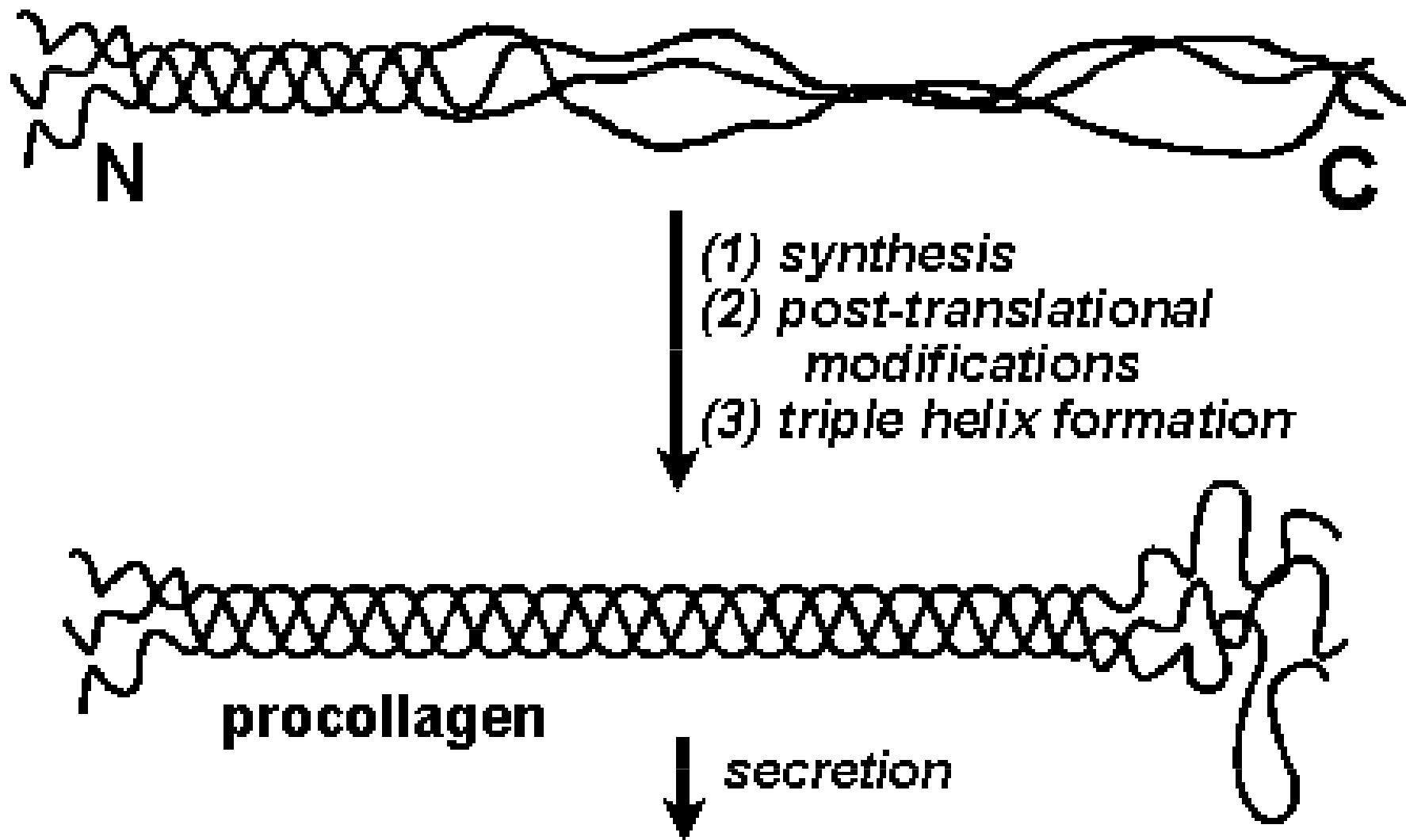
Y - hydroxyproline or other amino acid

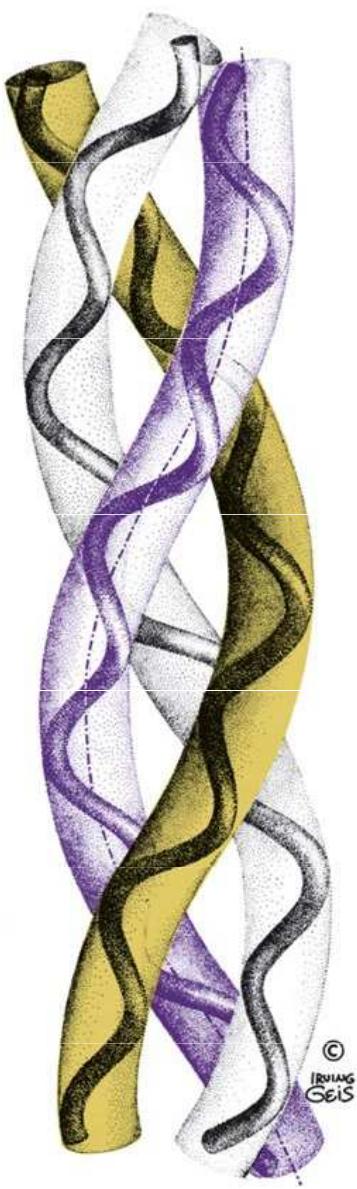
-Gly-X-Y- triplet repeats

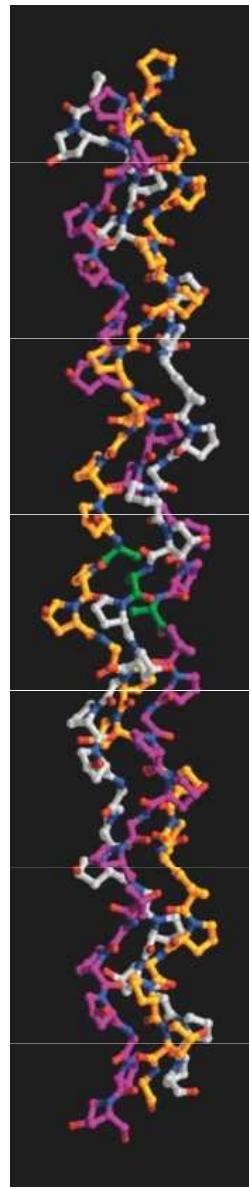

Formation of collagen: intracellular processing

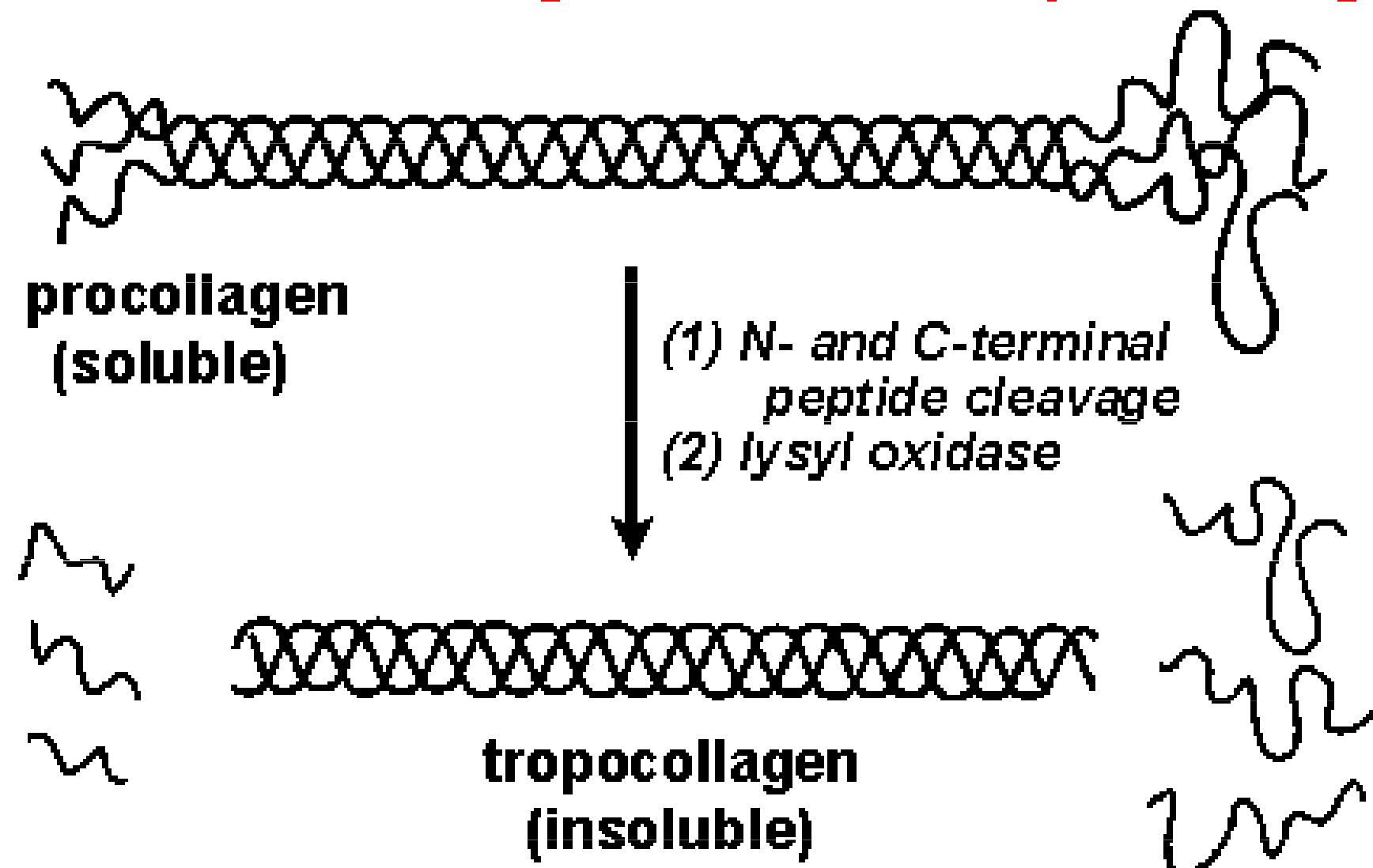

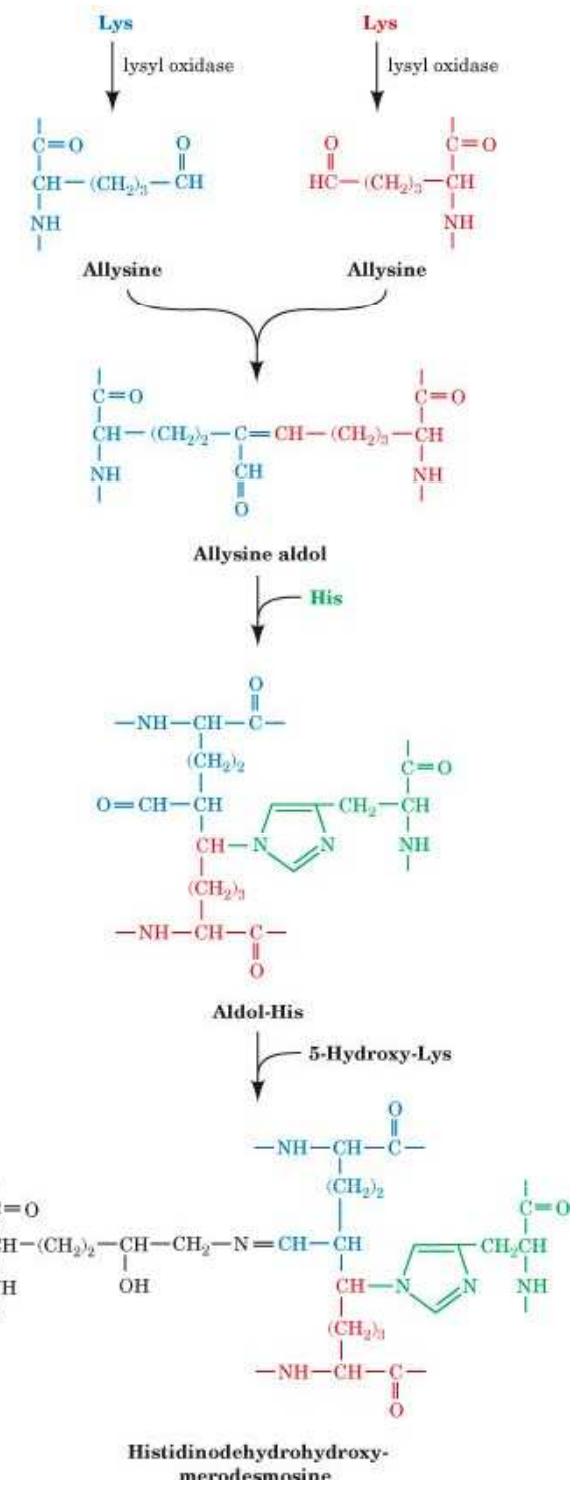

Irving Geis Archives Trust. Copyright Howard Hughes Medical Institute. Reproduced with permission.

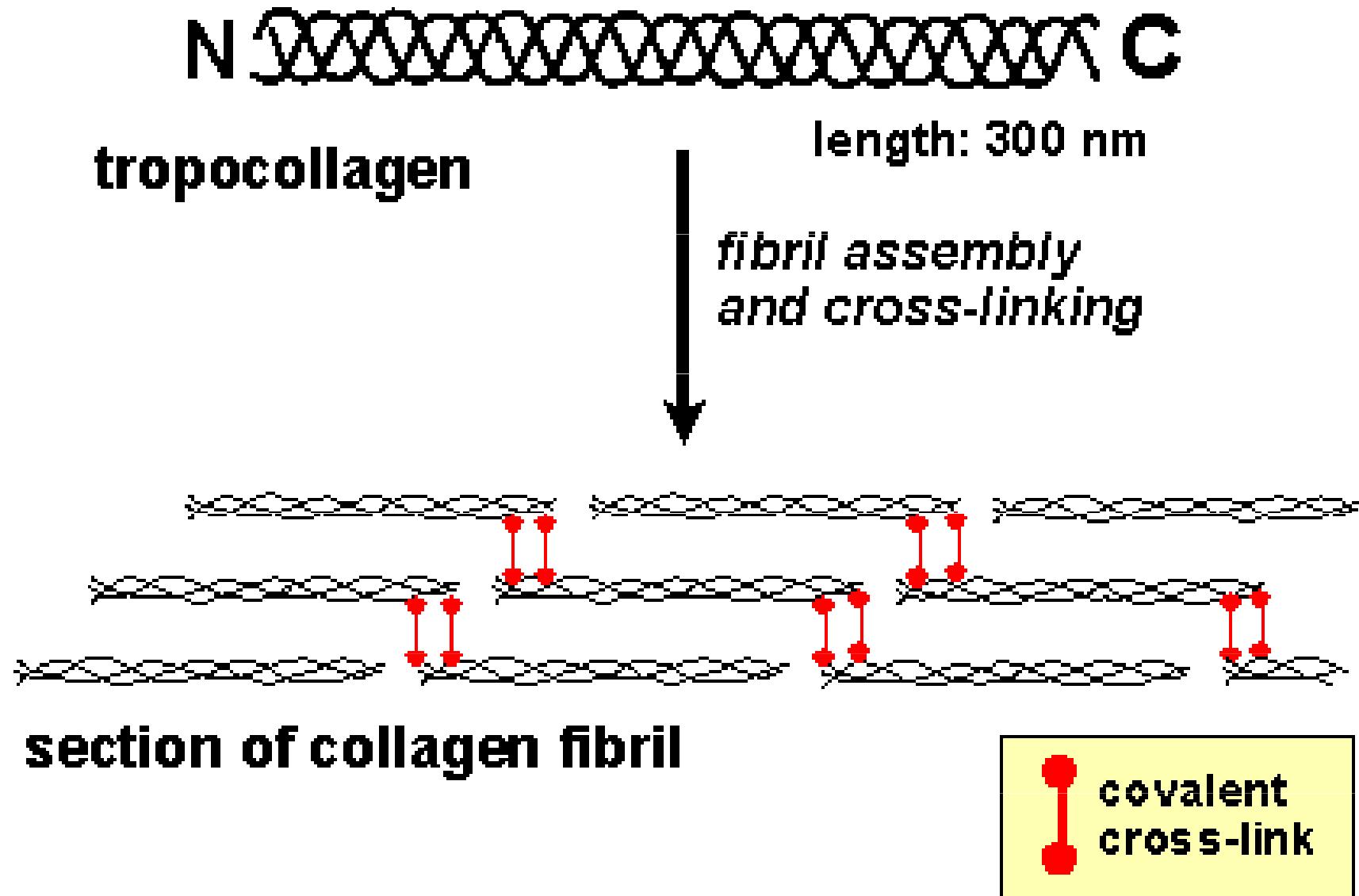

Formation of collagen: extracellular processing

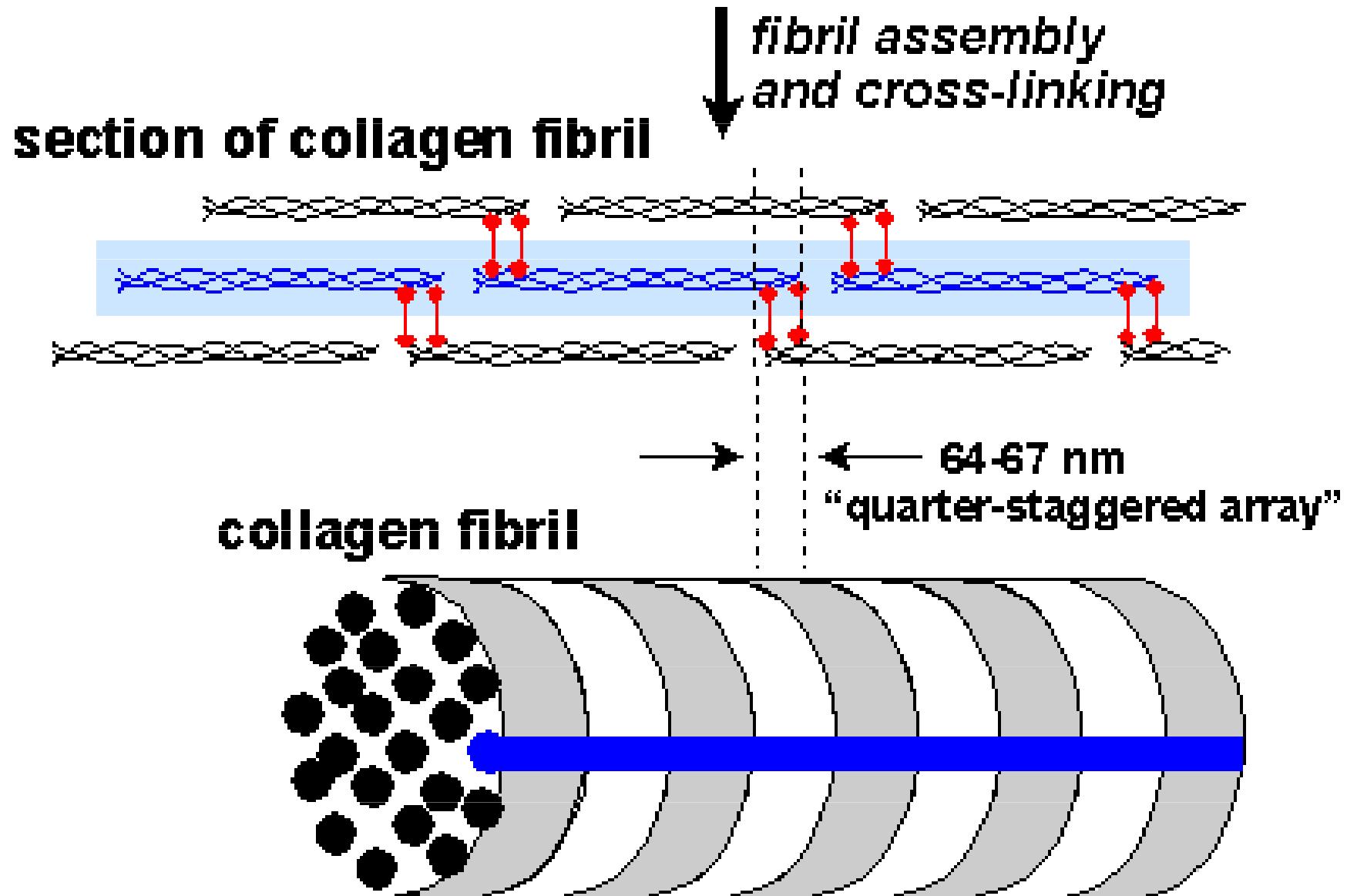

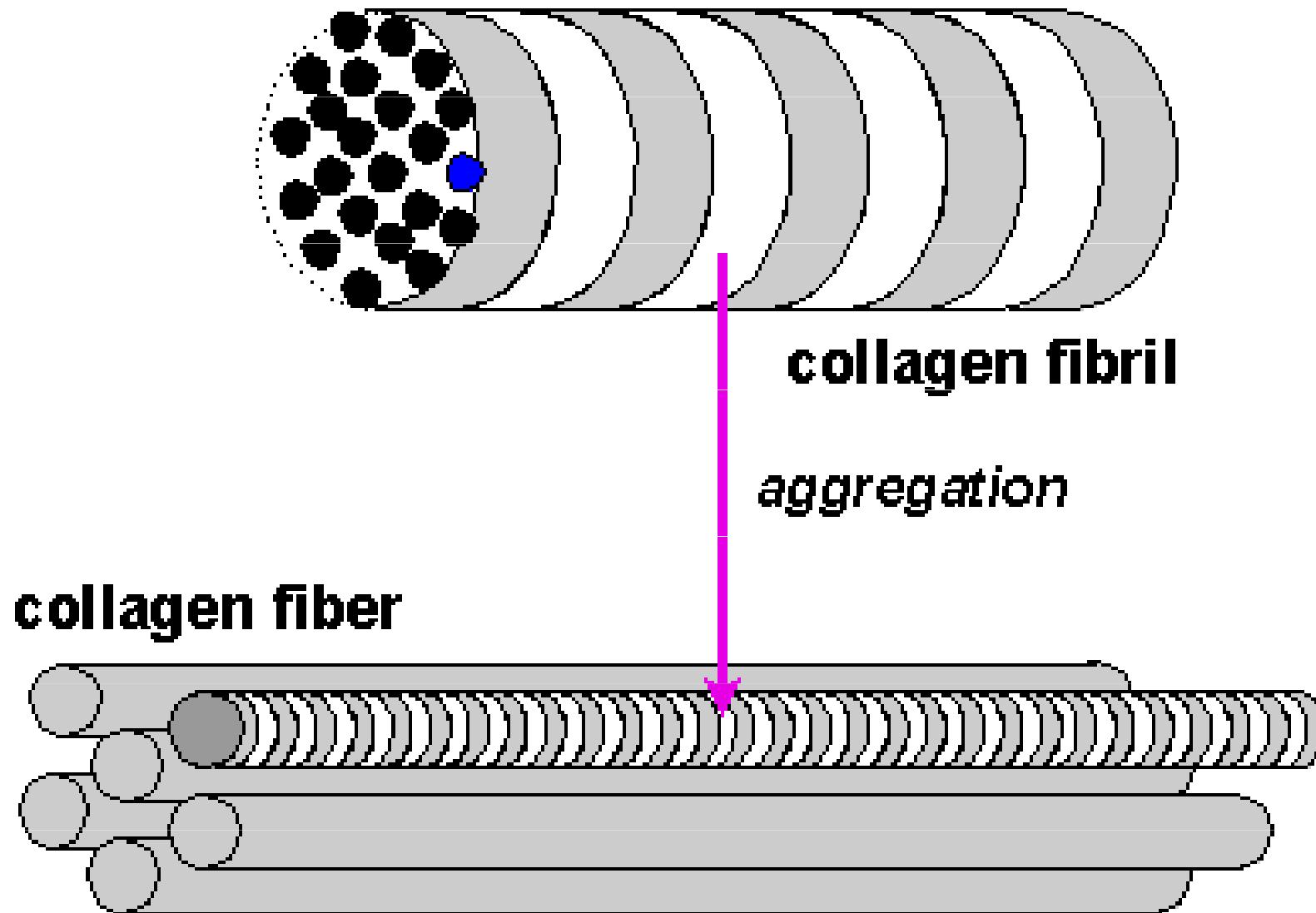
Formation of collagen: extracellular processing

Formation of collagen: extracellular processing

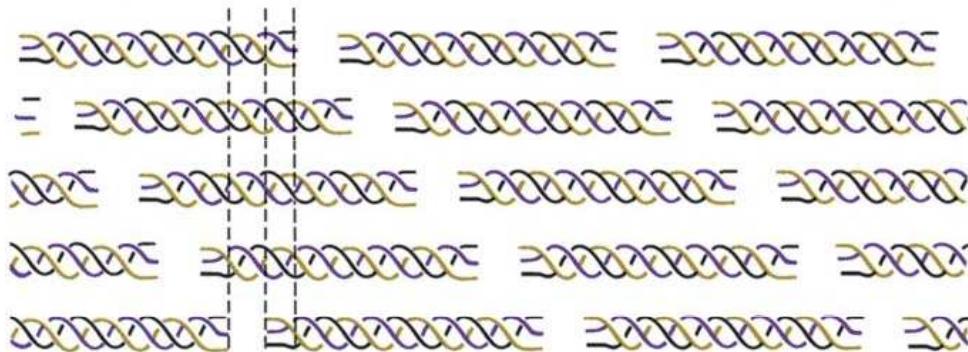

Formation of collagen: extracellular processing

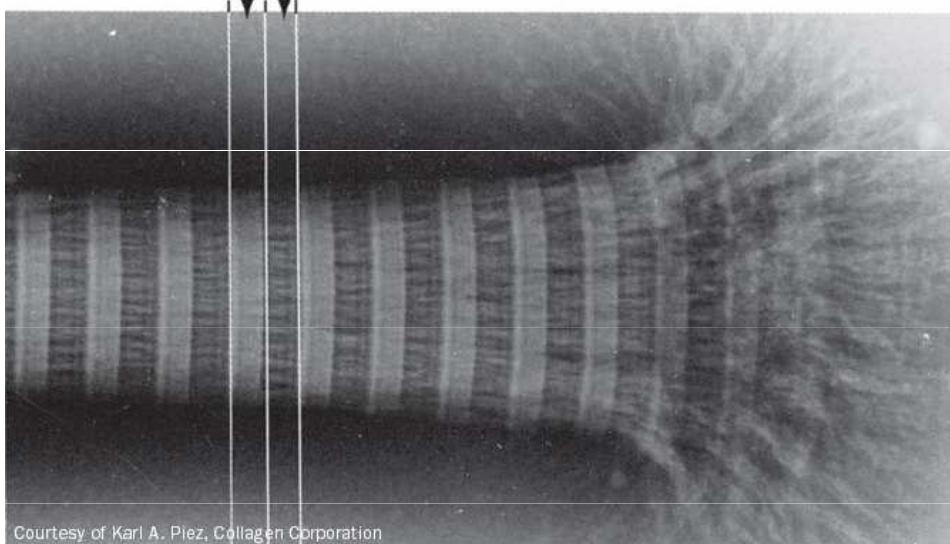
Collagen molecule

Packing of molecules

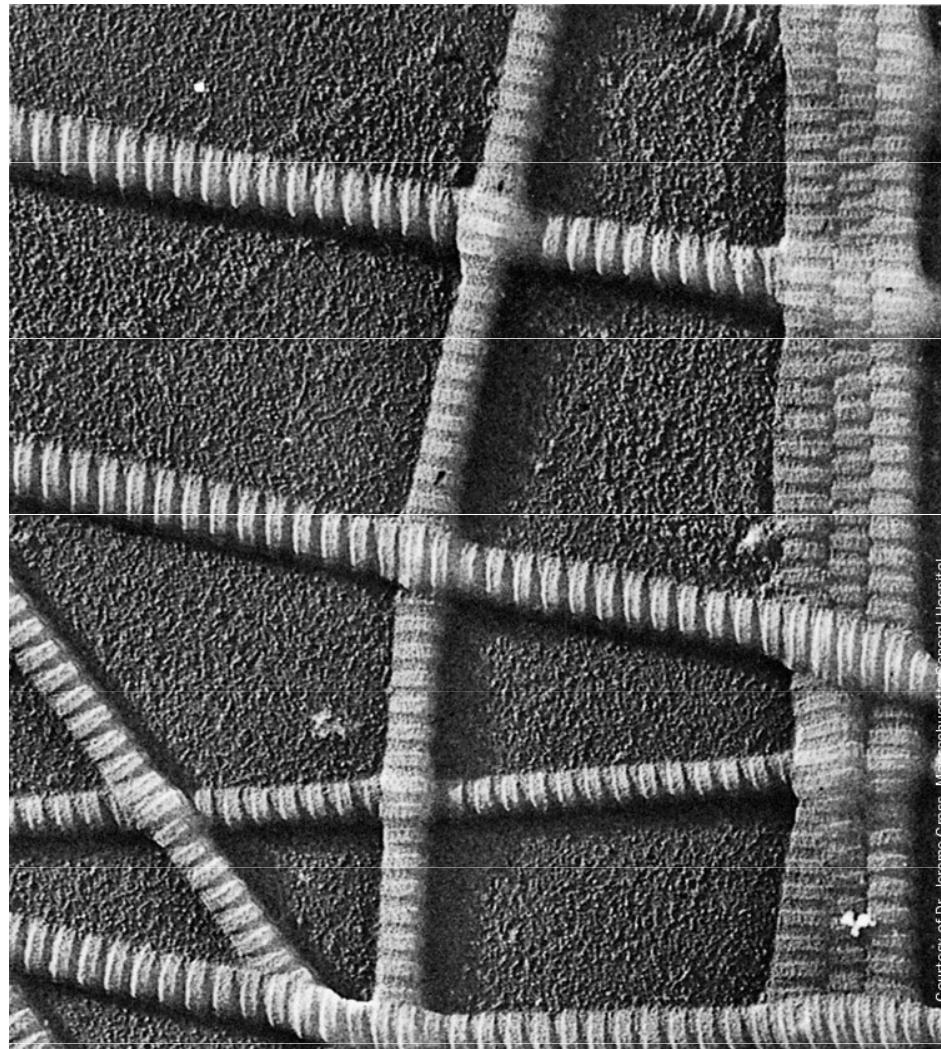
Hole zone
0.6D

Overlap zone
0.4D

Courtesy of Karl A. Piez, Collagen Corporation

Kolagen v kůži

Courtesy of Dr. Jerome Gross, Massachusetts General Hospital

α - keratin

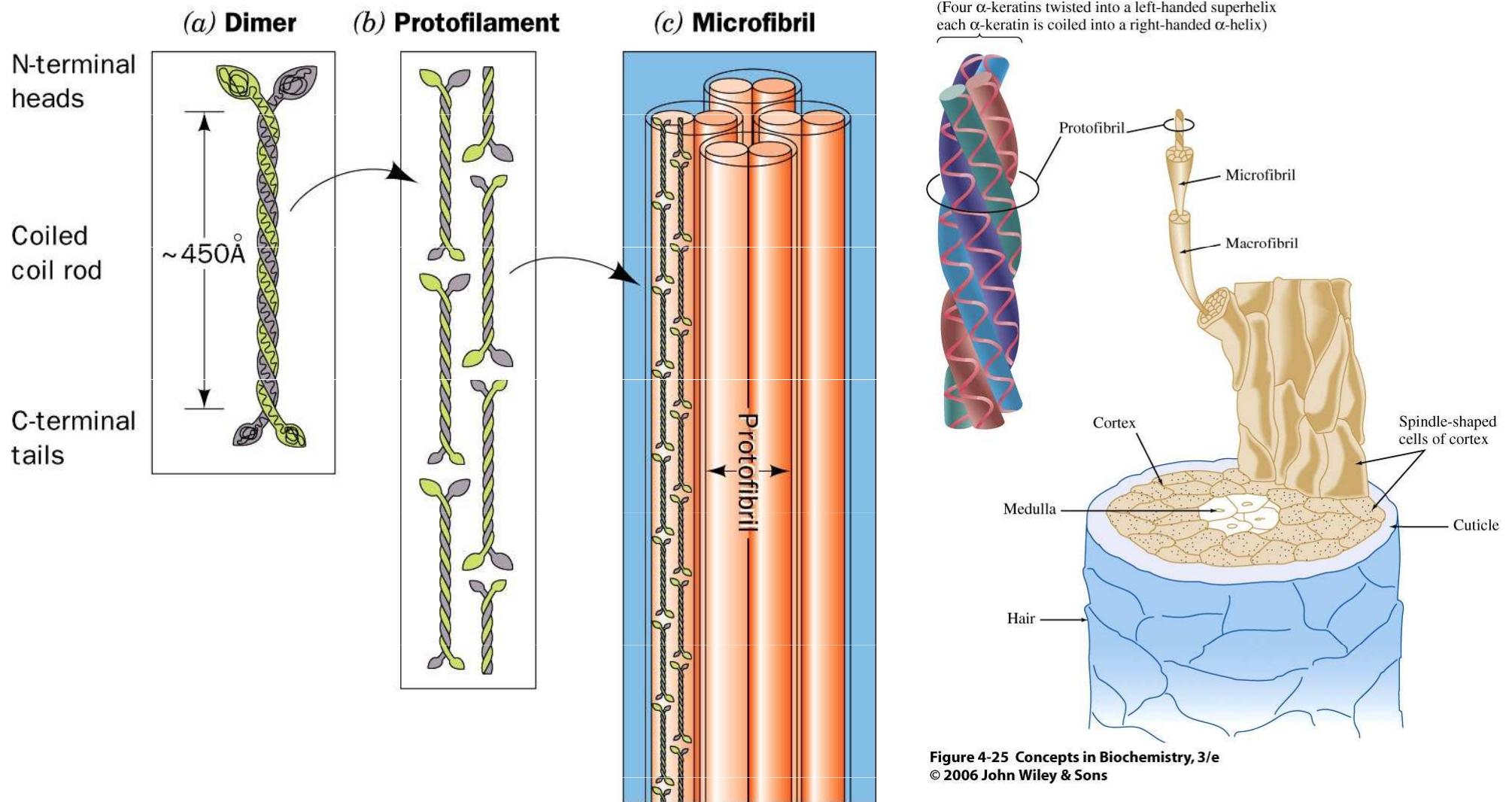
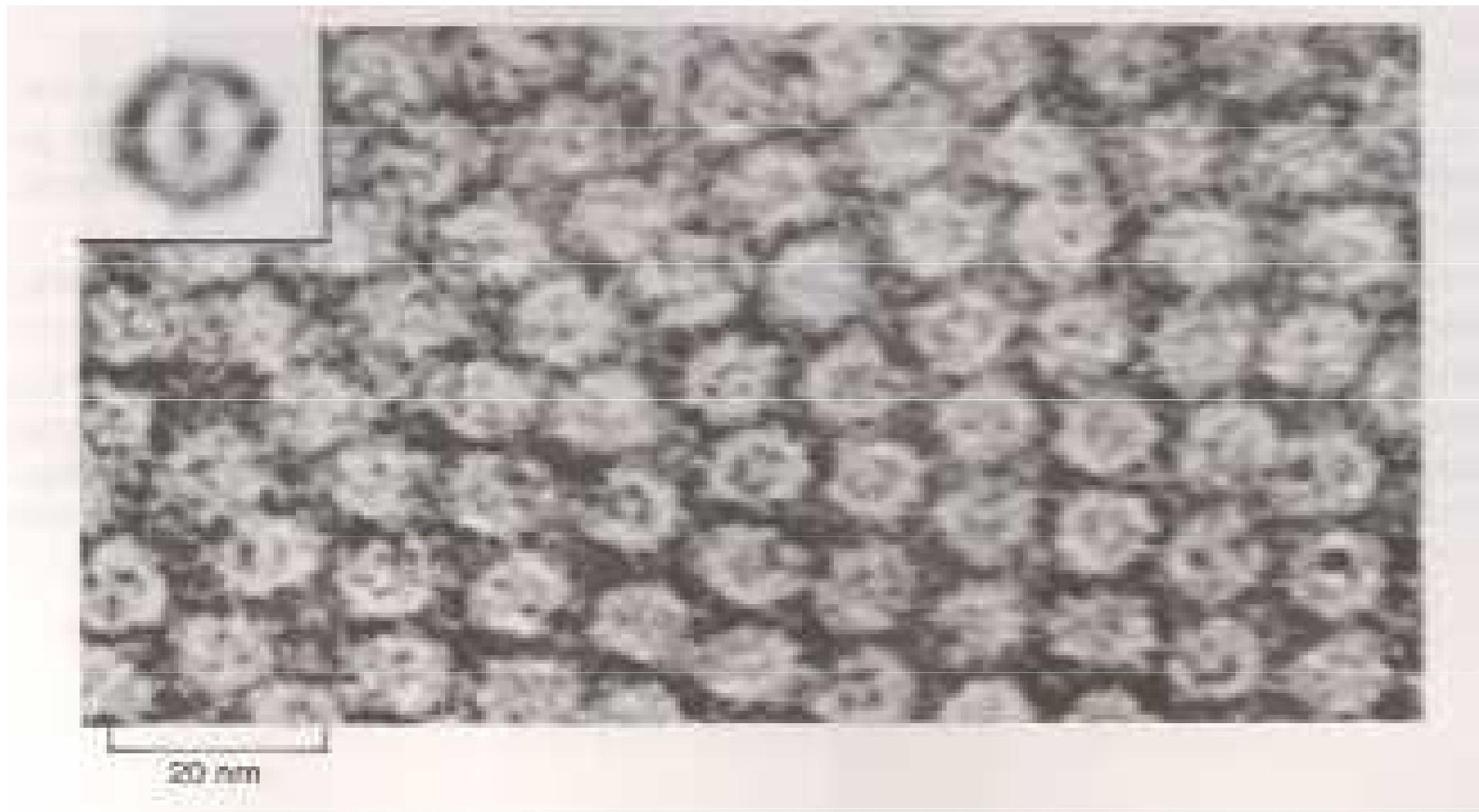
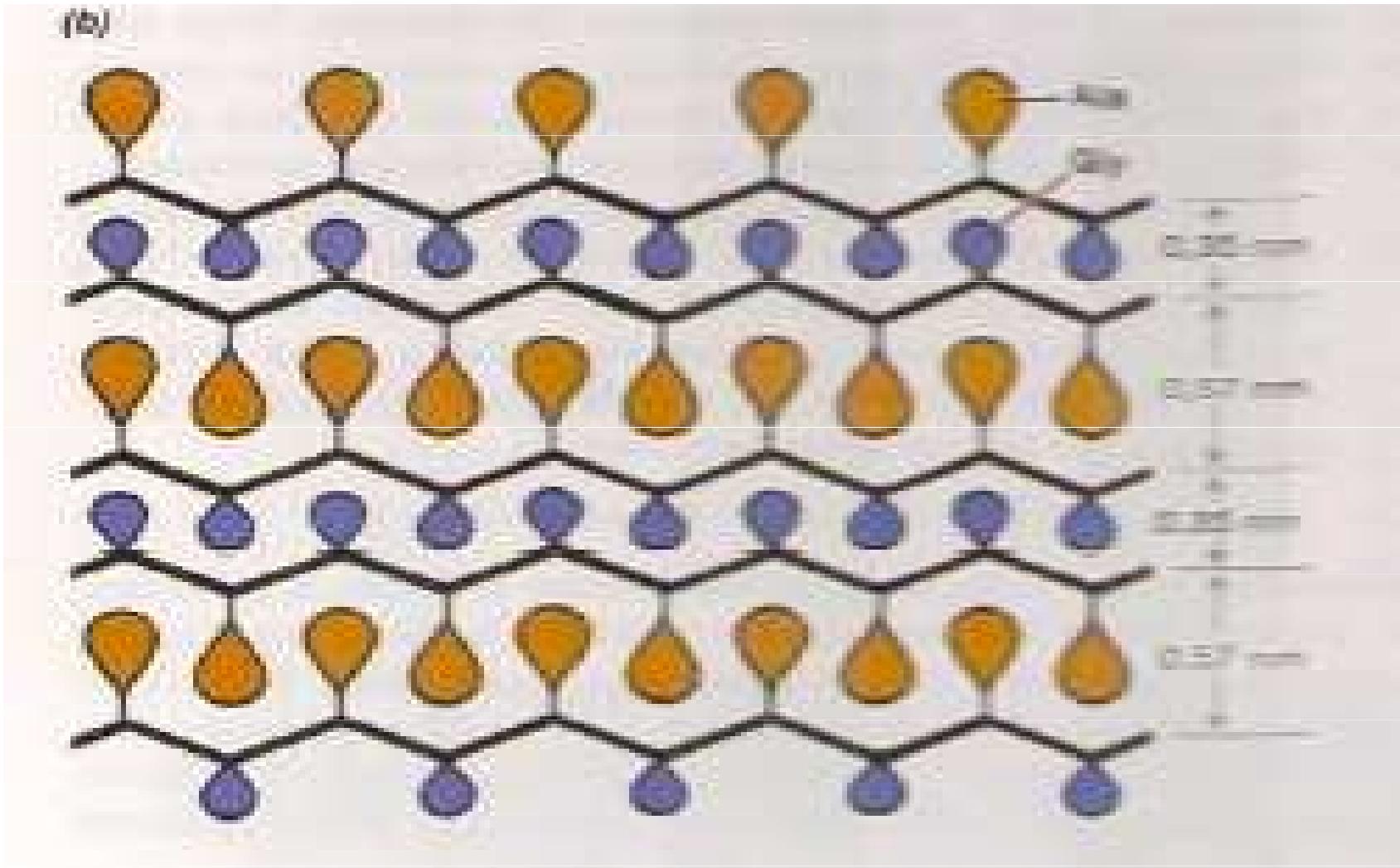

Figure 4-25 Concepts in Biochemistry, 3/e
© 2006 John Wiley & Sons

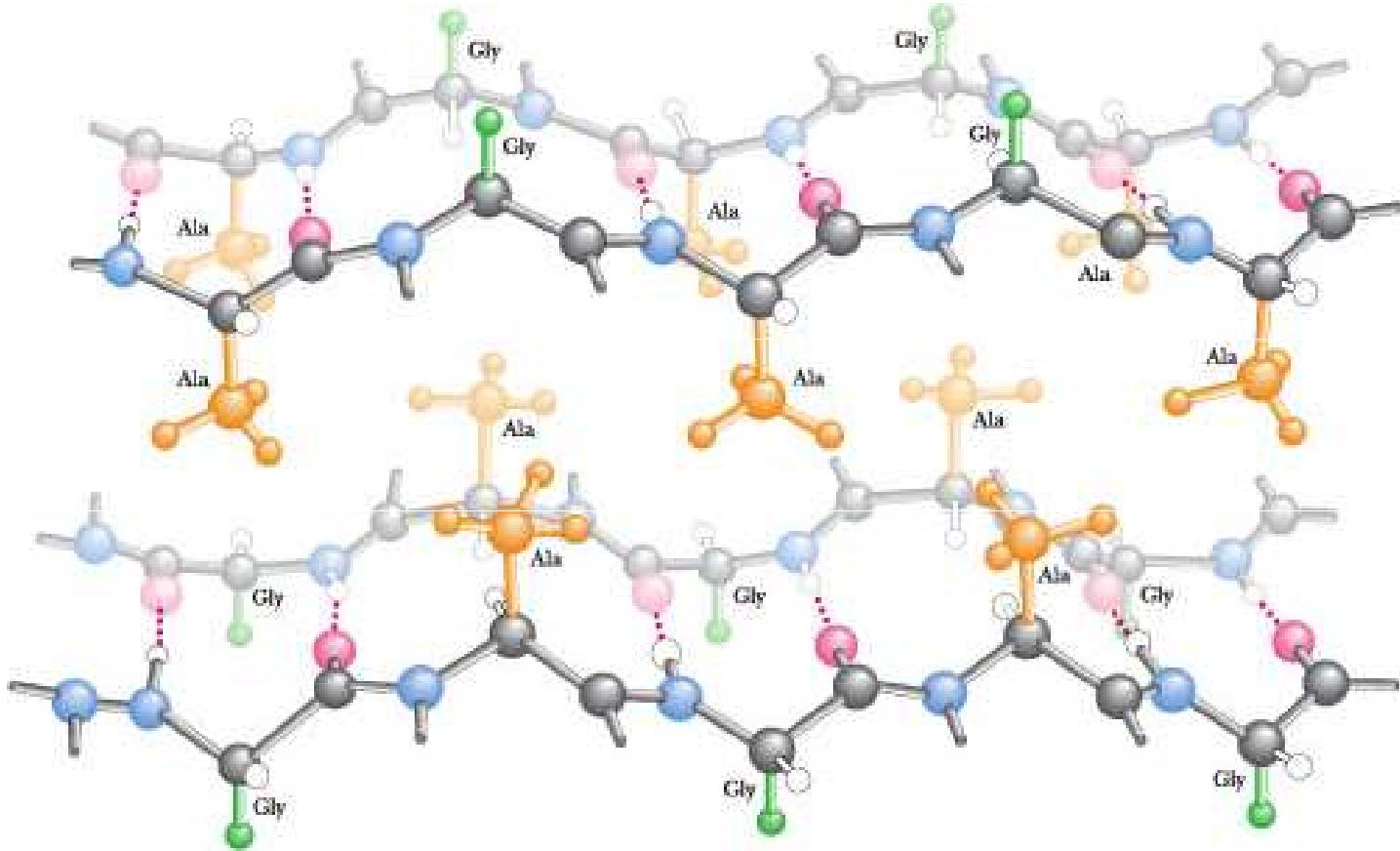
α – keratin - vlas

β - keratin

β - keratin

Elastin

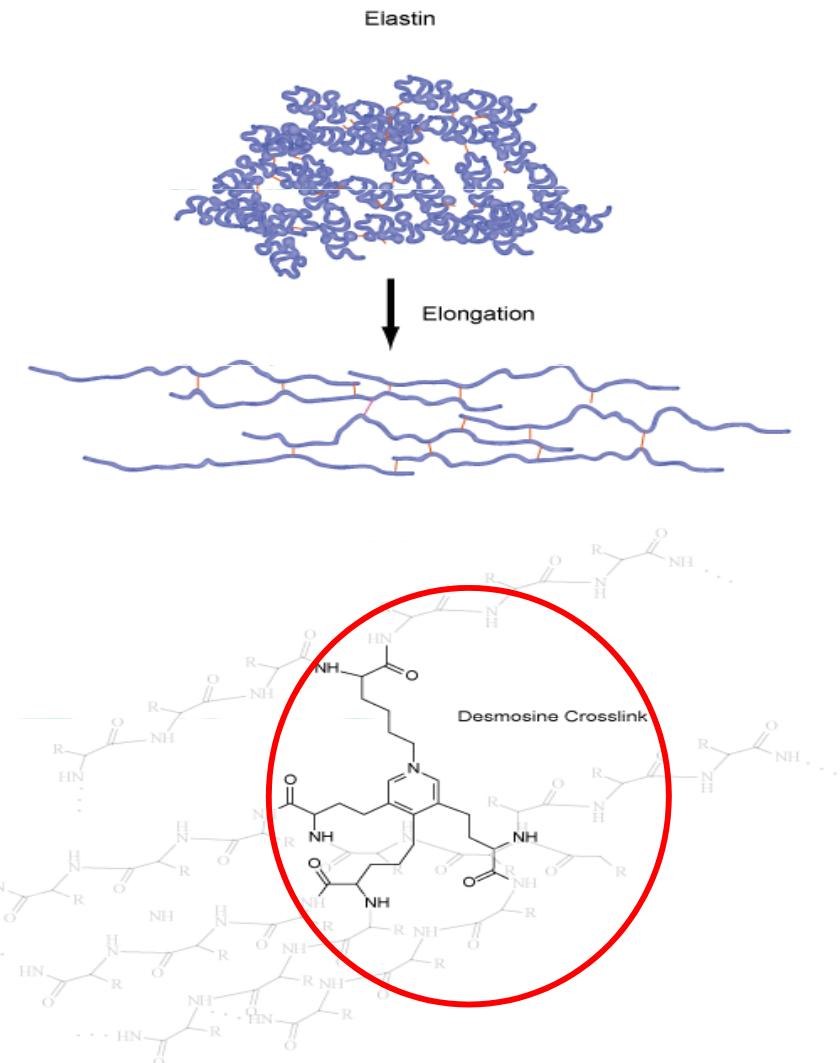

Figure 4-28 Essential Cell Biology, 2/e. (© 2004 Garland Science)